

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้ได้มีผู้ลงชื่อเพื่อเข้าประชุม ๕๖๑ คนแล้ว ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขออนุญาตเปิดประชุมเพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในระหว่าง ๕ ปีแรกนับตั้งแต่วันที่มิรัฐสภาชุดแรก การให้ความเห็นชอบบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๑๓๖ และข้อ ๑๓๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นไว้แล้ว ผมจึงขอปรึกษากับที่ประชุมเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และให้ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามวิธีการ ซึ่งก็เป็นวิธีการที่เราได้ใช้เมื่อคราวที่แล้ว นั่นคือขอให้มีการเสนอชื่อผู้ที่สมควรจะได้รับการคัดเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งผู้เสนอนั้นต้องเป็นเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น และผู้เสนอนี้ต้องมีผู้รับรองตามข้อบังคับคือ ๕๐ ท่าน แต่การรับรองนี้จะไม่ใช้การยกมือ ขอให้เป็นการลงคะแนน

ร ๒/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

รัชนิพร ๑/๒

เหมือนคราวที่แล้ว การลงคะแนนนี้คราวที่แล้วเราได้กำหนดแล้วคือใช้บัตรออกคะแนน
กดแล้วก็แสดงตน ผู้ที่ต้องการรับรองขอให้กดแสดงตน และผู้ที่ไม่ต้องการรับรอง
คือไม่รับรอง -----

- ๒/๑

จะเสียบบัตรก็ได้ หรือไม่เสียบบัตรก็ได้ ไม่ต้องแสดงตน อันนี้เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำนุฉนสมาชิกไม่ต้องรับรองครับ คราวที่แล้วบังเอิญว่าผมอาจจะผิดก็ได้ไปกดเสียงออก ก็ทำให้สับสนกันมาบ้าง ก็มีทำนุฉนสมาชิกลงคะแนนรับรองไป ๔ ท่าน ซึ่งสุดท้ายเราก็ได้ตัดออกไปแล้ว ถ้าเป็นที่เข้าใจว่าจะมีการเสนอชื่อแล้วก็ต้องมีผู้รับรอง ผมก็ดำเนินการต่อไปนะครับ ขอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอชื่อบุคคลที่สมควรจะได้รับการคัดเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี แต่บุคคลนั้นต้องเป็นคนที่ กกต. ได้กำหนดไว้แล้ว คุณสมบัติตามนั้น ซึ่งคราวที่แล้วก็มีพรรคการเมืองที่เสนอชื่อไว้แล้ว แล้วก็ต้องเป็นพรรคการเมืองที่ได้คะแนนเสียงในการเลือกตั้งคราวนี้ไม่น้อยกว่า ๒๕ ท่าน เชิญเสนอได้ครับ ท่านสุทิน คลังแสง ครับ

นายสุทิน คลังแสง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอใช้สิทธิเสนอชื่อบุคคลให้สภาพิจารณาเห็นชอบให้รับตำแหน่งหรือดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อันนี้ก็รับรอง การรับรองอันนี้ตามข้อบังคับก็รับรองโดยใช้การลงคะแนน จะยกมือเหมือนปกติไม่ได้ครับ

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ กระผม นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๔ พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ได้เห็นเพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาเสนอนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ จากพรรคก้าวไกล ขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี วันนี้ผมขออนุญาตใช้สิทธิประท้วงท่านประธานว่ารัฐสภาของเรากำลังทำผิดข้อบังคับข้อ ๔๑ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า ยุติใดที่ตกไปแล้วห้ามนำยุติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ยุติที่ยังมิได้มีการลงมติ วันนั้นเราได้มีการลงมติในญัตตินี้เรียบร้อยแล้วว่ามีเพื่อนสมาชิกเสนอคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ มาเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วก็ได้มีการลงมติ ซึ่งการลงมติในวันนั้นเสียงไม่ถึงกึ่งหนึ่งของรัฐสภา การที่ข้อบัญญัติ

หรือข้อบังคับสภาได้บัญญัติไว้ถือว่าเป็นกฎหมาย ผมเองในฐานะที่เคยเป็นอดีตรัฐมนตรีการ
ยกร่างข้อบังคับ ท่านประธานสภาก็เคยเป็นประธานสภามาแล้ว ท่านก็คงทราบแน่ชัดว่า
ข้อบังคับของรัฐสภา หรือข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรเรานี้มีสถานะเทียบเท่า พ.ร.บ.
การออกข้อบังคับของเรามีขั้นตอนเหมือนกับการออกพระราชบัญญัติ ข้อบังคับของสภานั้น
มีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติ เป็นกฎหมายที่สมาชิกรัฐสภาของเราจะต้องยึดถือ
และปฏิบัติ ฉะนั้นการที่เราได้มีการเสนอญัตติขึ้นมาข้อนี้อีกครั้งหนึ่ง

(นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม รังสิมันต์ ขอประท้วงครับ ผมขอประท้วงตามสิทธิ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : บังเอิญว่าทางคุณรังสิมันต์ยืนขึ้น
แล้วก็ยกมือเป็นการประท้วง ผมจะให้เขาประท้วงก่อน เสร็จแล้วท่านพูดต่อนะครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิก รัฐสภา กรณีนี้เป็นกรณีที่เรากำลังดำเนินการตามระเบียบวาระของการประชุมในการที่จะต้องเลือกผู้ที่จะไปเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านประธานครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๕ มีอำนาจที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดเอาไว้ ประเด็นปัญหาของเรื่องนี้ก็คือเรากำลังดำเนินการตามรัฐธรรมนูญครับ แต่ท่านประธาน ต้องขออนุญาตด้วยความเคารพนะครับ ท่านเพื่อนสมาชิกที่ยกมือขอหารือต่อท่านประธาน กรณีนี้มันเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง และเรากำลังดำเนินการในเรื่องของการเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมซึ่งอยู่ตามบัญชีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ การดำเนินกระบวนการเช่นนี้ส่อเสี่ยงอย่างมากที่จะผิดขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ ดังนั้นขอให้ท่านประธานช่วยควบคุมการประชุมให้ถูกต้อง ให้ชอบด้วยกฎหมายด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก็ยังไม่ผิดข้อบังคับ เชิญต่อครับ สั้น ๆ ถ้าเผื่อยังไม่ผิดข้อบังคับ ถ้ายกมือขึ้นประท้วงก็ต้องเป็นการประท้วงว่าผู้อภิปรายกำลังทำผิดข้อบังคับนะครับ ที่รังสิมันต์ โรม อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ก็ถือว่าอภิปรายอยู่ในข้อบังคับนะครับ เพราะว่าอย่างไรก็ยังไม่มีการโหวตอะไร จะแสดงความคิดเห็นได้ อย่างเต็มที่นะครับ เชิญครับ

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานครับ กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ลุกขึ้นมาอภิปรายนะครับว่าคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือไม่ แต่ผมกำลังอภิปรายครับว่ารัฐสภาของเราถ้ามีการพิจารณาญัตตินี้จะเป็นการกระทำที่ขัดกับข้อบังคับซึ่งมีสถานะเป็นกฎหมาย

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ผมประท้วงท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกยื่นขึ้นประท้วงนานแล้วครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : คุณจุลพันธ์ยืนนาน
แล้วครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณจุลพันธ์ประท้วงนะครับ
เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ผมประท้วงกระบวนการที่กำลังทำอยู่นี้ว่าขัดข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๖ ขณะนี้มี
เพื่อนสมาชิก ท่านสุทิน คลังแสง ได้เสนอบุคคลผู้จะขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
กระบวนการอยู่ในขั้นตอนของรัฐสภาที่จะต้องให้การรับรองด้วยการเสียบัตรแสดงตน
แบบเปิดเผย แต่เพื่อนสมาชิกจากฟากฝั่ง ๑๐ พรรค ด้วยความเคารพนะครับ ท่านไม่ได้คิด
อะไรครับ แต่ท่านลุกขึ้นมาเร็วไปนิดหนึ่งนะครับ เพราะว่ากระบวนการยังไม่ครบถ้วน
ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้มีการดำเนินการในการที่จะได้แสดงตนและรับรองญัตตินี้
ให้เรียบร้อย เราจึงจะเดินหน้าสู่การถกเถียงกันว่ามันเข้าข้อ ๔๑ หรือไม่ ซึ่งท่านประธานก็ได้
กรุณาเปิดกรอบเวลาจากการประชุมร่วม ๓ ฝ่ายแล้วว่าเราจะใช้เวลาราว ๒ ชั่วโมงเศษ
ในการที่จะมาหารือกันในเรื่องนี้และหาข้อสรุป เพราะฉะนั้นดำเนินการให้ถูกต้อง
ตามขั้นตอนครับ ขณะนี้ขอท่านประธานดำเนินการในการรับรองก่อน ขอความกรุณา
ท่านอัครเดชสักครู่หนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณจุลพันธ์มากครับ
ก็เห็นว่าอันนี้ยังอยู่ในขั้นตอนที่การรับรองยังไม่จบสิ้น ที่ยกมือเมื่อสักครู่นี้ยังใช้ไม่ได้
ยังไม่ถือว่าคุณพิธาได้รับการรับรองเกิดขึ้น ต้องให้มีการรับรองโดยการกดยกบัตรก่อน
เพราะฉะนั้นถ้าจะเรียนคุณอัครเดชว่ารอให้ขั้นตอนนี้นั้นค้างอยู่ ให้มีการรับรอง ถ้ารับรองครบ
คุณอัครเดชยกมือได้นะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : รับทราบครับ
ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอัครเดชครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่นี้
เคารพในดุลยพินิจของท่านประธานนะครับ แต่ความเห็นของผมที่ท่านประธานปล่อยให้
การรับรองญัตติที่ขัดต่อข้อบังคับ จริง ๆ กระบวนการที่ทำไปอยู่ผมก็มีความเห็น แล้วสมาชิก
ทั้งฝั่งพรรครวมไทยสร้างชาติก็มีความเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ขัดกับข้อบังคับครับ
เพราะจริง ๆ แล้วการเสนอชื่อแล้วให้มีการรับรองเป็นญัตติมันทำไม่ได้ -----

เมื่อสักครู่นี้เคารพเพื่อนสมาชิกที่ขึ้นมาท้วงติง แต่ก็เรียนครับว่าที่ผมลุกขึ้นมาประท้วง เพื่อไม่ให้รัฐสภาของเราดำเนินการในสิ่งที่ขัดกับข้อบังคับของรัฐสภาซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเรา ต้องเคารพ ฉะนั้นเมื่อมีการลุกขึ้นมายื่นเสนอชื่อ ผมจึงใช้สิทธิขึ้นมาประท้วงแล้วก็ท้วงติง ท่านประธานว่าเรากำลังทำผิดข้อบังคับอย่างไร ก็กำลังอธิบายเหตุผลให้ที่ประชุมแห่งนี้ ได้รับทราบที่เราผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ฉะนั้นผมจึงขออนุญาตท่านประธานได้อภิปราย สนับสนุนเหตุผลที่ผมลุกขึ้นมาประท้วงในครั้งนี้ครับ การที่เรา กำลังดำเนินการในการคัดเลือก ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ได้บัญญัติไว้ว่าญัตติใดที่ตกไปแล้ว ห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน ผมได้อภิปราย ไปแล้วครับท่านประธานว่าการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม นั้นมีการลงมติ แล้วคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ จากพรรคก้าวไกล ก็ได้เสียงไม่ถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกรัฐสภา คือ ๓๗๖ ฉะนั้น ญัตตินี้จึงตกไป ในข้อบังคับนี้ได้มีการบัญญัติไว้ว่าญัตติที่ประธานรัฐสภาจะอนุญาต ให้ขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้จะต้องมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปโดยให้ท่านประธานได้ใช้ดุลยพินิจ แต่พวกเราก็ได้มีการพิจารณาแล้วว่าเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร เมื่อวานนี้ พรรครวมไทยสร้างชาติเราได้มีการประชุม สส. ของเรา ก็ได้มีการอภิปรายแล้วก็แสดง ความคิดเห็นกันอย่างละเอียดว่าเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร สรุปแล้วไม่มีการเปลี่ยนแปลงครับท่านประธาน

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปรายครับ

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ๑. ๘ พรรคการเมืองที่ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลนั้นยังเสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ ขึ้นมาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี นี่คือนี่สิ่งที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป ๒. วันนั้นเพื่อนสมาชิกได้มีการอภิปรายกัน หลายพรรคการเมือง ทุกพรรคการเมืองที่ลงมติไม่เห็นชอบแล้วก็งดออกเสียงในการไม่สนับสนุน ให้คุณพิชาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นได้อภิปรายไม่เห็นด้วย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอความกรุณาคุณอัศรเดชครับ มีผู้ประท้วง ต้องให้ผู้ประท้วงได้แสดงความคิดเห็นว่ามีการผิดข้อบังคับประการใดครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม วิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วง ท่านผู้กำลังอภิปรายอยู่ว่าตกลงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ แล้วก็ขออนุญาตนำเรียนด้วยความเคารพ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ด้วยว่าตกลงแล้วผู้อภิปรายที่กำลัง อภิปรายอยู่ใช้สิทธิอะไรในการอภิปราย ประท้วงหรืออภิปรายกันแน่ครับ แล้วท่านประธาน ปลอมให้พูดในสภาอย่างนี้ได้อย่างไร ตกลงใช้สิทธิอะไรกันแน่ คือผมไม่ติดใจครับ แต่ตกลงแล้ว ท่านอัครเดชใช้สิทธิอะไรครับ จะประท้วง ประท้วงใครครับ ผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัย ด้วยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยว่าท่านอัครเดช ตอนนี้ไม่ได้ใช้สิทธิประท้วงแล้ว ท่านขอแสดงความคิดเห็นหรือจะเสนอญัตติว่าท่านไม่เห็นด้วยกับการเสนอชื่อในครั้งนี้เพราะเป็นการขัดกับข้อบังคับ ซึ่งท่านกำลังอภิปรายอยู่ ถือว่าเป็น การอภิปราย ไม่ใช่เป็นการประท้วงผิดข้อบังคับนะครับ แล้วอีกฝ่ายหนึ่งถ้าไม่เห็นด้วยกับ คำอภิปรายของท่านอัครเดชก็จะมีสิทธิเสนอต่อไป ผมขอเรียนเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจ แล้วจะได้ประหยัดเวลาของการประชุม คุณอัครเดชครับ คือเมื่อวานได้มีการประชุม ทั้ง ๓ ฝ่ายแล้ว ผมขออนุญาตนัดเดี่ยวคุณรังสิมันต์ครับ ขออนุญาตนัดเดี่ยวว่าเมื่อวานได้มีการ พุดจากันแล้ว ทำความเข้าใจกัน ผมขอพูดให้จบก่อนแล้วผมจะให้ท่านประท้วงต่อ เพราะว่าถ้าประธานกำลังพูดก็ต้องฟังนิดหนึ่ง เมื่อวานก็ตกลงกันว่าถ้าหากมีการเสนอชื่อแล้ว แล้วบางฝ่ายเห็นว่าการเสนอชื่อนั้นผิดข้อบังคับก็ให้เสนอเป็นญัตติขึ้นมา แล้วเราก็จะให้มีความเห็นทั้งที่เห็นว่าผิดข้อบังคับและเห็นว่าที่ประชุมนั้นดำเนินการถูกต้องแล้วจะให้มีการ อภิปราย เราก็บอกว่าการอภิปรายก็คงจะใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง เพราะฉะนั้น ก็จะเปิดการอภิปราย ตอนนี้ก็มีผู้ประท้วงอยู่ เชิญคุณรังสิมันต์ครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานครับ ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ด้วยความเคารพอย่างสูงนะครับท่านประธาน กรณีนี้เป็นกรณีที่ผมคิดว่าท่านประธาน จะต้องทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุม และต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และที่สำคัญจะต้องควบคุมและดำเนินกิจการของรัฐสภาให้เรียบร้อย เหตุที่ผมต้องยก ข้อนี้นี้มาครับท่านประธาน ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ เมื่อวานผมเองก็อยู่ในที่ประชุม แล้วก็ ต้องเรียนต่อท่านประธานตามตรงว่าการหารือเมื่อวานเป็นแค่เพียงการหารือ ไม่ได้มีข้อสรุป อะไร ทีนี้ในการทำหน้าที่ของเราในสภามันก็ต้องวางกันในขณะที่เป็นเรื่องของระเบียบ ข้อบังคับ ปัญหาก็คือว่า ณ เวลานี้เรากำลังทำหน้าที่ซึ่งเข้าสู่ระเบียบวาระของการประชุม ไปแล้ว และกำลังทำหน้าที่ซึ่งมีผู้รับรองถูกต้องไปแล้วว่าให้คุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นผู้ ที่ถูกเสนอในการเป็นนายกรัฐมนตรี คุณอัครเดช ต้องขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านนะครับ แต่เป็นข้อเท็จจริง ลูกขึ้นแล้วยืนเอามือยกขึ้นพันศีรษะ ตามข้อบังคับ การกระทำแบบนี้ คือการประทุ้ง แต่พอไปพิจารณาเนื้อหาสาระซึ่งพวกผมก็พยายามอดทนอย่างตั้งใจฟัง ก็พบว่าเนื้อหาสาระไม่ได้เป็นการประทุ้งอะไรเลย เป็นความคิดเห็น ซึ่งก็เป็นเรื่องของท่าน เป็นเนื้อหาสาระที่ท่านก็อาจจะคิดเอาเองก็เป็นเรื่องของท่าน แต่ว่าระการการประชุมของเรา ตอนนี้นี้ไม่ได้เป็นการพิจารณาตีความในเรื่องของข้อบังคับ ข้อ ๔๑ แต่เป็นการพิจารณา ถึงบุคคลที่จะเข้าไปดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี อยากให้ท่านประธาน ด้วยความเคารพ วินิจฉัยครับ เพราะกรณีนี้เรากำลังทำหน้าที่ตามข้อบังคับ ตามวาระการประชุม ซึ่งท่านประธาน บรรลุเข้ามา ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ท่านอัครเดชว่าในรายละเอียดอย่างแน่นอน ขอให้ท่านประธาน ช่วยวินิจฉัยด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณรังสิมันต์ โรม ครับ (นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอประทุ้งครับ ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมชาย แสวงการ ประทุ้ง เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ขอประท้วงผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ แล้วก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่าท่านประธานมีหน้าที่ตามข้อบังคับ ข้อ ๕ คือควบคุมและดำเนินกิจการของรัฐสภา ซึ่งวันนี้ท่านประธานทำหน้าที่ถูกต้องแล้วครับ ๑. บรรจุระเบียบวาระตามมาตรา ๒๗๒ เข้ามาเพื่อเสนอบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี อันนี้ไม่ขัดข้อง ท่านสุทินก็เสนอญาติ เสนอชื่อนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็เรียบร้อยแล้ว มีคนรับรอง คุณอัครเดชก็ใช้หน้าที่ของตัวเองในการคัดค้าน ถูกต้องแล้วครับ เมื่อวานหรือในที่ประชุม Whip ผมได้นำเรียนท่านประธานแล้วว่าพวกกระผมมีความเห็นว่าญาติช้า กระทบไม่ได้ หากกระทบได้ต้องไปทำในสมัยประชุมหน้า เพราะฉะนั้นท่านประธานเดินตามนี้ครับ แล้วผมคิดว่าถ้าเราเดินตามนี้แล้วตกลงกันได้กับทุกพรรค เมื่อวานคุณจุลพันธ์ก็เสนอว่าเราใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมงแล้วลงมติหรือจะก่อนหน้าก็ได้เนาะครับ ก็จะได้จบไปว่าญาติที่ท่านอัครเดชลุกขึ้นมาคัดค้านว่ากระทบไม่ได้ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๑ เราก็จะได้จบ สภามีมติอย่างไรต้องรบกวนท่านประธานวินิจฉัย ก็จะเป็นการไม่กระทบกระเทือนการใช้อำนาจของท่านประธาน ผมเรียนว่าให้เดินตามนี้ครับ ตามที่ Whip ๓ ฝ่ายได้มีการตกลงกันได้ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณสมชายครับ คุณอัครเดช ขอลือว่าท่านไม่ได้ประท้วง ขอประท้วงกันงแล้ว ตอนนี้ขอให้ท่านเสนอความเห็นหรือจะเป็นญาติก็ได้ คือไม่เห็นด้วยกับการเสนอชื่อคุณพิธา ซึ่งผมก็ยังขอวินิจฉัยที่คุณรังสิมันต์ โรม ว่าจะกระทบไม่ได้ เพราะว่าบรรจุในระเบียบวาระ การอภิปรายว่าเสนอชื่อนี้ผิดข้อบังคับ ก็ถือว่ายอยู่ในระเบียบวาระ ไม่ได้นอกระเบียบวาระ เพราะอภิปรายเรื่องการเสนอชื่อคุณพิธาอยู่ เดี่ยวจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ว่ากันไปอีกที มีผู้ประท้วงหรือเปล่าครับ เพื่อให้การประชุมได้เกิด -----

คนข้างนอกฟังอยู่ด้วยครับ ติดตามอยู่ เป็นระเบียบเรียบร้อย สำหรับผู้ที่จะอภิปรายหรือประท้วงก็ปฏิบัติตามข้อบังคับ ถ้าจะอภิปรายก็นั่งแล้วก็ยกมือ ผมพยายามจะช้า ๆ แล้วต้องขอประทานโทษด้วย บางทีอาจจะมองไม่เห็นหรือยังไม่มอง ท่านอาจจะโน้ตมาให้เจ้าหน้าที่เสนอผมได้ อันที่ ๒ ผมจะช้า ๆ ให้เจ้าหน้าที่เขาดูให้ทั่วแล้วก็แจ้งโน้ตมาที่ผมว่ากำลังประท้วงชื่อท่านใด จะได้หันไปทางนั้นถูก แล้วยกมือท่านใดตามลำดับ ถ้าท่านต้องการแสดงความคิดเห็นซึ่งคิดว่าจะมีหลายท่าน ท่านก็ยกมือหรือจะโน้ตมาผมพร้อมที่จะปฏิบัติตาม ตอนนี้ท่านเสรีขอใช้สิทธิประท้วงใช้ไหมครับ หรือจะแสดงความคิดเห็น ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ผมนั่งและยกมือเพื่อใช้สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นที่ท่านประธานพูดเมื่อสักครู่นี้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะแสดงความคิดเห็นรอสักครู่นี้ครับ ผมอยากจะอธิบายเพื่อความเรียบร้อยในเรื่องนี้ เมื่อวานก็ถูกต้องอย่างที่คุณรังสิมันต์ว่า เป็นการหารือ ไม่ได้เป็นข้อยุติ แต่ก็ต้องนำข้อหารือนั้นมาแจ้งผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมหารืออยู่ด้วยในวันนั้นได้เข้าใจตรงกัน ถ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกันในเรื่องการเสนอชื่อช้า ผมพูดตรง ๆ คือชื่อเดิมเห็นว่าไม่ตรงกับข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่ง ก็อาจจะมีความเห็น ๒ ฝ่ายหรือหลายฝ่าย ก็จะทำให้แสดงความคิดเห็นได้ ซึ่งที่ประชุมเมื่อวานก็โดยประมาณว่าใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง แต่เพื่อความเรียบร้อยแล้วก็ได้อภิปรายอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน ผมก็อยากจะให้เสนอชื่อขึ้นมา ถ้า ๒ ชั่วโมง ขอประทานโทษนะครับ คุณอัครเดช ท่านนั่งลงก่อนก็ได้ ใช้สิทธิ ๑๒๐ นาที เรามี ๓ ฝ่ายนะครับ ท่าน สว. ก็ใช้เวลา ๔๐ นาที ท่านกำหนดเองว่าจะให้ท่านใดพูดบ้าง แต่ว่าถ้าเห็นด้วยกับหลักการผมก็คือ ๔๐ นาที ฝ่ายที่ ๘ พรรคก็ ๔๐ นาที ฝ่าย ๑๐ พรรคก็ ๔๐ นาที ก็ ๑๒๐ นาที ท่านจะได้แบ่งอย่างทั่วถึง และผมจะใช้วิธีการสลับจากไหนก่อนก็ได้ ถ้า ๘ พรรคก็มา สว. สว. มาแล้วก็ ๑๐ พรรค จนกระทั่งแต่ละฝ่ายได้เวลาครบถ้วนแล้ว ถ้ายังติดใจอยู่บ้างแต่ไม่ยาวนาน แต่มันเกี่ยวข้องอยู่ก็จะอนุญาตให้ แต่ว่าให้ตกลงกันเองนะครับ ถ้าผู้ใดเอาเรื่องที่ผมเสนอเพราะว่าจะมีการอภิปรายต้องมีการเสนอก่อนว่าเป็นญัตติที่ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอนี้เพราะเหตุผลอะไร จะได้แสดงความคิดเห็นนะครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงนิดหนึ่งครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : พาดพิง เชิญครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ผมเองก็อยู่ในที่ประชุมเมื่อวาน เราไม่มีข้อสรุปในเรื่อง
ของเวลาอย่างแน่นอนครับท่านประธาน มีการเสนอครับ มีการเสนอโดยเพื่อนสมาชิก
บางท่านที่มีการเสนอว่าควรจะมีการกำหนดเวลา แล้วก็พูดตัวเลข ๒ ชั่วโมง แต่ไม่ได้เป็น
ข้อสรุปอย่างแน่นอนว่าทุกฝ่าย ทุกคนที่เข้าร่วมประชุม ทุกพรรคที่เข้าร่วมประชุม อย่างน้อย
ที่สุดพรรคก้าวไกลเราก็ไม่ได้เห็นด้วยและตอบตกลงว่าจะถือเอาเวลานั้น ดังนั้นครับ
ท่านประธาน ณ เวลานี้เรากำลังพิจารณาสู่วาระที่จะต้องทำปฏิบัติตามมาตรา ๒๗๒
วรรคหนึ่ง ตอนนี้เรากำลังเดินไปสู่กระบวนการนี้ -----

แล้วเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่าก่อนหน้านี้ที่ผมต้องประท้วงท่านอัครเดช ขออภัยที่ต้องเอย่ยนามท่านนะครับ เพราะข้อเท็จจริงคือท่านลุกขึ้นแล้วยกมือซึ่งวิธีการปฏิบัติแบบนี้มันคือการประท้วง แล้วเนื้อหาสาระมันไม่มีการประท้วงเลยครับคือการไปพูดถึงในเรื่องอื่นซึ่งอยู่นอกระเบียบวาระ ผมเข้าใจครับท่านประธาน เรียนด้วยความเคารพนะครับ ผมเคารพนับถือท่านประธานมาเป็นเวลานาน เรียนตามตรงว่าผมเข้าใจว่าในการหารือกันของ Whip นะครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วในฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรจะถือว่าเป็น Whip กันเสียทีเดียวก็ไม่ใช่ ผมเข้าใจมันเป็นกระบวนการหารือ แต่ต้องเรียนตามตรงว่าในการพิจารณาของสภามันก็ต้องเป็นไปตามระเบียบวาระ ซึ่งท่านประธานก็กรุณาบรรจุระเบียบวาระในเรื่องของการเลือกนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ คำถามก็คือว่าที่กำลังทำกันอยู่นี้มันอยู่นอกระเบียบวาระครับ มิฉะนั้นการประชุมสภาของเรามันจะเดินกันไปได้อย่างไร เรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ยังมีผู้ยกมือแสดงความคิดเห็น ตอนนี้ท่าน สว. มีอยู่ ๒ ท่านนะครับ ท่านมรรณพ กับคุณสมชาย ตกลงว่าคุณมรรณพก่อนนะครับ เชิญครับ

นายมรรณพ เดชวิทักษ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม มรรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นผู้หนึ่งที่เป็นผู้แทนวุฒิสภาเข้าร่วมประชุม Whip ๓ ฝ่ายเมื่อวานนี้ วิธีการของเราที่ดำเนินการมาตลอดระยะเวลา ๔ ปีเต็ม ๆ เมื่อมีผู้เสนอในที่ประชุมเป็นประการใด แล้วไม่มีผู้ทักท้วง ไม่มีผู้คัดค้าน ไม่มีผู้ให้ความเห็นเป็นอย่างอื่น ท่านประธานก็ชอบที่จะถือว่าข้อเสนอั้นได้รับการยอมรับแล้ว กรณีที่บอกว่า ๒ ชั่วโมง ทางฝ่ายวุฒิสภาไม่ขัดข้องทางฝ่ายพรรคร่วม ๑๐ พรรคก็ไม่ขัดข้อง และทางฝ่าย ๘ พรรคที่ว่าพรรคร่วมก็ไม่มีใครคัดค้าน เราจึงถือว่าที่ประชุมให้ฉันทานุมัติให้เป็นไปตามนั้น เหตุผลอีกประการหนึ่งเพราะว่าเราพิจารณาเห็นว่าการเสนอญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ นั้น น่าจะขัดต่อข้อบังคับดังกล่าว เพราะมีเพื่อนสมาชิกได้กรุณาแถลงรายละเอียดไว้แล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะอภิปรายก็น่าจะอยู่ในประเด็นที่ว่าญัตติดังกล่าวจะเสนอกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่งได้หรือไม่ได้เท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นไม่ได้มีนอกประเด็นใด ๆ ที่จะต้องอภิปรายกันให้ยาวความ

เราจึงเห็นว่าเวลา ๒ ชั่วโมงชอบแล้ว ถูกต้องแล้ว ผมอยากจะขอความกรุณาท่านประธาน ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ให้รักษาสถาบันที่ประชุมแห่งนี้ให้ยังคงความศักดิ์สิทธิ์ ในการที่เป็นสถาบันหลักของชาติ เพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากปวงชนชาวไทยต่อไป ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมหารณพมากครับ เมื่อสักครู่นี้คุณสมชายจะแสดงความคิดเห็นไหมครับ เพราะยกมือไว้ตอนแรก

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : เป็นเรื่องที่ผมขออนุญาต ได้ดำเนินการแล้วครับท่านประธาน ได้เสนอความเห็นต่อท่านประธานแล้วว่าท่านประธาน ดำเนินการตามระเบียบวาระได้ ตามอำนาจของท่านประธานในการควบคุมการประชุมครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายอัศรเดช วงศ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ผม นายอัศรเดช วงศ์พิทักษ์โรจน์ ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณอัศรเดช ขอแจ้งนิดเดียวครับ ผลต่อเนื่อง การรับรองเมื่อสักครู่นี้ที่ประกาศไว้ ๓๐๔ นั้น ปรากฏว่ามีผู้เข้าใจผิด คือท่าน สว. ๕ ท่าน ได้คัดค้านด้วย กดแสดงตนด้วย ท่านอาจจะเข้าใจผิดนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้เจ้าหน้าที่บันทึกตัดชื่อ สว. ๕ ท่านออกไป ก็เหลือผู้รับรอง ๒๙๙ คน ก็ถือว่าถูกต้องนะครับ เพราะรับรองมากกว่า ๕๐ คน

(นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพครับ ขอประທ່ງท่านประธานครับ ผม ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานประกาศผลไปแล้ว ไม่ว่าใครจะเข้าใจผิดอย่างไรท่านประธานบันทึกไว้ได้อย่างเดียวครับ ท่านประธานไม่สามารถตัดจำนวนได้ครับ ท่านประธานประกาศจำนวนไปแล้ว ยืนยันไปแล้วนะครับ ในส่วนของฝั่งท่าน สว. ที่กดแสดงตนไป ถือว่าในส่วนของกาแสดงตนตรงนั้น รับรองตรงนั้น ผ่านไปแล้วครับ ท่านประธาน ส่วนใครที่มาแจ้งทีหลังว่าเข้าใจผิดหรืออย่างไรท่านประธานบันทึกไว้ในที่ประชุมได้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคຸณมากครับ ก็คือเข้าใจผิด แต่ว่าถ้าจะไปไม่ตัดออก เป็นบันทึกว่า ๓๐๔ ก็ผิด ถ้ามันเกิดใกล้เคียงกับการรับรอง

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เพื่อเป็นบรรทัดฐานครับท่านประธานว่าผลคะแนนนั้นหลังจากปิดไปแล้วไม่สามารถตัดผลคะแนนออกไปได้

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ เดียวจะอธิบายนิดเดียวครับ บังเอิญคราวนี้จะตัดหรือไม่ตัดการรับรองก็ชอบแล้ว เพราะว่าเกิน ๕๐ คน แต่ถ้าเกิดว่ามี สว. ไปลงคะแนนอย่างนี้ ๕ ท่าน แต่การรับรองนั้นมันเกิดว่าแค่ ๕๑ ท่าน ก็จะมีปัญหา ก็ต้องตัดออกนะครับ มันเป็นประเด็นพิเศษขึ้นมาเฉพาะข้อบังคับข้อนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จำเป็นต้องตัดออกไปว่ามีผู้รับรองที่ชอบด้วยข้อบังคับ ๒๙๙ คนเท่านั้น ไม่ใช่ ๓๐๔ คน ก็เป็นการให้เข้าใจตรงกันครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิอภิปรายประเด็นต่อเนຶองครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เป็นการประທ່ງหรือเปล่าครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เป็นสิทธิอภิปรายประเด็นต่อเนຶอง จะได้ได้ข้อสรุปครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวจะขออภิปราย
ใช้ไหมครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : สิทธิพาดพิงก็ได้ครับ สิทธิ
พาดพิง เพราะว่าการประชุมเมื่อวาน สั้น ๆ ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : มี ๒ อย่าง ถ้ายกมือผมยังไม่ชี้ก็มีเรื่องของประท้วงหรือพาดพิง เชิญครับ ท่านจะใช้สิทธิ ผมจะได้วินิจฉัยว่าพาดพิง
หรือไม่ หรือว่าประท้วง เชิญครับ คุณพริษฐ์ใช้ไหมครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงเกี่ยวกับประเด็นที่สมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายเมื่อสักครู่เกี่ยวกับ
ที่ประชุมที่เกิดขึ้นเมื่อวาน ผม พริษฐ์ วัชรสินธุ ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเรียนแบบนี้ครับท่านประธานว่าเมื่อสักครู่มีการพยายามจะบอกว่า
ข้อสรุปของที่ประชุมเมื่อวานนั้นได้กำหนดกรอบเวลาในการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็น
ที่เรากำลังหารือกันอยู่นั้นไว้ที่ ๒ ชั่วโมง โดยเป็นการอ้างธรรมเนียมปฏิบัติว่าหากไม่มีใคร
ในที่ประชุมนั้นคัดค้านแสดงว่าเป็นข้อสรุปของที่ประชุม ผมต้องขออนุญาตคัดค้าน
การตีความในลักษณะแบบนั้นนะครับ เพราะผมคิดว่าแน่นอนผมอาจจะไม่ได้ทราบว่า ๔ ปี
ที่ผ่านมาั้นประเพณีหรือว่าธรรมเนียมปฏิบัติเป็นอย่างไร แต่ผมคงรู้สึกแปลกใจมากหากเรา
จะยึดถือปฏิบัติแบบนี้ ยิ่งในบริบทของการประชุมเมื่อวานที่ท่านประธานเองก็มีการกิจที่ต้อง
ไปดำเนินการต่อ แล้วก็ได้ขอความร่วมมือของผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนไม่ให้เกิดความเห็น
เยาะจ่นเกินไป ผมก็เลยตัดสินใจว่าเพื่อทำตามคำริของท่านประธาน ก็เลยตัดสินใจที่จะไม่ใช้
เวลาในที่ประชุมเมื่อวานในการมาคุยเรื่องกรอบเวลา แต่สิ่งที่ผมคิดว่าผมสามารถยึดถือได้
ไม่ใช่ประเพณีปฏิบัติครับท่านประธาน แต่เป็นเอกสารครับ เอกสารที่ถูกเผยแพร่และถูก
จัดทำโดยฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสามัญกิจการวุฒิสภาเองนะครับ อันนี้เผยแพร่
ต่อสาธารณะ มีหัวข้อสรุปผลการประชุมหารือร่วมกันระหว่างประธานรัฐสภา ผู้แทนวุฒิสภา
และผู้แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคการเมือง วันอังคารที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๖
เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ซึ่งก็เป็นการสรุปผลการประชุมที่เรา กำลังพูดถึงเมื่อวาน ถ้าท่านประธาน
ลองอ่านทุกถ้อยคำของเอกสารนี้

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก็ถือว่าได้ใช้สิทธิ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจะสรุปครีบท่านประธาน ผมจะสรุปแล้วครับ ไม่มีข้อความใดเลยที่ระบุถึงกรอบเวลาในการอภิปรายในประเด็นดังกล่าว เพราะฉะนั้นเรื่องเวลา ๒ ชั่วโมงนั้นเป็นเพียงแค่ความคิดเห็นอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่ข้อสรุปในที่ประชุมครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก็ถือว่าใช้สิทธิพาดพิงไปแล้วครับ เรื่องกำหนดเวลาไม่เป็นไรครับ เพราะเมื่อวานก็ถูกต้อง เป็นการหารือ เดียวเราจะหารืออีกทีก็ได้ เพราะว่าถ้าเราไม่กำหนดเวลาเลยก็ไม่ทราบว่าจะให้ฝ่ายใดพูด แสดงความคิดเห็นเท่าไร ผมพูดทั้งหมดนั้นเพื่อความเรียบร้อยและเพื่อการอภิปรายได้อย่างทั่วถึงเท่านั้นครับ เรื่องเวลา ๒ ชั่วโมง หรือจะตกลงกันเป็น ๓ ชั่วโมงอะไร เท่าไรก็ได้ เพราะว่าเมื่อวานก็เป็นการหารือถูกต้องแล้ว ถ้าไม่เห็นด้วยกับข้อหารือนั้นก็มาเปลี่ยนแปลงได้นะครับ เดียวจะพูดถึงกรอบเวลาเพื่อได้อภิปรายทุกฝ่าย ถ้าฝ่ายใดไม่อภิปรายก็ไม่ใช่ไรก็เหมือนกับคราวที่แล้ว อภิปรายไม่ครบเราสามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้ครบถ้วนก่อนผมก็ต้องขอชมเชยสมาชิกที่เราได้พยายามที่จะสร้างบรรยากาศของการอภิปรายของเราดำเนินการประชุมของเราเรียบร้อย แล้วก็ต้องขอชมเชยครับ วันนี้การเข้าประชุมของเราสมาชิกเข้าประชุมลงชื่อครบองค์ประชุมก่อนกำหนดเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ด้วยซ้ำไป อันนี้ต้องขอชมเชยด้วยครับ ท่านได้ให้ความร่วมมือแล้วก็ปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มที่ ขอให้เป็นตัวอย่างบรรทัดฐานต่อไปว่าเมื่อถึงเวลาแล้วสามารถเปิดประชุมได้ เรื่องเวลาเอาไว้มาก่อนไม่เป็นไรครับ ท่านอัครเดชเชิญเลยครับ ท่านไม่ใช่สิทธิประท้วงนะครับ ผมขอให้เป็น การเสนอเลยนะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับท่านประธาน ประเด็นแรกก็คือประเด็นเรื่องของการहार Whip นะครับ ผมเองในฐานะที่เป็นอดีต Whip รัฐบาลเราเองจะเคารพการहारแล้วก็ผลสรุปในเรื่องของการहारในส่วนอง Whip ทั้ง Whip รัฐบาล Whip ฝ่ายค้าน หรือ Whip วุฒิสภานะครับ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ผมได้คุยกับท่านเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ เลขาธิการพรรครวมไทยสร้างชาติ ซึ่งเข้าประชุมเมื่อวาน เราไม่ได้มีข้อสรุปในเรื่ององเวลา แต่เราได้มีการहारว่าก่อนจะเข้าการลงมติจะให้สมาชิกรัฐสภาได้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่าญัตติที่ท่านเสนอให้คุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นขัดหรือไม่ขัดกับข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ก็ขอให้เพื่อนสมาชิกได้เคารพการประชุมอง Whip ๓ ฝ่ายด้วย อันนี้คือเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องของการยื่นญัตติหรือระเบียบวาระเข้ามา แล้วมีคนมาพาดพิงว่าการอภิปรายของผมไม่ได้อยู่ในระเบียบวาระ ผมยืนยันว่าการที่ผมลุกขึ้นอภิปรายในครั้งนี้อยู่ในระเบียบวาระที่ท่านเสนอเข้ามา ซึ่งสมาชิกในส่วนองพรรครวมไทยสร้างชาติมีความเห็นว่าสิ่งที่ท่านทำอยู่นั้นขัดต่อข้อบังคับ ขัดต่อกฎหมาย จึงลุกขึ้นมาอภิปรายว่าเหตุใดเราถึงลุกขึ้นมา จึงขอให้ท่านประธานได้พิจารณา ที่นี้ท่านประธานได้ถามผมว่า จะเสนอเป็นญัตติหรือเปล่า เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตท่านประธานเลยครับ ขอहारกับท่านประธานว่าถ้าตรงนี้ทางสมาชิกพรรครวมไทยสร้างชาติขอเสนอเป็นญัตติเลยครับ เสนอให้มีการพิจารณาว่าการเสนอคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ มาเป็นนายกรัฐมนตรี ขัดต่อข้อบังคับ ข้อ ๑๑ องการประชุมรัฐสภาหรือไม่ อย่างไร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ญัตติของคุณอัครเดช มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณจุลพันธ์ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้เสนอเป็นอย่างอื่น แต่ผมประท้วงตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๓ นะครับ ข้อ ๓๓ พูดถึงเรื่องว่าเมื่อที่ประชุมพิจารณาญัตติใดอยู่ห้ามเสนอญัตติอื่น นอกจากญัตติดังต่อไปนี้ ทั้ง ๔ ข้อนั้นไม่มีในเรื่ององการเสนออย่างที่ท่านอัครเดช ด้วยความเคารพครับ

ได้นำเสนอ ผมชี้ช่องให้ก็ได้เนะครับ กลไกที่ท่านจะเดินได้เพื่อที่จะออกจากปมปัญหา ซึ่งเราอาจจะต้องใช้รัฐสภาแห่งนี้ในการตัดสินคือใช้ข้อ ๑๕๑ ในการตีความข้อบังคับ ถ้าท่านจะเสนอตามข้อ ๑๕๑ อันนี้ผมยินดีครับ เราก็เดินกันต่อแล้วก็ถกกันว่าตกลงว่ามันเข้าข้อ ๔๑ เป็นญัตติเข้าหรือไม่ แล้วสุดท้ายใช้ที่ประชุมในการตัดสิน อันนี้ผมเสนอต่อท่านประธานเนะครับ และท่านอัครเดชด้วยเนะครับ ด้วยความเคารพ แต่ว่าอย่างไรก็ตามสิ่งที่ท่านนำเสนอเมื่อสักครู่นี้ขัดต่อข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๓ อย่างชัดเจน

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ เมื่อสักครู่นี้ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ บอกว่าผมเสนอญัตติเข้ากับญัตติ แสดงว่าท่านก็ยอมรับโดยปริยายว่าการเสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นนายกรัฐมนตรีคือญัตติ ฉะนั้นเราไม่ต้องไปพิจารณาต่อเลยครับ วันนี้ท่านยอมรับว่าผมเสนอญัตติเมื่อสักครู่นี้ซ้อนญัตติ ฉะนั้นการที่ สส. ท่านสุทิน คลังแสง เสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ คือญัตติ เพราะฉะนั้นไม่ต้องอภิปรายแล้วครับ ตอนนี้ท่านทำผิดข้อบังคับแล้ว คือข้อ ๔๑ เพราะว่าการเสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม เป็นญัตติครับท่านประธาน ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยการเสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นญัตติที่ตกไปแล้วครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณจุลพันธ์ แล้วก็คุณวิโรจน์ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพชี้แจงต่อที่ประชุม สิ่งที่ผมได้นำเสนอไปมันยังจะต้องมานั่งถกกันอีกอย่างที่ท่านประธานได้กำหนดกรอบเวลานั้นละว่าเราต้องมาคุยกันว่าสุดท้ายสิ่งที่เราเสนอมันคืออะไรกันแน่ สำหรับผมมันคือญัตติตามรัฐธรรมนูญ มันไม่ใช่ญัตติทั่วไปที่เราจะสามารถใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๑ มาบังคับได้ -----

ญัตติตามรัฐธรรมนูญนั้นมันถูกกำหนดโดยกรอบขั้นตอนของรัฐธรรมนูญและภาระหน้าที่ของเราในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่จะต้องแสวงหาตัวนายกรัฐมนตรีให้ได้ เพราะฉะนั้นข้อบังคับการประชุมจะมาใหญ่ไปกว่ารัฐธรรมนูญซึ่งไม่ได้กำหนดห้ามกระบวนกรในการที่จะเสนอชื่อเข้าหรือไม่ เราจะเอาข้อบังคับไปครอบทับรัฐธรรมนูญซึ่งมีศักดิ์ใหญ่กว่ามิได้นะครับ ตรงนี้คงได้ถกกันอีกต่อไปแน่นอน แต่กระบวนกรตอนนี้คือกระบวนกรซึ่งมีผู้เสนอชื่อผู้สมควรได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือท่านสุทิน คลังแสง เรียบร้อย มีเพื่อนสมาชิกพยายามที่จะเสนอว่าสิ่งที่ได้เสนอถูกต้องตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๑ หรือไม่ พวกผมว่าถูก พวกท่านว่าผิด เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องทำก็คือตีความข้อบังคับ ใช้ข้อ ๑๕๑ นะครับ ถ้าจะมายกอ้างข้อไหนก็ตามแล้วก็ยกขึ้นมาลอย ๆ มันไม่มีข้อบังคับรองรับ เพราะฉะนั้นโปรดดำเนินการให้ถูกต้องตามครรลองและกรอบข้อบังคับการประชุม ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณจุลพันธ์ครับ เมื่อสักครู่คุณวิโรจน์ใช้ไหมครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ เดี่ยวผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงนิดหนึ่ง คือผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ จากพรรครวมไทยสร้างชาติ คือขอใช้สิทธิพาดพิงท่านจุลพันธ์ ผมขออนุญาตท่านประธานครับว่าการที่ผมเสนอเรื่องญัตติซ้อนญัตติไม่ใช่เป็นเรื่องที่ไม่มีหลักการนะครับท่านประธาน คือการที่ท่านเสนอว่าญัตติที่ให้คุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ท่านบอกว่าไม่ใช่ญัตติ แต่สักครู่นี้ท่านยกข้อบังคับมาว่าผมเสนอญัตติซ้อนญัตติ ก็เป็นการยอมรับโดยปริยายว่ามันเป็นญัตติ ทีนี้ท่านบอกว่าผมเสนอมาโดยไม่มีหลักการ แล้วก็บอกว่าญัตตินี้เป็นญัตติของรัฐธรรมนูญ ญัตตินี้เป็นญัตติของข้อบังคับสภา ท่านประธานครับ ผมไปอ่านข้อบังคับดู อ่านรัฐธรรมนูญเหมือนท่านครับ รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน ข้อบังคับก็หนังสือฉบับเดียวกัน มันไม่มีเขียนนะครับท่านประธาน ญัตตินี้เป็นญัตติในรัฐธรรมนูญ ญัตตินี้เป็นญัตติทั่วไป ญัตตินี้เป็นญัตติในข้อบังคับ มันไม่มีครับท่านจุลพันธ์ ท่านประธานครับ มันไม่มีจริง ๆ ครับ ฉะนั้นญัตติคือญัตติ มีญัตติเดียวครับท่านประธาน ฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยว่าสิ่งที่

ท่านจุลพันธ์อภิปรายว่ามีญัตติในรัฐธรรมนูญ ญัตติทั่วไป ญัตติในข้อบังคับมันไม่มีอยู่จริงครับ
ท่านประธาน ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักขณาอดิศร

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมยังไม่ได้วินิจฉัย
คุณวิโรจน์เชิญครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าตอนนี้เรากำลังถกกันแบบผิดประเด็นแล้วครับ
คืออย่างนี้ครับ ให้ทุกท่านลองพิจารณาจากระเบียบวาระการประชุมวันนี้ ในหัวข้อที่ ๕
ระบุว่าอะไรครับ พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คราวนี้อย่างนี้ครับ ผมทราบดีว่า
กำลังเอนิยามของคำว่า ญัตติ คือข้อเสนอเพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาลงมติไปในทิศทางใด
ทิศทางหนึ่ง ซึ่งก็ต้องมาดูข้อบังคับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๒๙ ก็เสนอล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์
อักษร หรือถ้าจะไม่เสนอล่วงหน้า ไม่ทำเป็นลายลักษณ์อักษร ก็ต้องเข้าข้อบังคับ
ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ซึ่งการพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้สมควรได้รับการแต่งตั้ง
เป็นนายกรัฐมนตรีไม่มีอยู่ในนี้เลย อยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ แล้วผมอยากจะเตือนทุกท่าน
ด้วยว่าให้ไปอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ให้ดี ข้อบังคับไม่ได้ใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๕
วรรคหนึ่งระบุไว้ชัด แห่งรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใด
ของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ผิดแผกถึงท่านอัครเดชด้วย
หรือการกระทำใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นการใช้บังคับ
มิได้ ผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วย ผมยืนยันว่าการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่จะ
ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีไม่ใช่ญัตติ -----

ผมย้ำว่าไม่ใช่ญาติ แต่เป็นข้อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และถ้าตีความการให้ความเห็นชอบเป็นญาติ เดี่ยวผมจะอธิบายว่ามันทำให้รัฐธรรมนูญได้รับผลกระทบกระเทือน และถ้าใครยังยืนยันตามนี้ ต้องบอกด้วยว่าถ้ามีผลกระทบกระเทือนให้บันทึกไว้ด้วยว่าจะเป็นผู้รับผิดชอบ แต่เพียงผู้เดียว ขอท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก่อนที่จะวินิจฉัยนะครับ มีผู้จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นใกล้เคียงนี้อีกหลาย ๆ ท่าน เอาไว้แสดงความคิดเห็นให้หมดก่อน ถ้ามีความจำเป็นและประธานต้องวินิจฉัย แต่ผมคิดว่าต้องฟังความคิดเห็นของสมาชิกอย่างทั่วถึงก่อน ถ้าจะวินิจฉัยก็ต้องวินิจฉัยตอนนั้น ไม่ใช่ฟังบางส่วนแล้วไปวินิจฉัยนะครับ เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็มีผู้ยกมือจะแสดงความคิดเห็นอีกหลายท่านนะครับ ขอเชิญทางสมาชิกวุฒิสภาครับ ท่านเสรีครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะ Whip วุฒิสภาที่ร่วมประชุมกับท่านประธานรัฐสภา เมื่อวานนี้ ขออนุญาตหาหรือท่านประธานเพื่อชี้แจงในที่ประชุมให้ชัดเจนนะครับ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องระยะเวลา มีการเสนอ ๒ ชั่วโมงในห้องประชุม Whip ที่ท่านประธานเชิญทุกพรรค ขณะนี้ยังไม่มี Whip รัฐบาล ไม่มี Whip ฝ่ายค้าน ผมกราบเรียนว่าท่านสมาชิกอาจจะใหม่ จำเป็นต้องเคารพมติ Whip เช่นกันนะครับ ส่วนจะเห็นต่างไม่เป็นไรครับ แต่ถ้าบอกว่าที่ประชุม Whip มากำหนดไม่ได้จะประชุม ๒ ชั่วโมงอะไรนี้ ผมว่ามันจะพาดพิงหรือข้อปฏิบัติระหว่างกันไปลำบาก อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับ ส่วนจะเปลี่ยนแปลงเวลาเพิ่ม อันนี้แล้วแต่ท่านประธานวินิจฉัย อันนี้ผมด้วยความเคารพ

ประการที่ ๒ ผมเรียนว่าท่านประธานบรรจุระเบียบวาระเรื่องเสนอใหม่พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี มาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญ ถูกต้องทุกประการครับ ท่านประธานบรรจุเรื่องพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๒๗๒ แล้วสักครู่หลังจากนั้นคุณสุทิน คลังแสง ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านก็เสนอ

ญัตติให้เสนอคุณพิชา ลัมเจริญรัตน์ ก็ถูกต้องครับ ก็เสนอญัตติแล้ว ส่วนจะญัตติซ้ำตามที่ท่านอัครเดชพูดหรือไม่ผมได้หารือไว้ในห้องประชุม Whip เมื่อวานกับท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่า

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ผมเห็นคัดค้านญัตติดังกล่าวว่าการทำซ้ำไม่ได้ ผิดตามข้อ ๔๑ นะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณสมชายครับ คุณวิโรจน์ประท้วงคุณสมชายใช่ไหมครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาผมขอประท้วงท่านผู้อภิปรายครับ เพราะว่าการเสนอของท่านสุทิน คลังแสง มิใช่ญัตติครับเป็นการเสนอข้อพิจารณาให้รัฐสภาเห็นชอบตามหน้าที่ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญครับ เพราะถ้าเกิดเสนอญัตติมันต้องอยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ครับ ท่านสมชายอ่านข้อบังคับข้อ ๓๒ มันมี ๑๓๖ อยู่ตรงไหน มันไม่มี แล้วจะบอกว่าเป็นการเสนอญัตติได้อย่างไร มันมิใช่ญัตติ ผมยืนยันอย่างนี้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณวิโรจน์ฟังประธานนิดเดียวครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เป็นข้อพิจารณาที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ ๒ สภาในการพิจารณาเห็นชอบนายกรัฐมนตรี

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ที่ประชุมรับฟังความคิดเห็นของคุณวิโรจน์แล้ว แต่มีสมาชิกได้เสนอความคิดเห็น ก็ต้องฟังคนอื่นเขาบ้างครับ ไม่เป็นไรก็ยังไม่ได้อธิบายผิดข้อบังคับ ผมขอเชิญคุณสมชาย แสวงการ ต่อครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานวินิจฉัยโดยชอบนะครับ ผมขออนุญาตเรียนต่อเพื่อทำความเข้าใจให้การประชุมเดินต่อไปได้ว่า

ข้อเสนอของท่านอัครเดช ขอกฎที่เอ่ยนาม ท่านเห็นว่าขัดข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ญัตติใด
ตกไปแล้วห้ามนำญัตติหลักการเดียวกันขึ้นเสนอใหม่อีกในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ญัตติ
ที่ไม่ได้มีการลงมติ ซึ่งมีการลงมติไปแล้วนะครับ หรือประธานรัฐสภาอนุญาต หรือในเมื่อ
พิจารณาเห็นว่าได้เกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนว่าวันนี้มีอยู่ตรงนี้
ที่ท่านอัครเดชเสนอ เราอภิปรายไปได้ครับ เห็นด้วย เห็นต่างไม่ว่ากันนะครับ ผมไม่ขัดข้อง
ซึ่งเดี๋ยวถึงเวลาผมจะอภิปรายว่ามันไม่ขัดรัฐธรรมนูญอย่างไร เพราะข้อบังคับนั้นรัฐสภา
เป็นกฎหมายมาจากรัฐธรรมนูญนะครับ อันนี้เดี๋ยวค่อยอภิปราย แต่ผมกำลังขออนุญาต
ท่านประธานว่าดำเนินการไปตามปกติครับ เพราะท่านอัครเดชท่านเสนอถูกแล้ว ไม่ได้เป็น
การเสนอญัตติซ้ำซ้อนหรือเกิดปัญหาขึ้น เพราะว่าเดี๋ยวท่านจุลพันธ์จะบอกว่าใช้ข้อ ๑๕๑ อีก
อันนั้นจะทำให้ญัตติเดิมตกไป ก็ขออนุญาตว่าท่านประธานดำเนินการประชุมไป แล้วให้
ท่านอัครเดชว่าไปเถอะครับ แล้วเดี๋ยวเราลงมติ จะใช้เวลาขยายจาก ๒ ชั่วโมงหรือไม่ ที่ผม
นำขึ้นมาเรียนเพราะว่าในฐานะ Whip วุฒิสภาที่ประชุมร่วมกับท่านประธาน เห็นว่าเราควร
เคารพมติ Whip รัฐสภาที่ท่านประธานเป็นประธานอยู่ มิฉะนั้นเราเดินต่อลำบาก สภาจะอยู่
อีก ๔ ปี มันไม่เคารพอะไรกันไม่ได้เลยครับ มันต้องมีหลักเกณฑ์ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณคุณสมชาย
มากครับ เรื่องเวลาผมขออย่างนี้ว่าเมื่อวานเราเพียงแต่เป็นข้อเสนอ ยังไม่ได้มีข้อยุติว่าจะเอา
แค่ ๒ ชั่วโมง อันนั้นเป็นกรอบเวลาเฉย ๆ ถ้ามีผู้ขัดข้องในที่ประชุมนี้ว่าจะเสนอ ไม่ใช่
๒ ชั่วโมง เอาไว้พูดทีหลัง เรากำลังพูดถึงเรื่องที่คุณอัครเดชเสนออยู่ จะมีความเห็นที่แตกต่าง
กันอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นในตอนนี้นี้ก็มีผู้เสนอที่จะอภิปราย เรื่องของคุณอัครเดชเดี๋ยวจะ
ว่าอย่างไรต้องฟัง ก็อยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกว่าวันนี้เป็นการอภิปรายที่สำคัญเพื่อจะ
ลงมติในเรื่องการเลือกผู้นำประเทศคือนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจะเปิดให้มีการ
อภิปรายเพื่อความรอบคอบ แล้วจะได้ไม่มีประเด็นปัญหาในภายหลัง หรือมีก็ให้น้อย
ที่สุดนะครับ

(นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้คุณพริษฐ์ขอประท้วง
เชิญครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอใช้สิทธิพาดพิง
สั้น ๆ ครับท่านประธาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคมที่รับฟังอยู่ครับ พริษฐ์ วัชรสินธุ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออย่า
อีกรอบหนึ่งนะครับว่าสิ่งที่ผมลุกขึ้นมาอภิปรายเมื่อสักครูนั่นก็เป็นการบอกว่าให้เรา
ดำเนินการตามข้อตกลงที่เรามีร่วมกันในที่ประชุมเมื่อวาน ไม่ได้เป็นการบอกว่าเราจะไม่ให้
ความสำคัญกับข้อตกลงร่วมกันในที่ประชุมเมื่อวานแต่อย่างใด แต่อย่างที่ผมได้ย้ำไว้แล้วก็
ยืนยันด้วยเอกสารนี้ และความจริงก็ยืนยันด้วยท่านอัครเดชเมื่อสักครู่ด้วย ในฐานะตัวแทน
พรรครวมไทยสร้างชาติ ไม่ได้มีการกำหนดเรื่องกรอบขึ้นมา เป็น ๑ ในประเด็นที่เป็นข้อสรุป
จริง ๆ ผมเพียงแคื่อยืนยันตามนี้นะครับ ไม่ได้มีปัญหากับการเดินหน้าต่อในการประชุมตามที่
เราตกลงกันไว้ แต่เรื่องกรอบเวลาไม่ได้เป็นข้อตกลงอันนั้นจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณครับ

(นายอรรถกร ศิริลัทธยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมประท้วงครับ อรรถกรครับ ผมเข้าร่วมประชุม Whip เมื่อวานครับท่านประธาน
นิดเดียวครับ ผมเข้าร่วมประชุมแล้วผมรู้สึกที่ผมเสียหายครับ

นายมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดียวครับ เมื่อสักครู่มีอังกั้นถึง
เรื่องบันทึกสรุปการประชุม ก็บันทึกในเรื่องเวลานะครับ เพื่อจะได้เข้าใจตรงกัน เพราะผู้ที่
ไม่ได้เข้าประชุมก็เยอะ บันทึกว่า คาดว่าจะใช้เวลาในการแสดงความคิดเห็นประมาณ
๒ ชั่วโมง แต่เมื่อวานยังไม่ได้ขอมตินะครับ อันนี้เป็นการบันทึกเท่านั้น เพื่อที่เราจะได้
อภิปรายทั่วถึง เวลาน่าจะไม่ใช้ประเด็นที่สำคัญจนเกินไป สำหรับการประชุมเลือก
นายกรัฐมนตรี อยากจะให้รอบคอบ เดียวจะมีประเด็นปัญหาตามขึ้นมาในภายหลัง
ผมว่าให้รอบคอบไว้ก่อนดีกว่า เพราะเรื่องนี้เมื่อได้ข้อยุติแล้วถ้าไม่จบมันไม่ดีครับ ผมอยาก
ให้ใช้ความรอบคอบ

(นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้มีผู้ประท้วงครับ คุณเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ ผมอยากจะทำให้คุณเอกนัฏได้แสดงความคิดเห็นก่อนครับ แล้วคุณสมชายครับ กรุณารอสักครู่ นะครับ เพราะว่าเป็นการประท้วง คุณเอกนัฏเชิญครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม เอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ สมาชิกรัฐสภา ผมขอใช้ ๒ สิทธิครับ ก่อนอื่นคือสิทธิการพาดพิง เนื่องจากเมื่อวานนี้ผมก็เข้าร่วมประชุม Whip ๓ ฝ่าย แต่กราบขอบคุณท่านประธานที่ช่วยชี้แจงต่อที่ประชุม และมีการบันทึกชัดเจนถึงข้อหาหรือว่าจะมีการหารือโดยใช้เวลา ๒ ชั่วโมง แต่สำหรับผมคิดว่า ๒ ชั่วโมง มันไม่ใช่สาระสำคัญครับ เมื่อวานนี้สิ่งที่เกิดขึ้นคือมันไม่มีข้อสรุปจริง ๆ ข้อสรุปว่าตกลงแล้วเราจะสามารถนำคุณพิชากลับมาพิจารณาเป็นนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ ก็สรุปกันว่าจะมาหารือแล้วก็มาพิจารณากันในที่ประชุมแห่งนี้วันนี้ละครับ ในส่วนที่ ๒ ขอใช้สิทธิประท้วง ท่านประธานครับ ตกลงเราจะดำเนินการประชุมตามญัตติที่ท่านอัครเดชได้นำเสนอไปเมื่อสักครู่ เมื่อสักครู่ที่ท่านวิโรจน์ก็บอกว่ามันไม่ใช่ญัตติ ถ้ามันไม่ใช่ญัตติเราก็ต้องดำเนินการประชุมพิจารณาญัตติที่ท่านอัครเดชนำเสนอ แต่หากตามที่ท่านจุลพันธ์ได้นำเสนอว่าการพิจารณานายกรัฐมนตรีมันเป็นญัตติ ก็ต้องตกไป และไม่สามารถนำกลับมาพิจารณาได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ แปลว่าเรากำลังจะดำเนินการประชุมขัดข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ทางออกมันมีอยู่แล้วในข้อ ๔๑ วรรคท้าย เป็นอำนาจของท่านประธานที่จะต้องพิจารณา ถ้าท่านเห็นว่ามีความเหตุการณใดที่เปลี่ยนแปลงไปท่านก็สามารถนำกลับมาพิจารณาได้ แต่ถ้าไม่มีเหตุการณ์ใดเปลี่ยนแปลงไปไม่สามารถนำกลับมาพิจารณาได้ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ ๑. จะพิจารณาตามญัตติที่ท่านอัครเดชนำเสนอ หรือจะเดินตามการหารือข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ว่ามีความเหตุการณใดเปลี่ยนแปลงหรือไม่ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณเอนัฎมากครับ
ผมอยากจจะเรียน ตอนนีมืออยู่ ๒ ข้อเสนอ ไม่ถึงกับข้อเสนอ เป็นข้อแนะนำของคุณจุลพัันธ์
กับคุณอัครเดชที่เสนอเป็นญัตติ ความจริงผลมันก็เหมือนกัน คือว่าจะเอาอย่างคุณอัครเดช
ก็ต้องขอมติเหมือนกัน หรือคุณจุลพัันธ์หมายความว่าเสนอข้อ ๑๕๑ ก่อน ถ้าข้อ ๑๕๑
เป็นการตีความข้อบังคับแล้วว่่าข้อเสนอของคุณอัครเดชนั้นผิดหรือไม่ผิดข้อบังคับ ก็ถือว่า
เป็นข้อยุติโดยเด็ดขาด แต่ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยกับคุณจุลพัันธ์ จะเสนอญัตติที่คุณอัครเดชเสนอ
แล้วมีผู้ไม่เห็นด้วยก็ต้องเสนอเป็นญัตติ ก็ต้องถามความคิดเห็นว่าจะเห็นด้วย ไม่รู้มีกี่ญัตติ
ตอนนี้มีเพียงญัตติของคุณอัครเดชเพียงญัตติเดียว เมื่อสักครุ่นี้มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว
ใช้ไหมครับ คุณจุลพัันธ์ใช้สิทธิพาดพิงนะครับ

นายจุลพัันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม จุลพัันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเพียงแต่
ท้วงติงประเด็นหลัก ๆ คือกระบวนการในการที่เรามีข้อสงสัยต่อข้อบังคับการประชุม
มีข้อบังคับข้อเดียวที่จะเอาไว้ชี้ชัดสำหรับการถกเถียงกันในสภาแห่งนี้คือข้อ ๑๕๑
การตีความข้อบังคับมันมีกลไกรองรับ ซึ่งผมไม่ได้ขัดข้องถ้าจะเดินช่องนั้น แต่สิ่งที่ผมถาม
ถ้าผมถามท่านประธานย้อนกลับไปยังว่าที่ท่านอัครเดช ขออภัยที่เอย่ยนามท่านนะครับ
ที่ท่านเสนอนี้ใช้ข้อบังคับข้อใด มันไม่มีข้อบังคับการประชุมรองรับครับ เราจะยื่นญัตติ
ตามอะไรกันมันไม่มีข้อไหนที่จะรองรับให้นำเสนอได้เลย สิ่งที่เราากำลังพิจารณากันอยู่
ตามข้อ ๓๓ เขาให้เสนอได้ ๕ อย่างครับ ๑. รวมระเบียบวาระการประชุม ๒. ส่งปัญหาไปยัง
กรรมาธิการ ๓. รวมหรือแยกประเด็นพิจารณาหรือลงมติ ๔. เลื่อนการพิจารณา
๕. ปิดอภิปราย มันไม่เข้ากรอบครับ ผมถึงบอกว่าวิธีการเดียวที่จะทำได้และหยุดข้อสงสัย
ของเราท่านก็เสนอใหม่ เสนอด้วยข้อ ๑๕๑ นะครับ อ้างข้อ ๑๕๑ มาเลย ตีความข้อ ๔๑
เป็นไปตามที่ท่านคิดหรือไม่ ถกเถียงกันสัก ๒ ชั่วโมงที่ว่่านี้แล้วเราก็กงมตีมันก็จบได้ครับ
เดินหน้าต่อ ผมเรียนแค่นี้ครับท่านประธาน

นายจิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมพยายามรักษามารยาท ท่านประธานเรียกชื่อผมนานแล้ว ผมก็อดทน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวคุณอัครเดชครับ ถ้าเพื่อประท้วงไปประท้วงมา ๒ ท่านนี้จะต้องใช้เวลา และประธานเห็นว่า

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : นิดเดียวครับ ท่านประธาน ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ เนื่องจากท่านจุลพันธ์ท่านอภิปรายนะครับว่า ผมใช้หลักการใด หรือใช้ข้อบังคับใดมาเสนอท่านประธาน ผมก็บอกว่าผมใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๒ นะครับ ขอเสนอญัตติที่ไม่ต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นหนังสือ หรือล่วงหน้า ผมก็เสนอเป็นญัตติข้อ ๓๒ (๑) ขอปรึกษาในที่ประชุม ก็เป็นไปตามข้อบังคับ แล้วท่านบอกว่าผมไม่มีสิทธิ หรือใช้ข้อบังคับไหนขึ้นมาเสนอเป็นญัตติ ผมก็งัดกับท่านจุลพันธ์ ว่าท่านอ่านเล่มเดียวกับผมหรือเปล่า ก็ใช้สิทธิของสมาชิกรัฐสภาในการเสนอเป็นญัตติครับ ท่านประธาน ขอบขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คือท่านเสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ นะครับ ก็ปรึกษาหรือพิจารณาเป็นเรื่องด่วนครับ ตอนนี้ผมอยากให้คุณสมชาย พุดให้จบก่อน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผมเสรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณเสรีนะครับ ขอประทานโทษด้วย คุณจุลพันธ์ครับ ขอไว้หน่อยครับ เชิญคุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นแรกครับท่านประธาน ที่มีการพูดถึงแล้วก็ถกเถียงกัน ผมอยากจะให้ท่านประธาน และที่ประชุมพิจารณาให้ชัดเจนว่าท่านสมาชิกเสนอว่าญัตติที่เสนอ หรือเรื่องที่เสนอบุคคล เป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้ตามวาระนะครับ ไม่เป็นญัตติ เพื่อความชัดเจนครับท่านประธาน การที่เราพิจารณาในวันนี้เป็นไปตามหมวด ๙ การพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี

เริ่มต้นตั้งแต่ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ จนถึงข้อ ๑๓๙ ท่านประธานกรุณาข้อ ๑๓๘ พรรคสอง
เขียนไว้เลยครับท่านประธาน ว่าในการพิจารณาญัตติตามพรรคหนึ่ง ในหมวดนี้นะครับ
ในหมวดเดียวกันนี้ที่เรากำลังพิจารณา ท่านพยายามบอกว่าไม่ใช่ญัตติ ไม่ใช่ญัตติ
ในข้อบังคับเองเขียนว่าเป็นญัตติ ผมว่าตรงนี้จะชัดเจนไม่ต้องทำให้สมาชิกสับสนว่า
เป็นญัตติหรือไม่ ในข้อบังคับเขียนว่าเป็นญัตติ

ข้อ ๒ ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านเสนอในวาระว่าจะเสนอท่านพิธา
เป็นนายกรัฐมนตรีนั้นผมไม่เห็นด้วย แต่สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยผมไม่ได้ตรงกับท่านอัครเดช
เพราะสิ่งที่ท่านอัครเดชพูดเป็นเรื่องไม่เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า
สิ่งที่ผมจะนำเสนอต่อที่ประชุมนั้นเป็นเรื่องที่จะแสดงให้เห็นว่าข้อเสนอของท่านนั้นขัดกับ
รัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ขัดข้อบังคับอย่างเดียวนะครับ ขัดรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ เพราะฉะนั้น
ญัตติไม่เหมือนกันแล้ว เป็นข้อเสนอที่ไม่เหมือนกันแล้ว เดียวของผมจะตกไป ผมก็เลย
กราบเรียนหาหรือท่านประธานว่าข้อเสนอที่ผมไม่เห็นด้วย กับข้อเสนอที่เสนอคุณพิธา
เป็นนายกรัฐมนตรีดังกล่าวนี้นะครับ ต้องให้มีผู้รับรองให้เป็นญัตติหรือไม่ หรือว่าจะให้
ผมไม่เห็นด้วย คำน แล้วไปลงมติทีหลัง หรือถ้าหากว่าจะให้เห็นได้ว่าสิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยนั้น
มีผู้รับรอง ก็มี ๒ วิธี ก็คือให้ยกมืออย่างที่ทำไปแล้ว หรือกดบัตรลงคะแนน จะได้ชัดเจนครับ
ท่านประธาน แต่ด้วยความไม่เห็นด้วยของผม ผมมีเหตุผล ไม่ใช่ข้อบังคับอย่างเดียวนะครับ
ตามรัฐธรรมนูญด้วยครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ถ้าคุณเสรีจะเสนอขึ้นมา
จะเป็นญัตติขึ้นมาว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญก็ขอให้มีการรับรอง ก็เสนอ จะได้พิจารณาต่อไป

นายปรกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาต
ท่านประธานครับ ขอให้รับรอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : อย่างนั้นผมขออนุญาต
สิ่งที่ผมเสนอนะครับว่าผมไม่เห็นด้วยกับญัตติที่เสนอให้คุณพิธาเป็นนายกรัฐมนตรี
ซ้ำเข้ามาอีก ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวเอาไว้ไปอภิปราย
ก็เป็นข้อเสนอญัตติข้อเสนอนที่ ๒

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาต
ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ที่ต่างจากคุณอัครเดชครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาต
ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณปกรณ์วุฒิหรือเปล่าครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ใช่ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
อนุญาตผมหรือยังครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อนุญาตครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณ
มากครับท่านประธาน เรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ
ผมอยากให้ท่านประธานวินิจฉัยแบบนี้ก่อนว่า ณ ตอนนี้เรากำลังอยู่ในวาระการประชุมอะไร
กันแน่ แล้วก่อนที่จะเข้าสู่ญัตติใดญัตติหนึ่ง เพราะผมกลัวว่าถ้าเข้าไปสู่ญัตติใดญัตติหนึ่ง
เราจะมีปัญหาอย่างแน่นอน เมื่อสักครู่นี้ท่านอัครเดช ขอภัยที่เอ่ยนาม บอกว่าหากท่านจุลพันธ์
ขอภัยที่เอ่ยนามเช่นกันนะครับ มองว่ามันเป็นญัตติซ้อนญัตติ แปลว่ายอมรับไปแล้วว่า
การเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีมันเป็นญัตติ ผมเองเห็นเหมือนท่านวิโรจน์นะครับว่าการเสนอชื่อ
นายกรัฐมนตรีไม่ใช่ญัตติ แต่ถ้าท่านอัครเดชเห็นว่าเป็นญัตติ ก็แปลว่าท่านอัครเดช
ไม่สามารถเสนอญัตติซ้อนขึ้นมาได้เพราะไม่มีข้อบังคับรับรอง คือตอนนี้เราอยู่ในภาวะ
ที่ Paradox แบบนี้นะครับ มันมีทางเดียวครับ คือมันต้องเป็นการตีความข้อบังคับเท่านั้น
มันเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้นอกจากการตีความข้อบังคับเท่านั้นว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี

เป็นญาติหรือไม่ใช่ญาติ ซึ่งจริง ๆ แล้วท่านประธานมีอำนาจวินิจฉัยเองด้วยซ้ำ ผมขอให้ท่านประธานลองวินิจฉัยดูก่อนว่าเราควรจะต้องไปอย่างไรจะได้ไม่ต้องมีการลงมติ แล้วก็ไปตามระเบียบวาระที่บรรจุเอาไว้ตั้งแต่ต้นท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
เอกนัฏ พร้อมพันธุ์

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ความเห็นของคุณปกรณ์วุฒิ
ก็ตรงกับคุณจุลพันธ์นะครับ เชิญครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : มีรายชื่อผู้ที่จะขออภิปราย
ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน

(นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เอกนัฏ พร้อมพันธุ์

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตประທံး
ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับการประชุม ข้อ ๕
ตอนนี้มีเรื่องที่ท่านประธานต้องวินิจฉัยครับ ผมเสนอว่าให้ทาง ๘ พรรคร่วมไปคุยกัน
ให้ดีกว่าไหมครับ ความเห็นไม่ตรงกันครับ ขออนุญาตเฒ่ยนามท่านจุลพันธ์ุ เสนอว่าเนื่องจาก
การโหวตนายกรัฐมนตรืเป็นญาติ -----

เพราะฉะนั้นต้องไปตีความกันว่าการเสนอนายกรัฐมนตรีเมื่อเป็นญัตติแล้วมันขัดกับข้อบังคับข้อ ๔๑ ตามที่ท่านอัครเดชได้ประท้วงหรือไม่ แต่เพื่อนสมาชิกจากพรรคก้าวไกลบอกว่ามันไม่เป็นญัตติ ก็เมื่อมันไม่เป็นญัตติ ตอนนี้เรากำลังพิจารณาญัตติของท่านอัครเดชกับเพื่อน สว. ท่านเสรีอยู่ ท่านประธานต้องดำเนินการวินิจฉัย แล้วก็ดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับการประชุมทางใดทางหนึ่งครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ของคุณจุลพันธ์ที่เสนอสักครู่ก็ยังไม่เป็นญัตติ เพราะว่าคุณจุลพันธ์เสนอเพียงคำเสนอแนะต่อคุณอัครเดช หรือผู้ที่เสนอเรื่องนี้ก็ว่าเป็นญัตติเท่านั้น ยังไม่เสนอว่าควรจะใช้ข้อ ๑๕๑ แทน อันนี้เป็นข้อเสนอเท่านั้น ผมก็อยากให้มีการเสนออยู่ แล้วคุณเสรีก็เสนออีกข้อเสนอหนึ่งว่าการพิจารณาการประชุมในวันนี้ผิดรัฐธรรมนูญ เดียวฟังอภิปราย เพราะท่านยังไม่อภิปรายว่าผิดรัฐธรรมนูญอย่างไร คุณจุลพันธ์จะใช้สิทธิพาดพิงก่อน สั้น ๆ นะครับ วันนี้ใช้สิทธิพาดพิงเยอะ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทย เชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกอย่าเอาชื่อผมอ้างนะครับ สิ่งที่ผมบอกนั้นนะครับ ผมบอกว่าสิ่งที่เรากำลังประชุมพิจารณากันอยู่นี้ ไปดูง่าย ๆ ไปดูมาตรา ๒๗๒ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ มีคำว่า ญัตติในตัวมาตรา ๒๗๒ หรือไม่สักคำ สิ่งที่เราจะทำกันอยู่ สิ่งที่เรากำลังทำกันอยู่ คือการเสนอชื่อผู้จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กระบวนการเสมือนเป็นญัตตินะครับ อันนี้ต้องเข้าใจตรงกันก่อน แต่มันไม่ใช่ญัตติทั่วไปตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๑ อันนี้เป็นความเข้าใจตรงกันนะครับ แต่อย่างไรก็ตามผมท้วงติงว่ากระบวนการที่ต้องเดินต่อจากนี้ หากมีข้อสงสัยในตัวข้อบังคับ ฝั่งหนึ่งบอกว่าใช่ ฝั่งหนึ่งบอกว่าไม่ใช่ ข้อ ๔๑ ก็ต้องใช้ข้อ ๑๕๑ และใช้เสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดคือ ๓๗๕ ถ้าลงมติมาแล้วเห็นชอบตามนั้น ก็แปลว่าข้อ ๔๑ มีผลบังคับใช้ ห้ามเสนอญัตติซ้ำอะไรของท่านนี้นะครับ เสนอชื่อเมื่อสักครู่ก็ตกไปก็แค่นั้นเองครับ เป็นไปตามกรอบขั้นตอนของพวกเรา มีขั้นตอนรองรับทั้งหมด

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ พรรคก้าวไกลครับ
เชิญครับ

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธีรวัชชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร หนองจอก มีนบุรี ลาตกระบัง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กรณีที่เรากำลังโต้เถียงตรงนี้ ผมคิดว่ามันมีประเด็นที่จะต้องสรุปให้ชัดก่อนที่จะมีมติ หรือว่าท่านประธานจะมีดุลยพินิจอย่างไร สิ่งแรกที่ยากจะให้ท่านประธานได้เรียนก็คือว่าในวันนี้การพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมของรัฐสภา เป็นเรื่องพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่ได้พิจารณาญัตติเสนอบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีนะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ระบุไว้ชัดเจน นั่นคือเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๖๐ มิใช่เรื่องญัตติแต่อย่างใด กลไกหลังจากที่พิจารณาในเรื่องนี้ไม่ถือว่าเป็นญัตตินี้ก่อน

(นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตก่อนนะครับ ขอให้ฟัง

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประท้วงท่านประธานนะครับ

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประท้วงข้อบังคับที่เท่าไรครับ ผมยังไม่ได้ทราบ ท่านประธานครับ ขออนุญาตให้ท่านประธานได้แจ้งให้ผู้ถืออภิปรายว่าท่านประท้วงข้อบังคับข้อที่เท่าไร ผมเห็นท่านลุกขึ้นมาอภิปราย แล้วสมาชิกพรรคท่านพรรคก้าวไกลก็บอกว่าตอนนี้ไม่ใช่วาระที่จะอภิปรายสรุปแล้วพรรคท่านจะให้อภิปรายหรือไม่อภิปราย พรรคท่านไปคุยกันก่อน แล้วพรรคร่วม ๘ พรรคของท่านก็ต้องไปคุยก่อนว่าญัตติสรุปเป็นญัตติหรือไม่ญัตติ เพราะท่านจุลพันธ์บอกว่า เป็นญัตติซ้อนญัตติ แต่พรรคก้าวไกลบอกว่าไม่ใช่ญัตติ ผมจึงสนับสนุนท่านเอกฉันทพร้อมพันธุ์ ว่าท่านไปคุยกันก่อนว่า ๘ พรรคท่านสรุปแล้วเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติครับ

ขออนุญาตท่านประธานได้วินิจฉัยครับ ไม่อย่างนั้นการประชุมก็จะยืดเยื้อต่อไปครับ
ท่านประธาน ขอให้ท่านประธานไม่อนุญาตให้ใครอภิปรายแล้วครับ ถ้าจะประท้วงก็ต้อง
ประท้วงมีข้อบังคับครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

- ๑๗/๑

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านอัครเดชครับ ท่านก็เป็น สส. มาหลายสมัย ท่านน่าจะรู้ว่าการประชุมสภา ต้องคุยกับประธาน ไม่ใช่ชี้หน้ามาทางผม ก็ฝากท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมกำลังจะเตือนพอดีครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพครับ ผมไม่ได้ชี้หน้าเลยครับ ผมไม่ได้ชี้หน้าเลยนะครับ ท่านประธานครับ เดี่ยวออกไปจะนึกว่าผมชี้หน้า ไม่ได้ชี้หน้าเลยนะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผู้ที่จะอภิปราย ผมกำลังจะเตือนด้วยว่าขอให้พูดกับประธาน แล้วถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องไปชี้หน้าครับ เชิญคุณธีรวัชย์ ผมนุญาตแล้ว พูดต่อครับ

นายธีรวัชย์ พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตต่อครับท่านประธาน คือในเรื่องนี้มันไม่ใช่พูดกันเรื่องของการเสนอญัตติ ให้เลือกคุณพิธาเป็นนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใดนะครับ ดังนั้นกระบวนการที่จะต้องดำเนินการ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ไม่ถือเป็นญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ชัดเจนนะครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายที่สูงสุดของประเทศ จะเอาข้อบังคับ ซึ่งบังคับใช้เฉพาะรัฐสภา ไม่เฉพาะไม่ใช่เรื่องของอำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ มาบังคับตีความให้เหนือกว่ารัฐธรรมนูญ เป็นไปไม่ได้ นี่คือประเด็นที่ ๑ นะครับ ดังนั้นกระบวนการใด ๆ ทั้งสิ้นไม่ได้เกี่ยวข้องญัตติ อีกทั้งที่หลายท่านได้บอกว่าเรื่องญัตติอยู่ในหมวด ๒ นะครับ เรื่องการเสนอนายกรัฐมนตรีอยู่ในหมวด ๙ ของข้อบังคับ มันก็ตัวชี้ชัดแล้วว่าแยกเฉพาะอย่าลืมหักกฎหมายที่จะต้องมีความชัดเจนและเป็นธรรมนะครับ นี่คือการชัดเจนของกฎหมายที่ระบุไว้ชัดแล้ว ชั้นของกฎหมายนะครับ คือชั้นข้อบังคับจะไปหักล้างรัฐธรรมนูญ เป็นไปไม่ได้ คนที่เรียนกฎหมายก็ทราบดีอยู่แล้วท่านประธานครับ เราจะใช้หลักการตีความตัวอักษรอย่างเดียว แล้วบอกว่าเอาละไปหักล้างหลักการเจตจำนงของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้เลือกนายกรัฐมนตรีไม่ได้ครับ มิฉะนั้นเราจะตีความแบบผลประหลาดมากเลยครับ ท่านประธาน ก็คือตีความแล้วบอกว่าไม่ได้ แล้วการเลือกรัฐมนตรีถ้าจะช้าก็ต้องไป

ในสมัยประชุมหน้า เจตจำนงรัฐธรรมนูญต้องการให้เลือกตั้งฝ่ายบริหารโดยเร็ว ประชาชนเลือกตั้งมาแล้วจะต้องได้รับการแต่งตั้งมาเป็นฝ่ายบริหารโดยเร็วที่สุด ไม่ใช่มาถ่วงเวลาแบบนี้ นี่คือการชะงักงันในการสักระการเป็นนายกรัฐมนตรีของคนที่ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่ของประชาชนหรือไม่ เอาละประเด็นที่ ๑ ที่ผมเรียน

ประเด็นที่ ๒ อยากจะเรียนกับท่านประธานที่เคารพก็คือเมื่อสักครู่ท่าน สว. ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ที่ท่านกรุณาอ้างข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ที่บอกว่าในส่วนวรรคสองของข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ที่บอกว่าในการพิจารณาญัตติตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาและลงมติว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ แล้วบอกว่าญัตติตรงนี้เป็นญัตติแล้ว ผมคิดว่าข้อกล่าวตรงนี้อ่านดูในส่วนของข้อบังคับทุกตัวอักษร จะรู้ว่คลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ท่านสรุป ผมจะอ่านให้ฟังจะได้กระจ่างแจ้งครับ ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ เขาบอกว่า ในกรณีที่ไม้อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าด้วยเหตุใด และสมาชิกทั้งสองสภารวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา เข้าชื่อเสนอญัตติต่อประธานรัฐสภา เพื่อขอให้สภามีมติยกเว้นไม่เสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภาบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมรัฐสภาเป็นเรื่องด่วนก่อน เรื่องที่เป็นญัตติไม่ใช่เรื่องที่เสนอชื่อตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญ แต่เป็นเรื่องที่มันไม่มีบุคคล จะไม่เสนอชื่อบุคคล และจะขอชื่อนอกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่เสนอ จึงจะเป็นญัตติ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณธีรวัชชัยครับ ขออำนาจท่านประธาน ผมคิดว่า

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเรียนนิดหนึ่งครับ เรื่องนี้ถ้าไม่ชี้แจงจะทำให้พี่น้องประชาชนฟังอยู่ตามบ้านจะเข้าใจคลาดเคลื่อน ดังนั้นเรื่องที่ท่าน ด้วยความเคารพท่าน สว. ผ่านท่านประธานไปนะครับ อันนี้ค่อนข้างจะคลาดเคลื่อนต่อข้อบังคับ ดังนั้นเมื่อการพิจารณาในวันนี้เป็นการพิจารณาการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ตามมติ การเสนอขึ้นมามันเป็นไปได้เลยที่จะเอาข้อบังคับหรือการตีความ หรือแม้กระทั่งการจะใช้ข้อ ๑๕๑ ก็แล้วแต่ จะใช้ข้อบังคับมาหักล้าง

เจตจำนงรัฐธรรมนูญที่ต้องการฝ่ายบริหารจากการเลือกตั้งของประชาชน เป็นไปไม่ได้
อย่างแน่นอน ผมคิดว่าเราอย่าฝืนเจตจำนงประชาชน ฝืนระบอบประชาธิปไตย ฝืนรัฐธรรมนูญ
เลยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณ ผมเห็นว่า
เราอภิปรายกันมาพอสมควร เดี่ยวฟังอีกสักท่านสองท่านผมก็จะได้วินิจฉัยครับ

(นายประเมษฐ์ จินา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านประเมษฐ์ จินา ยกมือ
ขออภิปราย เชิญครับ

นายปรเมษฐ์ จิณา (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณท่านประธานครับ
ปรเมษฐ์ จิณา พรรครวมไทยสร้างชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ผมก็ไม่รู้ว่าจะใช้สิทธิประท้วงข้อไหน แต่ว่าขอใช้สิทธิประท้วง
ผู้ที่ออกข้อบังคับรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๖๓ ก็แล้วกันนะครับ เพราะว่าทำให้ สส. สมัยแรก
อย่างผมยุ่งยากมากพอสมควร ก็ขออนุญาตนะครับ เนื่องจากว่าพวกเราตีความกันยังไม่ได้
เลยว่าเป็นญัตติ หรือว่าเป็นข้อพิจารณา หรือว่าเป็นวาระการประชุม ผมอยากจะให้ทุกท่าน
ดูไปพร้อมกัน เอกสารหน้า ๗๑ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๖ ขึ้นต้นด้วยว่า ญัตติ นะครับ ญัตติที่ไม่ต้อง
เสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ ให้ผู้รับรองญัตติแสดงการรับรองโดยวิธีการยกมือพ้นศีรษะ อันนี้
ญัตติของคุณอัครเดช ก็เข้าข้อ ๓๖ ที่นี้ต่อไปเขาก็กำหนดไว้อีกว่า เว้นแต่การรับรองการเสนอ
ชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามข้อ ๑๓๖ อันนี้ก็ชัดเจน
เพราะฉะนั้นก็เป็นญัตตินะครับ ก็ขอให้พวกเราเข้าใจตรงกันแล้วสิ่งที่คุณอัครเดชก็สามารถ
จะเสนอได้เพราะว่ามีการปฏิบัติตามข้อบังคับนะครับ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณปรเมษฐ์ จิณา
มากครับ ก็ได้อธิบายชัดเจนขึ้น

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ที่กำลังยกมือทาง สว.
เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผมยกมือ
ก่อนครับท่านประธาน ผมยกมานานแล้วครับ ผมถูกพาดพิง เมื่อสักครู๋เอย่ยชื่อผม ผมขอพูด
นิดเดียว กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู๋เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงในข้อ ๑๓๘ ที่ผมได้กราบเรียน
ท่านประธานไปแล้ว แล้วก็บอกว่าไม่เป็นญัตติ ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมถูกพาดพิง
แล้วทำให้เสียหาย คนฟังจะเข้าใจว่าผมพูดไม่ถูกต้อง ก็เลยต้องกราบเรียนทำความเข้าใจว่า
มาตรา ๑๓๘ อยู่ในเรื่องหมวด ๙ การพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี ซึ่งในข้อ ๓๘
ผมได้กราบเรียนว่าเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นญัตติ ทั้งบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง
มีข้อความเขียนไว้ชัดเจนว่าเป็นญัตติ แต่ท่านก็พยายามจะอธิบายพูดว่าไม่ใช่ญัตติ มันขัดกับ

ข้อบังคับโดยชัดเจน แล้วทำให้คนที่ได้ยินได้ฟัง แม้สมาชิกในสภานี้จะสับสน เพราะญัตติ คือญัตติ เขียนมาแล้วว่าเป็นญัตติ ท่านก็บอกว่าญัตติที่เขียนนี้ไม่ใช่ญัตติ ผมก็เลยกราบเรียน เพื่อความเข้าใจครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมขอเตือนอีกครั้งหนึ่ง ถึงแม้จะเป็นการประท้วงและยกมือ เดี่ยวให้ผมชี้ก่อนว่ากำลังประท้วงแล้วก็พูดเลย ถ้าพูดต่อ คนอื่นก็เอาตัวอย่าง พูดต่อสภาก็ไม่รู้จะฟังใคร เชิญครับท่านผู้ประท้วง

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประท้วง ท่านประธานเรื่องการควบคุมการประชุมครับ เพราะว่าท่านเสรีก็บิดเบือนข้อบังคับนี้ละครับ คำว่า ญัตติ ไม่ได้เขียน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว ๆ คุณใช้คำว่าอะไร บิดเบือนหรือครับ

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ใช่ครับ ญัตติที่ท่านพูด ๒ รอบแล้ว ไม่ใช่ญัตติที่ท่านกำลังหมายถึงเลย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมก็อยากให้ถอนคำว่า บิดเบือน เพราะว่าเขาชี้แจงเลย ๆ ขอถอนคำว่า บิดเบือน นะครับ

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ถอนครับท่านประธาน ถอนคำว่า บิดเบือน ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม จิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ข้อ ๑๓๘ มีคำว่า ญัตติ จริงครับ มีคำว่า ญัตติ ปรากฏอยู่ ๑ ครั้งครับ

(นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว พอดีกำลังประทั่งอยู่
ผมขอให้ประทั่งให้จบก่อน เดี่ยวผมจะได้วินิจฉัยเป็นคนคนไปครับ

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขออนุญาต
อ่านให้ฟังนะครับท่านประธาน สมาชิกของทั้งสองสภารวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอญัตติต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้รัฐสภามีมติยกเว้น
ไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี มันคือญัตติของการเสนอชื่อยกเว้นครับท่านประธาน ไม่ใช่
ญัตติเสนอชื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญผู้ประทั่งต่อ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาต
ท่านประธานครับ ผม ฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคไทยสร้างไทย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว ก็เหมือนกัน ให้ผม
ชี้ก่อนครับ แต่ตอนนี้เชิญครับ บางทีดูไม่ทัน ผมจะพยายามช้า ๆ ท่านก็ไม่ต้องออกเสียง
เชิญครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขออนุญาตประທ່วงທ່ານประธานครับ ผม ฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคไทยสร้างไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมขออนุญาตเรียนว่าທ່ານประธานควรกำกับดูแลการประชุมรัฐสภาให้เป็นไปโดยเรียบร้อย สิ่งที่สำคัญที่สุดในวันนี้ก็คือฝ่ายพรรค ๘ ร่วมรัฐบาลส่วนใหญ่คิดว่าการเสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวันนี้ไม่ใช่ญัตติ แต่อีกกลุ่มหนึ่งอีกฝ่ายหนึ่งທ່ານคิดว่าเป็นญัตติ ซึ่งไปเข้าตามระเบียบข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ผมคิดว่าขอให้สมาชิกทุกท่านอภิปรายเหตุผลสนับสนุนของตนเองดีกว่าครับ อย่าอภิปรายกันแยกไปแยกมาเลย ผมเตรียมข้อมูลมาแล้วว่าเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ คนอื่นก็เตรียมข้อมูลกันมาหมดแล้วครับว่าเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ ดังนั้นอยากให้ທ່ານประธานเดินหน้ากำกับดูแลการประชุมในครั้งนี้เลย จะตัดสินใจอย่างไรว่าวันนี้วาระการพิจารณานายกรัฐมนตรี อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าเป็นการเสนอรายชื่อบุคคล ไม่ใช่ญัตติ อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าเป็นญัตติ เพราะฉะนั้นเขายื่นมาถูกต้อง ก็ไม่เป็นไร ก็ขอให้ທ່ານประธานอธิบายให้ทุกฝ่ายอภิปรายสนับสนุนในส่วนของตนเอง ส่วนการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภาจะตัดสินใจอย่างไร ขอให้สมาชิกรัฐสภาตัดสินใจในส่วนนั้น ขอให้ທ່ານประธานเดินหน้าต่อเถาะครับ วันนี้ผ่านมาชั่วโมงครึ่งแล้วยังทำอะไรไม่ได้เลย ชาวบ้านดูอยู่ครับ ขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณฐากร ตัณฑสิทธิ์มากครับ ที่ได้มีข้อเสนอ ผมอยากจะขอเป็นอย่างนี้ครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : တ່ານประธานທ່ານนี้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครับ ผมขอเป็นอย่างนี้ข้อเสนอแนะของคุณฐากรก็ตรงกับที่ผมกำลังจะพูดในที่ประชุม วันนี้เราพูดกันมาก็มีอยู่ ๒ กรอบความคิด ความคิดอันแรกก็คือว่าการเสนอชื่อวันนี้เป็นญัตติที่ขัดต่อข้อ ๔๑ อีกฝ่ายหนึ่งก็เสนอว่าที่อภิปรายไปทั้ง สส. ข้อเสนอที่เสนอของคุณอัครเดชไม่เป็นญัตติ เพราะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ และข้อบังคับในหมวด ๙ ผมฟังก็เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราอภิปรายไปมันก็จะอยู่ในกรอบนี้ จึงอยากจะขอให้ที่ประชุมอภิปรายอยู่ในกรอบนี้ เมื่อสักครู່คุณอัครเดชเสนอแล้วว่าข้อเสนอชื่อคุณพิธานั้นขัดเพราะเป็นมติ

ตามข้อ ๔๑ แล้วผู้อภิปรายอีกหลายท่านก็บอกว่าเสนอถูกต้องแล้ว เพราะไม่ใช่ญัตติจะไปใช้ข้อ ๔๑ ไม่ได้เพราะเป็นรัฐธรรมนูญ ถ้าหากในกรอบของการอภิปรายวันนี้ ๒ ฝ่ายเราก็จะได้ขอมติต่อไป หรือจะใช้เป็นอย่างอื่น แต่ถ้าอภิปรายไปมากกว่านี้ผมว่ามันผิดประเด็นที่เราจะหานายกรัฐมนตรีนะครับ

(นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตท่านประธาน ผม รังสิมันต์ โรม ครับ

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณอัครเดชประท้วงใช่ไหมครับ ผมว่าคุณประท้วงพอสมควร ถ้าเผื่อว่ามันอยู่ในประเด็นเดิม ๆ ผมขอว่ารับฟัง

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ผมยังอภิปรายไม่จบเลยครับ ท่านประธานจะให้ผมอภิปรายต่อไหมครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ของคุณเสนอเป็นญัตติไปแล้ว รับรองถูกต้องแล้ว รับรองถูกต้องแล้วก็ต้องรอว่ามีคนมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีก คุณรังสิมันต์ยกมือ เชิญครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ผมกำลังนำเสนอท่านประธานครับ มันสืบเนื่องจากที่ท่านประธานได้กล่าวหลังจากที่ ต้องขออนุญาตเอ่ยนามอีกครั้งนะครับ คือท่านอัครเดชได้นำเสนอโดยอ้างว่าเป็นญัตติมีผู้รับรอง ท่านประธานก็ถามต่อที่ประชุมว่าที่ประชุมเห็นเป็นประการใด สิ่งที่ผู้อภิปรายหลาย ๆ ท่าน ซึ่งรวมถึงท่านปรกรณ์วุฒิดำตั้งคำถามในประเด็นที่ ๑ ว่าตกลงแล้วการเสนอญัตติของท่านอัครเดชเสนอตามข้อบังคับอะไร ซึ่งท่านอัครเดชก็ได้กรุณาชี้แจงว่าเป็นไปตามข้อ ๓๒ (๑) ซึ่งขอให้ปรึกษาและพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ซึ่งคำถามแรกเลยก็คือว่าที่ผ่านมาข้อบังคับในลักษณะนี้เราไม่ได้ใช้แบบนี้

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานจะต้องวินิจฉัยก่อนว่าการเสนอญัตติซึ่งไม่ได้พิจารณาแต่มีผู้รับรองถูกต้องเท่านั้นนะครับ แต่มันถูกต้องตามข้อบังคับหรือไม่ การเสนอของผู้เสนอถูกต้องตามข้อบังคับหรือไม่ ท่านประธานจะต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้ ประเด็นที่ ๑ ก่อนครับ

ประเด็นถัดมา การเสนอญัตติก็ต้องอยู่ภายใต้ความถูกต้อง ความชอบด้วยกฎหมายก็คือรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ ไม่ใช่พิจารณาแค่เฉพาะข้อบังคับเท่านั้น ประเด็นที่เรากำลังเข้าสู่ระเบียบวาระคือการเสนอบุคคลเข้าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นขั้นตอนตามมาตรา ๒๗๒ การพิจารณาตรา ๒๗๒ ก็ต้องพิจารณาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๘๘ ซึ่งทางพรรคเพื่อไทย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว คุณรังสิมันต์ครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ตั้งประเด็น ท่านประธานนิดเดียวจะจบแล้ว ๑๐ วินาทีจบแล้วครับท่านประธาน ซึ่งทางพรรคเพื่อไทยก็ได้เสนอคุณพิชานิดเดียวแล้ว ๑๐ วินาทีจบแล้วครับ คุณพิชานิดเดียวเป็นบุคคลที่กำลังจะถูกพิจารณาว่าเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ ญัตติดังกล่าวท่านประธานจะต้องวินิจฉัยว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ดังนั้นประเด็นที่จะต้องมีการวินิจฉัยโดยท่านประธาน แล้วถ้าท่านประธานวินิจฉัยเราจบเลยนะครับ เราก็จะได้เดินกันต่อ ๑. ญัตติที่จะเป็นญัตติได้หรือไม่ ชอบด้วยข้อบังคับไหม ข้ออะไร ท่านประธานช่วยชี้แจงต่อที่ประชุมด้วยครับ ๒. ญัตติดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าชอบ ท่านประธานวินิจฉัยเลยนะครับ แล้วเราจะเดินกันต่อ จะได้ไม่ต้องถกเถียงกันอีก ขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ในประการแรก ที่ให้ผมวินิจฉัยว่าข้อเสนอญัตติของคุณอัครเดชนั้นชอบด้วยข้อบังคับหรือไม่ ตอนนี้ได้มีการอภิปรายหลายคนแล้ว ผมขอวินิจฉัยว่าชอบด้วยข้อบังคับแล้ว ทั้งในข้อบังคับ ข้อ ๓๑ รวมทั้งข้อบังคับ ข้อ ๓๖ ด้วย อันนี้ประธานวินิจฉัยแล้วนะครับ

(นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้ข้อบังคับประท้วงท่านประธานได้ไหมครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๕

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม ณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ที่ผมประท้วงท่านประธานเพราะว่าท่านประธานจะต้องดำเนินการประชุมให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับ แต่ประเด็นที่เรา กำลังจะถกเถียงกันอยู่ครับท่านประธาน ท่านประธานอย่าลืมนะว่า
เรามีข้อบังคับ ข้อ ๓๓ อยู่ ดังนั้นประเด็นที่เกี่ยวข้องเนื่องกันก็คือตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓
ถ้ารัฐสภาได้เข้าสู่ระเบียบการพิจารณาอะไรแล้วจะไม่สามารถเสนอญัตติอื่นใดได้อีก
ผมขออนุญาตย้อนตั้งแต่เข้านัดหนึ่ง เรามีการเสนอท่านพิธา มีการกดบัตรรับรองเรียบร้อย
เรามีการเสนอญัตติขึ้นมาโดยท่านอัครเดช มีการยกมือรับรองเรียบร้อย เรามีการเสนอขึ้นมา
โดยท่านเสรี ยกมือรับรองเรียบร้อย ในมุมมองของผมเองผมคิดว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี
ไม่ใช่ญัตติครับ แต่ท่านประธานปล่อยให้มีการรับรองญัตติ ญัตติข้อญัตติ ๓ ญัตติอย่างนี้
แสดงว่าท่านประธานกำลังจะตีความว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีไม่ใช่ญัตติใช่หรือไม่ครับ
ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยข้อนี้ก่อนว่าการเสนอนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติหรือไม่ครับ
ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อันนี้ยังไม่พิจารณา
เพราะยังไม่ได้อภิปราย แต่ข้อเสนอที่ผมวินิจฉัยบอกว่าข้อเสนอของคุณอัครเดชนั้น
สามารถเสนอได้ เดี่ยวจะเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติมันก็ยังมีอีกขั้นตอนหนึ่ง ส่วนที่
คุณรังสิมันต์ โรม เสนอว่ามันผิดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมก็อยากให้มีคนเสนอขึ้นมา
เพื่อจะได้ฟังทั้ง ๒ อย่าง ซึ่งความจริงคนที่ไม่เห็นด้วยกับคุณอัครเดชก็เสนอได้ว่าไม่เห็นด้วย
เพราะว่ามันขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญและข้อบังคับก็ว่ากันไป จะได้อภิปรายเฉพาะในกรอบ
ประเด็นนี้ จะไม่นอกประเด็นออกไป แต่เมื่อสักครู่นี้พูดถึงเรื่องว่าการเสนอของคุณอัครเดชนั้น
ผิดหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ ถ้าเสนอเป็นญัตติแล้วผมก็จะได้ให้อภิปรายในประเด็นนี้ได้
อย่างเต็มที่เช่นเดียวกันนะครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาต

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ประเด็นที่ผมกำลังจะนำเสนอก็คือตอนนี้ท่านประธานกำลังจะนำเสนอว่าเราต้องพิจารณาว่าข้อเสนอของคุณอัครเดช หรือท่านเสรี หรือท่านเพื่อนสมาชิกที่มีความเห็นต่างมีความเห็นอย่างไรถูกต้องไหมครับ ทีนี้ตามข้อบังคับการประชุมตอนนี้มันติดชะงักข้อแรกอยู่ก็คือการพิจารณาว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติหรือไม่ ซึ่งพวกผมเห็นว่าไม่เป็นญัตตินะครับ แต่ในเมื่อเรายังมีข้อสรุปตรงนี้ที่ยังเห็นไม่ตรงกันอยู่ ท่านประธานไม่สามารถให้เพื่อนสมาชิกท่านอื่นเสนอญัตติขึ้นมาได้ เพราะถ้าเกิดเราพิจารณาว่าเป็นญัตติขึ้นมา การเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติขึ้นมา การเสนอญัตติของท่านอัครเดชหรือท่านเสรีผิดข้อบังคับนะครับ เพราะฉะนั้นอย่างแรกผมอยากจะนำเสนอท่านประธานครับ ขออนุญาตใช้สิทธิประท้วงท่านประธานด้วยความเคารพว่าการดำเนินการประชุมวันนี้อาจจะไม่ชอบด้วยข้อบังคับครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : หมายความว่าท่านอยากให้
ได้พิจารณาที่มีผู้เสนอโดยมีผู้รับรองถูกต้องคือคุณอัครเดชกับคุณเสรีใช้ไหม ซึ่งคุณฐากร
ก็เสนอไปในทำนองเดียวกันนี้ ผมจะได้ให้อภิปรายใน ๒ กรอบนี้เลย คือของคุณเสรีว่า
ข้อเสนอนี้มันขัดต่อรัฐธรรมนูญ ส่วนจะขยายความอย่างไรก็ว่ากันอีกที แล้วของคุณอัครเดช
ขอเสนออีกทีหนึ่ง

(นายธีรจชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายธีรจชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เป็นเรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ

นายธีรจชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องเดียวกันครับ
ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายธีรจชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ธีรจชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอก มีนบุรี
ลาดกระบัง ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ผมประท้วงท่านประธานนะครับ เมื่อสักครู่
ท่านประธานกรุณาสรุปวินิจฉัยไปแล้วจะทำให้มีการเปรียบเทียบการอภิปราย ๒ ส่วน
ระหว่างในส่วนของฝ่ายหนึ่งกับอีกฝ่ายหนึ่ง กรณีที่ท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวฟังผมนิดหนึ่ง ที่ผม
วินิจฉัยเพราะเป็นข้อเสนอของคนในพรรคท่านที่พูดเมื่อครู่นี้ว่ามันน่าจะมีญัตติ ๒ อย่างนี้
ไม่ใช่ผมไปเป็นคนเสนอเองคุณธีรจชัยครับ

นายธีรจชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : แต่ผมอยากจะเรียน
ท่านประธานอย่างนี้นะครับ อยากให้ท่านประธานอย่าเพิ่งรีบสรุป เนื่องจากว่าข้อบังคับ
ที่ท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ เสนอท่านประธานนะครับ ก็คือระบุไว้อย่างนี้นะครับ
เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหารือหรือพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นนอกจากต่อไปนี้
ประเด็นก็คือการพิจารณาศึกษาตอนนี้ว่าเป็นญัตติหรือไม่ นั่นคือฝ่ายหนึ่งบอกว่าไม่ใช่ญัตติ
แต่เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ นี่คือการวรรคแรกนะครับ หรือคำว่า
หรือพิจารณาญัตติอื่นใด ทั้ง ๒ กรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อบังคับ ข้อ ๓๓ บอกว่าห้ามเสนอ

ญัตติอื่นนอกจากญัตติดังต่อไปนี้ ห้ามเสนอทั้ง ๒ กรณีนะครับ กรณีว่าเป็นในส่วนของการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ นั่นคือเรื่องการปรึกษาหารือ หรือพิจารณาสิ่งใดสิ่งอื่นทั้ง ๒ กรณีห้ามเสนอญัตติอื่น กรณีอย่างนี้รับกวนนะครับ ทางฝ่ายที่เสนอบอกว่า เป็นญัตติหรือไม่ เป็นการเสนอญัตติอื่นครับ ต้องห้ามตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ แต่อันนี้เขาบอกว่านอกจากเสนอญัตติต่อไปนี้ ๑. ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาเป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเรื่องเกี่ยวเนื่องกัน พิจารณาพร้อมกัน ๒. ขอให้ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการการเพื่อพิจารณา หรือขอให้บุคคลส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น ๓. ขอให้รวมหรือแยกประเด็นการพิจารณาหรือลงมติ ๔. ขอให้เลื่อนการปรึกษาหรือพิจารณา ๕. ขอให้ปิดอภิปราย มีแค่นี้เท่านั้นนะครับ ไม่สามารถเสนอญัตติมาได้ ความหมายที่ท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ เสนอมาคือแบบนี้ จะเสนอญัตติขึ้นมาไม่ได้ครับ ถ้าท่านให้เสนอขึ้นมามันคลาดเคลื่อนต่อข้อบังคับท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อยากให้คุณธีรจชัย ได้พิจารณาข้อ ๓๒ ด้วยนะครับว่าญัตติต่อไปนี้ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ ขอให้ปรึกษาหรือพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วข้อ ๓๖ ญัตติที่ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ ให้มีผู้รับรองโดยวิธียกมือพ้นศีรษะ ทั้ง ๒ ข้อนี้ก็ปฏิบัติมาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีประเด็นอะไรที่ว่าคุณอัครเดชจะเสนอไม่ได้ ก็ต้องอ่านข้อบังคับรายละเอียดในทุกข้อนะครับ เชิญคุณปกรณ์วุฒิครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผมได้ยืนยันว่าเมื่อสักครู່ท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วว่าญัตติที่มีท่านสมาชิกเสนออยู่เป็นญัตติตามข้อ ๓๑ และสามารถทำได้โดยไม่ผิดข้อบังคับ ถ้าเช่นนั้นแปลว่าท่านประธานวินิจฉัยไปแล้วว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนั้นไม่ใช่ญัตติ เพราะถ้าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติ แปลว่าญัตติตามข้อ ๓๑ นั้นจะไม่สามารถเสนอได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ -----

ผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ไม่อย่างนั้นเราจะไปสู่ทางตันนะครับ อย่างท่านเมื่อสักครู่ ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่านอัครเดชอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านอัครเดชบอกว่าให้พรรคเพื่อไทยกับพรรคก้าวไกลไปคุยกันก่อนว่าเป็นญาติหรือไม่ พรรคเพื่อไทยกับพรรคก้าวไกลเห็นตรงกันแล้วครับ แต่ตอนนี้ท่านอัครเดชเห็นตรงกับตัวเองหรือเปล่า เพราะถ้าท่านเห็นว่ามันเป็นญาติท่านจะเสนอญาติซ้อนขึ้นมาไม่ได้ ตอนนี้ญาติการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนะครับ มันเป็นสภาวะแมวของ Schrödinger's ครับท่านประธาน มันเป็นญาติหรือไม่เป็นญาติเราไม่รู้ ท่านสมาชิกจากพรรครวมไทยสร้างชาติยังบอกอยู่เลยว่าท่านตีความไม่ได้ด้วยซ้ำว่ามันคือญาติหรือเปล่า ฉะนั้นมันไปต่อไม่ได้ครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานจะวินิจฉัยว่าเสนอต่อได้ แปลว่าท่านประธานวินิจฉัยว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีไม่ใช่ญาติแล้วครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงสักครู่ครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว ๆ ผมขอชี้แจงนิดเดียว
นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ขออนุญาตนะครับ ผมไม่จบครับ ขอภัยท่านอัครเดชด้วยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ สั้น ๆ ต่อครับ
รอผมชี้แจงแล้วก็ท่านต่อครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมคิดว่ามันไปทางไหนต่อไม่ได้ ถ้าจะมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ณ ตอนนี้เราตีความข้อบังคับไม่ได้ครับ ถ้ามีปัญหามันจะไปเข้าข้อเดียวคือข้อ ๑๕๑ ครับท่านประธาน คือถ้ามีปัญหาในการตีความข้อบังคับนี้ ก็ให้ลงมติตามข้อ ๑๕๑ เท่านั้น ไม่อย่างนั้นมันไปทางอื่นต่อไม่ได้แล้วครับท่านประธาน ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่งว่าเรากำลังจะเดินเข้าสู่วาระอะไรกันแน่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณคุณปกรณ์วุฒิครับ
คือยังเข้าใจไม่ตรงกัน คือขณะนี้ที่เราพูด ๆ กันอยู่เรายังไม่ได้มีข้อยุติว่าในขณะนี้การเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีเป็นญาติ หรือเป็นกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ ที่คุณปกรณ์วุฒิพูดก็พูดว่า

เป็นเรื่องของกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อพรรคก้าวไกล
เสนอหลาย ๆ ท่านไม่ใช่ญาติ แต่คุณอัครเดชเสนอว่าเป็นญาติ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้มันต้อง
ให้ข้อยุติเสียก่อนว่าจะจะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ เป็นกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ
หรือเป็นญาติตามคุณอัครเดช ก็มี ๒ ประเด็นนี้ ก็อภิปรายไป เราก็ค่อยหาข้อยุติในภายหลัง
ไม่ใช่ว่าคนไหนเสนอไม่ได้ คนนี้เสนอไม่ได้ เป็นการเสนอได้ทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ก็จบเปิด
การอภิปรายไปก่อนนะครับ แล้วทุกคนในที่ประชุมนี้จะได้หาข้อยุติว่าจะเอาอย่างไร ในขณะนี้
มันยังไม่มีข้อยุติ ของคุณอัครเดชก็เสนอมาว่าเป็นญาติแล้ว เป็นญาติ แต่ก็ยังไม่มีความ
เพราะว่ามีผู้ไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยก็พูดตรงกันหรือใกล้เคียงกันก็คือเป็นกระบวนการ
ตามรัฐธรรมนูญการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งไม่ใช่ญาติ ก็จะเสนอไม่ได้ ถ้าจะไป
ตอนสุดท้ายของการอภิปรายแล้วก็จะไปตามที่คุณจุลพันธ์เสนอก็ได้ว่าจะต้องตีความ แต่ก็ยัง
ไม่ได้มีข้อยุติตรงนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้ผมจึงอยากให้มีการอภิปรายตามที่คุณฐากรเสนอ
ที่คุณฐากรเสนอคือฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่เป็นญาติก็อภิปรายไป จะใช้เวลาเท่าไรก็ตาม
ความเหมาะสม อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ใช่ญาติ เป็นกระบวนการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๒๗๒ ก็อภิปรายไป ก็มีประเด็นแค่นี้ คุณฐากรก็ได้สรุปมาเสนออย่างนี้
ซึ่งในฐานะประธานผมก็เห็นด้วย เพื่อจะได้หาข้อสรุปในการที่จะดำเนินการประชุมต่อไป
ไม่ใช่ข้อสรุปว่าจะเลือกนายกรัฐมนตรีได้แค่นี้ ถ้าเป็นไปตามนี้ผมก็ขอให้ผู้ที่รับผิดชอบ
ทั้ง ๓ ฝ่ายนะครับ เราจะอภิปรายในประเด็นนี้ คืออภิปรายว่าข้อเสนอของคุณอัครเดช
ว่าเป็นญาติ ส่วนจะญาติและจะดำเนินการอะไรเดี๋ยวก็อภิปรายไป หลายคนอภิปรายไป
อีกฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่าไม่ใช่ญาติ เป็นกระบวนการรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๗๒ ก็จะอภิปราย
ตามนี้ ผมขอยุติการอภิปรายในเรื่องโต้แย้งว่าได้หรือไม่แค่นี้ก่อนนะครับ เอาอีกสักท่าน
ได้ไหม เชิญครับ ที่ยกมือเมื่อสักครู่นี้

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผม ณัฐวุฒิครับ แต่ว่าเนื่องจากคุณหมอชลน่านยกมือด้วย จะขออนุญาตให้คุณหมอชลน่านครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอชลน่าน แล้วก็ท่านนะครับ เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่ท่านประธานจะสรุป และให้สมาชิกอภิปรายสนับสนุนหรือคัดค้านญัตติ ซึ่งขณะนี้ มี ๒ ญัตติ แต่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ก็คือเสนอว่าญัตติตกไปหรือไม่ เสนอเข้าได้หรือไม่ ผู้เสนอบอกว่าตกไปแล้ว มีข้อเสนอเช่นกัน ท่านประธานกำลังจะสรุปว่าให้พวกเราอภิปราย ผมมีข้อห่วงใยครับ ท่านประธาน ต้องมีความชัดเจนก่อนนะครับ ก่อนที่เราจะอภิปรายและลงมติ เพราะสิ่งที่เรากำลังจะกระทำนั้นจะเป็นบรรทัดฐานให้วิธีการทำงานของพวกเราสืบต่อไปในอนาคต ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธานจริง ๆ นะครับ การเสนอญัตติ ท่านประธานสรุปว่าให้สมาชิกเสนอตามข้อ ๓๒ (๑) ซึ่งผมเองจริง ๆ จะลุกขึ้นคัดค้านว่าไม่เห็นด้วย แต่อาจจะอภิปราย แต่ถ้าท่านประธานจะสรุปอย่างนั้นมันจะมีผลต่อการลงมติครับ ถ้าเสนอตามข้อ ๓๒ (๑) ใช้เสียงข้างมากของที่ประชุมวินิจฉัยว่าข้อบังคับที่เรามีปัญหาขณะนี้ อีกซีกหนึ่งตีความว่าไม่ใช่ข้อ ๔๑ นะครับ อีกซีกหนึ่งก็ต้องบอกว่าเป็นไปตามข้อ ๔๑ ถ้าท่านประธานใช้ข้อ ๓๒ (๑) ใช้เสียงข้างมากวินิจฉัย ผมเกรงว่าจะไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เพราะอำนาจการวินิจฉัยปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับการใช้ข้อบังคับครับ ท่านประธาน ข้อสรุปขณะนี้เรากำลังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ข้อบังคับ พวกผมใช้ข้อ ๑๓๖-๑๓๙ โดยเฉพาะข้อ ๑๓๖ ที่รองรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗๒ เน้นนะครับ ๘ พรรคร่วมใช้ข้อ ๑๓๖ แต่โหวตไปแล้วไม่ได้รับเสียงเกิน ๓๗๕ ท่านบอกว่าตกไปแล้ว การเสนอชื่อผู้สมควรเป็นนายกรัฐมนตรีตกไปแล้ว ใช่ครับ พอจะเสนอเข้ามาใหม่ท่านไปอ้างข้อ ๔๑ ว่าตกไปแล้วเสนอไม่ได้ พวกผมบอกว่าเสนอได้เพราะไม่ได้ใช้ข้อ ๔๑ นี่คือมีปัญหาการใช้ข้อบังคับ ท่านประธานต้องอยู่ตรงนี้นะครับ อย่าไปที่อื่น ถ้ามีปัญหาข้อบังคับ อำนาจการวินิจฉัยมี ๒ กรณีเท่านั้นเอง ๑. ท่านประธานเองต้องวินิจฉัย เช่นข้อ ๔๑ นี้ให้ท่านประธานวินิจฉัย ประธานอนุญาต กรณีมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปเป็นอำนาจท่าน

แต่ท่านเองไม่ได้วินิจฉัยประเด็นนี้ ท่านบอกว่ามันไม่มีเหตุการณ์อะไรเปลี่ยนแปลง
เสนอเหมือนเดิม ๘ พรรคร่วมเหมือนเดิม ท่านก็ไม่มีข้อมูลหรือเหตุผลที่จะมาวินิจฉัยว่าให้เสนอ
การเสนอชื่อผู้สมควรเป็นนายกรัฐมนตรีได้ ผมเห็นว่าผมไม่พูดว่าเป็นญัตตินะครับ
ซึ่งกระบวนการมันทำเหมือนการเสนอญัตติ ท่านประธานครับ มาตรงนี้ปั๊บ มาอยู่ในกรอบว่า
ท่านประธานไม่วินิจฉัย แล้วใครวินิจฉัย ท่านบอกว่าต้องเป็นหน้าที่ของที่ประชุมของรัฐสภา
วินิจฉัย ท่านประธานครับ ถ้ารัฐสภาจะวินิจฉัยเกี่ยวกับการบังคับใช้ข้อบังคับ ก็คือการตีความ
ข้อบังคับ ขณะนี้เรามีปัญหาการตีความข้อบังคับอยู่ ๒ ชีก เขียนไว้ชัดครับ ข้อ ๑๕๑
เขียนไว้ชัดกรณีมีปัญหาตีความข้อบังคับ ท่านประธาน ผมขออนุญาตอ่านนะครับ อ่านให้
ที่ประชุมฟังเลย ด้วยความเคารพท่านประธาน ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๙ ของรัฐธรรมนูญ
อันนี้หมายถึงตัวรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ ถ้ามีปัญหาที่จะต้องตีความตามข้อบังคับนี้ให้เป็น
อำนาจของรัฐสภาที่จะวินิจฉัย มีปัญหาตีความนะครับ -----

และเมื่อที่ประชุมรัฐสภาได้ลงมติวินิจฉัยด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ท่านประธานครับ
นี่คือบทบัญญัติที่ให้หน้าที่และอำนาจของรัฐสภาวินิจฉัย แต่กำกับว่าต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
คือได้ ๓๗๕ ต้องได้ ๓๗๕ เพราะเราแบ่งครึ่งคนไม่ได้ สมาชิกเรา ๗๔๙ กึ่งหนึ่งก็ ๓๗๔
จุดจุดจุด เราแบ่งครึ่งคนไม่ได้ก็ต้องเอา ๓๗๕ คือมากกว่ากึ่ง แต่ข้อบังคับนี้เอาแค่น้อยกว่ากึ่ง
ถ้าสมาชิกมี ๗๕๐ ก็ต้องได้ ๓๗๕ ขึ้นไปถึงจะมีอำนาจวินิจฉัยข้อบังคับนี้ได้ เพราะฉะนั้น
ตรงนี้สำคัญนะครับท่านประธาน ผมต้องลุกขึ้นเพราะว่าถ้าท่านโหวตตามที่เขาเสนอ
เสียงข้างมากผ่านเลย แต่การโหวตครั้งนี้ถ้ารัฐสภาวินิจฉัยด้วยเสียง ๓๗๔ ญัตติที่ท่านเสนอ
ตกเลยนะครับ วินิจฉัยไม่ได้ ก็เป็นไปตามข้อบังคับ เราก็เข้าสู่การโหวตนายกรัฐมนตรีต่อเลย
ผมทวงท่านประธานตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพท่านประธาน โดยสรุป
ท่านประธานกรุณาสรุปว่าสมาชิกเสนอญัตตินี้ได้โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ กรณีมี
ความเห็นต่างเรื่องการบังคับใช้ข้อบังคับให้สมาชิกได้เสนอญัตติ ท่านประธานสรุปว่าเสนอได้
มีผู้รับรอง ให้อภิปรายสนับสนุนกันได้ คัดค้านกันได้ หลังจากนั้นท่านประธานต้องสรุปว่า
ขอลงมติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ พอผลลงคะแนนออกมาปั๊บ ถ้าชี้ที่เขาเสนอเขาได้ ๓๗๕
ยอมครับ นี่คือมติเสียงข้างมากของรัฐสภา แต่ถ้าไม่ได้ท่านต้องยอมพวกผมด้วยเหมือนกัน
ถ้าท่านได้ ๓๗๔ ท่านต้องยอมผมว่าให้มีการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรีต่อไป ด้วยความเคารพ
ท่านประธานจริง ๆ ครับ ท่านประธานครับ อีกนิดเดียวก่อนจบ ทำไมชี้ผมถึงเถียงว่า
มันไม่ใช่ญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ท่านประธานครับ พวกผมก็บอกว่าแม้มีกระบวนการ
ดำเนินการเหมือนญัตติ เพราะญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ผู้ร่างผมเองหนึ่งในนั้น
ผมร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เราเขียนนิยามไว้ชัดไปอ่านดูได้ ญัตติคือ
ข้อเสนอใด ๆ ที่ให้สภามีมติให้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องมีมติให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
คำว่า อย่างใดอย่างหนึ่ง มีความหมายชัดท่านประธานครับ จะเอาไปซ้ายก็ได้ ไปขวาก็ได้
แล้วแต่มติสภา แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ เขาเขียนไว้ว่าให้สภาไปเลือก ไปเลือกนะครับ
ไม่ได้ดำเนินการ คำว่า เลือก นี่คือการอย่างหนึ่งเท่านั้น ไม่มีอย่างใด ต้องไปเลือก
ผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ให้เป็นการสถาปนา ไม่ให้ไปดำเนินการ
อย่างอื่น ต้องเลือกอย่างเดียวตามที่เขียนไว้ เพราะฉะนั้นมันเลยไม่มีความจำเป็นว่าต้องเขียน
คำว่า ญัตติ นำหน้าตัวรัฐธรรมนูญ ถ้ารัฐธรรมนูญที่บอกว่าต้องไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

สังเกตครับ อภิปรายไม่ไว้วางใจ อภิปรายทั่วไป เขาเขียนคำว่า ญัตติ หมดนะครับ ซึ่งสมาชิก
มีข้อสนับสนุนเรื่องนี้อยู่ ผมจะไม่ลงรายละเอียด ด้วยความเคารพท่านประธาน โดยสรุปครับ
๑. ต้องชัด เสนอตามข้อ ๑๕๑ อภิปรายกันไปโต้แย้งกันไป ๒. ลงมติตามข้อ ๑๕๑ ถ้าจบ
ตามนั้นจบวันนี้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่คุณณัฐวุฒิครับ
เชิญครับ เป็นความเห็นที่ดีของคุณชลน่าน แต่ว่าต้องฟังคนอื่นด้วยครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม เนื่องจากมีประเด็นที่คล้ายคลึงกัน แต่ว่ามีประเด็นที่แตกต่าง จะขอให้
คุณปริษฐ์ วัชรสินธุ เป็นผู้อภิปรายสรุปครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ แทนคุณณัฐวุฒิครับ

นายปริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานสภาครับ
กระผม ปริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าเราก็มีการพูดคุยกันในประเด็นนี้มาสักพักหนึ่งแล้ว มา ๒ ชั่วโมงก็ยัง
เดินหน้าไปไม่ถึงไหน ผมขออนุญาตลองใช้เวลาสัก ๒-๓ นาทีในการสรุปความเห็นที่แตกต่าง
ที่มีอยู่ และเสนอแนะต่อท่านประธานว่าสามารถดำเนินการประชุมต่อไปอย่างไรบ้าง
ผมคิดว่าหัวใจของความเห็นที่แตกต่างที่มีอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ก็คือการตีความว่าการพิจารณา
บุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น เข้าข่ายญัตติโดยทั่วไปที่ถูกกำกับดูแล
โดยข้อบังคับ ข้อ ๔๑ หรือไม่ อันนี้คือหัวใจสำคัญของความเห็นที่แตกต่างระหว่างสมาชิก
รัฐสภาในที่นี้ แต่กว่าจะเดินทางไปถึงการพิจารณาเนื้อหาสาระทั้งฝั่งที่สนับสนุนหรือฝั่งที่
คัดค้านนั้น มี ๒-๓ ประเด็นที่ก็ยังเห็นต่างกันอยู่ในเชิงของกระบวนการ ก็เลยจะพยายาม
ไล่เรียงประเด็นและให้ท่านประธานได้ลองวินิจฉัยในแต่ละประเด็นดู เพื่อให้สภาแห่งนี้
เดินหน้าต่อได้นะครับ

ประเด็นที่ ๑ อาจจะต้องขอให้ท่านประธานวินิจฉัยครับว่าการที่สมาชิก
รัฐสภา ขออนุญาตเอย่นาม ท่านอัครเดชนั้นหักท้วงขึ้นมา แล้วเสนอญัตติขึ้นมานั้น ชอบด้วย
รัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะว่า ณ ปัจจุบันเราก็เห็นว่าตลอด ๒ ชั่วโมงที่ผ่านมา ก็มีการอภิปราย
ทั้งเห็นด้วยและคัดค้าน อย่างฝ่ายที่คัดค้านก็บอกว่าไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะว่าได้เข้าสู่
ระเบียบวาระในการพิจารณานายกรัฐมนตรีแล้วตามมาตรา ๒๗๒ ฝ่ายที่สนับสนุนก็บอกว่า
ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอันนี้คือประเด็นแรกที่ยังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ว่า
การหักท้วงของท่านอัครเดชนั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันนี้จะต้องขอให้
ท่านประธานนั้นวินิจฉัยข้อที่ ๑ หากสมมุติว่าท่านประธานวินิจฉัยว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
และสามารถหักท้วงคัดค้านได้

ก็เข้าสู่ประเด็นที่ ๒ ที่อาจจะต้องให้ท่านประธานวินิจฉัยเช่นกัน ก็คือว่า
หากจะมีการเสนอญัตติเพื่อหักท้วงจะใช้ข้อบังคับใด ซึ่ง ณ ปัจจุบันผมก็สรุปได้ว่าความเห็นนั้น
แบ่งออกเป็น ๓ ฝ่าย เมื่อสักครู่ท่านประธานวินิจฉัยไปเบื้องต้นว่าให้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๑
ความเห็นที่ ๒ คือท่านอัครเดชตอนนั้นอ้างอิงข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) แล้วก็ความเห็นที่ ๓
ซึ่งผมเห็นด้วย เพราะเป็นความเห็นที่คุณหมอชลน่าน ขออนุญาตที่เอย่นาม พูดเมื่อสักครู่
ก็คือใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ ๒ ที่ท่านประธานต้องวินิจฉัย คือหากผ่าน
ข้อ ๑ ไปแล้วว่าข้อหักท้วงของท่านอัครเดชนั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จะหักท้วงโดยการเสนอ
ญัตติอ้างอิงข้อบังคับใด ระหว่างข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ (๑) หรือว่าข้อ ๑๕๑ พอท่านประธาน
วินิจฉัยเสร็จแล้วว่าเป็นข้อบังคับอะไร ซึ่งผมยืนยันว่าความเห็นผมควรจะเป็นข้อ ๑๕๑ นั้น

ค่อยเดินทางมาสู่ขั้นตอนที่ ๓ นั่นคือการปล่อยให้ หรือว่าการเปิดให้สมาชิก
รัฐสภาทุกคนได้อภิปรายเต็มที่ว่าเห็นด้วยหรือเห็นต่างกับข้อเสนอของบางท่านว่า
การพิจารณาบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น สมควรจะถูกกำกับโดย
ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ อันนี้คือ ๓ ขั้นตอนที่ผมอาจจะต้องเรียนท่านประธานให้ช่วยวินิจฉัย
เพื่อที่ว่าเราจะได้เดินหน้าประชุมต่อได้ และเมื่อไปสู่ขั้นตอนที่ ๓ ก็จะได้เปิดให้สมาชิก
ทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นสามารถอภิปรายด้วยข้อมูลและหลักฐานทางกฎหมายเต็มที่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม ณัฐวุฒิ ขอนิดเดียวครับท่านประธาน ไม่เกิน ๑ นาทีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ เชิญครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพครับ มีประเด็นที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายแล้วก็อาจจะขาดตก
บกพร่องไปแค่ ๒ ประเด็นสั้น ๆ ครับ

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานครับ กรณีญาติซึ่งท่านอ้างว่าเป็นญาติของท่าน
ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ความจริงผมเคยหลายครั้งว่าท่านก็เป็นอาจารย์
ของผมด้วย ท่านประธานยังไม่ได้วินิจฉัยว่าญาติของท่านเสรี สุวรรณภานนท์ นั้น
เข้าข่ายญาติในข้อใดของข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ไม่เช่นนั้นมันก็จะไปต่อไม่ได้ว่า
เราจะเปิดให้มีการอภิปรายหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันครับท่านประธาน กรณีที่ท่านประธาน
ได้วินิจฉัยตอนแรกว่าญาติของท่านอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ด้วยความเคารพนะครับ
อยู่คณะกรรมการเดียวกัน รักใคร่กันดีครับ ท่านประธานครับ ท่านวินิจฉัยโดยอ้างข้อ ๓๑
ไม่ใช่ข้อ ๓๒ และท่านบวกข้อ ๓๑ ไปข้อ ๓๖ สภาแห่งนี้ได้ยื่นกันทั้งสภา ประชาชนได้ยื่นกัน
ทั้งประเทศที่จับตามองอยู่ กระบวนการข้างนอกอย่ามาเร่งอะไรเราครับ เรากำลังทำงานในสภา
แต่ข้อ ๓๑ ไม่ตรงครับท่านประธาน ข้อ ๓๑ ถ้าท่านวินิจฉัยแบบนั้นต้องเข้าชื่อ สภาต้องมีมติ
แล้วส่งศาลรัฐธรรมนูญตีความ จะเอากันแบบนั้นไหมครับ ฉะนั้นท่านประธานต้องวินิจฉัย
ให้ชัดเจนครับว่าตกลงกรณี ถ้าส่วนตัวก็ได้ครับ ท่านอัครเดชเสนอญาติตามข้อใด ท่านเสรี
เสนอญาติตามข้อใด และท่านประธานวินิจฉัยตามข้อใด แต่ถ้าท่านวินิจฉัยชอบหรือไม่ชอบ
จะไปข้อ ๑๕๑ ที่มีการตีความข้อบังคับต่อ อันนั้นค่อยว่ากันในเชิงรายละเอียดครับ
ขออนุญาตนำเรียนให้เกิดความชัดเจนแล้วก็ไม่ผิดพลาดในที่ประชุมแห่งนี้ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านณัฐวุฒิครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผมขอ
พาดพิงครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมขอท่านสมชาย แสวงการ
อีกทีหนึ่ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ผมขอพาดพิงก่อนครับ
เสรีครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณเสรีพาดพิง สั้น ๆ นะครับ
จะได้ให้คุณสมชายต่อ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : สั้น ๆ ครับท่านประธาน
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่
ท่านสมาชิกได้กรุณาถามว่าญัตติที่ผมเสนอนั้นเป็นญัตติในเรื่องใด ต้องกราบเรียน
ท่านประธานครับ เป็นญัตติเรื่องเดิม ไม่ใช่ญัตติอื่นตามที่ท่านได้อภิปรายพูดถึงกัน
เพราะฉะนั้นญัตติที่พิจารณาอยู่นี้เป็นญัตติเดิมที่ผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมก็มีสิทธิ
ที่จะไม่เห็นด้วยได้ อันนี้อยู่ในเรื่องเดียวกันเลยครับ

ข้อ ๒ ท่านประธานครับ สิ่งที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้มีประเด็นง่าย ๆ สั้น ๆ เองครับท่านประธาน ว่าสมาชิกในสภาส่วนหนึ่งเสนอให้คุณพิชาเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ในวาระ ท่านเสนอขึ้นมา มีสมาชิกอีกส่วนหนึ่งคือผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะถกเถียงกันหรืออภิปรายกันมันก็แค่เพียงว่าทั้ง ๒ ฝ่ายที่เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วยจะมีเหตุผลอะไรสนับสนุน เหตุผลสนับสนุนก็อาจจะเป็นเรื่องของญัตติที่เห็นไม่ตรงกัน เหตุผลที่ไม่เห็นกันก็คือบางท่านเสนอว่าขัดข้อบังคับ ส่วนผมไม่เห็นด้วยเพราะขัดรัฐธรรมนูญ ขัดข้อบังคับ อันนั้นเป็นรายละเอียดครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นประเด็นตอนนี้ที่ท่านประธานกรุณาสรุปไปตอนแรกนี้ชัดเจนแล้ววาก็ให้ที่ประชุมแห่งนี้อภิปรายไปตามความเห็นของท่าน มันจะได้เข้าวาระครับ ถ้าท่านถกเถียงกันอย่างนี้ไม่มีโอกาสที่จะเดินหน้าได้นะครับ ก็กราบเรียนด้วยความเคารพวาก็เสนอญัตติ แล้วแต่ละคนเห็นแตกต่างหรือจะเห็นอย่างไรรก็อภิปรายกันไป แล้วก็ไปสรุปตอนท้ายว่าท่านเห็นด้วยกับการเสนอชื่อของคุณพิชาให้เป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ใครเห็นด้วยก็ลงโหวตไป ใครไม่เห็นด้วยก็ลงโหวตไป มันก็จะชัดเจนครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ในฐานะ Whip วุฒิสภา ผมกราบเรียนเพื่อให้ท่านเดินหน้าการประชุมในการควบคุมการประชุมสภาให้เป็นไปตามที่ท่านประธานได้วินิจฉัยแล้ว ดังนี้ครับ

๑. ในเรื่องที่ท่านอัครเดชกับท่านเสรีเสนอนั้น เป็นสิทธิของสมาชิกในการคัดค้านญัตติที่ตกไปแล้วตามข้อ ๔๑ ท่านเห็นว่าข้อเสนอที่ท่านสุทิน คลังแสง กิตติกราวที่แล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้วคุณหมอชลน่านกิติ เสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นญัตติที่เสนอแล้วตกไปแล้ว ไม่สามารถพิจารณาได้ในสมัยประชุมนี้ ต้องไปพิจารณาใหม่ในสมัยประชุมหน้า ผมคิดว่าท่านประธานวินิจฉัยถูกแล้ว เพราะว่าดำเนินการตามข้อ ๓๒ ข้อ ๓๖ แล้วก็ข้อ ๑๓๖ แล้วก็ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในส่วนนี้ ไม่ได้ขัดหรือแย้งกันนะครับ

ประการที่ ๒ พวกกระผมไม่ได้มีความเห็นว่าต้องวินิจฉัยตีความตามข้อ ๑๕๑ แต่ประการใด ผมไม่สงสัย ไม่สงสัยเลยครับว่าญัตติที่ตกไปแล้วพิจารณาไม่ได้ มันพิจารณา

ไม่ได้อยู่แล้วครับ ไม่มีความจำเป็นต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อ ๑๕๑
วินิจฉัย กรณีที่จะใช้ข้อ ๑๕๑ วินิจฉัยนั้นคือกรณีที่มีผู้สงสัยภายใต้บังคับรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๔๙ ถ้ามีปัญหาที่จะต้องตีความข้อบังคับนี้ ไม่มีปัญหาที่จะต้องตีความครับ
เพราะสมาชิกมีสิทธิคัดค้านด้วยเสียงข้างมากว่าญัตติดังกล่าวนั้นไม่ชอบ เพียงแค่นี้ครับ
ท่านประธาน ก็ขออนุญาตท่านประธานว่าในฐานะ Whip วุฒิสภา อยากให้ท่านประธาน
ดำเนินการให้มีการอภิปรายแล้วก็ลงมติ เพราะว่าใช้เวลามา ๒ ชั่วโมงกว่า โดยเป็น
การโต้เถียงกันไปมา ก็ขออนุญาตสนับสนุนท่านประธานดำเนินการการประชุมต่อไปเลยครับ
ขอบพระคุณครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : มีผู้เสนอ เชิญครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ
ผม ฐากร ตัณฑสิทธิ์ พรรคไทยสร้างไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ผมสนับสนุนความเห็นของท่านประธานนะครับ ผมเข้าใจว่าผมเข้าใจตรงกัน
กับที่ท่านประธานเข้าใจนะครับ

ในประเด็นแรก ก็คือที่ทางคุณหมอชลน่านนำเสนอครับ ผมขออนุญาต
เรียนว่าเห็นด้วยที่ท่านบอกว่าต้องใช้สิทธิในการยื่นญัตติตามข้อ ๑๕๑ ซึ่งในข้อ ๑๕๑
ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานว่าเขากล่าวไว้ในวรรคสอง การขอให้ที่ประชุมรัฐสภาวินิจฉัย
ตามวรรคหนึ่งอาจจะทำได้โดยประธานขอปรึกษา หรือสมาชิกรัฐสภาเสนอญัตติโดยมี
สมาชิกรัฐสภารับรองไม่น้อยกว่าสี่สิบคน ผมเข้าใจว่าที่ท่านประธานวินิจฉัยไปเมื่อสักครู่
เข้าใจว่าท่านประธานวินิจฉัยตามข้อ ๓๒ (๑) ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วน อย่างไรก็ตามในวรรคสอง
เขากำหนดไว้อยู่แล้วว่าต้องเสนอเป็นญัตติ -----

เพราะฉะนั้นในเรื่องดังกล่าว ทาง ๘ พรรคร่วมพันธมิตร ผมอธิบายอีกครั้งหนึ่งนะครับ ๘ พรรคร่วมพันธมิตรเสนอรายชื่อบุคคลดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยเห็นว่าไม่เป็นญัตติ ย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ ไม่ใช่ญัตติ ดังนั้นเมื่อท่านอัครเดช ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านครับ ท่านเห็นว่ามันเป็นญัตติ ซึ่งก็เป็นสิทธิที่ท่านนำเสนอได้ ผมเข้าใจว่าเราเข้าใจประเด็นตรงกัน ผมเข้าใจประเด็นตรงกับท่านประธานเป็นอย่างดีในวันนี้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะฟัง ข้อวินิจฉัยต่าง ๆ ในการที่จะตัดสิน ผมเข้าใจว่าในข้อ ๑๕๑ การที่จะตีความมันเป็นมติ ของที่ประชุมของรัฐสภาในการที่จะวินิจฉัยอย่างที่ท่านคุณหมอชลน่าน ขออนุญาต ที่เอ่ยชื่อท่าน ท่านได้กล่าวไว้แล้วในข้อ ๑๕๑ ดังนั้นผมว่าทุกอย่างมันได้ข้อสรุปตรงกัน ไปแล้ว ตกลงกันไปแล้ว ผมเตรียมข้อมูลที่จะมาอภิปรายแล้วว่ามันเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ แต่วันนี้ทุกคนก็พยายามอภิปรายกันเป็นช่วง ๆ เป็นหัวง ๆ เป็นวรรค เป็นตอน ผมฟังแล้ว ยังไม่เข้าใจในการที่จะตัดสินใจว่าเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ ฟังข้อมูลของแต่ละคนให้ชัดเจน ก่อนครับ แล้วที่ประชุมรัฐสภาตัดสินใจกันเลยว่าเอาอย่างไร ผมว่าระยะเวลาขณะนี้ เมื่อสักครู่ผมอภิปรายไป ๑ ชั่วโมงครึ่ง วันนี้ล่วงเลยมา ๒ ชั่วโมงเศษแล้วยังตัดสินใจไม่ได้ ผมอยากจะฟังคำอภิปรายของแต่ละท่านว่าเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ หรือว่าเป็นการปฏิบัติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ในการเสนอชื่อบุคคลดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดังนั้น ถ้าเราได้ข้อยุติตามนี้ ฟังการอภิปราย สามารถตกลงกันได้ในการลงมติดังกล่าว ผมขออนุญาต ท่านประธานเดินหน้าตามที่ท่านประธานได้ตัดสินไปแล้ว เดินหน้าเถอะครับ จะได้เร็ว ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณฐาภมากครับ ขณะนี้เราพิจารณาไป ๒ ชั่วโมงกว่า อย่างที่คุณฐาภพูดถึง แต่เรายังไม่เข้าวาระที่กำลัง จะพูดกันวันนี้ ผมจะขออนุญาตให้ ๒ ฝ่าย จริง ๆ เลยครับ จะขอยุติ แล้วก็จะได้วินิจฉัย กันต่อไป คือคุณวิทยา แก้วภราดัย ท่านหนึ่ง ซึ่งอยู่ซีกของ ๑๐ พรรค แล้วก็ท่านสุดท้าย ซึ่งท่านก็ไม่พูดยาวอยู่แล้วคือคุณมานพ จากฝ่าย สว. พูดอีกท่านหนึ่ง ต่อไปผมจะได้วินิจฉัย เจริญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย พรรครวมไทยสร้างชาติ สมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่า

เราเดินมาพอสมควรแล้วนะครับ แล้วก็ตั้งสตินิ่ง ๆ แล้วก็เริ่มต้นจากที่เราเดินมาจะรู้ว่าเราไปถึงไหน ผมได้รับหนังสือเรียกประชุมจากท่านประธานสภาครั้งแรกก็แปลกใจครับ ก็คือนัดประชุมวันนี้เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่สมควรแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ผมก็คิดว่าจะมีสิ่งแปลกใหม่ขึ้นมาเพราะเป็นการเรียกใหม่ แต่ว่าระหว่างที่ท่านประธานออกหนังสือเรียก ผมเข้าใจว่าท่านประธานก็ไม่ทราบว่ามันจะเกิดอะไรขึ้นในวันนัดประชุม จนหลังจากหนังสือท่านประธานไปถึงผมวันเสาร์แล้ว มันก็เริ่มออกเสียงจากพรรคร่วม ๘ พรรคเขายืนยันที่จะเสนอคนเดิมเข้ามา คราวนี้พอเสนอคนเดิมเข้ามา เขาก็ดำเนินกระบวนการถูกต้อง ท่านประธานเป็นทางอื่นไม่ได้ครับ ท่านนัดวันนี้แล้ว ถ้าวันนี้ตกลงไม่ได้ ท่านก็ต้องนัดอีก เพราะหน้าที่ท่านต้องหานายกรัฐมนตรีให้ได้ ถ้าท่านไม่นัดประชุมสภาเสียอย่างนายกรัฐมนตรีประเทศนี้ก็ไม่มีทางเกิดครับ พอนัดเสร็จแล้ววันนี้ปรากฏว่ามีผู้เสนอขึ้นมาเป็นคนเดิมจริง ๆ ท่านก็อธิบายไม่ได้ครับว่าถ้าเป็นคนเดิมท่านจะให้ช้อยกเว้นในฐานะเป็นประธานสภาได้อย่างไรว่ามันมีอะไรแปลกใหม่ขึ้นมาสำหรับให้พวกผมมานั่งเป่าเสกคนเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพราะถ้าถึงวันนี้ครับ เมื่อเสนอคนเดิมเข้ามาอาทิตย์ที่แล้วชดกันไป ๔-๕ ชั่วโมงแล้ว แล้วก็จบไปแล้ว วันนี้เสนอคนเดิมกลับเข้ามา เพื่อนสมาชิกพรรคผมเขาก็ใช้สิทธิบอกว่าอย่างคนนี่คนเดิมมันซ้ำ ประธานลองทบทวนดู -----

จะตำหนิต่านประธานไม่ได้ เพราะวันที่ท่านประธานออกหนังสือก็ยังไม่รู้ว่าจะเป็นใคร แต่วันนี้รู้แล้วว่าเป็นใคร พวกผมก็ค้านว่าเสนออย่างนี้ไม่ได้ขัดข้อบังคับ วันนี้ท่านประธานก็เดินมาถูกแล้วครับ คนหนึ่งเสนอก็ว่ามา ควรเอากฎหมายใครรองรับว่ามา ทางนี้คนที่เขาคัดค้านเขาก็จะว่าไป สุดท้ายก็ลงมติกันว่าระหว่างคนเสนอมากับคนคัดค้านใครเสี่ยงมากกว่า คนนั้นก็ชนะไป แต่ผมฝากท่านไว้วันหนึ่งครับท่านประธาน เถียงกันอย่างไรก็ตาม สัปดาห์หน้าท่านก็ต้องนัดอีก สัปดาห์ถัดไปท่านก็ต้องนัดอีก เพราะเป็นหน้าที่ของท่าน และท่านไม่อาจรู้ได้ แต่ถ้าท่านเรียกมาคุยเสียก่อนท่านจะรู้ วันนี้สัปดาห์หน้าท่านนัดอีก สัปดาห์ถัดไปท่านนัดอีก ท่านนัดอีกล่วงหน้าไปได้ทุกสัปดาห์เป็นเดือนเลยครับ ผมต้องการคำตอบนะครับว่ามันจะเกิดสุญญากาศทางข้อบังคับไหม ถ้าคุณเสนอคนเดิมครั้งแล้วครั้งเล่า จนหาคนเสนอให้ไม่ได้แล้วจะเกิดอะไรขึ้นครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นมันต้องมีจุดจบ เสนอครั้งที่ ๑ ไม่พอใจ ครั้งที่ ๒ ไม่พอใจ ครั้งที่ ๓ เมื่อไม่มีข้อยุติมันก็ไปเรื่อย ๆ หากจุดจบไม่ได้ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันนี้ก็หาจุดจบในข้อบังคับแล้วก็เป็นความจริง ไม่ใช่ निकสนุกก็เสนอทุกวันจนผมเชื่อว่าท่านเสนอได้เป็นปีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ข้อเสนอของท่านชัดเจน เดี่ยวเราก็จะหาข้อยุติตามที่ท่านกำลังจะพูดถึงเหมือนกันครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ถูกต้องครับ ท่านประธาน ผมคิดว่าท่านเดินมาถูกทางแล้วครับ ให้ออกความคิดเห็นกันไปเลยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ เนื่องจากเราใช้เวลามากแล้วในเรื่องนี้ เดี่ยวเราจะหาข้อยุติ เชิญคุณมหารณพเป็นท่านสุดท้ายเลยครับ ผมจะไม่อนุญาตท่านผู้ใดแล้วนะครับ เชิญครับ

นายมหารณพ เดชวิทักษ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม มหารณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เห็นชอบด้วยอย่างยิ่งต่อคำปรารภของท่านประธานว่าเราได้ใช้เวลาถกเถียงกันมานานแล้ว เท่าที่ผมจับเวลา ๒ ชั่วโมงครึ่ง ยังไม่ไปถึงไหน ผมจับความได้ว่าฝ่ายที่ยืนญัตติ แสดงความไม่เห็นด้วยต่อการเสนอชื่อบุคคลเดิมให้เราให้ความเห็นชอบตามข้อบังคับ

ข้อ ๔๑ นั้นย่อมกระทำมิได้ กับฝ่ายที่พยายามจะโต้แย้งว่าทำได้ อ้างสารพัดแม้กระทั่งอ้างให้ตีความตามข้อ ๑๕๑ ผมก็สงสัยว่าพวกที่สงสัยว่าข้อ ๑๕๑ ทำไมไม่เสนอเป็นญัตติล่ะครับ ท่านเสนอสิครับ ท่านมีสิทธิที่จะเสนอให้ตีความตามข้อ ๑๕๑ ก็พวกเราเชื่อว่าไม่ต้องตีความ เพราะข้อบังคับมันเขียนไว้ชัดเจนในประโยคแรกว่าญัตติใดที่ตกไปแล้วไม่สามารถจะนำกลับมาเสนอใหม่ได้ในสมัยประชุมเดียวกัน จบไปแล้วครับ ไม่มีข้อสงสัย เราไม่สงสัยครับ ท่านประธาน ผมขอให้เดินหน้าต่อเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณคุณมหารณพครับ ขอเป็นท่านสุดท้ายจริง ๆ แล้วครับ เนื่องจากว่าเราพูดกันมาพอสมควร เรื่องใหญ่ก็อยู่ที่เรื่องของข้อบังคับว่าจะทำได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีผู้เสนอให้ตีความวินิจฉัยข้อบังคับข้อ ๑๕๑ ทั้ง ๆ ที่หลายท่านก็พูดคือเรื่องนี้ แต่ข้อบังคับนี้ก็เปิดโอกาสให้ท่านประธานเสนอต่อที่ประชุมนี้ได้ เพื่อให้การวินิจฉัยตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ แต่ทั้งนี้ต้องมีผู้รับรอง ๔๐ คน เช่นเดียวกับสมาชิกเสนอ เพราะผมดูแล้วว่าพูดต่อไป ๓ ชั่วโมงก็ยังคงไม่ได้ข้อยุติ แต่ถ้าใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ นี้แล้วก็อภิปรายต่อไปได้ แต่ต้องอภิปรายภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ นี้เพื่อตีความข้อบังคับ ซึ่งข้อบังคับที่กำลังเสนอคือข้อบังคับว่าด้วยข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ที่คุณอัครเดชเสนอว่าจะใช้ได้หรือไม่ ก็สรุปอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นในขั้นตอนนี้ประธานขอเสนอ จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้นะครับ ขอเสนอ

(นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมขอเสนอ พุดให้จบก่อน ไม่อย่างนั้นก็จะไปทีเดียว ผมขอเสนอว่าขอให้ที่ประชุมนี้ได้ขอใช้บังคับ ข้อ ๑๕๑ เพื่อตีความ ข้อบังคับ ซึ่งต้องมีสมาชิกรับรอง ๔๐ คน เพราะฉะนั้นผมขอเสนอให้ตีความ ขอผู้รับรอง ด้วยครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอประทานโทษ มีผู้รับรอง ก็ดีแล้ว แต่ว่าทางรองเลขาธิการบอกว่าถ้าประธานเสนอ ไม่ต้องมีผู้รับรองก็ได้ แต่ว่าเพื่อยืนยันผู้รับรองก็ดีแล้วนะครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เข้าใจว่าเป็นสิทธิของท่านประธานตามข้อ ๑๕๐ ว่าถึงแม้ไม่มีสมาชิกรัฐสภาเสนอญัตติให้ตีความข้อบังคับนั้น ท่านประธานก็สามารถเสนอได้ แต่ว่าอยากจะเข้าใจคำถามหรือว่าญัตติชัด ๆ นิดหนึ่งว่า คำถามหรือว่าที่ประธานเสนอ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อันนี้จะชัดเมื่อเราพิจารณา ข้อ ๑๕๑ ญัตติจะมีการอภิปรายต่อไปครับ ไม่ได้หมายความว่ารับรองแล้ว แล้วเสียงเกิน กึ่งหนึ่ง ต้องเกินกึ่งหนึ่งด้วยนะครับ ๓๗.๕ เห็นด้วยกับข้อปรึกษา ข้อเสนอของท่านประธาน แล้วถึงจะเดินต่อไป ถ้าเดินต่อไปก็อภิปรายได้ว่าจะเป็ญัตติเพราะอะไร ไม่เป็ญัตติ เพราะอะไร

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : สักครู่ที่ผมลุกขึ้นประท้วง ท่านประธาน และด้วยความเคารพให้ท่านประธานได้ดำเนินการไปนั้นด้วยความเคารพ ท่านประธานจริง ๆ ครับ

ประการที่ ๑ ท่านประธานวินิจฉัยไปแล้วเมื่อสักครู่ว่าพิจารณาญัตติ ข้อเสนอของท่านอัครเดช ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ที่คัดค้านญัตติ การเสนอคุณพิชา เป็นนายกรัฐมนตรี คัดค้านว่าไม่ชอบตามข้อ ๔๑ เพราะฉะนั้นจะต้องเดินตามนี้ครับ เมื่อท่านประธานวินิจฉัยไปแล้วจะต้องเดินตามนี้ ที่นี้มาเปลี่ยนคำวินิจฉัย ผมก็ไม่คัดค้าน ท่านประธานนะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ความจริงก็เดินไปตาม ข้อ ๑๕๑ ก็อภิปรายได้ และมีความเห็นได้ทั้งอย่างที่คุณสมชายพูด หรือคุณเสรีพูด หรือทาง ฝ่ายพรรคก้าวไกลว่าต้องใช้หมวด ๙ หรือจะใช้อย่างที่คุณอัครเดชเสนอก็ได้ ได้ทั้งนั้น แต่จะได้มีข้อยุติ จะได้มีข้อยุติว่าข้อเสนอนั้นถูกต้องหรือไม่

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ขอร้อง ท่านประธาน ด้วยความเคารพจริง ๆ สักครู่ครับ ผมขออนุญาตท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ใช้เวลาสักครู่อธิบายครับว่า กระผมเห็นว่าข้อเสนอของท่านอัครเดชว่าตามข้อ ๔๑ ญัตติดังกล่าวเสนอไม่ได้ ข้อเสนอของท่านเสรี สุวรรณภานนท์ บอกว่าขัดรัฐธรรมนูญ ท่านประธานวินิจฉัยแล้วนะครับว่าต้องเดิน การประชุมไปตามนี้ ส่วนข้อ ๑๕๑ มาทีหลัง พวกกระผมไม่ได้ขัดข้องหรือสงสัยเลยว่า ข้อบังคับดังกล่าวขัดต่อประเด็นใดที่ต้องวินิจฉัยตามข้อ ๑๕๑ เพราะฉะนั้นพวกผมไม่มีความจำเป็นในส่วนที่ต้องวินิจฉัย หรืออภิปรายในส่วนข้อ ๑๕๑ แต่ยืนยันว่าเมื่อท่านประธาน เดินตามข้อ ๓๒ ข้อ ๓๖ แล้ว แล้วพวกเราเห็นว่าญัตติดังกล่าวในการเสนอชื่อของ คุณสุทิน คลังแสง นั้นตกไปแล้วตั้งแต่คราวที่คุณหมอชลน่านเสนอ เพราะฉะนั้นต้องเดิน ตามนี้ก่อนครับ ส่วนท่านประธานจะวินิจฉัยว่าใช้ข้อ ๑๕๑ ก็ต้องเรียงสุดท้าย เพราะฉะนั้น พวกกระผมไม่ได้อภิปรายในส่วนว่าข้อ ๑๕๑ ต้องตีความหรือไม่ เราอภิปรายตามที่ ท่านอัครเดชกับท่านเสรีเสนอ แล้วเวลาลงมติก็ต้องลงมติเรียงตามที่ท่านอัครเดช

กับท่านเสรีเสนอ ท่านประธานครับ ขออนุญาตดำเนินการตามนี้ครับ ไม่อย่างนั้นสภา
จะสับสน กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านสมชายมากครับ
แต่อย่างไรก็ตามอภิปรายไปในที่สุดก็เป็นข้อขัดแย้งในเรื่องของข้อบังคับอยู่ดี ก็ต้องดีความ
อยู่ดี ก็เหมือนที่คุณจุลพันธ์เสนอตั้งแต่ตอนแรก ผมก็เห็นว่าเราอภิปรายมา ๒ ชั่วโมง
เกือบ ๓ ชั่วโมงแล้วนะครับ ก็ไม่ได้ข้อยุติ เดียวก็จะไปอีก เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าได้ฟัง
ทุกฝ่ายแล้วนะครับ ส่วนใหญ่ก็ติดอยู่ที่ว่าข้อบังคับนี้จะไปได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมจึง
ขอวินิจฉัย เป็นไปตามที่ผมได้เสนอตอนแรก เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็อยู่ในขั้นตอนที่ว่า
จะพิจารณาว่าจะใช้ -----

ผมอ่านข้อบังคับไปเลยนะครับ ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๙ ของรัฐธรรมนูญ ถ้ามีปัญหาที่จะต้องตีความข้อบังคับ ให้เป็นอำนาจของรัฐสภาที่จะวินิจฉัย ให้รัฐสภาวินิจฉัยนะครับ เมื่อที่ประชุมรัฐสภาลงมติวินิจฉัยโดยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเป็นประการใดแล้ว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นเด็ดขาด เพราะฉะนั้นในตอนนี้นผมก็จะขอว่าจะต้องตีความว่าจะจะเป็นไปตามข้อ ๑๕๑ ซึ่งการตีความนี้ ก็จะตีความว่าข้อเสนอของคุณอัครเดชถูกต้องตามข้อบังคับที่จะเสนอได้หรือไม่ ถูกต้องไหมครับ เป็นประเด็น เอาประเด็นที่จะวินิจฉัยข้อ ๑๕๑ หมอชลน่านได้เสนอเมื่อสักครู่นี้ ผมก็จับประเด็นว่าคุณหมออยู่ช่วยเสนอประเด็นว่าเราจะใช้ข้อ ๑๕๑ นี่จะเป็นเสนอญัตติเพื่อสมาชิกลงด้วยญัตติอย่างไรครับ หรือจะมีใครอภิปรายก่อน แต่ผมขอให้เข้าสู่ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา กราบขอบคุณ ท่านประธานครับ ในข้อเสนอของผมเป็นการเสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ อาศัยอำนาจตามข้อบังคับนั้นในการเสนอเนื้อหาญัตติเหมือนกับเพื่อนสมาชิกเสนอ เพราะเพื่อนสมาชิกต้องการให้วินิจฉัยข้อบังคับ ข้อ ๔๑ นี่ความหมายของผมนะครับ แต่ผู้เสนออาจจะไม่ได้ใช้คำว่า วินิจฉัย ท่านบอกว่าการเสนอชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีของ ดอกเตอร์สุทิน คลังแสง เสนอไม่ได้เนื่องจากว่าเป็นญัตติที่ตกไปแล้วตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ หลังจากนั้นมีการคัดค้านว่าไม่ใช่ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ เราเสนอตามมาตรา ๑๓๖ มันก็มีข้อสงสัยในการใช้ข้อบังคับนี้ เพราะฉะนั้นอาศัยอำนาจข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ เป็นอำนาจในการเสนอตามข้อนี้ วัตถุประสงค์เพื่อให้สภามีคำวินิจฉัยว่าการใช้ข้อบังคับของเราชอบหรือไม่ชอบอย่างไร ถ้าคำวินิจฉัยนั้นออกมาเป็นเสียงข้างมาก ต้องเกินกึ่งหนึ่ง หรือไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อวินิจฉัยนั้นถือเป็นที่ยุติเท่านั้นเอง เนื้อหาระงับตกเป็นไปตามที่เพื่อนสมาชิกเสนอครับท่านประธาน ก็อภิปรายตามนั้น ก็ได้แย้งกันไป ฝ่ายสนับสนุนก็สนับสนุน ฝ่ายไม่เห็นชอบก็อ้างข้อกฎหมาย หรือรัฐธรรมนูญ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมาให้สภาแห่งนี้ได้เป็นผู้วินิจฉัยเท่านั้นเองครับท่านประธาน ไม่เป็นญัตติว่าผมเป็นผู้เสนอญัตติตามข้อ ๑๕๑

ไม่ใช่ครับ เสนอมาแล้ว แต่ผมขอว่าให้ใช้อำนาจตามข้อ ๑๕๑ ในการเสนอและการวินิจฉัย
เท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก่อนที่เราจะใช้โหวตเสียง
ผมก็อยากให้มีการอภิปราย การที่เห็นด้วยอย่างที่คุณฐากรได้พูดถึงว่าจะใช้ข้อ ๔๑ ได้หรือไม่
หรือได้เพราะอะไร ไม่ได้เพราะอะไร หรือมีข้อเสนออย่างอื่น แต่สุดท้ายก็ต้องลงมติด้วยเสียง
เกินกึ่งหนึ่ง แต่ตอนนี้เพื่อให้มีความชัดเจน เพราะคุณฐากรได้เสนอตอนแรกว่าควรจะให้
มีการแสดงความคิดเห็นทั้ง ๒ ฝ่าย ก็เสนอความเห็นเฉพาะในประเด็นที่ว่าจะใช้ข้อ ๔๑ นั้นได้
เพราะอะไร และถ้าใช้ไม่ได้เพราะอะไร ควรจะใช้ข้อบังคับข้อใด อันนี้ก็อยู่ในประเด็น
มันจะได้ลงมติตามข้อ ๑๕๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผมเสรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว ๆ ทางคุณอัครเดช ยกมือก่อนครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สส. ราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเสนอเป็นญัตตินะครับ เพื่อพิจารณาว่าญัตติของผู้ที่เสนอให้คุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ มาเป็นนายกรัฐมนตรีมันเป็นญัตติ แล้วญัตติได้ตกไปแล้ว อันนี้ผมเลยหารือ ท่านประธานว่าในเมื่อผมเสนอเป็นญัตติไปแล้ว โดยปกติเมื่อเสนอเป็นญัตติไปแล้ว แล้วท่านประธานก็วินิจฉัยแล้วว่าญัตติของผมเป็นไปตามข้อบังคับ ท่านประธานได้วินิจฉัยแล้ว ฉะนั้นก็อยากให้เข้าไปสู่ระเบียบวาระการพิจารณาญัตติของผมด้วยการให้สมาชิกอภิปราย เมื่ออภิปรายเสร็จก็มาลงมติกันด้วยเสียงข้างมากกว่าเห็นด้วยกับญัตติของผมหรือไม่ อย่างไร ผมไม่ได้เสนอให้ใช้ข้อ ๑๕๑ ในการพิจารณา ฉะนั้นใครที่เสนอพิจารณา ข้อ ๑๕๑ ถ้าคุณหมอชลน่าน ศรีแก้ว ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านนะครับ ถ้าท่านจะใช้ ข้อ ๑๕๑ ท่านก็ต้องเสนอเป็นญัตติขึ้นมาเพื่อที่ให้ที่ประชุมนี้พิจารณาว่าใช้ข้อ ๑๕๑ ในการพิจารณาในสิ่งที่เรากำลังพิจารณาอยู่ แต่ผมไม่ได้ใช้ข้อ ๑๕๑ นะครับท่านประธาน ผมเสนอญัตติ เพราะฉะนั้นขอท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยนะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ตรงแล้วครับ ผมวินิจฉัยแล้วว่าข้อเสนอของท่านก็เสนอข้อ ๔๑ ตามข้อบังคับนะครับ แต่มีคนอภิปราย แต่ก็ไม่เสนอ มีอภิปรายว่ากระทำไม่ได้ ผิดข้อบังคับ อยากจะขอให้ใช้ข้อ ๑๕๑ เพื่อได้ข้อยุติ แต่ไม่ได้เสนอเป็นญัตติ แต่ผมในฐานะเป็นประธานข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ก็บอกว่าประธานเสนอ หรือหารือได้ อันนี้ก็จบไปแล้ว ผมหารือแล้ว แล้วข้อบังคับก็บอกว่าถ้าประธานหารือไม่ต้องมีผู้รับรอง แต่เมื่อสักครู่นี้ผมก็เลยขอผู้รับรองแล้ว ตอนนี้ก็ยังอยู่ในขั้นตอนที่ว่าอยากจะฟังความคิดเห็น เพื่อได้อภิปรายว่าข้อ ๔๑ จะใช้ได้หรือไม่ ตอนนี้ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ จะอภิปรายนะครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพ ผมก็คงไม่ขัดแย้ง

ท่านประธานนะครับ เพียงแต่ว่าสิ่งที่ท่านประธานวินิจฉัยมันก็อาจจะประเด็นฝ่ายเดียว หรืออาจจะประเด็นที่ท่านประธานอยากจะฟังสมาชิก ต้องกราบเรียนท่านประธาน เพื่อความชัดเจนนะครับ ถ้าหากว่าท่านประธานจะดำเนินการไปตามนั้นต้องมีความชัดเจนว่าไม่เกี่ยวกับญัตติหรือเรื่องที่ผมเสนอว่าไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุผลในทางรัฐธรรมนูญ พอดีท่านประธานปรึกษากันเสร็จหรือยังครับ ขออนุญาตต่อครับ ขอกราบประทานอภัยครับ พอดีผมอยากให้ท่านประธานฟังผม

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมมีความจำเป็นต้องเปลี่ยน เพราะว่าจะต้องไปปรับแก้สำคัญของประธานรัฐสภา ถึงคิวผมตอนเที่ยง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ผมกลัวต่อกันไม่ติดครับ ไม่ใช่ อะไร ก็กราบเรียนนิดเดียวครับท่านประธาน สิ่งที่ท่านจะพิจารณาคือไม่เกี่ยวกับญัตติ หรือเรื่องที่ผมเสนอว่าผมไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุผลในทางรัฐธรรมนูญนะครับ ผมไม่ได้เถียง ข้อบังคับนะครับ ผมไม่เห็นด้วยในทางรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นถ้าจะลงมติอย่างไรก็ตาม ผมก็จะมีเหตุผลอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งมติจะออกมาอย่างไรก็ตามไม่เกี่ยวกับญัตติที่ผมเสนอ หรือเรื่องที่ผมเสนอ เพราะผมเสนอในส่วนประเด็นสำคัญ คือที่ท่านเสนอมานั้นไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือขัดรัฐธรรมนูญ ขอบคุณท่านประธานครับ ขอความชัดเจนตรงนี้ จากท่านประธานด้วยว่าไม่เกี่ยวกัน ถ้าท่านจะถามญัตติอะไรก็ตามไม่เกี่ยวกับผมนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ กิตติศักดิ์ครับ ขอพูดสักนิดครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกิตติศักดิ์ เชิญครับ

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ กิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ก่อนที่จะดำเนินการต่อไป ขอให้ท่านประธานพิจารณาสักกณิดนะครับว่าขณะนี้ศาลรัฐธรรมนูญมีผลบังคับแล้ว สั่งให้คุณพิชิต ยุติปฏิบัติหน้าที่ด้วยมติ ๗ ต่อ ๒

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก่อนครับ พูดเสร็จหรือยัง เดียวท่านประท้วง

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ (สมาชิกวุฒิสภา) : เมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีมติออกมาอย่างนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านประธานโปรดพิจารณาครับ ขอบพระคุณครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ต้องให้สิทธิผู้ประท้วงก่อนครับ ตามข้อบังคับเมื่อมีบุคคลประท้วง ยืนและยกมือขึ้นเหนือศีรษะ ประธานต้องพิจารณาให้ผู้ประท้วง ประท้วงก่อนครับ เพราะไม่อย่างนั้นจะมีความเสียหายเกิดขึ้น ถ้าปล่อยให้บุคคลคนนี้พูดในสภา ท่านประธานจะรับผิดชอบไหมครับ

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ (สมาชิกวุฒิสภา) : กิตติศักดิ์มีศักดิ์และสิทธิ ตามรัฐธรรมนูญ สามารถที่จะอภิปรายได้ครับ อย่าใจร้อนนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตครับ ผมเพิ่งนั่งนิดเดียวครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ การยืนแล้วลุกขึ้นชูมือประท้วงนี่มันเป็นสิทธิ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนั่งก่อน ท่านพูดแน่ แล้วเขาก็พูดแน่ แล้วจะพูดกันกี่ครั้ง เกียวกัณผมก็จะยอม

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ใช่ครับ ท่านประธาน ก็ในเมื่อผมยืนขึ้นแล้วยกมือตามข้อบังคับผมต้องมีสิทธิประท้วงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ตามข้อบังคับใช้ครับ แต่ตอนนี้เพิ่งเปลี่ยนเก้านะครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนั้นผมขอประท้วงท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องประท้วงครับ ผมกำลังแค่อ่านนิตเดียนะครับ นั่งลงก่อนครับ แล้วท่านจะไปเถียงกับท่านกิตติศักดิ์ เดียวผมจะให้ชี้แจงครับ ท่านอย่าเอาชนะผมเลยนะครับ ด้วยความเคารพแล้วผมก็ OK นะครับ ท่านนั่งนะครับ ขอบคุณมากครับ

(นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพครับ ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธานครับ คือด้วยข้อบังคับที่ท่านวิโรจน์จะต้องได้ประท้วง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ซึ่งถ้าเกิดท่านประธานยอมให้ท่านวิโรจน์ประท้วงมันก็เดินต่อครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ยอม ๆ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : มิฉะนั้นมันจะกลายเป็นการประท้วงท่านประธานข้อ ๕ ไปต่อครับ ซึ่งเดี๋ยวมันจะไปไม่จบ ให้ท่านวิโรจน์ได้ประท้วงเถอะครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก็อนุญาตไปแล้วนี้ครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕

คืออย่างนี้ครับ ผมว่าระเบียบราชการก็คงต้องรอหนังสือราชการมาอย่างเป็นทางการก่อน ไม่ต้องแสดงอาการกระหึ้นกระหือรีขนาดนั้น ทำไมครับ อยากจะเข้าวัดที่พิจิตรมากขนาดนั้นเลยหรือครับท่านประธาน ไม่ต้องกระหึ้นกระหือรีครับ เพราะต่อให้ท่านอยากเข้าวัดก็เข้าวัดไม่ได้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านหยุดแค่นั้นดีกว่านะครับ อย่าทะเลาะกันเลย ตกลงผมก็เพิ่งจะเริ่มดำเนินการนะครับ เมื่อสักครู่นี้จะขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณาใช้ไหมครับ ผมขอเวลานิดหนึ่งนะครับ ผมกำลังขอข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่มอบให้ผมทำก่อนท่านที่ท่านประธานรัฐสภา คือวันนี้ก็ยุ่งนิดหน่อยนะครับ เพราะผมเองก็ต้องไปปรับซาอูดีอาระเบียมา สิ่งี่พูดกันตอนเช้าผมก็ไม่ทราบทั้งหมดคนะครับ ตอนนี้จะขอมติในเรื่องข้อบังคับตามข้อ ๑๕๑ ใช้ไหมครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานวุฒิสภา) : ขอฟัง
ท่านสมชายก่อนนะครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ สมชาย
แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็ในฐานะผู้ได้เสนอต่อท่านประธาน
วุฒิสภาว่าญัตติของท่านอัครเดชกับท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ที่คัดค้านตามข้อ ๔๑
ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาว่าญัตติที่เสนอชื่อคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น
ตกไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ไม่สามารถพิจารณาได้อีก แต่จะต้องพิจารณาในสมัย
ประชุมหน้า อันนี้ก็เป็นญัตติที่เสนอไปแต่ต้น

ประเด็นที่ ๒ คุณหมอชลน่านไม่ได้เสนอญัตติตามข้อ ๑๕๑ ว่าให้วินิจฉัย
พวกผมก็ไม่ได้ติดใจต้องตีความข้อบังคับข้อใด เพียงแต่เห็นความเห็นต่าง เพราะฉะนั้น
ผมได้คัดค้านท่านประธานวุฒิสภาสักครูไปแล้ว ท่านประธานจะใช้อำนาจวินิจฉัยก็ไม่ใช่
แต่ผมเห็นว่าต้องเรียงลำดับตามข้อญัตติที่คุณอัครเดชและคุณเสรีได้เสนอนะครับ
เพราะฉะนั้นท่านประธานจะยังให้ลงมติไม่ได้ คงเป็นเรื่องของการอภิปรายในส่วนของ
การคัดค้านญัตติการเสนอชื่อคุณพิธา ไม่ได้เสนอตีความครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานวุฒิสภา) : คำถามผม
ก็จะเกี่ยวกับข้อ ๑๕๑ ที่ท่านประธานวุฒิสภาได้พูดไว้นะครับว่าท่านจะขอใช้ข้อบังคับ
ข้อ ๑๕๑ ดังนั้นผมถึงจะต้องถามเสียก่อนว่าที่ประชุมนี้จะเห็นชอบให้พิจารณาข้อ ๕๑
หรือไม่ ถ้าท่านเห็นว่าควรพิจารณาข้อ ๑๕๑ ก็จะมีคำถามที่ ๒ ต่อไปว่าท่านเห็นด้วยที่จะให้
ลงมติตามที่สมาชิกเสนอหรือไม่เห็นด้วย

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ด้วยความเคารพอีกแล้วครับ ท่านประธาน ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ต้องเรียนกับท่านประธานครับว่า
การวินิจฉัยของท่านประธานผมเข้าใจนะครับ เนื่องจากมันเป็นช่วงที่ท่านประธานกำลัง
เดินมา แต่ว่าทางท่านประธานวุฒิสภาคือท่านวันมูหะมัดนอร์ได้วินิจฉัยไปแล้วครับ แล้วก็

ใช้ในส่วน of ข้อ ๑๕๑ ที่ระบุเอาไว้ในวรรคสองว่า การขอให้ที่ประชุมรัฐสภาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งอาจกระทำได้โดยประธานขอปรึกษา หรือสมาชิกรัฐสภาเสนอญัตติโดยมีสมาชิกรัฐสภารับรองไม่น้อยกว่า ๔๐ คน ซึ่งในกรณีนี้เป็นกรณีที่ท่านประธานขอปรึกษาจบแล้วครับท่านประธาน ในส่วนนี้ ตอนนี้เรากำลังเดินเข้าสู่กระบวนการตามข้อ ๑๕๑ แล้วแล้วเมื่อสักครู่ทางท่านประธานก็ได้ตั้งคำถามเสร็จสิ้นไปแล้ว ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องกลับมาพิจารณาในประเด็นที่พิจารณาไปแล้ว ขอให้ท่านประธานช่วยควบคุมการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ทำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง ปรับปรุงแล้วนะครับ คือข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ เป็นญัตติที่เข้ามากับญัตติที่เสนอใช้ใหม่ครับ ตามญัตติที่เสนอวันนี้ก็คือญัตติที่ดำเนินการตามข้อ ๔๑ ตามข้อบังคับ ดังนั้นผมก็จะถาม เนื่องจากมันมี ๒ ญัตติ ญัตติแรกจะเห็นด้วยกับข้อ ๑๕๑ หรือไม่ ถ้าเห็นด้วยกับข้อ ๑๕๑ ก็เป็นอันว่าต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๕๑ หรือท่านเห็นด้วยกับญัตติที่เสนอมาแต่ต้น ข้อ ๔๑ ที่มีท่านพิธา

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักษณะอดิสร ขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ คือท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ท่านได้วินิจฉัยไปเรียบร้อยแล้วตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๐ แล้วก็ มีผู้รับรองเรียบร้อยแล้วครับ ดังนั้นกระบวนการต่อไปก็คือการลงมติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ก็ต้องลงมติ แล้วเสียงก็น่าจะสัก ๓๗๕ ท่านประธานดำเนินการประชุมต่อเลยครับ คือท่านประธานกำลังจะวนกลับมาแล้วก็กำลังจะขัดแย้งกับคำวินิจฉัยของท่านประธาน อาจารย์วันมูหะมัดนอร์ไปแล้วนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก่อนครับ ผมจะสรุปอย่างนี้ให้ใหม่ครับว่าถ้าเห็นด้วยกับข้อ ๑๕๑ ผลของเขาคือ ท่านชื่อนานชี้แจง กับผมอีกทีดีกว่านะครับ

นายชื่อนาน ศรีแก้ว (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชื่อนาน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพ ท่านประธานครับ มันอาจจะมีความสับสนสักนิดหนึ่ง ผมขออนุญาตครับท่านประธาน ข้อ ๑๕๑ ไม่ใช่ญัตติครับ เป็นข้อเสนอว่าเพื่อนสมาชิกบอกว่าญัตติที่เสนอโดยดอกเตอร์สุทิน คลังแสง เป็นญัตติที่ตกไปแล้วเสนอไม่ได้ ก็เลยให้สภาวินิจฉัยว่ามันตกไปแล้วหรือไม่ โดยผู้เสนอยืนยันว่ามันตกไปแล้ว การที่จะเสนออย่างนี้ก็คือเสนอไปตามข้อ ๔๑ ใช้ไหมครับ เราอย่าเถียงไปอื่น ๆ เราต้องเอาข้อบังคับเป็นตัวตั้ง ท่านต้องบอกว่าท่านเองใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ในการพิจารณาเลือกนายกรัฐมนตรี เอาตรงนี้ก่อนนะครับท่านประธาน ท่านเสนออย่างนั้นหมายความว่าท่านเองใช้ข้อ ๔๑ ในการพิจารณาเลือกนายกรัฐมนตรี ท่านเลยตีความว่ามันตกไปแล้ว เสนอซ้ำไม่ได้ ทีนี้อีกสักหนึ่งเขาก็เห็นว่าเขาไม่ได้ใช้ข้อ ๔๑ เขาใช้ ข้อ ๑๓๖ เขาก็ยืนยันว่ามันยังไม่ตก เมื่อมีความเห็นต่างในการตีความข้อบังคับอย่างนี้นะครับ ผมเองก็บอกว่าถ้าคุณจะเสนอญัตติให้รัฐสภาวินิจฉัยว่าตกหรือไม่ตกมันอาศัยฐานอำนาจ จากข้อบังคับใดมารองรับ ดูแล้วมันไม่มีครับท่านประธาน จะเสนอตามข้อ ๓๑ ก็ไม่ได้ เสนอตามข้อ ๓๒ ก็ไม่ได้ เพราะไม่ได้เขียนให้ ถ้าจะให้สภาวินิจฉัยมันมีข้อเดียวก็คือข้อ ๑๕๑ ผมก็เลยเสนอว่าให้ใช้ข้อ ๑๕๑ เป็นกระบวนการเป็นวิธีการ ไม่ใช่ญัตติ เป็นวิธีการหนึ่ง

๑. เสนอตามข้อ ๑๕๑ อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๕๑ เสนอว่า การใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ชอบด้วย ข้อบังคับหรือไม่ ตกหรือไม่ตก นั้นละความหมาย เมื่อให้เหตุให้ผลกันแล้วในการอภิปราย ๒ ฟากฝั่ง ทั้งสนับสนุนทั้งคัดค้าน พอถึงเวลาลงมติก็ต้องอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ มาลงมติ ซึ่งต้องใช้เสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งถึงจะเป็นการวินิจฉัยข้อบังคับ ข้อ ๔๑ โดยสรุปคือวินิจฉัย ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ นะครับ ท่านประธานอย่าไปแยกว่าเห็นชอบกับเสนอข้อ ๑๕๑ ไม่เห็นชอบกับการเสนอ ไม่ใช่ครับ ไปลงมติดังนั้นไม่ถูกครับท่านประธาน ด้วยความเคารพ ขั้นตอนนี้ ท่านประธานมีหน้าที่ให้สมาชิกได้อภิปรายสนับสนุนและคัดค้านตามที่ท่านสมาชิกเสนอ ๒ ฟากฝั่งนี้หรือไม่เท่านั้นเอง หลังจากนั้นเราก็มาพิจารณาลงมติ การลงมตินั้นก็เป็นไปตาม ข้อ ๑๕๑ เท่านั้นเอง อันนี้คือขั้นตอนครับ ขอบพระคุณครับ

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ อรรถกรครับ เผอิญผมไม่เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ ขออนุญาต ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถกร ศิริลัทธยากร พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอบพระคุณความห่วงใยของเพื่อนสมาชิก ขออนุญาตเอย่ยนามท่าน ด้วยความเคารพนะครับ ท่านคุณหมอชลน่าน ศรีแก้ว ที่เมื่อสักครู่นี้ท่านกรุณาพยายามหาทางออกให้กับที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ อย่างไรก็ตามก็ดีผมมีเรื่องที่จะเห็นต่างกับท่านผู้เสนอ เมื่อสักครู่นี้ เพราะว่าทางฝั่งเพื่อนสมาชิกของผมอีกฟากหนึ่ง คุณอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เสนอการพิจารณาวันนี้อ้างอิงข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๑ เมื่อสักครู่นี้คุณหมอชลน่าน ศรีแก้ว ได้บอกว่าเพื่อนสมาชิกอีกฝั่งหนึ่งที่เห็นตรงข้ามกับคุณอัครเดชให้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ ซึ่ง ๒ ฝ่ายคิดไม่เหมือนกัน -----

ผมนำเรียนท่านประธานและที่ประชุมนะครับว่าเราต้องพูดความจริงกัน เพราะว่าการใช้ข้อ ๑๕๑ มันมีความได้เปรียบเสียเปรียบกัน เพราะถ้าผมไม่พูดอย่างนี้พี่น้องประชาชนที่อยู่ที่บ้านก็คงจะสอบถามว่าทำไมถึงไม่เดินหน้าเสียที ทำไมถึงไม่ใช้ข้อ ๑๕๑ เพื่อตัดสินผมเรียนว่าถ้าใช้ข้อ ๑๕๑ เสียงส่วนใหญ่ก็คือ ๓๗๖ แต่ถ้าใช้ข้อ ๔๑ ก็จะใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุม มันคือความแตกต่างกันตรงนี้ ดังนั้นเองครับ ถ้าผมจะบอกบ้างว่าฝ่ายที่เห็นด้วยกับการเสนอบุคคลที่จะถูกคัดสรรเป็นนายกรัฐมนตรี โดยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ ท่านก็เป็นผู้เสนอขึ้นมา แล้วก็เอาข้อ ๑๕๑ มาเป็นตัวตัดสินได้หรือไม่ ผมจึงขออนุญาตนำเสนอท่านประธานว่าผมไม่เห็นด้วยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ กับท่านปรีชัฐ วัชรสินธุ จะเกี่ยวกับเรื่องนี้ไหมครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เกี่ยวครับท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จังหวัดศรีสะเกษ ผมต้องขออนุญาตให้ข้อมูลกับท่านประธานครับ ก่อนที่ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์จะลงจากบัลลังก์ ท่านอยู่ระหว่างการปรึกษาสภาแห่งนี้ว่ากระบวนการยื่นเสนอชื่อท่านพิธาให้เป็นนายกรัฐมนตรี การให้ความเห็นชอบนั้นะครับ มีปัญหาเรื่องการขัดข้อบังคับหรือไม่ ซึ่งท่านประธานก็ได้ใช้อำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ โดยขอปรึกษาครับ ท่านขอปรึกษาสภาแห่งนี้ว่าขอให้ข้อคิดเห็นว่าการตามข้อบังคับการประชุมสามารถเสนอท่านพิธาเข้าได้หรือไม่ โดยการขอปรึกษาตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ซึ่งท่านประธานก็ได้ทำเพิ่มกว่าปกติโดยการขอปรึกษาแล้วก็ขอผู้รับรองด้วยซึ่งจริง ๆ ท่านไม่จำเป็นต้องขอผู้รับรองเลย ดังนั้นกระบวนการพิจารณาในขณะนี้จึงอยู่ในกระบวนการขอปรึกษาที่ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ดำเนินการอยู่ ซึ่งการขอปรึกษานั้นสามารถดำเนินการได้ตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๒๒ ว่าประธานมีอำนาจหน้าที่ที่จะขอปรึกษาเรื่องใด ๆ ก็ได้ และท่านกำลังปรึกษาตามมาตรา ๑๕๑ อยู่ แล้วก็เป็นการ

ตามข้อบังคับข้อ ๕ ด้วย ของที่ท่านประธานท่านหนึ่งแจ้งที่จะดำเนินการกำหนดที่จะ
การประชุม ดังนั้นขณะนี้จึงอยู่ในช่วงของการพิจารณาที่ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ปรี
ตามข้อ ๑๕๑ อยู่ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านปรีชัฐ
วัชรสินธุ

นายปรีชัฐ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานรัฐสภาครับ ผม ปรีชัฐ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมี ๓ ประเด็นครับท่านประธาน
แต่ความจริงถ้าประเด็นแรกจบแล้วท่านประธานวินิจฉัยก็เดินหน้าต่อได้เลยโดยที่ผมไม่ต้อง
ใช้เวลาในที่แห่งนี้เพิ่มเติมครับ

ประเด็นที่ ๑ ผมคิดว่ามันเลยเวลาที่เราจะมาถกเถียงกันแล้วในประเด็นนี้
เพราะว่าก่อนที่ท่านประธานวุฒิสภาจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานรัฐสภา
ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธาน
รัฐสภา ก็ได้วินิจฉัยไปเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องเชื่อกำพูดผมก็ได้ครับ สามารถเอา Tape
หรือว่า Clip YouTube นั้นสามารถลองย้อนกลับไปดูก็ได้ครับ ก็จะเห็นชัดว่า
ท่านประธานรัฐสภา ณ เวลานั้นได้วินิจฉัยไปแล้ว ได้เสนอให้มีการพิจารณาการตีความ
ข้อบังคับตามข้อ ๑๕๑ วรรคสอง แล้วเมื่อเสนอไปแล้ว ความจริงต้องบอกว่าข้อ ๑๕๑
วรรคสอง ก็ไม่ได้จำเป็นจะต้องมีผู้รับรองด้วย ผู้รับรองนั้นจำเป็นต่อเมื่อเป็นการเสนอ
โดยสมาชิกรัฐสภา แต่เมื่อท่านประธานรัฐสภาได้เสนอไปแล้วก็ถือว่าวินิจฉัยไปแล้ว
ผมก็ได้ลุกขึ้นมาถามตอนนั้นเหมือนกันว่าขอคำถามชัด ๆ ท่านประธานรัฐสภา ณ เวลานั้น
ก็ให้คำตอบกลับมาว่าคำถามนั้นเป็นคำถามในลักษณะที่ว่าเห็นด้วยหรือไม่กับข้อทักท้วง
ของสมาชิกรัฐสภาอย่างเช่นคุณอัครเดช เป็นต้น -----

เพราะฉะนั้นประเด็นที่ ๑ ตรงนี้ผมขออนุญาตให้ท่านประธานวินิจฉัยก่อนแล้วกัน เพราะถ้าเกิดวินิจฉัยว่าทางท่านประธานรัฐสภาวินิจฉัยไปแล้วมันก็จะเดินหน้าต่อไปได้ โดยที่ไม่ต้องอธิบายอะไรเพิ่มเติม แต่ว่าถ้าท่านประธานรัฐสภายังมีข้อกังวลใจ ความไม่แน่ใจ อย่างไร เดี่ยวจะอธิบายเพิ่มเติมให้ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ ท่านมหารณพครับ

นายมหารณพ เดชวิทักษ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม มหารณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตั้งแต่เข้าถึงบัดนี้เรายังไม่ได้ข้อยุติใด ๆ ทั้ง ๆ ที่ท่านผู้ชมและท่านผู้ฟังทางบ้านกำลังติดตาม ผลของการพิจารณาของเรา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอสรุปสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลา ของสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้นี้ครับ เมื่อเปิดประชุมเมื่อเช้านี้มีท่านผู้ทรงเกียรติ จากพรรคพลังประชารัฐได้กรุณาเสนอความเห็นคัดค้านการเสนอญัตติเลือกนายกรัฐมนตรี โดยมีบุคคลชื่อเดิมที่ได้โหวตไปแล้วคราวที่แล้วและตกไปแล้ว ซึ่งข้อบังคับ ข้อ ๔๑ เขียนไว้ ชัดเจนว่าญัตติใดที่ได้ตกไปแล้วนั้นไม่สามารถจะนำกลับมาเสนอสภาได้ในสมัยประชุม เดียวกัน มันไม่มีข้อสงสัยอะไรในการต้องตีความ ต่อมาก็มีเพื่อนสมาชิกฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย ก็พยายามคัดค้านว่าไม่สามารถจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ มาพิจารณาได้ ทั้ง ๆ ที่การโหวต คราวที่แล้วนั้นก็โหวตโดยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๖ แล้วก็ใช้ไปตามที่ว่าถือว่าญัตตินั้นเป็นญัตติ เลือกตั้งนายกรัฐมนตรี

(นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมหารณพเดี๋ยวก่อนนะครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาครับ ผม ประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ อดีตพรรคอนาคตใหม่ ปัจจุบันพรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงผู้อภิปรายซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภา ตามข้อ ๔๕ ท่านพูดซ้ำซาก วนเวียน ซึ่งเรื่องนี้

มันจบไปแล้ว และไม่ควรใช้เวลาสภาแห่งนี้ให้สิ้นเปลืองเพราะว่าท่านอาจจะเพิ่งเข้ามา ท่านประธานเพิ่งจะเข้ามาอาจจะไม่ต่อเนื่อง แต่ผมมายืนยันว่าผู้อภิปรายได้เป็นผู้อภิปราย วนเวียน ซ้ำซาก ผิดข้อบังคับ ซึ่งประธานได้วินิจฉัยไปแล้วด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านสมชาย แสวงการ อย่าซ้ำนะ

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผมยัง อภิปรายไม่เสร็จนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจแล้ว ของท่านมหรณพนะครับ

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : คืออย่างนี้ครับ ผมจำเป็นต้องชี้แจง ผมไม่ได้ใช้เวลา แล้วก็ไม่ได้วนเวียน ซ้ำซาก ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ ท่านก็กรุณาชื่นชมว่าผมใช้เวลากระชับมาก ผมไม่ได้ขอให้ท่านพูด ท่านประธานที่เคารพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมหรณพสรุปเลย

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : สรุปว่าให้ท่านประธาน วันมูหะมัดนอร์นั้นมีความเห็นว่าจะถามที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะใช้การตีความตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ หรือไม่ ผมคิดว่านั้นเป็นข้อยุติ และผมพร้อมที่จะลงมติ แต่ให้ชัดเจนนะครับว่า ถ้าหากว่าเสียงที่เห็นชอบด้วยการที่จะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ในการตีความ มีไม่ถึง ๓๗๕ ขึ้นไป ถือว่าต้องพิจารณาตามญัตติของท่านผู้ทรงเกียรติจากพรรคพลังประชารัฐครับ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ผมเข้าใจแล้ว สรุปง่าย ๆ ท่านมหรณพบอกว่าจะต้องพิจารณาก่อนว่าจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ หรือไม่ ซึ่งจะต้องถามมติก่อน

(นายธีรวัชชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก่อนครับ
ผมสรุปให้ฟัง มีท่านสมชาก่อน แล้วเดี๋ยวท่าน

นายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ได้ครับ เชิญครับ
เดี๋ยวผมต่อท่านสมชายก็ได้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เอาสั้น ๆ
สรุป ๆ ตรงประเด็น พอเข้าใจนะครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอบคุณท่านประธานครับ สมชาย
แสวงการ สมาชิกรัฐสภา ก็อยากให้การประชุมเดินหน้าไปได้นะครับ เมื่อสักครู่
ก็ได้เรียนท่านประธานแล้วว่าผู้เสนอคือท่านอัครเดชกับท่านเสรีศักดิ์ค้ำนัญต์ติดตามข้อ ๔๑
และท่านประธานวินิจฉัยว่าต้องใช้ข้อ ๑๕๑ ก็มีคำถามที่ผมอยากฟังท่านประธานครับว่า
จะใช้ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นท่านประธานก็ได้อ่านตามนั้นและให้สมาชิกลงมติได้เลยครับ
จะได้เดินหน้าต่อครับ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านธีรจชัย
ก่อนใช้ไหมครับ

นายธีรจชัย พันธุมาศ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ธีรจชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอก มีนบุรี
ลาดกระบัง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เกี่ยวกับเรื่องที่เรากำลัง
ปรึกษาหารือในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ ก็สืบเนื่องจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่ง
ได้เสนอว่า การเสนอนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นนายกรัฐมนตรีตามระเบียบวาระวันนี้
ซึ่งเป็นการสรรหานายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ เป็นญัตติที่เคยตกไปแล้วมาเสนอใหม่ไม่ได้
นี่คือเป็นข้อกล่าวอ้างของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอเป็นประเด็นขึ้นมาในการหารือ
วันนี้ และมีสมาชิกจาก ๘ ลูกพรรคร่วมรัฐบาลก็ได้มีการโต้แย้งว่าการเสนอนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์
เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ใช่เป็นญัตติ แต่เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญ เมื่อมีการกล่าวอ้าง และมีการปฏิเสธ ภาระการพิสูจน์หลักต้องอยู่กับในส่วน
ของผู้เสนอตอนแรก ถ้าเอาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ผู้ใดกล่าวอ้าง
ผู้ใดปฏิเสธ ภาระพิสูจน์ตกกับผู้กล่าวอ้าง ดังนั้นเมื่อเวลาต่อมา ท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานรัฐสภา ขออนุญาตเอย่ยนามท่าน ท่านได้สรุปไปแล้วว่าเรื่องนี้เป็นการตีความข้อบังคับ
การประชุมรัฐสภาว่าเป็นญัตติที่เคยมีการโหวตเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเป็นญัตติหรือไม่ และมา
เสนอวันนี้มันตกหรือไม่ อีกฝ่ายว่าไม่ใช่ญัตติ ดังนั้นเรื่องนี้เป็นการตีความ
ท่านประธานรัฐสภาได้ระบุไว้ชัด แล้วบอกว่าขอเสียงรับรอง เป็นความเห็นของท่านประธาน
ที่จะขอปรึกษากับที่ประชุมแห่งนี้ และให้มีการรับรองเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นประเด็นก็ต้อง
ถือว่าเรื่องนี้เป็นญัตติที่ตกไปหรือไม่ ภาระพิสูจน์ตกแก่ฝ่ายผู้เสนอ ถ้าไม่ถึง ๓๗๖ ก็ถือว่า
ญัตตินี้ตกไป ก็ต้องไปโหวตคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ว่าจะให้เป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่
นี่คือความชัดเจน และเลยไปแล้ว ไม่ต้องไปพูดถึงเรื่องโหวตข้อ ๑๕๑ หรือโหวต
ตามมาตราอื่นครับ

(นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ของท่านไม่เกี่ยวกับข้อ ๑๕๑ แล้วหรือครับ ท่านรังสิมันต์ โรม เชิญครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ คือเรื่องนี้เราไม่ควรจะมาเสียเวลากัน แบบนี้อีกแล้วครับ จริง ๆ ต้องรบกวนทางฝ่ายด้านล่างช่วยเปิด Video ที่ท่านประธานรัฐสภา ท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ได้วินิจฉัย ได้พิจารณา และขอปรึกษาตามข้อ ๑๕๑ พอท่านประธานรัฐสภาขอปรึกษาตามข้อ ๑๕๑ ประตूमันเปิดแล้วครับ หรือถ้าเกิดว่า Video มันนานไปรบกวนท่านช่วยโทรศัพท์คุยกับท่านประธาน เราจะได้ไม่ต้องมาเสียเวลาถกเถียง กันแบบนี้ แล้วจะได้เดินหน้ากันต่อไปว่าจะเอากันอย่างไร เท่านั้นเองครับท่านประธาน คือถกเถียงกันอย่างนี้ผมว่าไปอีก ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงครับ แต่ถ้าท่านประธานช่วยกรุณา ดู Video หรือโทรศัพท์คุยกัน เราอยู่ในโลกที่โทรศัพท์คุยกันได้แล้ว รบกวนหน่อยครับ ท่านประธาน จะได้จบครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ ข้อ ๒ ขึ้นตอนก็แล้วกันนะครับ

ขั้นตอนแรก ผมจะถามว่าจะนำข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ หรือไม่ ถ้ามีคนเห็นด้วย ก็จะถามต่อไปว่าเมื่อที่ประชุมลงมติ

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ขออนุญาตประท้วงท่านประธาน แล้วเป็นการช่วยเหลือ ท่านประธานจริง ๆ ครับ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเลยท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจแล้ว ที่ท่านจะให้ผมถามครั้งเดียว

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : คืออย่างนี้ครับ ตอนนี้ขั้นตอนนี้

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : แต่ว่าทางวุฒิสมาชิก

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : มันอยู่ในชั้นที่อภิปรายเห็นด้วยแล้วก็คัดค้านแล้วว่าเป็นญัตติหรือไม่ ถ้าเกิดเป็นญัตติก็เข้าข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ถ้าไม่ใช่ญัตติก็เดินตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ แล้วท่านอาจารย์วันมูหะมัดนอร์ท่านได้ใช้ข้อบังคับตามข้อ ๑๕๐ เป็นที่เรียบร้อยแล้วครับ ตอนนี้คืออภิปรายทั้งฝ่ายสนับสนุนแล้วก็คัดค้านครับ จากนั้นก็เปิดให้ลงมติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ เท่านั้นเอง ไม่ใช่มาโหวตอะไรอีกแล้วท่านประธานครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับท่านประธาน

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานครับขออนุญาตประท้วงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มาจากไหนครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ
ขออนุญาตหารือท่านประธานครับ คือเราก็เสียเวลาในการพิจารณาตรงนี้อาจสมควร
อย่างที่ผมถามสมาชิกหลายท่านก็คงคิดเหมือนกัน ผมขออนุญาตอย่างนี้ท่านประธานครับ
ในเมื่อท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ท่านได้เสนอในการใช้ข้อ ๑๕๑ แต่ว่าผมเองเมื่อสักครู่
ได้ลุกขึ้นมายืนยันว่าท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ท่านก็วินิจฉัยว่าข้อเสนอของผมในการเสนอ
ญัตติตามข้อ ๓๒ (๑) ไปแล้ว แล้วท่านก็ได้วินิจฉัยว่าเป็นไปตามข้อบังคับว่าจะพิจารณาว่า
ญัตติของการเสนอคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ เสนอได้หรือไม่ อย่างไร ชำหรือไม่ ผมก็เลย
ขออนุญาตให้ท่านประธานได้วินิจฉัยตรงนี้ แล้วก็ให้ที่ประชุมได้ลงมติก่อนว่าสรุปแล้ว
เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยโดยใช้เสียงข้างมาก หลังจากนั้นได้หรือไม่จึงไปสู่กระบวนการ
ในการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ในการที่จะเสนออีกทีหนึ่งว่าเสนอรอบสองได้หรือไม่
ขออนุญาตท่านประธานครับ

(นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตประท้วงนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม ฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยสร้างไทย ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์สรุป
ก็คือท่านใช้สิทธิตามมติข้อ ๑๕๑ เพราะฉะนั้นขณะนี้เข้าสู่ขั้นตอนของการที่จะฟังสมาชิก
รัฐสภาอภิปรายสนับสนุนว่าข้อเสนอดังกล่าวเป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ เพื่อประกอบ
การตัดสินใจของสมาชิกรัฐสภาในการที่จะลงมติตามข้อ ๑๕๑ ผมคิดว่ากระบวนการนี้
น่าจะเริ่มต้นในการรับฟังได้แล้ว เพราะว่าทุกคนอยากจะรับฟังแล้วก็อยากจะใช้วิจาร์ณญาณ
ในการตัดสินใจว่าเราจะเห็นด้วยกับฝ่ายใดในการที่จะพิจารณาตรงนี้ครับ ขออนุญาต
ท่านประธานเดินหน้าในการประชุมได้แล้วครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าเดินหน้าก็หมายความว่าให้ท่านอภิปรายกันต่อ ถูกไหมครับ ท่านฐานกร ตัณขสิทธิ์ ข้อ ๑๕๑ นี้

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ขอประท้วงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วงใครครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ประท้วงท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธานเพื่อดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุม ท่านประธานมีหน้าที่ควบคุมตามข้อ ๕ (๓) โดยดังนี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้สภาเดินหน้าไปได้ ๑. คือท่านอัครเดชได้เสนอญัตติ กับ ๒. ท่านเสรีเสนอญัตติคัดค้านตามข้อ ๔๑ ว่าญัตติที่เสนอคุณพิธาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นดำเนินการไม่ได้ เพราะเป็นญัตติซ้ำ ท่านอาจารย์วันมูหะมัดนอร์ก็เห็นว่าถ้าจะมาพิจารณาตามข้อ ๑๕๑ วินิจฉัย โดยคุณหมอชลน่านก็ไม่ได้เสนอเป็นญัตติ ขออภัยที่เอย่นาม เพราะฉะนั้นเรียงตามลำดับจะต้องเรียงตามที่ท่านอัครเดชเสนอในการลงมติ อันนี้ประการที่ ๑ นะครับ ผมก็หารือท่านประธานและที่ประชุมไปแล้วว่าจะอภิปรายหรือไม่ ท่านก็ใช้เวลาเกินมา ๒-๓ ชั่วโมง ก็ไม่อภิปราย เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะถามมติเลย ผมก็ยินดีนะครับ ขออนุญาตท่านประธานดำเนินการถามมติเลยครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจุลพันธ์ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย สมาชิกรัฐสภา ตอนนี้สับสนไปหมดแล้ว กระบวนการประชุมในสภานี้เหมือนไม่มีขึ้นไม่มีตอน

ผมต้องเรียนต่อท่านประธานครับ ต้องตั้งสติเพราะท่านประธานเข้ามารับไม้ต่อ อันนี้ผมเข้าใจครับ แต่ตอนนี้กระบวนการของพวกเราเดินหน้าไปถึงการที่เรากำลังจะต้องพิจารณาข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๕๑ การตีความข้อบังคับ ซึ่งท่านประธานวันมูหะมัดนอร์เป็นผู้เสนอต่อที่ประชุม ทุกคนรับทราบแล้ว เรากำลังจะตีความข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ซึ่งเราถกเถียงกันมาตั้งแต่เช้าสรุปว่าการเสนอชื่อของท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นญัตติที่เข้าซ้อนหรือไม่ ประเด็นมันมีแค่นั้น สิ่งที่ท่านอัครเดชก็ถาม ท่านเสรีเสนอก็ตาม เป็นการเสนอบอกว่าขัดต่อข้อ ๔๑ มันไม่มีการเสนอญัตติตามข้อ ๔๑ นะครับ ข้อ ๔๑ มันเสนอเป็นญัตติไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระบวนการเรามีปัญหาในเรื่องข้อบังคับ ท่านวันมูหะมัดนอร์ก็เสนอว่าเราตีความตามข้อ ๑๕๑ ถ้าใครเห็นชอบว่าสิ่งที่เสนอมาเป็นญัตติแล้วมันซ้อนญัตติเสนอไม่ได้ ต้องตกก็เห็นชอบ ถ้าใครเห็นว่าเสนอเข้าได้เพราะว่าไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและรัฐธรรมนูญใหญ่กว่าข้อบังคับ ก็กดไม่เห็นชอบ ลงมติมาถ้าแตะ ๓๗๕ ญัตติของท่านสุทิน คลังแสงเป็นอันตกไป ถ้าลงมติไม่ถึง ๓๗๕ สิ่งที่ท่านอัครเดชเสนอหรือท่านเสรีเสนอก็ตาม เป็นอันตกไปก็เดินหน้าลงมติดต่อกี่แค่นั้นเองครับ ตอนนี้ลงมติดตามข้อ ๑๕๑ ได้เลยเพราะว่าคำถามมีแล้วท่านประธานวันมูหะมัดนอร์จบเรื่องคำถามไปเรียบร้อยแล้ว กระบวนการสภากำลังจะเดินหน้ายาวนานอยู่ในอ่างครับ ขอบพระคุณครับ

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาต
นิตหนึ่ง

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ท่านประธานครับ นิตเดียวครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอัครเดช
รอนิตหนึ่งครับ ผมอยากฟังท่าน เรียนถามเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับที่ท่านวันมูหะมัดนอร์พูดไว้
ขออนุญาตฟังนิตหนึ่งครับ ผมได้รับจากเจ้าหน้าที่ว่าท่านได้เสนอข้อ ๑๕๑ ไว้แล้วจริงนะครับ
แต่ท่านจะให้อภิปราย ดังนั้นต้องให้ท่านอภิปรายแล้วก็จะได้ถามกัน

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ทางนี้ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอัครเดช
เชิญครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สส. จากพรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านเพื่อนสมาชิกจากพรรคพลังประชารัฐก็ได้อภิปรายไปแล้วว่า
ข้อได้เปรียบเสียเปรียบในการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ กับข้อ ๑๕๑ มันต่างกัน ถ้าข้อ ๔๑ ใช้เสียง
ข้างมากที่ผมเสนอไป แต่ข้อ ๑๕๑ ใช้เสียงกึ่งหนึ่งของรัฐสภาแห่งนี้ มันมีการได้เปรียบ
เสียเปรียบ ผมก็ยืนยันว่ายุติของผม ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ได้วินิจฉัยแล้วว่าเป็นไป
ตามข้อบังคับของรัฐสภาแห่งนี้ ก็คือท่านได้วินิจฉัยว่ายุติที่ผมเสนอเป็นยุติในทำนอง
เดียวกันตามข้อ ๓๓ ถึงแม้ยุติที่กำลังปรึกษารื้อกันอยู่ พิจารณาอยู่ ห้ามเสนอยุติอื่น
แต่มีข้อบังคับยกเว้นครับท่านประธานว่าเรื่องในทำนองเดียวกัน เกี่ยวเนื่องกัน ท่านประธาน
สามารถใช้ดุลยพินิจในการยกมาเป็นยุติในการพิจารณารวมกันได้ ซึ่งท่านประธาน
วันมูหะมัดนอร์ก็วินิจฉัยแล้วว่าเป็นยุติเดียวกันแล้วก็ให้พิจารณา ฉะนั้นผมจึงยืนยันครับ
ท่านประธานว่าให้ลงมติตามข้อเสนอของผมที่ได้เสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) คือให้
ปรึกษารื้อ ที่นี้ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ก็ฟังอภิปรายไปมา ท่านก็เสนอข้อ ๑๕๑
ขึ้นมาแล้วท่านก็ออกไป ผมก็จะลุกขึ้นมาแย้งกับท่านว่าท่านวินิจฉัยแล้วว่าเอาของผม
ตามข้อ ๔๑ ก่อน แต่ท่านออกไปแล้วท่านประธานก็ขึ้นมาต่อ มันก็เลยขาดความต่อเนื่อง
ฉะนั้นผมก็ยังยืนยันกับท่านประธานว่าขอให้พิจารณาของผมก่อนว่าเป็นยุติที่จะต้อง
ลงมติก่อน แล้วหลังจากนั้นผมก็เลยเสนอเมื่อสักครู่นี้ว่าแล้วค่อยไปเป็นข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑
ท่านที่เสนอมาจะลงมติว่าข้อ ๑๕๑ จะโหวตอย่างไร ท่านก็เสนอเป็นยุติมาในที่ประชุม
แล้วให้ที่ประชุมลงมติอีกทีหนึ่ง ขออนุญาตเสนออย่างนี้ให้ท่านประธานได้วินิจฉัยครับ
ขอบพระคุณครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผม เสรีครับ
อยู่ด้านนี้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเสรี
เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผม เสรี สมาชิกวุฒิสภา ที่ผมต้องลุกขึ้นมาพูดก็เพราะว่าพอดี ขออนุญาตเอ่ยนามท่านจุลพันธ์
ได้อภิปรายแล้วก็ไปสรุปพาดพิงถึงญัตติที่ผมเสนอ หรือเรื่องที่ผมเสนอ โดยสรุปท่านสรุปไปว่า
ถ้าหากจะใช้การพิจารณาข้อ ๑๕๑ แล้วผลเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าเห็นด้วยจะให้ใช้ข้อ ๑๕๑
ทำให้ญัตติที่ผมเสนอนั้นตกไปด้วย ผมก็เลยต้องกราบเรียนว่าสิ่งที่ท่านจะมีข้อวินิจฉัยในเรื่อง
ข้อบังคับอะไรของท่านก็ไม่รวมกับญัตติที่ผมเสนอ เพราะญัตติที่ผมเสนอนั้น ผมพยายามพูดให้
ประธานเข้าใจหลายครั้ง ให้สมาชิกเข้าใจว่าของผมนั้นเป็นเรื่องที่ท่านเสนอรายชื่อคุณพิธามา
ในรอบสองนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะฉะนั้นท่านวินิจฉัยอย่างไร ผลมติจะเป็น
อย่างไร ในส่วนข้อบังคับท่านก็ลงมติกันไป อย่าเหมาเอาของผมไปรวมให้ตกไปด้วยนะครับ
ขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจแล้วนะครับ คือมีความขัดแย้งกันระหว่างข้อ ๔๑ กับข้อ ๑๕๑ ดังนั้นก็ไม่ว่าจะตัดสินอย่างไร เดียวก่อนครับ ให้ผมพูดเสร็จ เพราะว่าญัตติการที่เสนอทั้งคู่มิลักษณะเป็นญัตติทั้งคู่ ทั้งข้อ ๔๑ และข้อ ๑๕๑ คือญัตติที่กระทบกับเรื่องที่เสนอวันนี้ ดังนั้นการที่ผมจะวินิจฉัยว่าจะเลือกอย่างหนึ่งอย่างใดมาพิจารณา ก็จะเป็นการพิพาทกันระหว่าง ๒ ความเห็นที่เสนอมานี้ ต้องวินิจฉัยครับ เพราะว่าผมจะเลือกถามมติจากใครละครับ จะถามใครก่อน ข้อ ๔๑ กับข้อ ๑๕๑ จะให้ผมถามใครก่อน ไม่ต้องประวั่งครับ ผมอธิบายครับ

(นางสาวพริดา ชัยอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นางสาวพริดา ชัยอนันต์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานคะ ขอประวั่งคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญเสนอข้อมาดีกว่า ไม่ต้องประวั่งหรืออยู่แค่นี้ ผมอธิบายแค่นั้น ไม่ได้มีอย่างอื่นถามท่าน ท่านก็ตอบมา

นางสาวพริดา ชัยอนันต์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอประวั่งท่านประธานคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ประวั่งเลยครับ

นางสาวพริดา ชัยอนันต์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวพริดา ชัยอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตอนนี้ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ได้วินิจฉัยไปแล้ว แล้วก็ก็มีผู้รับรองไปแล้ว ลำดับต่อไปคือการอภิปรายว่าตกลงเราจะอภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อบังคับ ข้อ ๔๑ อย่างไร ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ได้วินิจฉัยไปแล้ว ขอท่านประธานได้ดำเนินการต่อเลยนะคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ดำเนินการต่อก่อนครับ ข้อ ๑๕๑ ท่านวันมูหะมัดนอร์เพิ่งแต่เสนอขึ้นมา ดังนั้นท่านสมาชิกมีสิทธิ

อภิปราย เชิญครับ ท่านผู้ใดจะอภิปรายข้อ ๑๕๑ ตามข้อบังคับ มีไหมครับ ท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย เอาเฉพาะเรื่องนี้ครับ ข้อ ๑๕๑ ว่าท่านเห็นด้วยหรือเปล่า

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ กระผม อนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ก็คงกราบเรียนท่านประธานว่ามีพี่น้องทางบ้านโทรศัพท์มาถามว่าตกลงในสภานี้มีความเข้าใจไม่ตรงกัน มีปัญหาช่องว่าง ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องของการลงมติในสภาแห่งนี้ว่าการลงมติในสภาแห่งนี้เวลาลงมตินั้นลงมติด้วยข้อเสนอ หรือลงมติด้วยการยื่นเป็นญัตติ มีการลงมติอะไรที่ไม่ได้ยื่นเป็นญัตติบ้างหรือไม่ ซึ่งในขณะที่เถียงกันมาตั้งแต่เช้า พยายามที่จะบอกว่าอันนี้ไม่ใช่ญัตติที่เสนอไปแล้ว เป็นเพียงการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ วิธีคิดแบบนั้นผมคิดว่ามันค่อนข้างจะตะแบง มันเป็นข้อเสนอให้พิจารณา เมื่อพิจารณามาสภาลงมตินั้นก็คือญัตติท่านประธานครับ ญัตติคือข้อเสนอเพื่อลงมติ คำว่า ญัตติ ในพระพุทธศาสนาเป็นคำประกาศให้สงฆ์ทราบ คำประกาศนั้นมาจากการที่สงฆ์มีมติร่วมกัน การมีมติร่วมกันก็เสนอเป็นญัตติ ญัตติก็คือประเด็นหรือเป็นทางเลือกที่เป็นข้อ ๆ ให้พิจารณา ดังนั้นกระผมคิดว่าพี่น้องท่านผู้ฟังที่ติดตามอยู่ทางบ้านจะได้เข้าใจว่าในสภาแห่งนี้ เราได้ลงมติในเรื่องของการเสนอตามวาระการประชุมที่เสนอใหม่ครั้งที่แล้ว พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรให้ได้รับตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี -----

ครั้งที่แล้วเสนอไปแล้วชื่อบุคคลคนหนึ่ง มาครั้งนี้ก็ควรพิจารณาให้เสนอความเห็นชอบของบุคคลคนอื่น ๆ หรือเปล่าเรายังไม่ทราบ แต่ว่าถ้าเป็นคนเก่า มีการมองในลักษณะที่ว่าตามข้อ ๔๑ ของข้อบังคับการประชุมรัฐสภา นั่นก็คือเป็นญัตติที่ตกไปแล้ว ผมว่าไม่ต้องไปตีความอะไรให้มากมายไปกว่าตรงนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีรายชื่อใหม่ครับ ท่านใดประสงค์จะอภิปราย ตอนนี้มีท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ท่านฐานกรน่าจะเป็นคิวก่อนผมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ใช่ ท่านฐานกรเชิญครับ

นายฐานกร ตัณทสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ เริ่มต้นได้เลยไหมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านฐานกรได้เลย เฉพาะข้อ ๑๕๑ นะครับ

นายฐานกร ตัณทสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมคงอธิบายถูกนะครับ หมายถึงว่าข้อ ๑๕๑ จะไปเชื่อมโยงกับข้อ ๔๑ ว่าการเสนอดังกล่าวเป็นการเสนอญัตติซ้ำหรือไม่ เพราะว่าจะนำไปสู่การลงมติในข้อ ๑๕๑ ถูกต้องนะครับ ท่านประธาน ผมจะได้อภิปรายถูกครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตประท้วงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านประท้วงเชิญเลยครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตทำความเข้าใจ เมื่อสักครู่ท่านประธานผมได้ค้างการพิจารณา แล้วก็ไม่ได้ขัดแย้งกับท่านประธานว่าคุณอัครเดชได้เสนอว่าขัดแย้ง

ข้อ ๔๑ ท่านประธานอนุญาตให้มีการพิจารณาในการประชุมอภิปรายไปได้ ผมกราบเรียนว่า ในตอนสุดท้ายการลงมติ ท่านประธานจะต้องลงมติว่าญัตติของท่านอัครเดชกับท่านเสรี ชัดหรือไม่ คัดค้านได้หรือไม่ ไม่ได้ตีความวินิจฉัยตามข้อ ๑๕๑ เพราะฉะนั้นจึงต้องลุกขึ้น มาก่อนเพื่อให้ท่านประธานชัดเจนว่าท่านสมาชิกเมื่อสักครู່ท่านลุกเพื่อให้ท่านประธาน วินิจฉัยว่าเดินตามข้อ ๑๕๑ ในการลงมติอันนี้ไม่ชอบ ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อยากจะให้ ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะอภิปรายเข้าชื่อว่าไปตามลำดับ ถ้ามาแทรกระหว่างกลางก็เสีย คือหมายความว่ามันไปขัดการพูดนิดหน่อย แล้วก็มีการประท้วงหรืออะไรไม่เอาละครับ เชิญท่านฐากรต่อเลยครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภา กระผม นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยสร้างไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดังนี้ครับ การให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ไม่ใช่ญัตติ จึงไม่สามารถนำข้อบังคับตามข้อ ๔๑ ของการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ มาบังคับใช้ได้ ด้วยเหตุผลที่ผมจะขอเรียนชี้แจงเพื่อสนับสนุนดังต่อไปนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๑ การเสนอชื่อบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสอดคล้องกับข้อบังคับการประชุมรัฐสภา หมวด ๙ ว่าด้วยข้อบังคับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าข้อบังคับของการประชุมรัฐสภาในข้อ ๑๓๖ เขียนแยกหมวดไว้อย่างชัดเจนนะครับว่าในหมวดการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีนั้น เขียนแยกหมวดไว้ในหมวด ๙ ซึ่งไม่ได้อยู่ในหมวด ๒ ของการประชุมรัฐสภาแต่อย่างไร หมวด ๒ ของการประชุมรัฐสภาจะมีในส่วนที่ ๒ ที่เสนอไว้อย่างชัดเจนว่าการเสนอญัตติจะต้องมีขั้นตอนในการทำอะไร ตั้งแต่ข้อ ๒๙ จนกระทั่งไล่เลียงมาถึงข้อ ๔๑ ซึ่งเป็นสาระสำคัญว่าญัตติใดตกไปแล้ว ห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นมาเสนอใหม่ในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ญัตติที่ยังมิได้มีการลงมติ หรือญัตติที่ประธานรัฐสภาจะอนุญาต ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่ในข้อบังคับของการประชุมเขียนแยกไว้อย่างชัดเจนว่าให้บรรจุไว้ในหมวด ๙ การพิจารณาให้ความเห็นชอบซึ่งกำหนดไว้ในข้อ ๑๓๖ ผมจึงเรียนหลักการในข้อกฎหมายว่าหลักทั่วไปของกฎหมายในเมื่อกฎหมายใดกำหนดบทเฉพาะไว้อยู่แล้ว เราไม่สามารถที่จะนำบทบัญญัติทั่วไปของกฎหมายมาบังคับใช้กับบทเฉพาะที่เขียนไว้อย่างชัดเจนในหมวด ๙

ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานต่อไปครับ ในข้อ ๑๓๖ ที่กำหนดไว้เขียนบอกว่าการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมรัฐสภา เชื่อมโยงกับอะไรรู้ไหมครับท่านประธาน เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ และบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ดังนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่าการดำเนินการดังกล่าวในครั้งนี้เป็น การเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งไม่ใช่ญัตติ ซึ่งหากเป็นญัตติแล้วจะต้องเขียนไว้ในหมวด ๒ ของการประชุมรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนเป็นเหตุผลที่ ๑

เหตุผลที่ ๒ ที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน เหตุผลที่ ๒ ที่เป็นเหตุผลสำคัญก็คือในข้อบังคับของการประชุมรัฐสภา เราอาศัยอำนาจที่ออกข้อบังคับ

ของการประชุมรัฐสภา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๖ (๑๑) และมาตรา ๑๕๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่รัฐสภาได้ตราข้อบังคับของการประชุมรัฐสภา
ดังกล่าวไว้ ดังนั้นขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าข้อบังคับดังกล่าวไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับ
มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่อย่างใด ดังนั้น
จึงมีความชัดเจนว่าการเสนอรายชื่อนายกรัฐมนตรีนั้น ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับระเบียบวาระ
ของการยื่นญัตติที่ประชุมแต่อย่างใด แต่เป็นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙
ประกอบกับมาตรา ๒๗๒ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย -----

ดังนั้นในเมื่อรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนไว้อย่างไร จะเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าวจำนวนกี่ครั้งก็ได้ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในข่ายที่ กกต. หรือกฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนรับรองไว้ ผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟังอย่างชัดเจนนะครับ ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี จากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖๐ และเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อพรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ เฉพาะจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ที่มีสมาชิกได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร สรุปนะครับท่านประธาน มี ๖ พรรคการเมืองที่ได้สมาชิกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ก็คือจำนวน ๒๕ คน เพราะฉะนั้น ๖ พรรคการเมือง ๙ ชื่อ ผมดูมาแล้วนะครับ ๖ พรรคการเมือง ๙ ชื่อ จะเสนอชื่อบุคคลดังกล่าวเป็นนายกรัฐมนตรีจำนวนกี่ครั้งก็ได้จนกว่าจะมีการสรรหานายกรัฐมนตรีได้

ผมเล่าเหตุผลอีกต่อไปนะครับ ทำไมผมถึงพูดอย่างนี้ ท่านมาดูในวรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๒ ต่อเนื่องอีกนะครับ มาตรา ๒๗๒ เขียนไว้ว่า ในระหว่างห้าปีนับแต่วันที่รัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ การให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๙ เว้นแต่การพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา และมติที่เห็นชอบการแต่งตั้งบุคคลใดให้เป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา

สำคัญนะครับ ต่อไปครับ ในระหว่างเวลาวรรคหนึ่ง หากมีกรณีไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้ที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อพรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และสมาชิกทั้งสองสภารวมกันจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภา ขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้ที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อพรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาโดยพลัน และในกรณีที่รัฐสภามีมติด้วยเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาให้ยกเว้นได้

ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้
อย่างนี้ในวรรคสอง จะมาสอดคล้องกับข้อบังคับของการประชุมรัฐสภาในข้อ ๑๓๘ ก็คือ
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเขียนไว้บอกว่า กรณีที่อยู่ในบัญชีรายชื่อที่กำหนดไว้แล้วที่เป็น
นายกรัฐมนตรีโหวตกันตามวรรคหนึ่งโหวตไม่ได้ถึงจะต้องไปใช้นอกบัญชีรายชื่อ ผมถึงบอกว่า
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเขียนไว้จะเสนอรายชื่อก็ครั้งก็ได้ ซ้ำเมื่อไรก็ได้ จนกว่าจะนอกบัญชี
รายชื่อที่กำหนดไว้ ท่านมาดูในข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ของที่ประชุมรัฐสภา เขียนไว้อย่างชัดเจน
ข้อ ๑๓๘ จะไปสอดคล้องกับวรรคสองของมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญ -----

มาตรา ๑๓๘ เขียนไว้บอกว่า ในกรณีที่ไมอาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒
วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าด้วยเหตุใด และสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเข้าชื่อเสนอญัตติต่อประธาน
รัฐสภาเพื่อขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นไม่เสนอรายชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้ที่มีชื่ออยู่ในบัญชี
รายชื่อพรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภาบรรจุ
เข้าระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน

ขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ เหตุผลนี้ก็คือถ้าในกรณีที่จะต้องเสนอ
บุคคลที่อยู่นอกบัญชีรายชื่อ ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ เขียนไว้ชัดเจนบอกว่าต้องทำเป็นญัตติ
แต่ในข้อ ๑๓๖ ไม่ได้เขียนครับ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ อย่างชัดเจน
เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๘ กรณีเสนอนอกบัญชีรายชื่อต้องเสนอเป็นญัตติ
รัฐธรรมนูญทั้งกฎหมายเขียนไว้อย่างชัดเจน คราวนี้นะครับ ผมมาเชื่อมโยง สุดท้ายแล้วครับ
เหตุผลสุดท้าย ท่านมาดูนะครับว่าเมื่อระยะเวลา ๕ ปีหลังจากนี้ผ่านพ้นไป ก็คือหลังจาก
เดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๖๗ วุฒิสภาไม่ได้มีสิทธิที่จะมาร่วมโหวตนายกรัฐมนตรีต่อไปแล้ว
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้โหวตนายกรัฐมนตรี ท่านย้อนกลับมาดูนะครับว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อมาโหวตรัฐมนตรี จะอาศัยอำนาจเฉพาะตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๕๙ เท่านั้น ดังนั้นผมขออนุญาตเรียนว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ เมื่อโหวต
ดังกล่าวก็จะไปใช้ระเบียบการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ และแก้ไขเพิ่มเติม
ปรับปรุงแทน ดังนั้นขออนุญาตเรียนท่านประธานนะครับว่าระเบียบวาระเรื่องการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรเขาเขียนไว้อย่างไรรู้ไหมครับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๘
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สภาผู้แทนราษฎรจึงตรา
ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นไว้ดังต่อไปนี้ เพราะฉะนั้นผมอ่านมาตรา ๑๒๘
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ท่านประธานฟังชัด ๆ นะครับ จะได้ทราบว่าทำไม
ถึงเป็นเหตุผลที่สำคัญ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๘ เขียนไว้อย่างนี้ครับ
ท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการ
เลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภา เรื่องหรือกิจการอันเป็น
หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งและองค์กรประชุม

ของคณะกรรมการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ การเสนอญัตติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ
การบันทึกการลงมติ การเปิดเผยการลงมติ การตั้งกระทู้ถามต่าง ๆ และการเปิดอภิปราย
ทั่วไปไม่ไว้วางใจ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานนะครับ จึงได้ออกเป็นระเบียบข้อบังคับ
ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งระเบียบการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ผมเรียน
เป็นหลักสำคัญเลยที่ไม่มีหมวดไหนเลยที่เกี่ยวกับการเลือกนายกรัฐมนตรี ผมเรียน
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ถ้าทุกท่านเห็นว่าการเสนอนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้
เสนอซ้ำไม่ได้ -----

เมื่อมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พฤษภาคม ปี ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร เต็ม ๑๐๐ เปอร์เซนต์แล้ว ท่านจะเลือกนายกรัฐมนตรีตามมาตราไหนครับ ระเบียบข้อบังคับของท่านไม่มีเลย เขาไม่ได้ให้อำนาจท่านไว้ จุดนี้เป็นสิ่งที่แสดงออกให้เห็นชัดเจนว่าการเลือกนายกรัฐมนตรีจะต้องเลือกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ เท่านั้น ประกอบกับรัฐธรรมนูญ บทเฉพาะกาล มาตรา ๒๗๒ ดังนั้นผมจึงขออนุญาตนำเรียนว่าการเสนอเลือกนายกรัฐมนตรีดังกล่าวไม่ใช่ญัตติแต่อย่างใด เพราะว่าจะมีปัญหาในอนาคตข้างหน้าหลังจากที่ใช้ระเบียบของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเป็นปัญหาติดตามมาในอนาคตข้างหน้า เพราะว่าในปี ๒๕๕๗ วุฒิสภาจะไม่ได้มีส่วนร่วมในการที่จะเลือกนายกรัฐมนตรีต่อไปแล้ว

สุดท้ายครับท่านประธาน ท่านประธานจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญถ้าเกิดว่าเขียนไว้อย่างไร ถ้ารัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ให้เสนอเป็นญัตติ ผมเข้าใจว่าคณะที่จัดร่างท่านมีความเข้าใจเป็นอย่างดี ท่านจะเห็นนะครับว่าถ้าท่านจะให้เสนอเป็นญัตติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่นมาตรา ๑๕๑ เขียนไว้ชัดเจน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ เขียนไว้ชัดเจนในมาตรา ๑๕๑ มาตุมาตรา ๑๕๒ อีก เขียนไว้อย่างชัดเจน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร จะเข้าชื่อเพื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อซักซ้อมข้อเท็จจริงหรือเสนอแนะปัญหาต่อคณะรัฐมนตรีโดยไม่มีการลงมติครับ ดังนั้นผมจึงเรียนว่า ถ้ารัฐธรรมนูญเขาเขียนกำหนดไว้ว่าจะเสนอเป็นญัตติ ผมเข้าใจว่าผู้ร่างในขณะนั้นเข้าใจรัฐธรรมนูญเป็นอย่างดี เขียนไว้อย่างชัดเจนว่าต้องเสนอเป็นญัตติ แต่การเสนอบุคคลสมควรดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีก็คือให้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ซึ่งไม่ใช่การเสนอเป็นญัตติแต่อย่างใด จะสอดคล้องกับข้อบังคับของการประชุมรัฐสภาในข้อ ๑๓๖ และข้อ ๑๓๘ ในการเลือกดังกล่าว จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อโปรดพิจารณาวินิจฉัยในข้อ ๑๕๑ ว่าในการเสนอนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้ถึงแม้ว่าจะมีการเสนอรายชื่อบุคคลเดิมซ้ำ จะไม่เข้าข้อบังคับ

ในข้อ ๔๑ ของวิธีการประชุมรัฐสภาหรือการยื่นญัตติแต่อย่างใด ขอกราบขอบพระคุณ
ท่านประธานรัฐสภาเป็นอย่างยิ่งครับ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สส. พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตหารือท่านประธาน ด้วยความเคารพท่านฐากรณ์ครับ
คือไม่รู้ว่าตอนนี้ท่านกำลังใช้สิทธิอะไรในการอภิปราย คือ สส. หรือสมาชิกในฝั่งที่ไม่เห็นด้วย
ก็คือญัตติมันซ้อนกัน ก็มีความสงสัยว่าตอนนี้ท่านประธานจะเดินหน้าการประชุมอย่างไร
คือถ้าท่านประธานจะให้อภิปราย ทางสมาชิกฝั่งนี้จะได้ไปลงชื่อ แต่เมื่อสักครู่นี้ผมเดินไปที่
หน้าบัลลังก์ท่าน เจ้าหน้าที่ก็เขียนหัวกระดาษด้วยดินสอว่ามาตรา ๑๕๑ ผมก็ยืนยันว่าจะให้
พิจารณาญัตติของผมก่อนตามข้อ ๓๒ (๑) ที่นี้ท่านปล่อยให้อภิปรายอย่างนี้ เลยขอความชัดเจน
ท่านประธานว่าท่านให้อภิปรายในญัตติ ข้อ ๓๒ (๑) ของผม หรือว่าท่านจะอภิปราย
ข้อ ๑๕๑ ซึ่งข้อ ๑๕๑ ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ท่านเสนอมาทีหลัง ผมเลยขออนุญาต
ขอความชัดเจน ถ้าท่านอภิปรายอย่างนี้ผมก็ได้แจ้งทางเพื่อนสมาชิกที่ต้องการอภิปราย
มาลงชื่อเพื่ออภิปราย แสดงว่าตอนนี้เราอยู่ในขั้นตอนไหน เลยขอความชัดเจนจาก
ท่านประธานครับ จะได้แจ้งทางสมาชิกถูกครับ

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขอประท้วงท่านผู้กำลังอภิปราย

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอชี้แจง
ท่านนิดเดียว ก็ให้อภิปรายตามข้อ ๑๕๑ นะครับ คราวนี้ที่ท่านฐากรอภิปรายไปก็เป็นรวม
ไม่ได้เฉพาะ ก็อาจจะมากไป แต่ว่าก็ทำให้เข้าใจกันง่ายขึ้นในบางสิ่งบางอย่างที่ท่านชี้แจงไว้
ผมถึงไม่ได้ไปหยุดของท่าน ท่านชี้แจงความแตกต่างระหว่างที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
กับที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับนะครับ ท่านวิโรจน์จะประท้วงอะไรครับ เพราะว่ามีผู้เข้าชื่อไว้

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านอัครเดชตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ คือท่านอภิปราย
วนเวียน ซ้ำซาก ตอนนี้มาถึงขั้นตอนการอภิปรายในเรื่องของมาตรา ๑๕๑ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
คืออย่างนี้ครับ ญัตติของท่านอัครเดชมันไปไม่ได้เลยถ้าเรายังไม่มีข้อสรุปว่าข้อพิจารณา
ที่เสนอบุคคลให้รัฐสภาเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติหรือไม่ ถ้าเป็นญัตติ
ก็เข้าข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ถ้าไม่ใช่ก็เข้าข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ แล้วตอนนี้ทางท่านฐากรก็กำลัง
อภิปรายว่ามันไม่เข้าข้อ ๔๑ ซึ่งทางท่านอัครเดชก็มีสิทธิที่จะอภิปรายว่ามันเข้าข้อ ๔๑
ผมว่าการประชุมกำลังเดินมาสวยแล้วครับ ไม่อยากให้มีการวนเวียน ซ้ำซาก แล้วถ้าเกิด
ท่านยังวนกลับมาอีกล่ะครับ วันนี้มันก็ไม่ไปไหนสักทีครับท่านประธาน ดำเนินการ
ต่อครับท่านประธาน ท่านประธานมาถูกทางแล้วครับ ให้กำลังใจท่านประธานครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ ท่านประธานครับ ผมหาหรือ
ท่านประธานเพื่อความชัดเจน เพราะว่า สส. อีกหลายพรรคขอความชัดเจนว่าตอนนี้
ในที่ประชุมนี้กำลังดำเนินการถึงขั้นตอนไหน ท่านวิโรจน์ครับ โดยปกติถ้ามีความชัดเจน
ในการอภิปราย หน้าบัลลังก์ของท่านประธาน เจ้าหน้าที่จะต้องพิมพ์ด้วยหมึกเลยว่าประเด็น
ที่กำลังพิจารณาอภิปรายประเด็นอะไร แต่เจ้าหน้าที่เมื่อสักครู่ที่ผมไปที่หน้าบัลลังก์ยังเขียน
ด้วยดินสออยู่เลยครับ จริงไหมครับ ท่านยังเขียนด้วยดินสอ แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้ว
เดี๋ยวผมชี้แจง

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
นิตหนึ่งครับ เดี่ยวผมจะเสียหายครับว่าท่านวิโรจน์หาว่าผมวนเวียน ซ้ำซาก

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
ขออนุญาตจริง ๆ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : นิตเดียวครับ
ท่านประธาน วันนี้แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์ยังไม่รู้เลยครับว่าตอนนี้อภิปรายอยู่
อะไรอยู่ ยังเขียนด้วยดินสออยู่เลยครับ ผมเลยขอความชัดเจนท่านประธานแค่นั้นเองครับ
เพราะอะไรครับ เพราะว่าเพื่อน ส.ส. จะได้ไปลงชื่อในการอภิปราย

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ผมประท้วงผู้อภิปรายครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมได้เตือน
เขาแล้ว แต่ว่าหยุดดีกว่า

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : หยุดนะครับ ต้องให้
ความเป็นธรรมกับเจ้าหน้าที่นะครับ เขาพิมพ์หมึกครับ อยู่ในมือผมนี้ครับ คุณอัครเดชเดินไป
ตอนเวลาก่อนานีการครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมอยาก
จะเรียนนะครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อ ๑๕๑ ก็ถูกต้อง
แล้วนี้ครับ ตกลงท่านประธานวินิจฉัยชัดแล้วใช่ไหมครับ ไม่เช่นนั้นผมจะประท้วงนะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
เดี๋ยวจะหาว่าผมโกหก

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ
เชื่อผมเถอะ ผมฟังเมื่อสักครู่นี้ อย่างของท่านฐากรนี่ผมตั้งใจฟังเลยนะครับ ดังนั้นท่านอื่น ๆ

ที่จะอภิปรายต่อมาก็ขอให้อยู่ในประเด็นนะครับ ลงชื่อก็ลงเถอะ ทำไมไม่ลง ผมสั่งตอนนี้
ผมก็บอกแล้วว่าให้เข้าชื่อไว้ แล้วผมก็จะพิจารณาเรียงตามลำดับของแต่ละประเภทนะครับ
ขอบคุณนะครับ

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตได้ฟังจากปากท่านประธานนิดเดียวครับ นิดเดียวครับท่านประธาน
ด้วยความเคารพครับ คือตอนนี้ท่านประธานกำลังดำเนินการอภิปรายญัตติไหนอยู่ครับ
เพราะว่าผมประหลาดท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ข้อ ๑๕๑ ครับ
เพราะว่าติดค้างมาจากที่ท่านประธานรัฐสภาได้กำหนดไว้ เมื่อสักครู่นี้ผมฟังชี้แจงแล้ว

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ครับ
ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมจะได้แจ้งทางสมาชิกลงชื่ออภิปรายครับ ไม่อย่างนั้น
ตอนนี้มันไม่มีความชัดเจนครับ แล้วผมเรียนท่านประธานอีกนิดเดียวครับ ตอนที่ผมไป
สักครู่นี้ท่านณัฐวุฒิครับ เป็นดินสอจริง ๆ นะครับ เจ้าหน้าที่เขาลงดินสอครับ เดี่ยวจะหาว่า
ผมพูดเท็จนะครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ในมือผมเป็นหมึกจริง ๆ ครับ ถ้าดินสอก็ต้องเป็น 2B ไม่อย่างนั้นคิดคะแนนไม่ได้ครับ
ท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ หรือว่าท่านพูดให้มันครึกครื้นขึ้นมาก็ไม่รู้ พอแล้ว ไม่เอา เป็นอย่างที่ว่าละครับ เอาอยู่ในสิ่งที่จะอภิปรายนะครับ ต่อไปเป็นท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ แล้วก็มาท่านเสรี สุวรรณภานนท์ จากนั้นไปท่านกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ เชิญท่านณัฐพงษ์เลยนะครับ เอาตรงไปตรงมา ตรงประเด็นนะครับ เกี่ยวกับข้อ ๑๕๑ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไรก็ว่ากันไปเลยนะครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ สมาชิกผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล สมาชิกรัฐสภา ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์ถ้าพร้อมแล้วนำ Slide ขึ้นได้เลยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ก่อนที่จะเริ่มการอภิปรายเพื่อให้ความเห็นว่าคุณเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ อยากจะขอถามคำถามย้ำในที่ประชุมอีกครั้งว่าคำถามในญัตตินี้ก็คือการถามว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีที่เรากำลังจะพิจารณาในวันนี้เป็นญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ของการประชุมร่วมกันของรัฐสภาใช่หรือไม่ ถ้าคำถามของญัตติเป็นไปตามนี้ ผมจะขออภิปรายว่าผมและพรรคก้าวไกลรวมถึง ๘ พรรคร่วม เราไม่เห็นด้วยด้วยเหตุผลดังประการต่อไปนี้ ผมเข้าใจว่าสมาชิกรัฐสภาหลาย ๆ ท่านได้นำเสนอไปตอนเมื่อเช้าแล้ว ซึ่งผมจะขอจำแนกออกเป็นสัก ๒-๓ กลุ่ม แต่วันนี้ผมจะขออภิปรายเหตุผลในกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่ ๓ ว่าทำไมผมถึงไม่เห็นด้วยว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ของการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ข้อแรก ท่านประธานครับ สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่าการเลือกนายกรัฐมนตรีนั้นจริง ๆ ไม่ใช่ญัตติทั่วไป อาจจะเป็นเพราะว่าศักดิ์ของรัฐธรรมนูญนั้นสูงกว่าเราถือว่ากระบวนการการเลือกนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นกระบวนการเฉพาะที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ สมาชิกที่ได้อภิปรายสนับสนุนในกลุ่มนี้ก็มีการให้เหตุผลหลายอย่างครับ ท่านประธาน อย่างแรก อย่างเช่นบอกว่าการเสนอ ท่านอาจจะบอกว่าเป็นญัตติ การเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนั้นเสนอโดยผู้รับรองที่มาจากเฉพาะ สส. เพราะฉะนั้นมันไม่น่าเป็นญัตติ

ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา รวมถึงเหตุผลอื่น ๆ ที่ผมอาจจะละไว้ เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายเหตุผลสนับสนุนประกอบ

กลุ่มที่ ๒ ก็คือการตีความตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะปฏิบัติตามมาตรา ๑๕๙ หรือมาตรา ๒๗๒ ไม่มีคำว่า ญัตติ แต่อย่างใด ในกรณีอย่างนี้เราควรจะต้องตีความตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญว่าไม่อยากจะสร้างทางตันทางการเมืองหรือเปล่า ยกตัวอย่างเช่นถ้ามีการเสนอชื่อ Candidate นายกรัฐมนตรีขึ้นมา ๓ ชื่อ แล้วทั้ง ๓ ชื่อนั้นไม่ได้รับเสียงเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ในรัฐสภาเลย ถึงตอนนั้นเราก็น่าจะต้องเอาลำดับ ๑ และลำดับที่ ๒ มาโหวตซ้ำใช่หรือไม่ ถ้าเกิดกรณีแบบนี้แล้วเราจะตีความว่านายกรัฐมนตรีที่ถูกเสนอชื่อไปแล้วไม่สามารถถูกเสนอซ้ำเข้ามาได้อีกจะเกิด Deadlock หรือเหตุทางตันทางการเมืองทันที

ข้อสุดท้าย ก็คือการตีความตามบทบัญญัติทางกฎหมาย เป็นเหตุผลที่ผมจะลงลึกในวันนี้ ก็คือการที่บอกว่าถ้ารัฐธรรมนูญมีเจตจำนง มีเจตนารมณ์ที่จะไม่ให้เสนอซ้ำจะต้องมีการบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการนำเสนอกรณีเทียบเคียงเป็นบรรทัดฐานดังต่อไปนี้ ท่านประธานครับ ขอ Slide หน้าถัดไปนะครับ กรณีเทียบเคียงที่ผมจะนำเสนอก็คือในกรณีของการเสนอชื่อผู้ตรวจการแผ่นดินในสมัยสภานิติบัญญัติแห่งชาติในปี ๒๕๕๙ นั่นก็คือในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ นั้น ขออนุญาตเอ่ยนามครับ มีการเสนอชื่อคุณหมอเรวัตให้ สนช. พิจารณาว่าเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินหรือเปล่า ซึ่งในวันนั้นก็ไม่ได้มีมติออกมาเป็นเสียงข้างมาก ทำให้ต้องส่งกลับไปให้กรรมการสรรหาพิจารณาส่งชื่อเข้ามาใหม่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับ ท่านพูดถึงบุคคลภายนอก ไม่ทราบว่าจะมีเรื่องเสียหายหรือเปล่า

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีครับ ท่านประธานครับ ผมขอยืนยันว่าไม่มีกรณีเสียหายแน่นอน เป็นข้อเท็จจริงตามหน้าข่าวที่ปรากฏไว้ในประวัติศาสตร์ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนั้น
เชิญต่อครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ ต่อมาในวันที่ ๗ กรกฎาคม ได้มีการเสนอชื่อคุณหมอเรวัตเข้ามาสู่
กระบวนการพิจารณาเข้าในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามหน้าข่าวที่ผมได้แปะไว้หน้าครับ
ทีนี้เราไปดูกันต่อครับว่าตอนนั้น สนช. ได้อาศัยบทบัญญัติใดในรัฐธรรมนูญ อาศัยอำนาจใด
ในการกระทำแบบนี้ ในปี ๒๕๕๙ อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๗ ซึ่งมีประกาศจาก
คณะกรรมการความสงบแห่งชาติในการออกมาบอกว่าในการดำเนินการสรรหาองค์กรอิสระ
ต่าง ๆ ผมไม่ขออ่านทั้งหมดนะครับ ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยในปี ๒๕๕๐ ทีนี้เราตามไปดูกันต่อครับท่านประธานว่าบทบัญญัติ
ในปี ๒๕๕๐ นั้นระบุไว้อย่างไร ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีการระบุเอาไว้ว่ากระบวนการ
ดำเนินการสรรหาให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาก่อน กรณีนี้ก็คือกรณีที่สรรหา
ผู้ตรวจการแผ่นดินในกรณีดังกล่าว ซึ่งประกอบไปด้วยประธานศาลฎีกา ประธาน
ศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งในขณะนั้นก็คือ
ประธาน สนช. มาเป็นคณะกรรมการสรรหา เมื่อสรรหาเสร็จแล้ว ตาม (๒) ที่ผมได้
Highlight ไว้ใน Slide หน้านี้ จะต้องมีการเสนอต่อสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งขณะนั้นก็คือ สนช.
ทำหน้าที่แทนในการให้ความเห็นชอบ ซึ่งจากบันทึกการประชุมของ สนช. ในวันที่ ๒
มิถุนายน ปี ๒๕๕๙ ตามที่ผมได้แสดงหน้าข่าวไปแล้ว อันนี้คือบันทึกการลงมติ ผลการลงมติ
ในวันนั้นก็บอกได้ว่าไม่ได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก แปลว่าไม่ได้รับ
ความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนั้นตามกระบวนการในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ ก็คือต้องส่งกลับไปให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาขึ้นมาใหม่ ซึ่งตาม
หน้าข่าวในวันที่ ๗ กรกฎาคม มีการให้ความเห็นออกมาว่า ๔ บรรทัดสุดท้ายที่ผมได้ขีด
เส้นใต้ไว้ ในการเสนอชื่อคุณหมอเรวัตกลับขึ้นมาอีกครั้งนั้นถือว่าเป็นความรับผิดชอบของ
คณะกรรมการสรรหาที่มาจากการประชุมกันของประมุขศาลต่าง ๆ ผมย้ำคำว่าประมุขศาล
ต่าง ๆ นะครับ ล้วนแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น คนที่เชื่อว่าการตัดสินใจที่จะเสนอชื่อกลับเข้ามา
หรือไม่นั้นก็ล้วนเป็นการตัดสินใจของคณะกรรมการสรรหาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ถือเป็น

สิทธิขาดครับ เพราะไม่ได้มีข้อห้ามไว้ ชัดเส้นใต้ ๒ ครั้ง ประโยคสุดท้าย เพราะไม่ได้มีข้อห้ามไว้ นี่จึงเป็นที่มาที่ผมลุกขึ้นมาอภิปรายเหตุผลประกอบว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนั้น ก็ไม่ได้มีข้อห้ามไว้เช่นเดียวกันว่าเสนอชื่อซ้ำไม่ได้

ทีนี้ะครับท่านประธาน ถ้าจะมีกรณีเทียบเคียงเพิ่มเติมก็คืออย่างในกรณีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อสรรหาคณะกรรมาธิการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๙ ก็คือมีการเสนอซ้ำ จึงได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนว่า จะไม่ให้เสนอซ้ำ จะต้องเขียนไว้ว่าไม่ให้เสนอซ้ำครับ อย่างกรณีของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน ปี ๒๕๖๐ มาตรา ๑๓ วรรคสอง เห็นที่ผม Highlight ไว้ประโยคสุดท้ายไหมครับ โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้ ไม่ใช่กับผู้ตรวจการแผ่นดินอย่างเดียวนะครับ กรณีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็เช่นเดียวกันครับ ตามประโยคสุดท้ายที่ผมได้ Highlight ไว้ในมาตรา ๑๒ วรรคเก้า ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญต่อไปผมไม่อ่านนะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งก็เช่นเดียวกัน เสนอซ้ำไม่ได้ครับ หน้าสุดท้ายแล้วนะครับ ป.ป.ช. ก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ทุกอย่างที่ผมเสนออยู่บน Slide นี่เป็นตัวบทกฎหมาย มีลายลักษณ์อักษรเป็นหลักฐานชัดเจนว่าถ้ากฎหมายจะห้ามไม่ให้เสนอซ้ำ คุณต้องเสนอซ้ำไม่ได้ แล้วมีกรณีเทียบเคียงที่ชัดเจนในปี ๒๕๕๙ ว่ากรณีของคุณหมอเรวัตภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไม่ได้มีข้อห้ามไว้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีข้อห้ามไว้ก็เท่ากับว่าเสนอซ้ำได้ เพราะฉะนั้นผมว่าหลักฐาน เหตุผลประกอบที่ผมได้นำเสนอในวันนี้ค่อนข้างชัดเจนครับ วันนี้ถึงแม้เพื่อนสมาชิกจะบอกว่าเรามาลงมติเพื่อตีความตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ว่าเข้าหรือไม่เข้า แต่ตัวผมเองผมเกรงครับ เกรงว่าการลงมติในวันนี้อาจจะไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ ตามหลักการและเหตุผลและหลักฐานที่ผมได้นำเสนอประกอบ จึงขออนุญาตแสดงความเห็นไปยังเพื่อนสมาชิกผ่านท่านประธานว่าผมไม่เห็นด้วยกับญัตติดังกล่าวที่บอกว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนี้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ของการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ และตามด้วยท่านกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาในประเด็นที่หารือกันอยู่นี้เรื่องที่จะต้องพิจารณาว่าเป็นญัตติหรือไม่ ต้องกราบเรียนว่าส่วนที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานนี้เป็นคนละเรื่อง คนละประเด็นกับที่ผมได้กราบเรียนเสนอไว้ว่าข้อเสนอบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีที่เสนอคุณพิชาเป็นการเสนอชื่อซ้ำนั้น เป็นการไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและขัดกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมขอยกไว้ก่อน มันจะได้ไม่ไปปนกันระหว่างที่เรา กำลังพิจารณาเรื่องญัตติตามข้อ ๔๑ หรือจะไปตีความตามข้อ ๑๕๑ ท่านประธานครับ ในส่วนเรื่องคำว่า ญัตติ นะครับ จริง ๆ แล้วคำว่า ญัตติ มันมีความหมายในตัวของมันเองแล้ว ผมว่าคนทั้งประเทศ ในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย สถานศึกษาหรือแม้คนที่มีความรู้ความเข้าใจ ผมว่ารวมถึงสมาชิกรัฐสภา รวมถึง สส. สว. ที่ผ่านมาในสภาเราทำหน้าที่เปิดสภามาเป็น ๑๐๐ ปีท่านประธาน เกือบ ๆ นะครับ เป็นที่เข้าใจครับท่านประธานว่าคำว่า ญัตติ คืออะไร ญัตติก็คือเรื่องที่น่าเข้ามาสู่การพิจารณาในสภาแล้วจะต้องลงมติ ทุกเรื่องท่านประธานครับ หากว่าเป็นเรื่องที่น่าเข้าสู่สภาแล้วต้องลงมตินั้นมันเป็นญัตติหมด แต่มาในวันนี้มันแปลกครับท่านประธาน สมาชิกเราก็มีผู้หลักผู้ใหญ่มีประสบการณ์เยอะในการทำงานในสภา ผมก็ได้ฟังความเห็นว่ายัตติที่เสนอมานั้น ตอนแรกบอกไปเลย ยืนยันกันชัดเจนว่าเรื่องที่กำลังพิจารณานี้ไม่ใช่ญัตติ ยืนยันกระต่ายขาเดียว ตะโกนกันลั่นสภาว่าไม่ใช่ญัตติ แต่พอเราเอาข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ซึ่งอยู่ในหมวดเรื่องการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีว่าข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ บัญญัติไว้ชัดเจนว่าเป็นญัตติเสียงเริ่มเปลี่ยนครับท่านประธาน เปลี่ยนเป็นว่าเป็นญัตติ แต่เป็นญัตติประเภทที่ไม่ใช่เป็นญัตติทั่วไป เป็นญัตติที่เสนอเฉพาะการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ซึ่งมันเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดนะครับ เราก็พยายามจะตีความกันครับท่านประธานตีความกันว่ามันไม่ใช่ญัตติตามข้อ ๔๑ แต่มันเป็นญัตติอื่น ๆ ทั่วไปที่เสนอเฉพาะการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ซึ่งจริง ๆ มันไม่ต่างกันเลยครับท่านประธาน สิ่งที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้นะครับ ถ้าเราพูดกันแบบตรงไปตรงมา

คนทั้งประเทศได้ยิน นักเรียน นักศึกษาก็ทราบ คนที่มีความรู้ ความเข้าใจในอักษรภาษาไทย มีพจนานุกรมให้คำอธิบายไว้ว่าญัตติก็คือเรื่องที่น่าเสนอในที่ประชุมสภาแล้วต้องมีมติ นี่ก็คือคำว่า ญัตติ มันไม่ใช่มติที่อยู่นอกเหนือคำว่าไม่ใช่ญัตติทั่วไป นี่คือการแรก ที่ผมกราบเรียนว่าเราพยายามอย่าไปเบี่ยงเบนเลยครับ เราพูดอย่างไรคนข้างนอกเขาฟัง เขาก็มีความรู้ความเข้าใจ ไม่ใช่เรามาถกเถียงกันด้วยถ้อยคำภาษาที่แตกต่างกันอย่างที่ทำ กันอยู่ ความจริงก็คือความจริง ความหมายก็คือความหมาย ญัตติมันก็คือญัตติ นี่คือการ เป็นจริงที่เรา กำลังพิจารณาอยู่ ท่านประธานครับ ในส่วนญัตติที่เรา กำลังพิจารณา ข้อ ๔๑ มันเป็นญัตติจากเรื่องที่เราได้พิจารณาของการประชุม การเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ นายกรัฐมนตรีในคราวก่อนมาแล้ว แต่ปรากฏว่าก็มีการนำเสนอมาพิจารณาในที่ประชุม แห่งนี้ซ้ำเข้ามาอีก มันก็มีประเด็นที่สมาชิกเขาเห็นว่ามันก็เป็นญัตติที่ไปเสนอซ้ำซึ่งมันขัดกับ ข้อบังคับ และข้อบังคับนั้นก็ไม่สามารถที่จะนำมาพิจารณาในสมัยประชุมนี้ได้ มันก็เป็น ประเด็นที่สมาชิกเขาไม่เห็นด้วยกับญัตตินี้ -----

แต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน ส่วนท่านประธานรัฐสภาท่านก็อยากจะหาข้อยุติครับ ท่านก็เสนอว่าในการจะพิจารณาคำว่ายุติตามข้อ ๔๑ ดังกล่าวนี้นั้นมันต้องตีความหรือไม่ เพราะว่ามีสมาชิกส่วนหนึ่งไปตีความว่าไม่ใช่ยุติเกิดขึ้น ผมเลยกราบเรียนว่าถ้าหากจะพูดประเด็นนี้มันก็ถกเถียงแถลงกันแล้วก็จะมีประเด็นว่าสิ่งที่สภากำลังพิจารณานั้นเป็นข้อเสนอที่สมาชิกเขาเห็นว่ามันขัด มันเสนอซ้ำ ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๔๑ จริง ๆ แล้วไม่มีความจำเป็นเลยที่จะต้องไปตีความตามมาตรา ๑๕๑ เพราะสมาชิกส่วนที่เขาบอกว่าการเสนอซ้ำนั้นมันขัดตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ เขาไม่ได้สงสัยในข้อบังคับเลยนะครับท่านประธาน เพียงแต่เขายืนยันว่ามันขัด แต่ส่วนท่านที่ไม่ขัดผมว่าประเด็นนั้นไม่มีแล้ว มันก็ไปมีประเด็นกับที่ท่านประธานรัฐสภามีความประสงค์ต้องการที่จะให้ที่ประชุมแห่งนี้ตีความว่ามันเป็นข้อบังคับตามที่อีกฝ่ายหนึ่งเขาเห็นหรือไม่ ดังนั้นถ้าจะมีประเด็นมันก็ต้องมีประเด็นว่าการพิจารณาลงมตินั้นเป็นไปตามท่านสมาชิกที่เสนอว่าข้อเสนอของบุคคลจะเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นขัดกับข้อบังคับ ข้อ ๔๑ หรือไม่ หรือมีเหตุอันจำเป็นที่จะต้องไปตีความตามมาตรา ๑๕๑ มันก็มีข้อ ๔๑ กับ ข้อ ๑๕๑ นะครับ มันไม่ต้องไปตีความอันอื่นหรอกครับว่าเป็นคำวินิจฉัยถึงขนาดว่าจะเป็นยุติหรือไม่ มันไม่ได้ไปถึงขนาดนั้น มันก็จะมี ๒ ส่วนครับ ส่วนหนึ่งสมาชิกเห็นว่าข้อ ๔๑ นั้นชอบแล้ว เสนอมาก็คือขัดกับข้อบังคับ ข้อ ๔๑ อีกส่วนหนึ่งก็คือเป็นประเด็นที่ท่านประธานรัฐสภาเสนอไว้ว่าขอให้ตีความ มันก็มีประเด็นมันต้องตีความใหม่หรือว่าจะดำเนินการไปเลยตามข้อ ๔๑ ที่สมาชิกเขามีความเห็นไว้ ผมอยากให้ประเด็นนี้ชัดเจนนั้นเจ้าหน้าที่กึ่ง สมาชิกแต่ละคนก็อภิปรายไปแล้วก็เลิกไปจนถึงว่าสมควรที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้อีกตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมรอจังหวะนั้นอยู่แล้ว ผมอยากให้ประเด็นนี้มัน Clear ออกไปก่อนท่านประธาน แล้วเดี๋ยวผมจะว่าต่อไปว่าสิ่งที่ท่านกำลังเสนอชื่อบุคคลมาเป็นนายกรัฐมนตรีดังกล่าวนั้นเป็นการเสนอซ้ำ เป็นการขัดรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้บางท่านอาจจะไม่ได้มองประเด็นนี้ แต่ผมเห็นประเด็นนี้ผมจึงอยากจะอภิปราย อยากจะเสนอสิ่งที่ผมเห็นและคิดว่ามันถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ก็เลยกราบเรียนท่านประธานครับว่าประเด็นนี้มันมีข้อ ๔๑ กับข้อ ๑๕๑ ถ้าจะตัดสินอย่างไรก็อยู่ในกรอบนี้เท่านั้น ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ
ท่านกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ และตามด้วยท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ เชิญท่านกมลศักดิ์ก่อนครับ

นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ผม กมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๕ นราธิวาส
พรรคประชาชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ตั้งแต่เข้ามาจนถึงบ่าย ๆ วันนี้
เราถกกันนานพอสมควร จุดประสงค์สุดท้ายก็คือต้องการผู้นำฝ่ายบริหารประเทศ
ผู้นำฝ่ายบริหาร ก็คือต้องการนายกรัฐมนตรี เราเลือกตั้งมาตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖
ป่านี้น่าเข้าไปเกือบ ๒ เดือนแล้วประเทศเรายังไม่ได้นายกรัฐมนตรี -----

และผมเชื่อว่าพี่น้องทั่วประเทศกำลังรอวันที่เราจะมีผู้นำมาแก้ปัญหาปากท้อง แก้ปัญหาเศรษฐกิจ และหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะในพื้นที่บ้านผม ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมกลับไปลงพื้นที่ คำถามมีมาโดยตลอดทุกครั้งที่ตั้งพื้นที่ ไม่ว่าจะวัยไหน วัยสูงอายุ หรือวัยเด็กถามว่าเมื่อไรจะได้นายกรัฐมนตรีเสียที เมื่อไรเขาจะมีนายกรัฐมนตรีของเขา แต่ผมก็พยายามอธิบายว่าตอนนี้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ มันมีกระบวนการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี ขอให้ใจเย็น ๆ แต่ท้ายที่สุดเราก็มากในเรื่องของข้อกฎหมาย ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่เรามีการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีเพื่อให้ได้รับการเลือกจากรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ ตามความเห็นของผมแล้ว ก่อนที่ผมจะอภิปรายในวันนี้ก็ได้มีการศึกษาพอสมควรว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีมันไม่มีอะไรซับซ้อนเลยครับ มีกฎหมายเกี่ยวข้องอยู่ ๒ ฉบับก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แล้วก็ข้อบังคับของการประชุมรัฐสภา แต่มันมีประเด็นที่เราไปตีความให้มันซับซ้อน ปัญหาใหญ่ก็คือไปตีความโดยมีธงอยู่ข้างหน้า ธงที่ผมว่านี่ก็คืออะไรครับ จะทำอะไรไม่ให้ท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เป็นนายกรัฐมนตรี นี่คือปัญหาใหญ่ของการตีความ จริง ๆ การตีความของข้อกฎหมายผมไม่อยากให้เอาเสียงส่วนมากเป็นข้อสรุปของการตีความข้อกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทางรัฐสภาวันนี้เรามีปัญหาในเรื่องที่มีการเสนอชื่อบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ก็คือท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ แต่มีผู้ไม่เห็นด้วยอ้างว่าขัดกับข้อบังคับ ข้อ ๔๑ โดยเห็นว่าเป็นญัตติข้อย่อยในหลักการเดียวกัน ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไม่เห็นด้วยในส่วนที่ไม่เห็นด้วยว่ามันเป็นญัตติ บางท่านฝ่ายที่เห็นว่าเป็นญัตติก็ได้อภิปรายกันไปหลายท่าน วาระที่เราถกเถียงกันตั้งแต่เช้ากวนเวียนอยู่อย่างนี้ผมในฐานะพรรคประชาธิปัตย์ เราได้ประชุมสรุปแล้วว่า การเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีไม่ขัดต่อข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ด้วยเหตุผลหลายประการอาจจะซ้ำกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายก่อนหน้านี้ ผมขอเรียนเพิ่มเติมอย่างนี้ท่านประธานครับ ข้อบังคับในข้อ ๔๖ นี้ได้ระบุว่าญัตติใดตกไปแล้วห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน ผมตีความง่าย ๆ ไม่อยากตีความยาก ถามว่าหากเอาบุคคลชื่อเดียวกันเสนอซ้ำไม่ได้ ท่านบอกว่าต้องเสนอชื่อคนใหม่ ถ้าหากว่ามันขัดต่อข้อ ๔๑ ของข้อบังคับนี้แล้วเขาบอกว่าห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกัน คำถามมีอยู่ว่าถ้าไม่ใช่คุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์เป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ชื่อนี้ หลักการในการเสนอก็คือหลักการเดียวกันเหมือนกันนะครับ

เพราะว่าหลักการและเหตุผลในการเสนอชื่อบุคคลก็คือหลักการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๒๗๒ ไม่ใช่เฉพาะเพียงแค่ชื่อ นามสกุลเท่านั้น ดังนั้นการเสนอชื่อนามสกุลเดียวกันจึงไม่ได้อยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๔๑ เพราะไม่ใช่ญาติ มันเป็นเรื่องที่มีการเสนอพิจารณาในหมวด ๙ ของข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ และข้อ ๑๓๘ ส่วนจะเป็นญาติหรือไม่ อย่างไร เพื่อนสมาชิกหลายท่านที่เห็นว่าไม่ใช่ญาติได้อภิปรายก่อนหน้านี้แล้วว่าในส่วนการเป็นญาติก็อยู่ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ -----

ซึ่งในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ไม่ได้ระบุใด ๆ เลยกับการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี จะมีกรณีเดียวที่ระบุว่าเป็นนิติบุคคล ก็คือกรณีที่ไม่สามารถหาตัวบุคคลที่เป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง นั้นหมายความว่ากรณีที่ต้องสรรหาบุคคลภายนอกที่ไม่ได้อยู่ใน Candidate ของพรรคการเมืองจำนวน ๕ พรรค ๒๕ เปอร์เซนต์นะครับ อย่างนั้นต้องเสนอเป็นนิติบุคคล แต่การเสนอชื่อบุคคลที่อยู่ใน Candidate นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการเสนอนิติบุคคล แต่เป็นการเสนอชื่อจากสภาผู้แทนราษฎรโดยการรับรองตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอาจจะมีความเห็นต่างกับท่านเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่ท่านอภิปรายว่าในข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ระบุชัดเจนว่าในส่วนของพรรคสาม ข้อ ๑๓๘ วรรคสอง ท่านบอกว่าการพิจารณานิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ระบุชัดเจนอันนี้คือนิติบุคคล แต่ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ผมไม่อาจเห็นด้วยกับท่านด้วยความเคารพครับ เพราะว่าในการพิจารณาที่ระบุในข้อ ๑๓๘ วรรคสอง ที่บอกว่า เป็นนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ต้องย้อนไปดูนะครับ เป็นกรณีที่มีการเสนอบุคคลภายนอกจึงต้องเสนอเป็นนิติบุคคล แล้วมันก็ไปสอดคล้องกับข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ของการประชุมรัฐสภา กรณีข้อ ๑๓๘ วรรคสอง เป็นนิติบุคคลเฉพาะกรณีที่หาบุคคลภายนอกให้สภาเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี แต่กรณีการเสนอชื่อตามข้อ ๑๓๖ ไม่ใช่นิติบุคคล เพราะถ้าเป็นนิติบุคคลต้องมีการระบุในข้อ ๓๐ ของข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เพราะข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๓๐ ได้ระบุไว้ชัดเจนกรณีที่จะเป็นนิติบุคคลก็คือในบรรทัดที่ ๓ ตอนท้าย กรณีที่ไม่ต้องมีผู้รับรองก็คือนิติบุคคลขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอรายชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๒๗๒ วรรคสอง นั่นก็คือกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลเสนอชื่อตาม Candidate ของพรรคการเมืองที่เสนอตั้งแต่ต้นนี่ยังไงครับ ถ้าดูตามข้อบังคับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว ด้วยเหตุผลหลาย ๆ ประการตามที่เพื่อนสมาชิกที่เห็นว่าการเสนอรายชื่อบุคคลท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ในวันนี้ไม่ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๑ นั้น ผมและพรรคประชาชาติเราเห็นว่าการดำเนินการเสนอบุคคลเข้าไม่ขัดต่อข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๑ อย่างที่ผมบอกนะครับ ถ้าสมมติเสนอคนอื่นที่ไม่ใช่ท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ในข้อ ๔๑ บอกว่าในหลักการเดียวกัน ท่านลองบอกผมมาสิครับว่าถ้าเป็นบุคคลอื่น นามสกุลอื่น ชื่ออื่น จะใช้หลักการอะไร ก็ใช้หลักการเดียวกัน

เหมือนกันนะครับ ก็คือหลักการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ แล้วก็มาตรา ๒๗๒ นั้นหมายความว่า การเสนอรายชื่อบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้อยู่ในความหมายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับต่อไปเป็นท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ แล้วก็จะกลับไปที่ท่านอรรถกร ศิริลัทธยากร เชิญท่านจิตติพจน์ก่อนครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ผมขออนุญาตให้ข้อมูลกับท่านประธานก็คือสิ่งที่เรากำลังพิจารณากันนะครับว่าการเลือกนายกรัฐมนตรีนั้นถือว่าการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ กับมาตรา ๒๗๒ นั้นเป็นญัตติทั่วไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ตั้งแต่ข้อ ๒๙ ถึงข้อ ๔๑ หรือไม่ -----

อันนี้เป็นประเด็นที่มีการสงสัยกันมาก แล้วก็มีการโต้แย้งกันทั้งในสภาแห่งนี้ ตลอดจนทั้งประชาชนที่อยู่ภายนอกก็มีความสงสัยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ให้เกิดความชัดเจนนั้นต้องมีการพิจารณาใน ๒ มิติด้วยกัน มิติที่ ๑ ก็คือพิจารณาเฉพาะข้อบังคับว่ามีความหมายอย่างไร กับอีกมิติหนึ่งคือการพิจารณาไปถึงรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นบทบัญญัติที่สำคัญที่จะบอกว่าประเด็นเรื่องของการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีนั้นจะต้องดำเนินการอย่างไร ในประเด็นของข้อบังคับนั้นผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ในข้อบังคับข้อ ๔๑ มีการระบุว่าญัตติใดที่มีการเสนอแล้ว แล้วตกไป ห้ามมิให้มีการเสนอซ้ำอีก ยกเว้นแต่ประธานจะอนุญาต เพราะเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ในเบื้องต้นผมจะขออนุญาตสมมุติก่อนว่ากรณีเรื่องของการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติ เป็นข้อสมมุติเท่านั้นไม่ใช่ที่สิ้นสุดนะครับ ถ้าหากสมมุติว่าเป็นอย่างนั้น ถ้ามองในช่วงที่ผ่านมาจากวันที่ ๑๓ ถึงวันที่ ๑๙ มีเหตุการณ์อะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้าง เท่าที่เราได้สอบถามจากเพื่อนสมาชิกนะครับ เราก็พบว่าได้มีการติดต่อไปยังสมาชิกวุฒิสภา มีการติดต่อไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มเติมจำนวนมาก เพื่อที่จะโน้มน้าวให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคต่าง ๆ ที่นอกจาก ๘ พรรค หรือสมาชิกวุฒิสภาให้ร่วมมาลงชื่อเห็นชอบเพิ่มเติม รวมทั้งอีกประเด็นหนึ่งที่เห็นอย่างชัดเจนว่าเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งท่านประธานสามารถใช้ดุลยพินิจอนุญาตให้มีการโหวตได้เลยถ้าสมมุติว่าเรื่องการเลือกนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติ อันหนึ่งที่เห็นได้ชัดก็คือจำนวนสมาชิกที่มาเข้าร่วมประชุมครับท่านประธาน สมาชิกที่เข้ามาร่วมประชุมในวันนี้ ท่านประธานก็เห็นชัดเจนว่าจำนวนสมาชิกที่เข้ามาร่วมประชุม นั้นไม่เหมือนกับสมาชิกที่เข้ามาร่วมประชุมในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ทั้งในจำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา และแม้แต่ยอดรวมของสมาชิกรัฐสภา ก็ไม่เหมือนเดิม ถ้าสมมุติเราถือว่าเรื่องการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติ ก็มีพฤติกรรม มีเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมากเพียงพอที่ท่านประธานจะอนุญาตให้มีการโหวตได้โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๑ นั้นเอง แต่ความเป็นจริงแล้วผมใคร่ขออนุญาตให้ความเห็นว่าในเรื่องของการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นเรื่องที่มีการระบุดูชัดเจนอยู่ในอีกหมวดหนึ่งของข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา กล่าวคืออยู่ในหมวด ๙ ในขณะที่ข้อ ๔๑ นั้นเป็นเรื่องที่อยู่ในส่วนที่ ๒ หมวด ๒ วิธีการประชุม ซึ่งเป็นเรื่องทั่วไป

มิใช่เรื่องเฉพาะของการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี การใดที่มีการระบุโดยเฉพาะว่าให้ดำเนินการอย่างไรก็ควรจะดำเนินการไปอย่างนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากดูข้อบังคับข้อ ๑๓๖ ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๒๗๒ ท่านก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการเสนอชื่อให้สภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบนั้นก็ดำเนินการได้แต่เพียงมีสมาชิก ๑ ท่านยกมือขึ้นแล้วก็เสนอชื่อผู้สมควรได้รับความเห็นชอบเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าหากมีเพื่อนสมาชิกรับรองมากกว่า ๕๐ ท่าน ก็ถือว่าการเสนอชื่อนั้นครบถ้วนสมบูรณ์แบบแล้วเมื่อกระบวนการเสนอชื่อครบถ้วนสมบูรณ์แบบแล้ว ถ้ามว่าในเมื่อรัฐธรรมนูญบอกว่าให้มีการลงมติให้ความเห็นชอบ การที่สภาแห่งนี้จะไม่ลงมติให้ความเห็นชอบจะทำได้อย่างไร ในเมื่อรัฐธรรมนูญก็กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าหลังจากที่มีการเสนอชื่อ มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ก็จำเป็นต้องมีการลงมติ เพราะฉะนั้นกล่าวโดยสรุปก็คือผมเห็นว่าในกรณีนี้ไม่ว่าจะโดยข้อบังคับก็ดี จะโดยรัฐธรรมนูญก็ดี กระบวนการลงมติให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้โหวตเป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้ ขอภัยที่เอ่ยนามท่านพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ สมควรที่จะดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา และตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๒๗๒ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไปเป็นท่านอรรถกร เมื่อสักครู່ท่านจิตติพจน์ไปแล้วนะครับ ท่านอรรถกร ศิริลัทธยากร
ผมอยากจะเรียนชี้แจงสักนิดนะครับ ตอนนี้ก็รู้สึกว่าจะเข้าประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาอยู่
ที่ได้เถียงกันอยู่ก็เพราะจะใช้ข้อ ๔๑ หรือจะใช้ข้อ ๑๕๑ ถ้าอภิปรายไปในลักษณะนี้
ให้ท่านสมาชิกเข้าใจก็คงจะลงมติได้ง่ายขึ้น เชิญท่านอรรถกร แล้วตามด้วยท่านรังสิมันต์ โรม

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ อรรถกร ศิริลัทธยากร พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ก่อนที่ผมจะเริ่มอภิปราย ผมยืนยันกับท่านประธานและที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งว่า
ในความรู้สึกลึก ๆ แล้วผมไม่เห็นด้วยกับกระบวนการในวันนี้ที่เราจะมาใช้ข้อ ๑๕๑ มาตัดสิน
เพราะว่ามันมีความเหลื่อมล้ำสำหรับเพื่อนสมาชิกที่เสนอญัตติในวันนี้ ซึ่งไม่ว่าทางท่านประธาน
ท่านจะกรุณาถามในทิศทางใดก็ตาม มันจะมีฝ่ายหนึ่งได้เปรียบและมีอีกฝ่ายหนึ่ง
เสียเปรียบเสมอ เพราะฉะนั้นหลังจากนี้ไม่ว่าจะเป็นการประชุมร่วมกันของรัฐสภา หรือว่า
จะเป็นการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือแม้กระทั่งการประชุมของวุฒิสภา ถ้ามี
ความเห็นที่ไม่ตรงกันมันก็มีสิทธิทีหนึ่งสมาชิกในห้องประชุมนั้นจะหยิบยกในเรื่องของ
การตีความขึ้นมา ซึ่งในบางครั้งบางคราวอาจจะทำให้การประชุมไปสู่ถึงทางตันได้
ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้กระผมขออนุญาตอภิปรายให้ความเห็นต่อเรื่องที่รัฐสภา
ของเรากำลังให้ความสนใจและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณา กระผมทราบดีครับว่า
ในสถานการณ์ปัจจุบันคนทั้งประเทศให้ความสนใจว่าใครจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ ๓๐
ของประเทศไทย ซึ่งแน่นอนครับ กระบวนการการจัดสรรคงจะใช้เวลาอีกไม่นาน
ผม ท่านประธาน เราในฐานะสมาชิกรัฐสภา พี่น้องประชาชนคนไทย คงจะทราบไปพร้อม ๆ กัน
แต่อย่างไรก็ดีครับ ก่อนที่เราจะไปถึงจุดนั้น ก่อนที่ประเทศไทยเราจะมีนายกรัฐมนตรี
คนต่อไป แน่นอนครับ มันก็ต้องผ่านกระบวนการในการจัดสรร ผ่านรัฐสภาของเรานี้ละครับ
ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าการตัดสินใจในครั้งนี้มันไม่ได้เป็นการตัดสินใจอยู่ในที่สภา
แห่งนี้เท่านั้น มีความเห็นที่แบ่งแยกเป็น ๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นความเห็นของสมาชิกรัฐสภา
ไม่ว่าจะเป็นความเห็นของนักวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นความเห็นของพี ๑ สื่อมวลชน หรือแม้แต่
กระทั่งในสภาภาวแพทของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศไทย ในเรื่องของการว่าเราสามารถ

ขออนุญาตเอ่ยชื่อนะครับ ลงมติให้คุณพิธาเป็นนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ในการเสนอชื่อซ้ำในวันนี้ ซึ่งแน่นอนครับ ไม่ว่าใครจะให้ความเห็นเท่าไร ไม่ว่าใครจะให้ความเห็นอย่างไร ก็คงจะไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ยกเว้นที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ที่จะสามารถตีความเป็นลายลักษณ์อักษร ตีความกฎหมาย แล้วก็มาใช้เสียงของสภา เสียงของรัฐสภาแห่งนี้ ออกเสียง ในญัตติที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอตีความญัตติการเสนอคุณพิธา ขออนุญาตเอ่ยชื่อนานะครับ ด้วยความเคารพ ได้ถูกเสนอ ได้ถูกรับรอง ได้ถูกผ่านการให้ความเห็น ได้ผ่านการลงมติจากรัฐสภาแห่งนี้ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกก็ได้บอกไปว่าท่านได้อธิบายว่า มีการเสนอชื่อ มีการลงความเห็น มีการลงมติ แต่ท่านไม่ได้ใช้คำว่ามันเป็นญัตติ แต่ด้วยคุณลักษณะที่เพื่อนสมาชิกได้เอ่ยไปเมื่อสักครู่นี้ รวมถึงผมได้ย้ำในวินาทีนี้ มันชัดเจนว่าการเสนอชื่อของท่านพิธาเป็นญัตติ ไม่ว่าท่านจะบอกว่าเป็นญัตติพิเศษ เป็นญัตติที่มีความพิเศษ เป็นญัตติที่มีความสำคัญ สุดท้ายแล้วลักษณะรูปร่างของมันก็คือเป็นญัตติครับ

ผมยืนยัน และพอผมสรุปได้ว่าการเสนอชื่อของท่านพิธาเป็นญัตติ ผมก็ขออนุญาตอ้างอิงข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๑ ผมไม่ต้องอธิบายครับ พวกเราทราบกันดีว่าข้อ ๔๑คืออะไร ญัตติที่เสนอให้ท่านพิธาเป็นนายกรัฐมนตรีมีเสียงเพียงพอจากสมาชิกรัฐสภาในสัปดาห์ที่แล้วตามกฎหมาย กระผมจึงขออนุญาตนำเรียนต่อท่านประธาน และขออภัยว่าพวกเราหลาย ๆ คนไม่ได้ปิดกั้นโอกาส พวกเราหลาย ๆ คนไม่ได้ที่จะพยายามผลักดันไม่ให้เกิดการเสนอชื่อขึ้นมา แต่ถ้าจำกันได้ครับ พอมีเพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตตินี้ขึ้นมาเสนอท่านพิธาให้คัดสรรบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ไม่มีสมาชิกรัฐสภาท่านไหนแม้แต่คนเดียวที่ลุกขึ้นมาคัดค้าน ผมจึงสรุปอย่างนี้ว่าไม่มีคนคัดค้าน มีกระบวนการพิจารณาครบถ้วนแล้ว ญัตติตกไปตามข้อบังคับ และไม่สามารถเสนอใหม่ได้ในที่ประชุมสมัยนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ จากสัปดาห์ที่แล้วส่วนนี้ กระผมมองว่าสถานการณ์ยังเหมือนเดิม ผมขออนุญาตอ้างอิงนะครับ ถ้าอ้างอิงคำพูดเพื่อนสมาชิกท่านใดก็ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย แต่ในการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองที่เราใช้คำว่าประชุม Whip ทั้ง ๓ ฝ่ายถึงแม้ว่าวันนี้อาจจะยังไม่มี การแต่งตั้ง Whip อย่างเป็นทางการ แต่คนที่เข้าร่วมประชุมเมื่อวันอังคารที่ผ่านมาแต่ละคนก็เป็นตัวแทนของพรรคการเมืองเข้าไปร่วมหารือกันว่าเราจะทำอย่างไร ผมเรียนท่านประธานและที่ประชุมครับว่ามีความหวังใจจากเพื่อนสมาชิกที่อยากจะเห็นรัฐสภาเราสามารถเดินหน้าต่อไปได้ มีความหวังใจที่อยากจะเห็นการลงมติในวันนี้แต่อ้างอิงข้อบังคับ สถานการณ์จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เช่น เพื่อนสมาชิกบอกว่าบุคคลที่จะถูกคัดสรรและลงมติในวันนี้ท่านพอจะประกาศได้ใหม่ว่านโยบายที่ท่านหาเสียงมาโดยตลอด นั่นก็คือความพยายามในการจะแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ท่านสามารถประกาศออกมาได้ใหม่ว่าท่านจะยกเลิก นี่คือการเปลี่ยนแปลง หรือท่านสามารถแสดงหลักฐานที่เป็นรูปธรรมได้ใหม่ว่าตลอดระยะเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมาท่านไปขอความร่วมมือกับสมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็น สส. หรือ สว. ก็ตาม มีสมาชิกท่านไหนต้องการที่จะเปลี่ยนใจกลับมาลงมติให้ท่าน ถ้าท่านสามารถแสดงหลักฐานตรงนี้เป็นรูปธรรมต่อพวกเราสมาชิกรัฐสภาได้ ผมเชื่อว่านั่นคือเหตุผลที่ท่านจะสามารถลงมติใหม่ในวันนี้ได้ นั่นคือเหตุผลที่ท่านจะสามารถเสนอชื่อซ้ำบุคคลเดิมคือท่านพิธาเพื่อมาเป็นบุคคลที่จะถูกคัดสรรในวันนี้ได้ แต่ก็ไม่มีสัญญาณ ดังนั้นผมย้ำอีกครั้งหนึ่งครับ ผมมองว่าญัตติที่ตกไปแล้ว

ไม่มีสถานการณ์เปลี่ยนแปลง ไม่สามารถถูกเสนอซ้ำใหม่ได้ หลายคนหลายท่านอาจจะบอกว่ารัฐธรรมนูญใหญ่กว่าข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ผมมองอย่างนี้ครับ พอผมลองอ่านบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๗๒ ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนนะครับว่า ในระหว่าง ๕ ปีแรกการให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ย้ำนะครับ ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา นอกจากนี้บางมาตราก็คือมาตรา ๑๕๗ ก็ระบุชัดเจนเป็นการตอกย้ำเข้าไปอีกครับ มีเนื้อหา ดังนี้ว่า การประชุมร่วมกันของรัฐสภาให้ใช้ข้อบังคับของการประชุมรัฐสภา -----

รัฐธรรมนูญไม่ได้บอกครับว่าการเสนอชื่อเข้าทำได้หรือไม่ได้ ท่านเข้าใจถูกแล้วครับ แต่รัฐธรรมนูญได้บอกเป็นนัยว่ากระบวนการในการประชุม กระบวนการในการดำเนินการ กระบวนการในการเลือกสรรบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรี ให้คัดสรรผ่านการดำเนินการภายใต้ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ดังนั้นเองครับ ทุกอย่างชัดเจนว่าพวกเราต้อง และมีความจำเป็นที่จะต้องเคารพข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ซึ่งถ้าผมตีความ อาจจะตีความไม่เหมือนกับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ในสภาของเราแห่งนี้ทุกคนมีสิทธิในการตีความแตกต่างกัน ผมก็ตีความว่ารัฐธรรมนูญส่งเจตนารมณ์ให้พวกเราปฏิบัติตามข้อบังคับ ดังนั้นเองจากความเห็นที่กระผมได้ขออนุญาตนำเสนอผ่านท่านประธานไปยังที่ประชุมนะครับ กระผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกบางท่านที่บอกว่าการเสนอชื่อของท่านพิธาในวันนี้ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านครั้งสุดท้ายครับ ไม่สามารถทำได้ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านรังสิมันต์ โรม แล้วตามด้วยท่านอักรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ นะครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน ผมรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายต่อประเด็นที่มีท่านสมาชิกหยิบยกขึ้นมาว่าในกรณีที่คุณพิธา ลิม้เจริญรัตน์ Candidate นายกรัฐมนตรีที่ถูกเสนอชื่อขึ้นมาในวันนี้ จะไม่ให้มีการเสนอชื่อคุณพิธา ลิม้เจริญรัตน์ เพื่อลงมติอีก โดยอ้างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๑ ว่าเป็นญัตติที่ตกไปแล้ว ห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันมาเสนออีกในสมัยประชุมนี้ ผมไม่เห็นด้วยอย่างเด็ดขาดกับข้อเสนอดังกล่าวซึ่งเป็นการตีความข้อบังคับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายท่านประธานครับ ผมมีความเห็นว่าการพยายามตีความกฎหมายกันไปในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดปัญหากระทบต่อสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญในส่วนที่ว่าด้วยการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรี พวกท่านเพียงแค่ว่าไม่ต้องการให้คุณพิธา ลิม้เจริญรัตน์ เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ถึงขนาดทำลายหลักการทุกหลักการที่มีในรัฐธรรมนูญลงเสีย เผาบ้านเพื่อไล่หนู ซึ่งทั้งหมดนี้ผมจะแจกแจงออกเป็น ๔ เหตุผลด้วยกัน

เหตุผลข้อแรก ที่จะตอกย้ำถึงการเสนอญัตติที่ไม่ถูกต้องนี้ คือกระบวนการพิจารณาที่เรากำลังดำเนินการนี้มีคำ ๒ คำท่านประธาน คำ ๒ คำที่ว่า คำแรกคือ

การเสนอชื่อบุคคล หรือในภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า Candidacy proposal และคำที่ ๒ คือคำว่าญัตติ หรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Motion คำ ๒ คำนี้มีความหมายคนละเรื่อง ไม่อาจจะเอามาปนกันได้เลย เพราะการเสนอชื่อบุคคลเป็นการเสนอเพื่อขอความเห็นชอบบุคคล ซึ่งในทางการเมือง การพิจารณาตัวบุคคลนั้นมันมีปัจจัยหลายอย่างที่จะต้องมาพิจารณาประกอบกัน ดังนั้นโดยทั่วไปหากเป็นกรณีที่มีความมุ่งหมายจะไม่ให้มีการเสนอบุคคลซ้ำ ก็จะต้องมีการบัญญัติกฎหมายเอาไว้อย่างชัดเจน -----

เช่น ฟังให้ตีท่านประธาน กรณีการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มีการกำหนดเอาไว้ อย่างชัดเจนในมาตรา ๑๒ วรรคเก่า ว่าผู้ที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาจะเข้ารับ การสรรหาหรือคัดเลือกครั้งใหม่ไม่ได้ หรือแม้แต่ในการสรรหา กกต. ก็จะมีบทบัญญัติ ทำนองเดียวกัน กรณีเช่นนี้หากนำมาเทียบเคียงกับการเสนอบุคคลเพื่อเป็นนายกรัฐมนตรี ก็จะพบว่าไม่มีบทบัญญัติใดที่ได้กำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนว่าห้ามเสนอซ้ำอีก ตามข้างต้น ที่ผมได้กล่าวมา การหยิบยกเอาข้อบังคับ ข้อ ๔๑ มาโต้แย้งว่าการเสนอชื่อคุณพิชา ลิมเจริญรัตน์ เป็นนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นการเสนอผู้ติดซ้ำ ไม่สามารถกระทำได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ จึงเป็นการพิจารณา เป็นการตีความกฎหมายที่ไม่ถูกต้อง เป็น สส. กันมาก็สมัยแล้วครับ ขอโทษเถอะครับ กฎหมายสูงสุดท่านไม่เข้าใจหรืออย่างไร

ข้อ ๒ ท่านประธาน หลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ สำนึก กันบ้าง ที่มาอยู่กันตรงนี้เพราะเรามีรัฐธรรมนูญ หลักการนี้เป็นหลักการที่ยืนยันว่าไม่มี กฎหมายใดที่สามารถโต้แย้งรัฐธรรมนูญ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ ซึ่งเมื่อไปดู ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเลือกนายกรัฐมนตรีในมาตราหลัก คือมาตรา ๑๕๕ ก็ระบุไว้ว่าการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีให้เลือกจาก Candidate ผู้ซึ่งอยู่ใน รายชื่อที่พรรคการเมืองเขาได้แจ้งเอาไว้ เฉพาะจากพรรคการเมืองได้รับเลือกเป็น สส. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งการแจ้งรายชื่อที่ว่านั้นก็ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ ท่านประธาน ที่ให้พรรคการเมืองส่งชื่อบุคคลที่เขาอยากส่งเข้าชิงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีตั้งแต่ตอนที่สมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีตรึงไหนเลยที่ระบุว่า Candidate คนหนึ่ง ถ้าถูกเสนอชื่อมาลงมติไม่ผ่านห้ามเสนอซ้ำอีก ดังนั้นการอ้างเอากฎหมายระดับข้อบังคับ การประชุมซึ่งมีศักดิ์ที่ต่ำกว่ารัฐธรรมนูญแล้วมาใช้บังคับขัดกับรัฐธรรมนูญ ฟังให้ชัด ผมไม่ได้ กำลังบอกว่าข้อบังคับข้อนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับข้อนี้ผมเชื่อมั่นว่ามันสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญ แต่ความมุ่งหมายที่ประสงค์ร้ายต้องการตีความข้อบังคับนี้ให้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพียงเพราะต้องการเตะชดชาพิธา ลิมเจริญรัตน์

ข้อ ๓ ท่านประธานครับ อย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่าการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ว่าจะเลือกใครก็ได้ทั้งนั้น แต่จะต้องเลือกจาก Candidate ผู้ซึ่งอยู่ในรายชื่อ ที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ เฉพาะจากพรรคการเมืองที่ได้รับเลือก

เป็น สส. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น เมื่อเลือกตั้งแล้วพรรคใด
ได้ สส. เข้ามาถึงร้อยละ ๕ บุคคลในรายชื่อที่พรรคนั้น ๆ ส่งมาก็ย่อมเป็น Candidate
นายกรัฐมนตรีที่ซึ่ง สส. สามารถเสนอชื่อเพื่อลงมติได้เสมอ

คำถามสำคัญท่านประธานครับ คำถามสำคัญ เมื่อมีการเสนอชื่อ Candidate
คนใดคนหนึ่งเพื่อลงมติ เขาอาจได้รับความเห็นชอบจนเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้ หรืออาจได้
คะแนนเสียงไม่มากพอที่จะผ่านเกณฑ์ ทำให้ต้องมีการลงมติใหม่ในรอบถัดไปก็เป็นไปได้
เช่นเดียวกัน แต่เพียงการที่เขาคนนั้นไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาในการลงมติครั้งนั้น
เขาสูญเสียสถานะของการเป็น Candidate นายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘
ไปเลยอย่างนั้นหรือครับ คำตอบไม่มีทางเกิดขึ้นได้เลย ไม่มีตรงไหนในรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้
อย่างนั้น -----

และในเมื่อรัฐธรรมนูญเองก็ไม่ได้บัญญัติเอาไว้ จะให้อ้างข้อบังคับเพื่อให้เป็นโทษกับสถานะของ Candidate นายกรัฐมนตรีซึ่งรัฐธรรมนูญรับรองเอาไว้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญได้แก่นายกรัฐมนตรี พวกท่านทำแบบนั้นไม่ได้เด็ดขาดครับ เช่นนั้นแล้วการตีความข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๑ ให้มีผลเป็นการห้ามมิให้ Candidate นายกรัฐมนตรีที่ได้รับเสียงไม่เพียงพอในการลงมติครั้งหนึ่งจะไม่สามารถถูกเสนอชื่อเพื่อลงมติในครั้งถัด ๆ ไปได้อีก เท่ากับว่าหลังจากการลงมติครั้งแรกบุคคลนั้นได้สูญเสียสถานะ Candidate ตามรัฐธรรมนูญไปโดยปริยาย จึงเป็นการตีความข้อบังคับโดยขัดต่อกฎหมายสูงสุดของประเทศนี้

ประการที่ ๔ เหตุผลข้อสุดท้าย ถ้าเราลองไปพิจารณามาตรา ๒๗๒วรรคสองบ้าง เรื่องการปลดล็อกให้เลือกนายกรัฐมนตรีคนนอกได้เมื่อไม่สามารถเลือก Candidate จากรายชื่อที่พรรคการเมืองส่งมาได้แล้ว แต่ในมาตราและวรรคดังกล่าวก็ระบุไว้ด้วยว่าหลังจากการปลดล็อกจะยังเสนอชื่อ Candidate ตามรายชื่อของพรรคการเมืองได้อีก นี่ก็เป็นอีก ๑ ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าในรัฐธรรมนูญเองก็ยังรับรองการเสนอชื่อ Candidate เข้าได้โดยไม่สนใจว่า Candidate คนนั้นจะเคยหรือไม่เคยได้รับความไว้วางใจความเห็นชอบจากสภามาก่อนหรือไม่ แต่อย่างใด และไม่ใช่แค่เท่านั้นท่านประธานครับ การลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีไม่ได้มีแค่มิติของกระบวนการทางกฎหมายเท่านั้น แต่ที่สำคัญมันคือกระบวนการประชาธิปไตย เพราะในการเมืองระบบรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือกลไกสำคัญในการถือนำเสียงของประชาชนที่ได้เปล่งออกมาผ่านการเลือกตั้งนำไปจัดตั้งรัฐบาลที่สอดคล้องกับเจตจำนงของประชาชนให้ได้อย่างดีที่สุด ซึ่งในความเป็นจริงมันไม่ใช่เรื่องง่ายครับท่านประธาน ในทางการเมืองมันไม่เคยเป็นเรื่องง่าย มันต้องพูดคุยมันต้องเจรจาเพื่อหาหนทาง หาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับพี่น้องประชาชน และหลายครั้งเมื่อมันเป็นแบบนี้ การจัดตั้งรัฐบาลบ่อยครั้งจึงไม่สามารถทำได้ นี่คือเรื่องละเอียดอ่อนที่ต้องอาศัยการพูดคุยทำความเข้าใจอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แล้วก็มักจะมีอุบัติเหตุระหว่างทางให้คอยแก้ไขสม่ำเสมอเช่นเดียวกัน บางครั้งเสนอชื่อเข้าไปลงมติแล้วพบว่าเสียงไม่ครบก็ไม่ใช่จะสรุปได้แล้วว่าจะไม่มีทางรวมเสียงครบได้อีกในการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีในครั้งต่อไป การลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีจึงควรเป็นพื้นที่แห่งโอกาสที่ให้สภาผู้แทนราษฎร

ได้เลือก ได้ลอง ได้พยายามหาทางในการตอบสนองต่อเจตจำนงของประชาชนที่เขาไป
ใช้สิทธิใช้เสียง นี่ไม่ใช่พื้นที่ของการมาสรรหาواهرใด ๆ เพื่อทำลายเสียงประชาชน เพื่อตัดสิทธิ
คนที่เป็นความหวังของพี่น้องประชาชน พื้นที่แห่งนี้ควรจะเป็นหน้าประวัติศาสตร์ที่เรา
จะออกจากการเมืองที่เกิดขึ้น ย้ายอยู่กับที่ ผ่านการรัฐประหารตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ ท่านประธานครับ
ผมขออย่าเตือนกับทุกท่านในที่นี้ผ่านท่านประธานว่าเวลาที่เราคิดถึงประเด็นการตีความ
ข้อบังคับ ที่ทำกันอยู่อย่างนี้อ่าแค่คิดกับเรื่องเฉพาะหน้า อย่างคิดแค่นี้คือการแก้ปัญหา
ของตัวเองต่อกรณี Candidate นายกรัฐมนตรีที่ชื่อว่าพิธา แต่ควรจะมีมองเห็นภาพกว้าง
คิดถึงกรณีอื่น ๆ ที่อาจจะได้รับผลกระทบจากการตีความข้อบังคับนี้ด้วย ที่สำคัญซึ่งผมอยาก
ฝากท่านประธานไปถึงเพื่อน สส. เป็นพิเศษ -----

คือขอให้คิดเผื่อไปถึงอนาคตข้างหน้า ในวันที่ทเฉพาะกาล มาตรา ๒๗๒ สิ้นสุดลงแล้ว
กลับไปใช้การลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีโดยสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นอีกครั้ง การจะปลดล็อก
นายกรัฐมนตรีคนนอกก็ทำไม่ได้แล้ว จริงอยู่ที่การประชุม สส. กับการประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภาจะใช้ข้อบังคับคนละอย่างกัน แต่เนื้อหาแบบข้อ ๔๑ ที่อยู่ในข้อบังคับ
ของการประชุมรัฐสภา ก็เหมือนกับข้อบังคับการประชุมของ สส. เช่นเดียวกัน ดังนั้นครับ
พึงระลึกว่าบรรทัดฐานที่แปลกประหลาดที่พวกท่านได้ร่วมสร้างในวันนี้ วันหนึ่งข้างหน้า
มันจะกลับมาสร้างความยากลำบากให้กับ Candidate นายกรัฐมนตรีของพวกท่านเอง
หรือแม้แต่ในการเสนอบุคคลอื่น ๆ ในกรณีอื่น ๆ ที่จะสร้างความยุ่งยากและเสียหายให้กับ
สถาบันต่าง ๆ ของบ้านเมือง พึงสังวรและระมัดระวังให้ดี สุดท้ายนี้ผมสรุปแบบนี้
ท่านประธานครับ การพยายามตีความข้อบังคับเพื่อตัดสิทธิ Candidate นายกรัฐมนตรี
ไม่ให้ถูกเสนอชื่อเพื่อลงมติรอบที่ ๒ ได้นั้น เห็นได้ว่ามีข้อปัญหาที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
ขัดต่อครรลองประชาธิปไตย ซึ่งผมไม่อาจเห็นด้วยกับการตีความแบบนี้ได้ และสุดท้าย
ฝากเอาไว้ให้คิด พวกท่านทั้งหลาย พวกท่านหวาดกลัวยุคสมัยใหม่ขนาดนั้นเลยหรือครับ
ขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปเป็นท่านอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ และตามด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู
ขอความกรุณาว่าอย่าเกินท่านละ ๑๐ นาทีนะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ผมได้
เป็นผู้ที่เสนอญัตติให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาว่าญัตติที่เสนอให้คุณพิธา ลัมเจริญรัตน์ มาเป็น
นายกรัฐมนตรีนั้นชอบด้วยข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร วันนี้
ทุกท่านคงได้มีการอภิปรายมาตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม อยู่แล้วว่า คุณพิธา ลัมเจริญรัตน์
สมควรที่จะนั่งในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือไม่ อย่างไร วันนี้เป็นวันที่เราจะมาอภิปรายว่า
ขั้นตอนในการเสนอในครั้งที่ ๒ นั้นถูกกฎหมาย ถูกข้อบังคับหรือไม่ อย่างไร อันนี้ไม่ใช่
เป็นการอภิปรายเรื่องความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเหมือนเมื่อสัปดาห์

ที่ผ่านมาครับท่านประธาน เหตุผลที่ผมได้ขอยื่นญัตติในครั้งนี้ เป็นเหตุผลที่เราอยากจะได้
นายกรัฐมนตรีเพื่อให้กระบวนการที่ได้มาของนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นไปด้วยความถูกต้อง
ตามรัฐธรรมนูญ ตามข้อบังคับของรัฐสภาซึ่งได้บัญญัติไว้ทุกประการ ท่านประธานที่เคารพครับ
ข้อบังคับของรัฐสภา ข้อ ๔๑ ได้บัญญัติไว้ว่าญัตติใดตกไปแล้วห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการ
เช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ญัตติที่ยังมิได้มีการลงมติ ถึงตรงนี้
ก่อนนะครับท่านประธาน การลงมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคมที่ผ่านมา ได้มีการลงมติ
เรียบร้อยแล้ว ก็คือคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ ไม่ได้เสียงถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเป็นไปตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ที่ได้บัญญัติไว้ ถ้ามองว่ากระบวนการในการเสนอ
ที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมาประมาณ ๓ ท่าน อภิปรายกันมาหลายนาทีก็น่าจะเป็นกระบวนการ
ในการเสนอคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา
ซึ่งผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่รู้ ก็ทราบ แล้วก็เข้าใจเป็นอย่างดีที่ท่านอภิปรายมา -----

ไม่ว่าจะเป็นการอ้างรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นการอ้างข้อบังคับ ซึ่งเราได้ปฏิบัติมาแล้ว และได้มีการลงมติมาเป็นที่ยอมรับแล้วเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา แต่การมาประชุมวันนี้คือการพิจารณาญัตติในการเสนอบุคคลมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีข้อคิดเห็นที่ต่างกัน ระหว่างฝ่ายที่เสนอก็บอกว่าการเสนอนั้นไม่เป็นญัตติ ฝ่ายที่คิดว่าเสนอเป็นญัตติก็ลุกขึ้นมาทักท้วง แล้วก็ท้วงติงถึงกระบวนการในการพิจารณาระเบียบวาระในขณะนี้ของรัฐสภาเรา กระผมเองไม่ได้มีปัญหาอะไรส่วนตัวกับคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ เจอกันก็ทักทายกันเพราะเป็นเพื่อนผู้แทนราษฎรด้วยกัน แต่ด้วยความเคารพท่านประธานครับ กระบวนการในการได้มาของนายกรัฐมนตรีนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย จะต้องสามารถชี้แจงพี่น้องประชาชนได้ว่าฝ่ายที่มีความสงสัยว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ผมเองก็เป็นฝ่ายที่ได้ลงมติในครั้งที่แล้วไม่เห็นชอบให้คุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แล้วครั้งนี้ก็เห็นว่าญัตติที่เสนอเข้ามานั้นเป็นญัตติซึ่งซ้ำกับญัตติในสัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งขัดต่อข้อบังคับข้อ ๔๑ ที่ผมได้นำเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกไปเมื่อสักครู่นี้ ฉะนั้นญัตตินี้จะกลับมาพิจารณาได้อีกครั้งหนึ่งในข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ของรัฐสภาก็ได้บัญญัติไว้ครับท่านประธาน ญัตติที่ประธานรัฐสภาจะอนุญาตให้กลับมาพิจารณาใหม่ได้ก็ต่อเมื่อเห็นว่าเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรครวมไทยสร้างชาติ ซึ่งเมื่อวานนี้ได้มีการประชุมพรรคกัน มีการประชุม สส. ของพรรคกัน ก็ได้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้กันอย่างกว้างขวางแล้วก็ละเอียด แล้วเราก็มีหัวหน้าของพรรคเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย เป็นอดีตผู้พิพากษา แล้วก็มีทีมกฎหมายเข้ามาหารือกัน เราก็มีความเห็นครับว่าญัตติที่เสนอมานั้น สถานการณ์ในปัจจุบันนั้นไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเลยที่จะเป็นเหตุผลให้ประธานรัฐสภานั้นจะหยิบยกญัตตินี้ขึ้นมาพิจารณาซ้ำ เพราะอะไรครับ เพราะว่า ๘ พรรคการเมืองที่เสนอให้คุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ มาเป็นนายกรัฐมนตรีก็ยังเป็น ๘ พรรคเหมือนเดิม แล้วก็ยังเสนอบุคคลเดิมมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นี่คือการประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ วันที่มีการอภิปรายในวันแรกถึงความเหมาะสมของท่านพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ ในการมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่ไม่เห็นชอบ แล้วก็ฝั่งที่งดออกเสียง ได้อภิปรายตั้งข้อสังเกตแล้วก็ข้อห่วงใยในนโยบาย

ของท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ แล้วก็พรรคก้าวไกล ในการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ซึ่งจะนำมาถึงความแตกแยกของพี่น้องประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่เห็นชอบก็มีข้อห่วงใย แล้วก็ยื่นข้อเสนอว่าถ้าถอยในประเด็นดังกล่าว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฝั่งนี้พร้อมที่จะสนับสนุนคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ นั่งตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพราะนี่คือข้อห่วงใย แต่คุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เองก็ยังยืนยันในสภาแห่งนี้ว่าพูดแล้วทำ แล้วก็ต้องทำ แล้วก็เพิ่มเพดาน ตรงนี้นำมาซึ่งความไม่สบายใจของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝั่งที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ แล้วช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านประธานได้ติดตามข่าว สมาชิกของพรรคก้าวไกลไม่ได้มีที่ทำเลยที่จะลดเพดานหรือถอยในการแก้กฎหมายมาตรานี้ ท่านประธานครับ นี่คือเหตุผลในสถานการณ์ปัจจุบัน

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมอนุญาตประท้วงท่านที่กำลังอภิปรายครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก่อนครับ
เชิญครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : คือผมขอประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ เพราะว่าวันนี้ประเด็นคืออะไรครับ กำลังพูดกันในมาตรา ๑๕๑ ว่าตกลงแล้วการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีให้รัฐสภาเห็นชอบนี้เป็นญัตติหรือไม่ เข้าข้อ ๔๑ หรือว่าข้อ ๑๓๖ กันแน่ -----

แต่นี้กำลังจะมาอภิปรายมาตรา ๑๑๒ วาระที่หนึ่งหรือครับ จะเอาไหมครับ ถ้าเอา เดี่ยวมีเพื่อนสมาชิกผมอยากจะ Jam เรื่องนี้อย่างมาก เอาไหม ผมถามผ่านท่านประธาน เอาหรือเปล่า ถ้าเอาเดี๋ยวจัดให้

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เอาสิครับ ท่านประธานครับ สส. ฝั่งทางนี้ ๓ พรรคการเมือง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ยุตินะครับ อย่าเพิ่งพูด เดี่ยวผมจะอนุญาตให้ท่านต่อนะครับ เชิญต่อครับ แล้วก็ให้อยู่ในหัวข้อคือเกี่ยวกับเรื่องข้อบังคับเท่านั้น เรื่องที่ทำมาแล้วไม่ต้องพูดนะครับ ท่านวิโรจน์เดี๋ยวค่อยถึงคิวท่านนะครับ เชิญครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานครับ ผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ พรรครวมไทยสร้างชาติ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกฝั่งพรรคก้าวไกลอภิปราย ท่านรังสิมันต์ โรม อภิปราย ผมก็ฟังอย่างให้เกียรติ แล้วก็ฟังด้วยการคิดพินิจพิเคราะห์ถึงเหตุผลที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายมา แต่หลายครั้งเวลาผมอภิปราย คุณวิโรจน์ก็จะขึ้นมาดุดัน ผมก็ไม่เข้าใจว่าต้องการสร้างให้บรรยากาศในการประชุมสภาของเราให้ราบรื่นหรือไม่ อย่างไร ท่านฟังสิครับว่าเหตุผลคืออะไร แล้วก็เหตุผลที่ผมจะนำเสนอ ขออนุญาตท่านวิโรจน์ด้วยนะครับ

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงเพราะว่าพูดชื่อผมแล้วผมเสียหายครับ คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักษณะอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จริง ๆ แล้วผมไม่ได้อยากขัดท่านที่กำลังอภิปราย ถ้าเกิดอภิปรายอยู่ในร่องในรอย อยู่ในประเด็น แต่อยู่ดี ๆ ก็มาพูดถึงการแก้ไขมาตรา ๑๑๒ แล้วอย่างนี้ผมก็กังวลครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่นี้แล้วครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะทางเลขาธิการพรรคผมก็เตรียมจะชี้แจงอยู่แล้ว เดี่ยวมันจะยืดยาวไปกันอีก

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ยี้ดยาว

(นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม เอกนัฏ พร้อมพันธุ์ ขอประท้วงท่านประธาน

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะอย่างไร
เราก้ยืนยันแล้วผมก็ชี้แจง พรรคเราก้ชี้แจงไปหลายครั้งแล้วว่ามันไม่ได้เป็น MOU
ใน ๘ พรรคร่วม แล้วก็ยินดีที่จะใช้กระบวนการในการรับฟังความคิดเห็น กระบวนการ
ทางรัฐสภา แล้วถ้าหากว่ามันต้องทอดระยะออกไป ใช้เวลามากขึ้น โอบรับความคิดตรง
คิดต่างมากขึ้น เราก้ยินดียืดหยุ่น แต่นี้ก็พยายามจะทำให้ประเด็นนี้ไปเป็นประเด็นเร่งด่วน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ
กำลังจะเตือนครับ ขอร้องนะครับ ใจเย็น ๆ นิดหนึ่งครับ ท่านเอกนัฏอย่าประท้วงนะครับ
พอแล้วครับ ท่านประธานรัฐสภามาแล้ว เมื่อสักครู่กำลังจังหวะเปลี่ยนผ่าน ดังนั้นก็เรียน
ท่านประธานแล้วว่าจะใช้เวลาแต่ละท่านอย่าเกิน ๑๐ นาที ตอนนี้ก็เหลืออีก ๔ ท่าน
เท่านั้นเองนะครับ ก็ขอความกรุณา แล้วเราอาจจะได้มีการลงมติกันต่อไป

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขอประท้วงท่านประธานครับ ผม เอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรครวมไทยสร้างชาติ สมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงการทำหน้าที่ของท่านประธาน
ท่านประธานต้องหยุดให้เพื่อนสมาชิกคุณวิโรจน์ขึ้นมาขัดจังหวะสมาชิกที่กำลังอภิปรายอยู่
คือท่านอัครเดชได้แล้วครับ ผมฟังอยู่ตลอดครับ อยู่ในประเด็นทั้งหมด ท่านก็กำลัง
อภิปรายอยู่ว่าการตีความของการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติ ซึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑
ตกไปแล้วนำกลับมาพิจารณาอีกไม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณ
ที่เตือนผม พอแล้วนะครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ได้ย้ำอยู่ว่ามันไม่มีเหตุการณ์อะไรเปลี่ยนครับ กรุณาฟังเพื่อนสมาชิกฝั่งเราด้วย ความเป็นประชาธิปไตยต้องการพลธิและการแสดงออกซึ่งกันและกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวเชิญท่านประธานรัฐสภาต่อนะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สส. พรรครวมไทยสร้างชาติ ท่านประธานครับ ขออนุญาตอภิปรายต่อครับ แต่สถานการณ์สัปดาห์ที่ผ่านมา เหตุการณ์ตรงนี้ในสิ่งที่ สส. ที่ไม่เห็นชอบในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ นั้น ไม่ได้รับทราบหรือมีสัญญาณจากพรรคก้าวไกลเลยว่าจะถอยในเรื่องที่เราห่วงใย ฉะนั้นสถานการณ์ตรงนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลยครับ เราจึงมีความคิดว่าท่านประธานก็สามารถใช้ดุลยพินิจได้โดยสุจริตว่าการที่จะนำญัตตินี้ขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งนั้นไม่สามารถกระทำได้ อันนี้คือสิ่งที่ผมนี้จะอภิปรายให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกได้เห็นว่าการทำไมญัตตินี้จึงเข้าช้อนตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ของรัฐสภา

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นต่อมาที่เราต้องพิจารณาว่าการที่เสนอบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นญัตติหรือไม่ อย่างไร ผมเรียนท่านประธานว่าข้อบังคับรัฐสภานั้น ข้อ ๓๖ บัญญัติไว้โดยชัดเจนว่าการเสนอบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นญัตติ เพราะข้อ ๓๖ ได้บัญญัติไว้ว่าญัตติที่ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ ให้ผู้รับรองญัตติแสดงการรับรองโดยวิธียกมือขึ้นพับศีรษะ เว้นแต่การรับรองการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามข้อ ๑๓๖ หมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน ข้อบังคับ ข้อ ๓๖ นี้เห็นชัดเจนว่าการที่เสนอบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นมันเป็นญัตติครับ แต่การที่จะรับรองนั้นให้ไปดูข้อบังคับข้อ ๑๓๖ ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายกันไปแล้วว่าข้อ ๑๓๖ นั้นคืออะไร ก็คือการเสนอบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งแล้วก็มีรายละเอียด เพื่อนสมาชิกก็สามารถไปดูได้เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมไม่ขอไปที่ข้อ ๑๓๖ แต่อยากจะเรียนกับท่านประธานครับว่าการเป็นญัตตินั้น ความหมายของคำว่า ญัตติ ที่ผ่านมานั้นศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลยุติธรรม

เวลาตัดสินใจอะไรก็ล้วนแล้วแต่ไปดูพจนานุกรมคำแปลของศัพท์นั้นว่าแปลว่าอะไร
ผมก็เหมือนกันครับท่านประธาน ก่อนที่จะไปถึงศาลรัฐธรรมนูญว่าคำว่าญัตตินี้แปลว่าอะไร
ผมก็ไปดูพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ ได้นิยามไว้ว่า ญัตติ
คือข้อเสนอเพื่อให้มีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดในกิจการของสภาที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ
อีกอันหนึ่ง คำแปลครับ ญัตติคือข้อเสนอเพื่อลงมติ เช่นผู้แทนราษฎรเสนอญัตติเข้าสู่สภา
เพื่อขอให้ที่ประชุมลงมติว่าเห็นชอบหรือไม่ ท่านประธานก็จะทราบว่ามีเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
การที่เราได้มีการเสนอให้มีผู้มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นมีการลงมติครับ ฉะนั้นเมื่อมี
การลงมติดังนั้นก็คือยุติตามความหมายของพจนานุกรม มันแปลเป็นอย่างอื่นไม่ได้ครับ
ท่านประธาน นี่คือสิ่งที่เราต้องเคารพที่กฎหมายได้ระบุไว้ เราเองถ้าท่านบอกว่าข้อบังคับนี้
ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นตอนนี้ที่เรานั่งประชุมกันอยู่นี้มันประชุมต่อไม่ได้เลยครับ ก็ต้องปิด
การประชุม แล้วก็ให้กรรมาธิการไปร่างข้อบังคับรัฐสภาใหม่ครับท่านประธาน แต่มัน
ไม่ใช่ครับ ข้อบังคับนี้ไม่ว่าจะเป็นข้อ ๓๖ หรือข้อ ๓๒ ที่ผมยื่นเพื่อให้มีญัตติในการพิจารณา
เรื่องนี้ หรือข้อ ๑๓๖ มันคือข้อบังคับที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ไม่มีอันไหนขัดต่อรัฐธรรมนูญครับ
ท่านประธาน แล้วที่สำคัญผมได้อภิปรายไปแล้วว่าข้อบังคับของรัฐสภา ข้อบังคับของ
สภาผู้แทนราษฎรนั้นมีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติคือกฎหมาย เพราะอะไรครับ
ท่านประธาน การออกข้อบังคับของรัฐสภา การออกข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรนั้น
ก็ต้องมีการตั้งกรรมาธิการ การจะแก้ข้อบังคับก็ต้องมีการผ่านวาระที่หนึ่งในการพิจารณา
ของสภา ของรัฐสภา มีการพิจารณาวาระที่สองในการแปรญัตติ แล้วก็มีการลงมติ
ในวาระที่สาม ทำเหมือนพระราชบัญญัติเลยครับท่านประธาน ฉะนั้นกฎหมายตรงนี้ไม่มี
อะไรขัดต่อรัฐธรรมนูญครับ ทุกอย่างชอบด้วยรัฐธรรมนูญหมด ฉะนั้นผมจึงเห็นว่าญัตติ
ที่เพื่อนสมาชิกเสนอเข้ามาในการเสนอคุณพิชา ลัมเจริญรัตน์ นั้นเป็นญัตติตามข้อบังคับ
และตามรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอนครับท่านประธาน

ที่นี้เรื่องต่อมาท่านประธานครับ เมื่อช่วงเช้านี้ได้มีการอภิปราย ท่านประธานนั่งอยู่บนบัลลังก์ ท่านประธานก็ได้ใช้ดุลยพินิจครับว่าญัตติที่ผมเสนอเป็นญัตติที่ซ่อนญัตติหรือไม่ ท่านประธานก็ได้ใช้ดุลยพินิจแล้วว่าญัตติที่ผมเสนอชอบด้วยข้อบังคับที่เราจะต้องพิจารณาต่อไป บังเอิญระหว่างที่ผมจะทักท้วงท่านประธานในการนำข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ มาบังคับใช้ ท่านประธานมีภารกิจ ก็เลยให้ท่านรองประธานมาทำหน้าที่ประธานแทน ผมก็อยากขอให้ท่านประธานได้ทบทวนครับว่าผมเองเป็นผู้ที่เสนอให้มีญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) เพื่อปรึกษาหารือเรื่องนี้ ก็อยากให้ท่านประธานได้พิจารณาว่าญัตติของผมนั้นยังคงอยู่ รวมถึงของท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ด้วย ขออนุญาตเอย่ยนามท่าน

ส่วนที่ ๒ ครับ ญัตตินี้จะครับท่านประธาน ไม่ได้ทำให้คุณพิธา ลิ่มเจริญรัตน์ เสียสิทธิในการที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีก เพราะข้อบังคับได้ระบุไว้ว่าสมัยนี้เสนอไม่ได้ ก็ยังสามารถเสนอในสมัยหน้าได้ นี่คือนี่ที่ข้อบังคับนั้นได้บัญญัติไว้ ไม่ได้ทำให้เสียสิทธิตามรัฐธรรมนูญเลยว่าเมื่อโหวตครั้งนี้แล้วไม่สามารถโหวตได้อีก แต่สิ่งที่เราต้องเคารพคือข้อบังคับที่ได้บัญญัติไว้ นี่คือนี่ที่ผมได้แสดงเหตุผลให้ท่านประธานครับ ฉะนั้นสิ่งที่ผมได้อภิปรายมาคือเป็นสิ่งที่ยืนยันครับว่าสมาชิกของพรรครวมไทยสร้างชาติเห็นว่าการเสนอให้มีการโหวตคุณพิธา ลิ่มเจริญรัตน์ มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งไม่สามารถทำได้ เป็นการผิดข้อบังคับและผิดกฎหมายครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณพิชายกมือ เชิญครับ

นายพิธา ลิ่มเจริญรัตน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตครับ ท่านประธาน ณ ปัจจุบันตอนนี้ครับ มีเอกสารจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผมถูกหยุดปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นคงจะขออนุญาตพูดกับท่านประธานว่ารับทราบคำสั่งนะครับ แล้วก็ปฏิบัติตามอย่างที่เป็นคำสั่งจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยเป็นอื่น ขอใช้โอกาสนี้ในการอำลาท่านประธานจนกว่าเราจะพบกันใหม่ แล้วก็ขอฝากเพื่อน ๆ สมาชิกในการใช้รัฐสภาดูแลพี่น้องประชาชน ผมคิดว่าประเทศไทยเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิมอีกแล้วครับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม แล้วถ้าเกิดประชาชนชนะมาได้แล้วครึ่งทาง เหลืออีกครั้งทาง ถึงแม้ว่า

ผมจะยังไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ แต่ขอให้เพื่อนสมาชิกทุกคนช่วยกันดูแลประชาชนต่อไปครับ
ขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณคุณพิธามากครับ
ขอบคุณจริง ๆ ครับคุณพิธที่ทำให้ความเคารพต่อกติกาของสภา เมื่อมีคำวินิจฉัยของศาล
มาถึงสภาท่านก็ได้เคารพในกติกาของสภาคือไม่ขอปฏิบัติหน้าที่ในสภานี้จนกว่าคำสั่งวินิจฉัย
จะเปลี่ยนแปลงไป ขอขอบคุณมากครับ ท่านก็ได้ทำหน้าที่เป็นสมาชิกของสภานี้ด้วยดี
ตลอดมาครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ที่จะอภิปรายต่อไปคือผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู และทางนี้ก็ขอ
อีกท่านหนึ่ง ท่านรองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล แล้วก็ไปทาง สว. นะครับ ท่าน สว. มีชื่อ
อยู่ในนี้ลำดับถัดมาก็คือคุณสมชาย แสวงการ ที่รอ แล้วก็มีคุณเสรีเสนอมอีกท่านหนึ่ง
เดี๋ยวค่อยไปตามลำดับนะครับ ตอนนี้ก็ขอท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู ครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพครับ กระผม วรวิทย์ บารู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี เขต ๑
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ปัญหาที่เราพูดคุยที่มีการอภิปรายกันอยู่นี้
ก็คือการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยว่าเป็นญัตติหรือไม่ ผมมีความเห็น
การพิจารณาความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น
เป็นพันธกิจของรัฐสภา พันธกิจหลักนะครับ ซึ่งเราอาจจะละเลยไม่ได้เลย มันไม่ได้เป็นญัตติ
ปกตินะครับ แต่เป็นพันธกิจที่เราอาจจะละเลยได้ บังคับให้สมาชิกรัฐสภา เป็นกระบวนการ
ทางกฎหมาย กระบวนการทางรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย
เป็นข้อกฎหมาย ไม่ได้เป็นไปในลักษณะของการเมือง จริง ๆ แล้วเหมือนเพื่อนสมาชิกที่ได้
พูดคุยกันอภิปรายไปแล้วว่าญัตตินั้นน่าจะตรงกับภาษาอังกฤษว่า Motion ส่วนข้อเสนอ
นั้นน่าจะตรงกับคำว่า Proposal ตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญนั้นเขาให้เสนอบุคคล
ในมาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ เสนอรายชื่อ เป็นการเสนอรายชื่อไม่ใช่เสนอญัตติ เพราะฉะนั้น
ในรัฐธรรมนูญเองก็ไม่เคยใช้คำว่า ญัตติให้ความเห็นชอบผู้สมควรได้รับการแต่งตั้ง
เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ใช้คำว่า เสนอชื่อ ซึ่งเป็นหลักการตามรัฐธรรมนูญ ผมย้ำว่า
เป็นหลักการตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ว่า
เราจะเสนอบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นได้กี่ครั้ง แล้วก็อีก
ประเด็นหนึ่งนะครับ มันก็เป็นหลักเกณฑ์และเป็นหลักการของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐
ด้วยเช่นเดียวกันว่าเราจะเสนอกี่ครั้งก็ได้ ผมยกตัวอย่าง เช่น ถ้าหากว่ามันเป็นญัตติแล้วก็
ตกไป ในการเสนอ Candidate เป็นนายกรัฐมนตรีในรอบนี้ หลังจากเลือกตั้งที่ผ่านมา
มีทั้งหมด ๘ คน ถ้าเป็นเป็นญัตติมันก็จะหลุดไปเรื่อย ๆ เสนอคนแรกไม่ได้ก็คนนั้นหมดไป
คนที่สองมาก็ไม่ได้ก็หมดไป ก็จะกลายเป็นว่าบุคคลที่อยู่สุดท้ายอาจจะโชคดีได้รับการแต่งตั้ง
เป็นนายกรัฐมนตรีได้ อันนี้จะพบว่าหลักการเป็นการเสนอรายชื่อ ไม่ใช่ให้เสนอญัตติ
เพื่อพิจารณาพูดคุยกันถึงผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ หากเรา
ยึดว่าเป็นญัตติแล้วนะครับ เหมือนกับองค์กรอิสระ ผมเข้าใจว่าพี่น้องเรา เพื่อน ๆ ที่เป็น
สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเคยเป็นเพื่อน เคยอยู่ใน สว. ด้วยกัน ก็เคยทราบในประเด็นเหล่านี้

เป็นอย่างดีว่าเราไม่อาจจะให้ความเห็นชอบก็สามารถที่จะเสนอเข้ามาใหม่ได้ในลักษณะเดียวกัน เพราะว่าเราต้องการบุคคลที่ดีที่สุด เราต้องการบุคคลที่สมควรที่สุด เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้แต่ถ้าเราละเลยในเรื่องของการเมืองไป เรายกเว้นไป ผมชื่นชมแล้วก็ขออนุญาตเอ่ยชื่อเพื่อน สว. ของผมนะครับ ก็คือคุณสุรเดช จิรนิติเจริญ ผมดู Clip ของท่านที่ท่านให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนในเรื่องการเคารพเจตนารมณ์ของประชาชนในการที่โหวตให้คุณพิธา อันนั้นผมว่าเราในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา สามารถที่จะทำให้การเมือง สามารถที่จะทำให้ประเทศนี้ก้าวไปข้างหน้า เจริญไปข้างหน้าได้ -----

มีวุฒิภาวะในการที่จะให้ความเห็นในเรื่องของการเมืองในการที่จะทำให้ประเทศชาติเดินไปข้างหน้าได้ เพราะฉะนั้นผมที่ตรงนี้จึงอยากจะเรียนให้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน หน้าที่ของท่าน พันธกิจของท่าน ณ วันที่ที่สำคัญมากที่สุดก็คือการที่เราจะช่วยกันหาผู้นำประเทศในลักษณะที่ดีที่สุด ถ้าหากเรายึดเอาว่าญัตติมันก็จบกันครั้งเดียว แล้วอีกอย่างหนึ่งนะครับ Status ทางกฎหมาย ข้อกำหนด ข้อบังคับการประชุม ซึ่งเกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญ โดยสถานะแล้วก็โดยศักดิ์ของกฎหมายมันเทียบกันไม่ได้เลย มันอยู่ห่างไกลมาก เพราะฉะนั้นจะเอาส่วนนี้มาสูงกว่ารัฐธรรมนูญย่อมเป็นไปได้ อีกอย่างหนึ่งที่เราจะต้องพิจารณาร่วมกันที่ตรงนี้ในการที่เราให้เวลามากเกินไปในทางการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี อาจจะมีส่วนองค์ประกอบเป็น Factor มีองค์ประกอบทางด้านการเมือง ซึ่งจะบังคับให้เป็นไปตามที่กลุ่มใด บุคคลใดต้องการได้ ซึ่งตรงนี้เราจะต้องคิดร่วมกันในโอกาสต่อไป ผมยังยืนยันว่าโดยรัฐธรรมนูญนั้นเสนอรายชื่อและทำในลักษณะของ Proposal ไม่ใช่เป็นลักษณะของการที่เป็นญัตติ เพราะฉะนั้นขอยืนยันที่ตรงนี้ว่าเป็นเรื่องของเสนอรายชื่อ ไม่ใช่ญัตติ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณท่านดอกเตอร์วรวิทย์ บารู ต่อไปขอเชิญท่านรองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล ท่านต่อไปเตรียมตัวไว้ก็คือท่านสมชาย แสวงการ ครับ

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชูศักดิ์ ศิรินิล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าประเด็นที่เรากำลังพูดคุยกันอยู่ในขณะนี้คงมีประเด็นสำคัญก็คือการที่ดอกเตอร์สุทิน คลังแสง ได้เสนอชื่อบุคคลที่สมควรจะเป็นนายกรัฐมนตรี คือคุณพิชา ล้มเจริญรัตน์ นั้น อยู่ภายใต้ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๑ หรือไม่ หรืออาจจะแยกย่อยลงไปว่าเป็นญัตติหรือไม่ ถ้าเป็นญัตติแล้วต้องห้ามตามข้อ ๔๑ หรือไม่ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผมพยายามเปิดดูข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๖๓ ไม่มีบทนิยามว่าญัตติคืออะไร แต่ว่าพอไปเปิดดูข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๔๔ นิยามไว้ว่าญัตติคือข้อเสนอใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายให้สภาลงมติหรือชี้ขาดว่าจะให้ปฏิบัติอย่างไร โดยรวมก็หมายความว่าของสภาผู้แทนราษฎรนั้น

เขานิยามคำว่าญัตติไว้ ก็คงจะไม่ต้องเป็นที่ถกเถียงกันมากกว่าอันนี้เป็นญัตติหรือไม่เป็นญัตติ
แต่ของรัฐสภา ปี ๒๕๖๓ พอจั่วหน้ามาก็พูดถึงว่าญัตติจะเสนออย่างไร เช่น ข้อ ๒๙ บอกว่า
ญัตติต้องเสนอล่วงหน้าโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๐ คน ข้อ ๓๐ ญัตติบางญัตติ
ไม่จำเป็นต้องมีผู้รับรอง เช่น ญัตติที่เป็นกฎหมาย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ -----

แล้วก็ไปแต่ละวันดินหนึ่งบอกว่าญัตติที่ยกเว้นมาตรา ๒๗๒ วรรคแรก ไม่ต้องมีผู้รับรอง เหตุที่เขียนไว้เช่นนี้เพราะว่ามาตรา ๒๗๒ วรรคสอง นั้นเขาให้เข้าชื่อกัน เช่นถ้าคุณจะเอาบุคคลภายนอกมาเสนอเป็นนายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาต้องเข้าชื่อกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง รัฐสภาต้องลงมติไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ถึงจะโหวตคนนอกได้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นโดยรวมแล้วก็หมายความว่าเขียนญัตติไว้ทำนองนั้นโดยไม่มีบทนิยาม ส่วนการเสนอชื่อบุคคลที่สมควรเป็นนายกรัฐมนตรี ก็เขียนไว้ในข้อ ๑๓๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗๒ ของรัฐธรรมนูญ ข้อ ๑๓๖ จริง ๆ ก็ลอกรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ มาทั้งดุ้นเลย ไม่มีอะไรเพี้ยนกันไปเลย แต่ก็ขึ้นหัวว่าไม่ใช่การเสนอญัตติ แต่ใช้คำว่า การเสนอชื่อบุคคลที่สมควรเป็นนายกรัฐมนตรี ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน เสนอได้ ๑ ชื่อ โดยมีผู้รับรองตามที่ข้อบังคับกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อเข้าเราก็รับรองไปแล้วอย่างน้อย ๕๐ คนในชื่อนั้น ๆ ที่ผมพยายามพูดมาทั้งหมด ก็อยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นให้เห็นว่าบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญก็ดี ข้อบังคับที่เราอ้างอิงกันก็ดี ข้อสำคัญไม่ได้ห้ามมิให้เสนอบุคคลที่สมควรเป็นนายกรัฐมนตรีได้ก็ครั้งก็หน เพราะฉะนั้นถ้าเสนอไปแล้วไม่ผ่านก็สามารถที่จะเสนอครั้งต่อไปได้ ข้อสำคัญเพียงว่าบุคคลที่เสนอนั้นต้องเป็นบุคคลตามมาตรา ๘๘ ประเทศนี้ต้องมีนายกรัฐมนตรี การบริหารราชการแผ่นดินต้องมีนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นคุณเสนอไปโดยประการใดก็ตามที แล้วก็ขอให้โหวตกันเลือกนายกรัฐมนตรีให้ได้ ถ้าเลือกนายกรัฐมนตรีไม่ได้ รัฐธรรมนูญเขียนว่าไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็มีทางออกไปใช้มาตรา ๒๗๒ วรรคสอง กล่าวคือมีการเข้าชื่อกัน แล้วท้ายที่สุดเข้าชื่อกันแล้วรัฐสภามีมติให้เอาคนนอก โดยเสียงที่จะให้เอาคนนอกนั้นต้องถึงขนาด ๕๐๐ เสียงของทั้ง ๒ สภา แต่ข้อสังเกตครับท่านประธานที่เคารพ ข้อสังเกตของผมก็คือว่าแม้จะเสนอให้เอาคนนอก แต่ข้อบังคับ รัฐธรรมนูญยังเขียนต่อไปอีกว่าจะเอาคนในที่เคยเสนอไว้แล้วก็ได้ แปลว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนี้ ให้ความสำคัญกับบุคคลที่ถูกเสนอเป็น Candidate นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๘ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเรามีใช้เลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง เคยมีข้อเสนอทำนองนี้ ท้ายที่สุดก็ไปโจมตีกันว่าคุณเอาระบบประธานาธิบดีมาใช้ ทั้ง ๆ ที่ปัจจุบันนี้เลือกนายก อบจ. ก็เลือกกันไปแล้ว เป็นการเลือกโดยตรง เราไม่ได้เลือกนายกรัฐมนตรีจากหัวหน้าพรรคการเมืองที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ที่ได้เสียงข้างมากเหมือนในอดีต บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ประกอบกับ
มาตรา ๘๘ เลือกนายกรัฐมนตรีจากบุคคลที่พรรคการเมืองเสนอตามมาตรา ๘๘ โดยมี
คุณสมบัติครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ เพียงแต่ว่าพรรคการเมืองมีหน้าที่
ไปเสนอบุคคลที่สมควรต่อ กกต. ผมเข้าใจว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องการเช่นนี้ก็หมายความว่า
อย่างน้อยเราไม่ได้เลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ไม่ได้เลือกจากหัวหน้าพรรคการเมืองที่เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร -----

ก็ขอให้ประกาศชื่อให้ประชาชนทราบหน่อยว่า Candidate นายกรัฐมนตรีของพรรคการเมืองคุณ
คือใคร อย่างน้อยก็เป็นองค์ประกอบที่ประชาชนได้รับรู้รับทราบว่าพรรคการเมืองนี้เสนอคนนี้
เป็นนายกรัฐมนตรี ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเลือกพรรคการเมืองนั้น โดยเหตุนี้ครับ
ท่านประธานที่เคารพ เขาก็เขียนต่อไปอีกว่าไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตามที่หากเลือกไม่ได้
ก็มีทางออกที่กำหนดไว้ เลือกคนนอกโดยเสนอเป็นญัตติอย่างทีกล่าวนำ แล้วท้ายที่สุด
ก็ไปโหวตกันแล้วก็สามารถเลือกคนนอกได้ แต่ก็สามารถจะยังพิจารณาเลือกนายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๘๘ ได้อีก ผมจึงกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่าบุคคลตามมาตรา ๘๘ จึงเป็น
ความสำคัญอันดับต้นของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทำให้ถึงเป็นความสำคัญอันดับต้น คำตอบคือว่า
บุคคลเหล่านี้ถูกพิจารณาโดยประชาชนมาแล้วในการเลือกตั้ง ผมจึงอยากจะขอใช้คำพูดว่า
บุคคลประเภทนี้ บุคคลที่ถูกเสนอตามมาตรา ๘๘ นี้ไม่ตายตกไปตามการเสนอญัตติทั่ว ๆ ไป
ท่านประธานครับ ข้อสำคัญที่ผมอยากกราบเรียนฝากท่านหัวหน้าพรรคการเมือง
ท่านพรรคการเมืองทั้งหลายก่อนที่เราจะโหวตเรื่องนี้กัน ลงมติเรื่องนี้กัน ผมขอให้ท่านระลึกว่า
การพิจารณาวันนี้อาจจะเป็นบรรทัดฐานที่ไม่ดีสำหรับอนาคตของการเมืองไทย ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพครับ มาตรา ๒๗๒ มีโอกาสใช้ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย เพราะมันจะครบ ๕ ปีแล้ว
ไม่มีโอกาสใช้ได้อีกแล้ว ที่ไม่มีโอกาสใช้ได้อีกแล้วก็หมายความว่ามาตรานี้จะหมดสภาพบังคับไป
เพราะเป็นบทเฉพาะกาล แต่อนาคตข้างหน้าถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังคงมีอยู่ ท่านประธาน
รัฐสภาครับ เราจำเป็นต้องไปใช้มาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ
ก็คือการเสนอ Candidate นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๘ ต่อสภาผู้แทนราษฎร
ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาว่าใครสมควรจะเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ที่ผมห่วงกังวล
ที่กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาก็คือว่าผมไปเปิดดูข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร มีเขียนไว้
ในข้อ ๖๕ เขียนเหมือนกันเป๊ะเลยกับข้อ ๔๑ ของรัฐสภา อะไรจะเกิดขึ้นครับท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ในอนาคตหากมีการเลือกนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙ เกิดขึ้น
ผมก็อาจจะมองในแง่ร้ายเกินไปก็ได้ แต่ท้ายที่สุดบางทีมันมองไม่ผิดครับ ยิ่งการเมืองไทย
ของเรานั้นก็มีอะไรที่ฟุ้งวุ่นวายให้เห็นอยู่บ่อย ๆ พรรค ก พรรค ข พรรค ค พรรค ง
ปรากฏว่าได้รับเลือกตั้งมา พรรค ก ได้คะแนนมากที่สุด จัดตั้งรัฐบาล สมมุติสัก ๔ พรรค
แล้วจะต้องเสนอนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙ ปรากฏว่าอย่างไรครับ เกิดผัดใจกันขึ้นมา

เกิดไม่พอใจกันขึ้นมา เกิดจัดสรรปันส่วนอะไรกันไม่ลงตัว ทำยที่สุดที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ไม่รับข้อเสนอของพรรคเสียงข้างมากที่เสนอบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าเอา
เรื่องนี้เป็นบรรทัดฐานมันจะเกิดอะไรครับท่านประธาน มันจะเกิดว่าในทำยที่สุดคนนั้น
ทั้ง ๆ ที่ได้เสียงข้างมากจากพี่น้องประชาชน กำลังจะเป็น Candidate นายกรัฐมนตรี
ทำยที่สุดอาจจะตกม้าตาย ตกม้าตายอย่างไรครับ เพราะว่าอะไร ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
โหวตไม่ผ่าน แล้วคุณเสน่ออีกไม่ได้ -----

คุณเสนออีกไม่ได้ถ้าเอาบรรทัดฐานวันนี้ ผมจะกราบเรียนท่านหัวหน้าพรรคการเมือง ท่านสมาชิกที่เคารพ ด้วยความเคารพจริง ๆ ว่าอย่าให้บรรทัดฐานการเมืองในวันนี้ โดยเฉพาะการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีเป็นบรรทัดฐานที่ไม่ดีต่อไปในอนาคต โดยสรุปครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมเองเห็นว่าบทบัญญัติในมาตรา ๑๕๙ มาตรา ๒๗๒ ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๑๓๖ เป็นบทบัญญัติเฉพาะว่าด้วยการเลือกนายกรัฐมนตรี จะนำเอาเรื่องข้อบังคับที่เป็นนิติบัญญัติซึ่งเป็นบทบัญญัติโดยทั่ว ๆ ไปมาใช้บังคับไม่ได้ โดยรวมก็คือว่าเสนอแล้วเสนออีกก็ได้ ไม่ได้มีอะไรห้าม แล้วก็ไม่มีรัฐธรรมนูญอะไร ตรงกันข้ามครับ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กราบเรียนด้วยความเคารพท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านศาสตราจารย์ชูศักดิ์ต่อไปขอเชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ประการที่ ๑ ที่ผมขออภิปรายในครั้งนี้ก็ด้วยความเห็นด้วยกับข้อคัดค้านในญัตติที่เสนอโดยท่านสุทิน คลังแสง เสนอว่าให้คุณพิธาเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นการเห็นด้วยกับข้อเสนอในญัตติของคุณอัครเดช และท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ซึ่งท่านประธานก็ได้กรุณาว่าญัตติดังกล่าวได้รับการรับรองแล้วและไม่มีผู้ใดคัดค้าน ขณะเดียวกันก็มีข้อหาว่ามีความเห็นแตกต่างในข้อ ๑๕๑ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ได้ขัดข้องว่าท่านประธานใช้ทั้ง ๒ ข้อ คือคัดค้านตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ส่วนบางท่านก็เสนอข้อ ๑๕๑ แต่ไม่ได้เสนอเป็นญัตติ เพราะฉะนั้นเราพิจารณาควบคู่กันไป ผมไม่ติดใจ แต่ว่าเดี๋ยวเวลาลงมติแล้วค่อยขออนุญาตเสนอท่านประธานว่าต้องเรียงตามนี้ ประการแรก ก็คือว่าข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๖๓ นี้ ต้องกราบเรียนไปยังพี่น้องประชาชนนะครับ ผมเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้รู้และเข้าใจ เพราะมีข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาก็ดี ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ดี และข้อบังคับการประชุมรัฐสภาที่เราต้องใช้ร่วมกัน เหตุผลที่ต้องอธิบายให้พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านเข้าใจ เราอธิบายเรื่องเดียวกัน เราพูดเรื่องเดียวกัน แต่คนละมุม ไม่เป็นไรครับ ลำดับศักดิ์ชั้นชัดเจน กฎหมายรัฐธรรมนูญ รองลงมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ รองลงมาคือพระราชบัญญัติ แล้วถ้าไปใช้

ในส่วนราชการก็ใช้กฎกระทรวงก็ว่าไป ในส่วนของรัฐสภา เช่นกันครับ จากรัฐธรรมนูญ แล้วก็ต้องมาข้อบังคับรัฐสภา เป็นกฎหมายครับ ไม่อย่างนั้นประชาชนจะเข้าใจว่าเรามา ถกเถียงข้อบังคับรัฐสภาแล้วไปใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญได้อย่างไร ก็ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ออกตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเวลาเราใช้ต้องใช้คู่กัน ถัดมาครับ การที่ท่านสมาชิก หลายท่านอภิปรายไปแล้ว ผมไม่ได้ขัดข้องว่าความเห็นชอบของวุฒิสภาซึ่งมีส่วนร่วม ในมาตรา ๒๗๒ ตามที่ประชาชน ๑๕ ล้านเสียง เขาให้ความเห็นชอบมานั้น ต้องมาทำหน้าที่ ให้ความเห็นชอบตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอรายชื่อ ซึ่งเมื่อเข้าท่านสุทินก็เสนอ รายชื่อไปแล้วตามญัตติดังกล่าว แล้วที่ประชุมก็เขียนไว้อีกในข้อบังคับรัฐสภาว่าให้มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับรอง ซึ่งก็ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนทั้งหมดที่มีอยู่ ของสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๑๓๖ ท่านก็ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ซึ่งก็อยู่ในหมวด ๙ การพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็ล้อมาส่วนใหญ่จากมาตรา ๒๗๒ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานไปยังพี่น้องประชาชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าสภาเถียงอะไร กันอยู่ตั้งแต่เช้า จนบัดนี้ยังไม่สามารถลงมติที่จะเลือกหรือไม่เลือกนายกรัฐมนตรีได้ เหตุผลก็คือว่าข้อบังคับรัฐสภานั้นเรามีอยู่ทั้งหมดที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าพี่น้อง ประชาชนจะติดตามดูไปด้วยก็ได้ นะครับ มีทั้งหมด ๑๓ หมวด จะต้องใช้หมวดต่าง ๆ ร่วมกัน

ตั้งแต่หมวด ๑ อำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา หมวด ๒ การประชุมรัฐสภา วิธีประชุม การเสนอญัตติ การอภิปราย การลงมติ ถ้าเราแยกหมวดหนึ่งหมวดใดแล้วบอกว่าขอใช้เฉพาะหมวด ๔ การพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีโดยไม่สนใจหมวดอื่นเลย โดยไม่สนใจข้อบังคับส่วนอื่นเลย อันนี้ไม่ใช่การพิจารณาที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ และถูกต้องตามข้อบังคับ ผมไม่ขัดครับถ้าท่านสมาชิกรัฐสภาจะเสนอชื่อหรือเสนอญัตติซ้ำ ท่านก็ขอใช้การยกเว้นข้อบังคับโดยต้องชี้มติเสียงข้างมากของรัฐสภาในการยกเว้นข้อบังคับ แต่เมื่อท่านสมาชิกรัฐสภา ท่านอัครเดช ท่านเสรี และพวกผมเห็นว่าการเสนอรายชื่อเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ที่คุณหมอชลน่านได้เสนอเป็นญัตติเสนอชื่อคุณพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ นั้น เป็นญัตติที่ตกไปแล้ว เพราะมติดอกมาแล้วจะครับว่า ๓๒๔ เสียงไม่ถึง ๓๗๖ เสียง ไม่สามารถให้ความเห็นชอบเป็นนายกรัฐมนตรีเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกรัฐสภาได้ ดังนั้นเมื่อเข้าเราก็รออยู่ครับว่าจะมีญัตติที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ผมยืนยันครับเราไม่ได้เห็นต่างกันว่าญัตติเสนอชื่อคุณพิธาเสนอได้อีกหรือไม่ ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ถ้าเป็นญัตติเหมือนเดิม เหตุการณ์ไม่ได้เปลี่ยนแปลง ต้องไปเสนอในสมัยประชุมหน้า สมัยประชุมนี้เสนอไม่ได้ เพราะเขียนว่าญัตติใดตกไปแล้วห้ามนำญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ญัตติที่ไม่ได้มีการลงมติ ชัดเจนจะครับว่าลงมติไปแล้ว หรือญัตติที่ท่านประธานรัฐสภาอนุญาตซึ่งท่านประธานก็ไม่สามารถอนุญาตได้ จึงขอความเห็นของที่ประชุมแห่งนี้ เพราะในเมื่อพิจารณาเห็นว่าเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ถ้าเมื่อเข้าจะครับ ขอถอยจะครับ คุณพิธาไม่ได้อยู่ในห้องประชุมนี้แล้ว พรรคที่เสนอเปลี่ยนใหม่เป็นเสนอคุณพิธาและพรรคการเมืองอื่น ๆ ไปรวมกับพรรคที่ไม่ใช่ ๘ พรรคเดิม ขอถอยจะครับ ยกตัวอย่าง อาจจะไปรวมกับพรรคภูมิใจไทย พรรคพลังประชารัฐ อะไรก็แล้วแต่ เขาเรียกเปลี่ยนแปลงไป หรือกลับข้างกันไปเสนอคุณเศรษฐา คุณอึ้งอึ้งอะไรก็แล้วแต่ เขาเรียกเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เราต้องอธิบายให้ประชาชนเข้าใจว่าทำไมเราถึงต้องยัดข้อ ๔๑ เป็นหลัก ถ้าท่านไม่อยากจะข้อ ๔๑ ท่านขอยกเว้นข้อบังคับในที่ประชุมแห่งนี้ และในที่ประชุมแห่งนี้ลงมติเห็นชอบให้ยกเว้นข้อบังคับ ก็เดินได้ครับ ขณะนี้สรุปว่าตั้งแต่เข้าไปจนปัจจุบันญัตติดังกล่าวยังเป็นญัตติ

ที่คุณสุทินเสนอมาก็คือเหมือนเดิมเมื่อ ๑๓ กรกฎาคม เสนอซ้ำในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม
พวกกระผมจึงเห็นว่าเป็นญัตติที่ตกไปแล้ว เพราะมีการลงมติไปแล้ว

ประเด็นถัดมาครับท่านประธาน ญัตติดังกล่าวเสนอถูกต้องไหม ถ้าเรา
พูดเฉพาะข้อ ๑๓๖ ทั้งหมดในเรื่องนี้โดยไม่ให้ความสำคัญกับข้อบังคับอื่นในหมวดอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องมิได้ ผมยืนยันนะครับ ในข้อ ๑๓๖ ยังมีข้อ ๑๓๗ ข้อ ๑๓๘ ข้อ ๑๓๙ ที่เกี่ยวข้อง
เดี่ยวท่านเสรีคงอภิปรายต่อ ชัดเจนครับว่าแม้การล่อกันจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒
ยังเขียนเลยว่าข้อ ๑๓๖ การเสนอดังกล่าวให้เสนอชื่อ แล้วก็ให้รับรอง ข้อ ๑๓๘ จริงอยู่
มันอาจจะเกี่ยวข้องกับการเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบจนสิ้นกระแสความในบัญชีรายชื่อที่มีอยู่
๗-๘ ท่าน ที่ได้เสนอตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มา ก็ตาม มันยังระบุเลยครับว่า
ในการพิจารณาญัตติตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาและลงมติว่าจะเห็นชอบ
กับญัตติดังกล่าวหรือไม่ ผมยืนยันนะครับว่าข้อบังคับการประชุมรัฐสภาต้องใช้ทั้งเล่ม
หากไม่อย่างใช้ข้อใดข้อหนึ่งท่านต้องขอยกเว้น และญัตติดังกล่าวได้เสนอตามข้อ ๓๖
ไม่เสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ มีผู้รับรองถูกต้อง เว้นแต่การรับรองเสนอชื่อบุคคลซึ่งให้สมควร
รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามข้อ ๑๓๖ ชัดเจนครับ เป็นอย่างอื่นไม่ได้ สภาผู้แทนราษฎรก็ดี
วุฒิสภาก็ดี รัฐสภาก็ดี มีหน้าที่อะไรครับ พิจารณากฎหมาย ตั้งกระทู้ถาม พิจารณาญัตติ
ท่านจะหาทำอะไรมาแปลกประหลาดไปกว่านี้ละครับ ให้ประชาชนสืบสนว่าที่เสนอมานี้
ข้อ ๑๓ กิติ ข้อ ๑๙ กิติ และต่อ ๆ ไปไม่ใช่ญัตติ ท่านจะเรียกว่าอะไรครับ ท่านจะบัญญัติ
ศัพท์ใหม่ในรัฐสภานี้หรือครับ ผมกราบเรียนเลยว่าอย่าทำให้พี่น้องประชาชนสืบสน
เราเห็นด้วยหรือเห็นต่างไม่เป็นไรครับ ความจริงผมพร้อมจะลงมติในทุกครั้ง ไม่ว่าจะเสนอ
ผู้ใดเป็นนายกรัฐมนตรี โดยให้ความเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ หรืองดออกเสียง ตามครรลอง
ประชาธิปไตย และตามที่ได้รับฉันทามติ ๑๕ ล้านเสียง ในการโหวตมาตรา ๒๗๒ มา -----

ถัดมาท่านประธานครับ เมื่อท่านประธานพิจารณาแล้วว่าญัตติดังกล่าวชอบแล้วก็ชัดเจนว่า
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน กราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อถึงเวลาในการพิจารณาญัตติที่จะต้อง
ลงมติฉันจะกลับมายืนยันอีกครั้งว่าต้องเรียงตามลำดับในการพิจารณาตามที่ท่านอัครเดช
ท่านเสรี แล้วจึงไปเข้าสู่เรื่องข้อ ๑๕๑ ขออนุญาตเรียนตามนี้ก่อน

ส่วนที่ ๒ ที่ขอชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนแล้วก็ไม่เกิดความสับสน
ยังพี่น้องประชาชน ก็คือว่ามีการยกตัวอย่างในเรื่องนี้ว่าไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
แล้วก็มีกรณีหลายครั้งพาดพิงไปถึงในระหว่างที่ผมทำหน้าที่เป็นเลขานุการสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ยกตัวอย่าง เช่น การเลือกกรรมการในองค์กรอิสระบางแห่ง เลือกหรือให้
ความเห็นชอบตุลาการศาลปกครองสูงสุดว่าทำซ้ำได้

กราบเรียนประการที่ ๑ เลยนะครับ มีบางห้วงบางตอนเป็นรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ และบางห้วงบางตอนเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๗ และบางห้วงบางตอน
เกิดการสมัครซ้ำ เมื่อสภาไม่ผ่านแล้วจึงต้องมีคำสั่ง คสช. ให้หยุดยุติไป จริงอยู่ครับ
เพื่อนสมาชิกบางท่านไปยกตัวอย่างว่ารัฐธรรมนูญจำเป็นต้องเขียนถึงจะชัดเจนว่า
ห้ามกระทำ กระผมก็ตีความกฎหมายมหาชนต่างจากท่านอย่างชัดเจนครับ เพราะสมาชิก
วุฒิสภามีหน้าที่ตามมาตรา ๒๗๒ ในการร่วมให้ความเห็นชอบบุคคลเข้าเป็นนายกรัฐมนตรี
เราถือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตลอด โดยเฉพาะการประพฤติปฏิบัติ ๔ ปีที่ทำหน้าที่
ร่วมกับท่าน คือการพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติ ความประพฤติ และพฤติกรรม
ทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ตามที่ท่านยกตัวอย่างนั้นละครับ
แต่ขออธิบายให้พี่น้องประชาชนรัฐสภาแห่งนี้เข้าใจว่ามันตรงกันชัดเจนทั้งในเจตนารมณ์
ในรัฐธรรมนูญ มันตรงกันชัดเจนในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ถูกยกกว้างโดย
กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
คณะกรรมการการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยกรรมการสิทธิมนุษยชน พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งคงไม่ลงรายละเอียดนะครับ ท่านหาอ่านได้นะครับ ระบุว่า

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกรายใด ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกบุคคลใหม่แทนผู้นั้นแล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป ผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่มิได้ชัดเจนครับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๖-๗ ฉบับ เป็นสิ่งที่วุฒิสภาถือปฏิบัติสอดคล้องกับการทำหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนั้นเมื่อวุฒิสภาต้องทำหน้าที่ตามบทเฉพาะกาลในมาตรา ๒๗๒ ย้ำว่าเป็นบทเฉพาะกาล ไม่ใช่บทหลักในอนาคต กำลังจะหมดวาระไปแล้วในมาตรานี้ ท่านก็ไปดำเนินการในกระบวนการของท่านต่อไป เพราะฉะนั้นเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าวุฒิสภาก็ทำหน้าที่ เมื่อจะพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอมาในห้องประชุมแห่งนี้ ถ้าจะเปลี่ยนบุคคลก็ต้องไม่สามารถเสนอซ้ำได้ แต่ถ้าซ้ำจะต้องเข้าข้อ ๔๑ คือเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วตามที่ผมยกตัวอย่างนะครับ ผมกราบเรียนยืนยันแล้วก็มีความเห็นสอดคล้องกับอาจารย์หลายท่าน เพียงแต่เรามองคนละมุมว่าเมื่อท่านเดินต่อไป ไม่ว่าจะเปลี่ยนท่านว่าที่นายกรัฐมนตรีคนใหม่ที่ยังเหลืออยู่ในบัญชีไปจนครบ จะเปลี่ยนสูตรอย่างไร ถือว่ามีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ขอภัยท่านอาจารย์ที่ผมเคารพเมื่อสักครู่ท่านอภิปรายว่าต่อไปมันจะเกิดบรรทัดฐานหรือไม่ มันเกิดขึ้นเฉพาะบทเฉพาะกาล ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านสามารถทำให้เกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงได้ครับ ไม่ได้หมายความว่านายกรัฐมนตรีที่จะเสนอชื่อนาย ก แล้วคราวต่อไปท่านสลับชั่วคราวไปหาพรรคโน้นออกพรรคนั้นเข้าอะไรก็แล้วแต่ ผมไม่ได้มายุยงส่งเสริมนะครับ มันคือเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป -----

เวลามองกฎหมาย เวลาอธิบายให้ประชาชน หรือมวลชนเข้าใจจำเป็นต้องอธิบายให้ครบถ้วน ไม่ได้หมายความว่าเสนอข้อบุคคลใดเข้าไม่ได้ แต่ย่ำว่าต้องมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป หรือถ้าไม่เปลี่ยนแปลงไปต้องไปเสนอในสมัยประชุมหน้า กติกาเหล่านี้ยืนยันว่าเป็นหลัก อันมั่นคงมาตลอดที่มีสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา เราต้องเคารพกติกาที่เราใช้ ร่วมกันซึ่งมาจากรัฐธรรมนูญ ดังนั้นเราเป็นสภาที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติต้องเป็นตัวอย่างครับ ถ้าท่านเห็นว่าข้อเสนอที่ท่านอยากจะยกเว้นข้อบังคับท่านก็เสนอ แต่วันนี้ไม่มีการเสนอ ยกเว้นข้อบังคับ เพียงแต่ว่ามีผู้เห็นต่างคือท่านอัครเดชกับท่านเสรีเห็นต่างว่าการเสนอญัตติ ดังกล่าวกระทำซ้ำไม่ได้เพราะเป็นญัตติซ้ำเดิม กระผมจึงมีความเห็นด้วยว่าเราจะต้องลงมติ ในช่วงนั้นว่าญัตติดังกล่าวนั้นตกไปแล้วไม่สามารถพิจารณาได้ เป็นการทำหน้าที่ของสมาชิก รัฐสภาในการคัดค้านการเสนอญัตติดังกล่าวได้ตามหน้าที่และอำนาจที่สภาได้รับมอบหมาย จากประชาชน กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณสมชาย แสวงการ ครับ ผู้อภิปรายต่อไป ขอเชิญคุณวิโรจน์ ลักษณะอาติศร แล้วคนที่ถัดจากคุณวิโรจน์ ก็เป็นคุณจาตุรนต์ ฉายแสง เชิญครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอาติศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักษณะอาติศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ในฐานะ สมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงใช้เวลาไม่นานในการอธิบาย ในครั้งนี้ แต่เบื้องต้นผมระลึกอยู่เสมอว่าในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและในวันนี้ เป็นสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเราภารกิจเกี่ยวข้องกับการตีความกฎหมาย แล้วผมคิดว่าพวกเรา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาก็ต้องมีส่วนในการตีความกฎหมายเพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์ แล้วก็ให้ประเทศมีทางออกและมีทางไปต่อได้ ไม่ใช่ตีความกฎหมายเพื่อลิดรอนสิทธิเสรีภาพ อันพึงมีของประชาชนแล้วก็ผลักประเทศเข้าไปสู่ทางตัน ผมไม่หวังว่าเราจะต้องมาตีความ คำว่า ญัตติ โดยใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ถ้าเราย้อนกลับไปเมื่อปี ๒๕๕๑ กับกรณีที่เกิดขึ้นกับท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช ผมไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์ อย่างนั้นที่วันนั้นต้องเอาพจนานุกรมมาตีความความหมายของคำว่า ลูกจ้าง แล้วสุดท้าย ก็เกิดความไม่เป็นธรรมในหัวใจของประชาชนที่เกิดขึ้นกับนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช

แล้ววันนี้เรากำลังจะใช้พจนานุกรมตีความคำว่า ญัตติ อีกแล้ว เรายังไม่เชื่อกันอีกหรือครับ
ผมคิดอย่างนี้ว่าการตีความข้อบังคับการประชุมรัฐสภานะครับท่านประธาน เราจะต้อง
พิจารณารัฐธรรมนูญเป็นหลัก ต้องยึดรัฐธรรมนูญเป็นหลักครับ เพราะในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง
ของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใด
ของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติ
หรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ ดังนั้นการจะตีความให้ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา
จะเป็นไปในทางใด จะต้องไม่ตีความให้ขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ผมย้ำตรงนี้นะครับ
ญัตติที่วันนี้เป็นข้อถกเถียงกันจนนำมาซึ่งการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ จริงอยู่ญัตติเป็นข้อเสนอ
เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติชี้ขาดไปในทางใดทางหนึ่ง แต่โดยปกติแล้วญัตติต้องมี
ผู้เสนอญัตติครับ ไม่ว่าจะเป็นคณะรัฐมนตรีก็ดี หรือสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ ก็ดี โดยข้อบังคับ
กำหนดให้ยื่นเป็นหนังสือและยื่นล่วงหน้า แต่ในกรณีที่ไม่ยื่นล่วงหน้า ไม่ยื่นเป็นลายลักษณ์
อักษร ไม่ทำเป็นหนังสือ ก็ต้องเป็นไปตามข้อบังคับเป็นเรื่อง ๆ ไป ซึ่งก็ต้องอ้างอิงข้อบังคับ
ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๒ แล้วก็ข้อ ๓๓ แต่อย่างนี้ท่านประธานครับ การเสนอบุคคลให้รัฐสภา
ให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีที่อยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ ตัวเลขข้อ ๑๓๖
ไม่ปรากฏในข้อบังคับ ข้อ ๓๒ แล้วเราจะเอาการเสนอชื่อบุคคลให้สภาเห็นชอบแต่งตั้งเป็น
นายกรัฐมนตรีตีความเป็นญัตติได้อย่างไร ท่านสมาชิกลองดูได้เลยครับ ข้อ ๓๒ ในกรณีญัตติ
ต่อไปนี้ ไม่ต้องเสนอล่วงหน้า ไม่ต้องเสนอเป็นหนังสือ มี (๑) (๒) (๓) (๔) ดูที่ (๔) ก็จะมีญัตติ
ในข้อ ๓๓ บ้าง ข้อ ๕๕ บ้าง ข้อ ๕๖ บ้าง ข้อ ๕๗ บ้าง ข้อ ๕๘ บ้าง ข้อ ๑๕๐ บ้าง
แต่ข้อ ๑๓๖ ไม่มี -----

ดังนั้นเราจะตีความว่าการเสนอชื่อบุคคลให้รัฐสภาเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติไม่ได้ คำว่า ญัตติ ครับท่านประธาน ผมลองไปค้นในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ พบปรากฏอยู่จำนวน ๑๓ แห่ง และตำแหน่งทั้ง ๑๓ แห่ง ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีเลย โดยการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะใช้คำว่า ให้ความเห็นชอบ ผมถึงย่ำว่าในกรณีนี้ที่เรากำลังประชุมกันอยู่นี้คือการประชุมเพื่อให้ความเห็นชอบ ไม่ใช่ญัตติครับ ในมาตรา ๑๕๙ ก็ระบุเอาไว้ครับว่า ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ผูกพันประธานสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๕๙ ต้องบรรจุเป็นวาระการประชุมโดยที่ไม่ต้องมีใครมาเสนอ เป็นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บรรจุวาระ ดังนั้นการพิจารณาให้ความเห็นชอบให้บุคคลใดสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีย่อมไม่เป็นญัตติตามความหมายของข้อบังคับ แต่เป็นข้อพิจารณาให้ความเห็นชอบที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ผูกพันต้องกระทำตาม

ในเรื่องต่อมา หากว่าเราตีความว่าการพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นญัตติลองไป Search เลยครับ ลองไปหาเลยครับ คำว่า ให้ความเห็นชอบ มีเต็มไปหมดครับ ทั้งเรื่องกฎหมาย เรื่องอะไรต่าง ๆ แล้วมันจะผูกพันแล้วก็จะทำให้การตีความบิดเบี้ยวและกระทบกับรัฐธรรมนูญเต็มไปหมด อันที่จริงครับท่านประธาน การให้ความเห็นชอบให้บุคคลใดได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี จริง ๆ เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ เพียงแต่ในมาตรา ๒๗๒ กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาร่วมลงมติเห็นชอบด้วย แล้วเพื่อให้สอดคล้องกับคำถามพ่วงในการทำประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เขาเขียนอย่างนี้ครับ ในคำถามพ่วง ท่านเห็นชอบหรือไม่ว่าเพื่อให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ สมควรกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลว่าในระหว่าง ๕ ปีแรกนับแต่วันที่มิรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้นมีการอ้างอยู่เสมอจากเพื่อนสมาชิกรัฐสภาว่ามีประชาชนมากถึง ๑๕ ล้านเสียงที่เห็นด้วยกับคำถามพ่วงนี้ ซึ่งผมก็ยอมรับใน ๑๕ ล้านเสียงว่า ๑๕ ล้านเสียงจริง

แล้วตกลงที่ตีความตามข้อบังคับอยู่ ณ ขณะนี้เป็นไปตามเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์
ในคำถามพ่วงที่บอกให้ประเทศได้รับการดำเนินการอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ที่ผ่านมาจาก
การเลือกตั้งของประชาชน ๓๙ ล้านเสียง จากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๕๒ ล้านคน ณ วันที่เกิดขึ้น
ประเทศเดินไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง หรือกระท่อนกระแท่นกันแน่ นี่ก็ชัดกับเจตนารมณ์
ในการตั้งคำถามพ่วง และชัดกับเจตนารมณ์ที่ ๑๕ ล้านเสียงให้ความเห็นชอบมาอย่างชัดเจน

กลับมาที่ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ครบท่านประธาน ที่มีสมาชิกบางท่านอ้างถึงว่า
ในกรณีไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งได้ การที่จะให้รัฐสภามีมติ
ยกเว้นไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากบัญชีตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับ
ข้อ ๑๓๘ ก็เขียนไว้ว่ากำหนดให้สมาชิกทั้งสองสภารวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
สมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเข้าชื่อเสนอญัตติต่อประธานรัฐสภา หลายคนก็เชื่อครับ
แสดงว่าการเสนอชื่อเป็นญัตติสิ ไม่ครับ ท่านอ่านเฉพาะข้อ ๑๓๘ ไม่ได้ ท่านต้องอ่าน
ข้อ ๑๓๙ ด้วย -----

แต่พอมาอ่านข้อบังคับ ข้อ ๑๓๙ ที่ถัดลงมานะครับ อีกบรรทัดเดียวเอง เขียนว่าอย่างนี้ครับ ได้กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๗๒ วรรคสอง เห็นไหมครับ โดยระบุว่า โดยจะเสนอชื่อผู้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ ตามมาตรา ๘๘ หรือไม่ก็ได้ คำว่า ญัตติ หายไปแล้วครับ ในข้อบังคับ ข้อ ๑๓๙ แสดงว่า การเสนอให้ยกเว้นเป็นญัตติครับ เพราะมีการเสนอครับ ถ้ามีเสียงกึ่งหนึ่งของทั้ง ๒ สภา ก็เสนอเป็นญัตติไป แต่เมื่อไรที่ยกเว้นไปแล้ว กลับเข้ามาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้สมควร ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ก็กลับมาเป็นข้อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามหน้าที่ ที่รัฐธรรมนูญกำหนดเหมือนเดิม และผมได้เข้าไปดูที่ความมุ่งหมาย และคำอธิบายประกอบ รายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ด้วย ผมไม่ได้ดูแค่ ตัวรัฐธรรมนูญอย่างเดียว ผมเข้าไปดูหนังสือที่ระบุความมุ่งหมายไว้ด้วย ในมาตรา ๒๗๒ ผมขอเชิญท่านสมาชิกผ่านท่านประธานสภาลองเข้าไปดูเลยครับ ไม่มีเนื้อหาส่วนไหน ที่ระบุว่ารัฐธรรมนูญมีความมุ่งหมายที่ห้ามเสนอชื่อเดิมซ้ำ ไม่ได้มีการห้ามเสนอชื่อเดิมซ้ำ ในการให้รัฐสภาเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี และถ้ารัฐธรรมนูญมีความมุ่งหมายเช่นนั้น รัฐธรรมนูญก็ควรจะต้องเขียนห้ามไปเลย อย่างเช่นกรณีของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ผู้ตรวจการแผ่นดินก็ดี กกต. หรือ ป.ป.ช. ก็ดี ตามที่เพื่อนสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าการเสนอชื่อบุคคลให้รัฐสภาเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นญัตติในข้อบังคับตามข้อ ๓๒ (๔) ก็ไม่ได้ครับ เพราะไม่มีตัวเลข ๑๓๖ อยู่ในนั้น ครั้นจะใช้ ข้อ ๓๒ (๑) ขอให้ปรึกษาหรือพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ก็คงไม่ได้อีกครับ เพราะถ้าอย่างนั้น มีการประชุมรัฐสภา ถ้าเราตีความเป็นญัตติหมายความว่าอะไรครับ อนาคตประชุมรัฐสภา อยู่ดี ๆ เกิดมีสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งยกมือขึ้นมาใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) เสนอชื่อ นายกรัฐมนตรีในที่ประชุมรัฐสภาต่อ ๆ เลย อย่างนี้คงเป็นเรื่องที่พิลึกพิลั่นพอสมควร อย่างไรก็ตามผมเห็นด้วยไม่ได้ครับว่าการเสนอบุคคลให้รัฐสภาเห็นชอบแต่งตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรีจะเข้าข้อบังคับ ข้อ ๔๑ แต่อย่างไรก็ตามผมนั่งติดตามฟังกันมาครับ มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็พูดถึงข้อบังคับ ข้อ ๔๑ และพูดถึงเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป แม้ว่าผมไม่เห็นด้วยครับ แต่ผมอยากจะอภิปรายเสริมตรงนี้สักนิดหนึ่งว่าเหตุการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไปเราจะมองแต่ตัวบุคคลอย่างเดียวไม่ได้ครับ บุคคลคนเดียวกันแท้ ๆ

พอเวลาเปลี่ยน สิ่งที่เคยพูดเอาไว้ก็เปลี่ยนได้ แม้ว่าการพูดนั้นจะพูดในรัฐสภาแห่งนี้ก็ตาม แม้ว่าในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ๒ ปีก่อน จะมีการพูดเอาไว้ในสภาแห่งนี้บางประโยค แต่ปัจจุบันครับ คนคนเดิม สิ่งที่เคยพูดเอาไว้กลับเปลี่ยนแปลงไปครับ ผมขอท่านประธาน เปิด Clip ผมขออนุญาตไว้แล้ว เปิด Clip ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพและเสียง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณวิโรจน์ครับ อยากให้ได้ข้อสรุปเลยครับ เพราะว่าอภิปรายเกินมา เราตกลงว่า ๑๐ นาทีนะครับ ท่านอภิปรายไป ๑๒ นาทีครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : นิดเดียวครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าคงไม่ต้องเปิดอะไรครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่เป็นไรครับ เพื่อความสบายใจของท่านประธานครับ เดี่ยว Clip นี้ผมฝากท่านประธานไปยังประชาชนว่า เดี่ยวผมจะ Upload clip ใน Facebook แล้วก็ไปดูกันได้ครับ ๒-๓ ปี สมศรียังเปลี่ยนใจ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ Clip เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานอนุญาต ท่านประธานให้ลบออก ถอนครับ จะอย่างไรก็ตาม ท่านประธาน ผมก็มี Clip คุณวิโรจน์เยอะเลยนะ แต่ผมคิดว่าสภาแห่งนี้เดินหน้าไปด้วยดีแล้ว แต่อย่าทำแบบนี้เลยครับ ทำแบบนี้ไม่ค่อยสุภาพ แล้วก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรหรอกครับ ขออนุญาตท่านประธานช่วยกรุณาถอนครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณสมชายให้ถอนครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงครับ คืออย่างนี้ครับ ถ้าเกิดท่านสมชาย แสวงการ ถอนคำพูดที่ได้พูดเอาไว้ว่าถ้ามี ๒๗๐ เสียง มี ๓๐๐ เสียง ก็ไม่มีปัญหา ที่ท่านได้พูดไว้เองเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถ้าท่านถอนเมื่อ ๒ ปีก่อน ผมก็ถอนเหมือนกัน ถอนกับถอนแลกกันได้ ไม่เป็นปัญหา ผมสบาย ๆ อยู่แล้วครับ เพราะมัน Clip จริงครับ ผมไม่ได้ตัดต่อ เสียงก็เสียงจริง ตัวจริงเลย แม้ว่าจะคาดหน้ากากผมก็เห็นว่าเป็นตัวจริง ถอนได้ครับ ท่านถอนคำพูดที่ท่านพูดไว้ตอนวันที่ ๒๔ มิถุนายนได้ แล้วตรงไหนจะฟังดูกันไหมครับ ท่านสมาชิกทุกท่าน ผมขออนุญาต

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณวิโรจน์ครับ ขอความกรุณาเป็นอย่างนี้ครับ เนื่องจากว่า Clip เมื่อสักครู่นี้ก็ไม่ได้ขออนุญาตต่อประธานก่อนที่จะเสนอเข้าไป

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ผมขออนุญาตท่านประธานเรียบร้อยแล้วครับ ผมกรอกแบบฟอร์มแล้วขออนุญาตท่านประธานเป็นที่เรียบร้อยแล้วครับ ผมเสียหายนะครับ แต่ว่าท่านประธานอนุญาตให้ผมแล้ว แต่อยู่ดี ๆ ท่านประธานเปลี่ยนใจครับ มาไม่อนุญาตผมในภายหลังครับท่านประธาน อย่างนี้ผมเสียหาย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ประทานโทษ ถ้าประธานอนุญาตแล้วก็ OK ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้หรือประธานที่ปฏิบัติหน้าที่แล้วก็ OK

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนั้นผมขอเปิดได้ไหม ๓๘ วินาทีเองครับ จะได้พิสูจน์กันครับ ไม่อย่างนั้นผมเสียหายนะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เพราะเวลาก็เกิน ผมว่าวันนี้เราได้อภิปราย คุณวิโรจน์ครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : แล้วอย่างนี้ท่านประธานผมฝาก

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : บรรยายภาคเป็นไปด้วยดี
แล้วนะครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ผมฝากประเด็นไปทางท่านสมชายว่าท่านสมชายจะถอนที่ท่านพูดไว้วันที่ ๒๔ มิถุนายน
๒๕๖๔ ไหมครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : OK ครับ ก็ถือว่าจบ
บรรยายภาคเป็นไปด้วยดีครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : บรรยายภาคดีครับ
ก็ผมเอาเรื่องจริงมาพูดนะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอความกรุณาว่าขอให้รักษา
บรรยากาศอันนี้เอาไว้ดีกว่า

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ตกลงก็ให้ถอนครับ
๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมขอให้หยุดอภิปราย
เลยนะครับ

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ขออนุญาตประท้วงท่านประธานเพื่อควบคุมการประชุมสภานะครับ เมื่อสักครู่ผมขอให้ถอน
แล้วท่านประธานโปรดตรวจดูว่าอนุญาตหรือไม่อนุญาต ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ถ้าท่านประธานควบคุมการประชุมสภาไม่ได้ มันจะทำให้
การประชุมสภาเดินต่ออยาก ท่านประธานได้สั่งห้ามผู้อภิปรายและขอให้ถอน Clip เมื่อสักครู่
ไปแล้ว อันนี้เป็นประการที่ ๒ ถ้าไม่อย่างนั้นผมก็อยากให้เห็นหน้าไปสู่การที่จะต้องขอให้
การควบคุมสภาเป็นไปในลักษณะที่เข้มข้นขึ้นนะครับ

ประการที่ ๓ เหตุการณ์คนละเหตุการณ์เลยครับ อย่าตีกันแบบนี้ครับ
ผมไม่เห็นด้วยเลย คุณวิโรจน์ทำแบบนี้ไม่เป็นสุภาพบุรุษ แล้วก็ไม่มีปัญหาอะไรเลยครับ

ที่ผมจะโหวตอย่างไร ที่ผมจะพูดอย่างไร คุณวิโรจน์ก็พูดตั้ง ๑๐ ครั้งไม่เหมือนกันเยอะแยะมากมาย

(นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตประท้วงครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : คุณวิโรจน์ โต ๆ หน่อยครับ
อย่าเล่นเป็นเด็ก

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณวิโรจน์ครับ ทีละคน

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : อย่าเล่นเป็นเด็กครับ โตแล้วครับ
โตแล้ว โตสักทีเถอะ

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ให้หยุดเถอะครับแบบนี้ อย่าเป็นผู้ใหญ่ที่กลายเป็นเด็กครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : โตสักทีครับคุณวิโรจน์ ขอโทษทีครับ
ท่านประธาน ผมขอถอนคำพูด

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : แก่ให้เป็นสักที
เถอะครับ แก่ให้เป็นด้วย อย่าแก่กะโหลกกะลาครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : อันนี้ต้องถอนคำพูดแล้วครับ
ท่านประธาน

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนั้นท่านก็ต้อง
ถอนก่อนครับ ก็ท่านบอกว่าท่านถอนวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผมก็ถอน แล้วเมื่อสักครู่
ท่านบอกว่าให้ผมโตให้เป็น ผมก็เลยสวนท่านว่าท่านก็ต้องแก่ให้เป็นเหมือนกัน ท่านก็ถอน
ผมก็ถอน ก็ OK

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ผมแก่เป็น ไม่ต้องห่วง ไม่ต้อง
ถอนเลย ผมแก่เป็นครับ ขอให้ถอน Clip เมื่อสักครู่ เพราะได้กระทำการที่ไม่ถูกต้อง
ท่านประธานอนุญาตหรือเปล่าล่ะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณวิโรจน์จะยอมไหมครับ
ขอถอน Clip คือเสนอไปแล้ว อย่างไรก็ตามก็เสนอไปแล้ว แต่ว่าขอถอน ให้บันทึกว่าได้ถอน
เอาไว้ นะครับ ก็ได้บันทึกว่าได้ถอน Tape ไว้ ก็ไม่ต้องถอนคำพูด แต่ Clip เมื่อสักครู่ท่านก็
เปิดแล้ว แต่ว่าทางโน้นเขาขอ เป็นการบันทึกไว้ว่า Tape นี้ถอนออกไปนะครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
อย่างนี้ผมเสียหายครับท่านประธาน ขอประท้วงท่านประธานครับ คืออย่างนี้ครับ
ท่านประธานช่วยวินิจฉัยก่อนครับว่า Clip นี้ผมขออนุญาตถูกต้องนะครับท่านประธาน
แต่ท่านประธานไม่อนุญาต Clip ที่ผมขออนุญาตแล้วนะครับ ท่านประธานต้องสรุปอย่างนี้
ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวคนจะเข้าใจผิดหาว่าผมเอา Clip แล้วเดี๋ยวมันจะพาดพิงถึงทาง
กองโสตทัศนูปกรณ์ด้วย เพราะถ้าเกิด Clip ไม่ได้อนุญาตกองโสตทัศนูปกรณ์เขาขึ้นไปเปิด
ไม่ได้ครับ เพราะผมไม่สามารถขึ้นไปทำส่วนงานของเจ้าหน้าที่ได้ครับ แล้วเดี๋ยวจะปรากฏว่า
ทางกองโสตทัศนูปกรณ์จะมีคนเข้าใจผิดว่าเปิด Clip โดยพลการครับท่านประธาน
ท่านประธานต้องวินิจฉัยตรงนี้ ผมยืนยันนะครับ ผมต้องปกป้องเจ้าหน้าที่ครับ Clip ที่ผมเปิด
นี้ผมขออนุญาตถูกต้องครับ ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่มีหลักฐาน
ไหมครับว่าได้มีประธานอนุญาตแล้วครับ รอนิดเดียว ผมอยากให้เดินต่อ เราไม่อยากเสียเวลา
เรื่องนี้

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านรออันนี้ให้จบครับ มีการอนุญาตแล้ว บังเอิญไม่ได้ดู Clip แต่ว่าเสนอแล้ว อันนี้ก็ OK ครับ ผมได้อนุญาตเองครับ อย่างไรก็ตามก็ต้องขอประทานโทษด้วยที่ผมบอกว่าไม่แน่ใจได้อนุญาตหรือเปล่า เพราะว่าดูเอกสารแต่ไม่ได้เปิดเวลาดูเมื่อสักครู่ ไม่ใช่ไร ถ้าอย่างนั้นเมื่ออนุญาตแล้ว แต่ว่า Clip ที่เปิดเมื่อสักครู่ก็ไม่ได้ดูเหมือนกัน เพราะกำลังจะขอความกรุณาเพื่อให้มันเกิดความเรียบร้อยเดินหน้าต่อไปได้นะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สส. ราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านผู้อภิปราย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว อันนี้ยังไม่จบ เรื่องถอน ไม่ถอนก่อน เดี่ยวนั่งสักครู่ เดี่ยวท่านพาดพิงใช้สิทธินะครับ เชิญท่านณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าด้วยความเคารพนะครับ ก็อาจจะมีข้อสงสัยในเรื่องของเอกสาร ซึ่งเมื่อสักครู่ก่อนหน้านี้ที่ท่านประธานจะได้อ่านเอกสารการได้รับอนุญาต ท่านประธานได้เอ่ยในลักษณะว่าอยากจะให้ถอน แต่ในเมื่อขณะนี้เอกสารยืนยันชัดเจนในสิ่งที่คุณวิโรจน์พูดว่าได้มีการขออนุญาตเปิด Tape ทั้งหมดแล้ว ซึ่งระยะเวลาสั้นเองครับ เพียง ๓๘ วินาทีนะครับ ทีนี้เมื่อสักครู่ท่านไปตัดเสียก่อน ถ้าอย่างนั้นกระบวนการที่ท่านวิโรจน์ขออนุญาตสมบูรณ์แล้ว ท่านประธานก็รับทราบแล้ว จะขออนุญาตเปิด Clip ๓๘ วินาทีเมื่อสักครู่อีกสักรอบหนึ่ง แต่ว่าเมื่อเปิดแล้วท่านสมชายจะถอนเมื่อปี ๒๕๖๔ หรือไม่ อันนั้นสุดแล้วแต่ท่านครับ แต่พวกผมไม่ถอน ขอยืนยันเปิด Clip ตามที่ได้รับอนุญาตจากท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมเรียนท่านสมชายว่ายังตัดสินใจจะให้ถอนอีกหรือไม่ เรื่อง Clip นะครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ
ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา

ประการที่ ๑ ด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ ท่านประธานเช่นอนุญาต
Clip โดยไม่ได้ตรวจ ผมไม่ยาก้าวล่วงนะครับว่าเป็นความรับผิดชอบท่านประธาน ซึ่งอันนี้
ไม่ถูกต้อง ขออนุญาตให้ความเห็นในฐานะสมาชิกวุฒิสภา อยู่ที่นี่มา ๑๗ ปี ประธานต้องตรวจ
Clip ครับ ขออนุญาตว่าผมยืนยันว่าต้องถอน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณสมชายยังยืนยันที่จะให้
ถอนเรื่อง Clip แต่ส่วนที่ว่าผมไม่ได้ดูจริง ๆ ต้องสารภาพ ท่านคงจะทราบว่าเมื่อตอนที่
อภิปรายก็มีเรื่องที่ต้องฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกอยู่มาก ก็เห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร
ถ้าจะเป็นความผิดที่ไม่ได้ดูก็รับว่าเป็นความผิด ต่อไปก็ต้องดู Clip โดยละเอียด จะเกิดปัญหา
เช่นนี้ ในส่วนของผมครับ อันนี้ก็ไม่เป็นไร คนเราผิดก็ต้องรับผิดชอบได้ ที่นี้ส่วนเรื่องของ
คุณสมชายอยากให้ถอน เพื่อความเรียบร้อยของที่ประชุม ท่านวิโรจน์มีอะไรครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ผมขออนุญาตหารือครับ Clip นี้ผมเอามาจากการประชุม TV รัฐสภา ไม่ได้เป็น Clip ส่วนตัว
อะไร หรือว่าเป็น Clip อะไรเลยครับ เอามาจาก Facebook ของ TV รัฐสภา เท่านั้นเองครับ
ทำไมจะเปิดไม่ได้ เพราะการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาก็เป็นการถ่ายทอดอย่างเปิดเผย
ตามข้อบังคับอยู่แล้ว การที่จะเอามาเปิดซ้ำก็เป็นเรื่องปกติ มันไม่ได้มีความเสียหายอย่างไร
แต่ถ้าถ้าเกิดเปิดแล้วทางท่านสมชายอาจจะกล่าวหาว่าผมใช้ AI หรืออะไรก็ตามที ก็ได้ครับ
แต่อย่ามากล่าวหาประธานครับ ไม่ได้ครับ ประธานท่านตรวจก็คือตรวจครับ แล้วทำไมครับ
นี่คือโรคอาการกลัวความจริงหรือครับ นี่คือหลอนสิ่งที่ตัวเองเคยพูดเอาไว้หรือครับ
ท่านประธาน นี่หรือครับคนที่แก่เป็น ไม่ใช่ครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานครับ ข้อที่ ๑ ผมว่าการประชุม ต้องให้เกียรติกัน การไม่พอใจแล้วก็ว่าคนโน้นแก่ คนนี้แก่ ผมว่าอีกหน่อยก็แก่ทุกคน เพราะฉะนั้นมันก็คือคำที่มาพูดแล้วก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้งกัน ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ท่านประธานครับ Clip ที่นำมาเปิดนั้น เมื่อท่านประธานเห็นแล้วว่า ไม่สมควรให้เปิดเพราะจะมีความขัดแย้งในสภา ผมว่าเมื่อท่านประธานวินิจฉัยมันก็ต้อง เป็นไปตามท่านประธาน

ข้อที่ ๓ Clip ที่นำมาเปิดนั้นมันเป็นคนละเหตุการณ์ มันเป็นเรื่องในช่วง เวลา ก่อน ซึ่งมันจะมีข้อมูลสถานการณ์อะไรต่าง ๆ มันก็ไม่ใช่เหตุการณ์ในเรื่องเดียวกับการพิจารณาในครั้งนี้ทีเดียว ดังนั้นเราจะเอาเหตุการณ์หนึ่งแล้วก็มาแสดงว่าอีกคนหนึ่ง มีความเห็นในขณะนั้น เพื่อจะมาหักล้างกันหรือมาต่อสู้กันผมว่าไม่สมควร

ข้อที่ ๔ ครับท่านประธาน แม้ว่า Clip เหล่านี้เป็น Clip ที่นำไปเปิดสาธารณะ ไปแล้ว แต่มันเลยช่วงนั้นไปแล้ว ตอนนี้มันเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องที่เป็นสิทธิที่เจ้าของ Clip ที่มีภาพอยู่ในนั้นเขามีสิทธิที่จะไม่อนุญาตก็ได้ นะครับ ก็กราบเรียนท่านประธานว่า การดำเนินการประชุมก็ต้องเอาท่านประธานเป็นหลัก ไม่ใช่พอประธานกำลังพูดก็สวน พูดกันเองตลอดเวลาเลย ผมด้วยความเคารพครับ อยากให้ท่านประธานดำเนินการไปด้วย ความเรียบร้อย และสิทธิของท่านสมชาย ท่านสมชายก็มีสิทธิจะปกป้องตัวเองเต็มที่ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอสวัสดีครับ ผมเห็นว่า เรื่องมันยังไม่มี จะหาข้อยุติไม่ได้ นะครับ เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผมขอใช้อำนาจ ของประธานในการขอให้ยุติทั้ง ๒ ฝ่าย Clip ก็ไม่ต้องเปิด แล้วการถอนของคุณสมชาย ก็ไม่ต้องถอน ใช้ข้อบังคับหรือว่าอำนาจของประธานที่จะดำเนินการให้การประชุม ด้วยความเรียบร้อย ผมต้องขอความกรุณาอย่างนี้นะครับ เพราะว่าเรากำลังพูดในเรื่องที่

จะทำให้เวลาของการประชุมเรื่องใหญ่ข้างหน้าไป ผมก็ใช้อำนาจของประธานครับ และเป็นการรักษาให้ดำเนินการด้วยความเรียบร้อย คุณรังสิมันต์ประท้วง เชิญครับ

นายรังสิมันต์ โรม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน ผมรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ ตามข้อ ๕ ท่านประธานจะต้องควบคุมและดำเนินกิจการของรัฐสภาด้วยความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ แล้วก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ไปตามข้อบังคับ ซึ่งเรียนตามตรง จริง ๆ ผมไม่ได้อยากจะประท้วงอะไรมาก แต่ว่าสถานการณ์นี้มันผิดแปลกไปจากสิ่งที่เราปฏิบัติกันมา

ผิดแปลกประการแรกครับ ปกติแล้วในการที่เรานำเสนอ Video ภาพเคลื่อนไหวก็แล้วแต่ จะต้องผ่านการวินิจฉัยของท่านประธานก่อน ซึ่งในทางข้อเท็จจริงท่านประธานจะวินิจฉัยหรือไม่วินิจฉัยอีกแค่ไหน ละเอียดแค่ไหน อันนั้นเราไม่สามารถก้าวล่วงได้ แต่เมื่อวินิจฉัยอนุญาตเราแล้ว พวกเราสุจริตครับท่านประธาน พอเราสุจริตแล้ว เราไม่สามารถนำเสนอได้ แบบนี้สมาชิกเสียหายครับ ซึ่งโดยหลักการท่านประธานอาจจะมีแนวปฏิบัติในอนาคตที่จะต้องรายละเอียดอะไรต่าง ๆ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของอนาคต แต่ ณ ตอนนี้อำนาจการนำเสนอของท่านวิโรจน์ต้องสามารถทำได้ครับ

ประการที่ ๒ แม้ว่าการนำเสนอวิดิทัศน์ดังกล่าวจะเป็นการพาดพิงถึงสมาชิกท่านอื่นซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่ในที่ประชุมแห่งเดียวกัน รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๒๔ ก็ได้วางหลักว่าตัวสมาชิกที่ถูกพาดพิงก็มีสิทธิที่จะชี้แจงได้อยู่แล้ว เรื่องนี้จริง ๆ ไม่เป็นประเด็นปัญหาเลยครับ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พวกเราทำหน้าที่โดยเฉพาะ ท่านประธานให้ผมจบสัก ๑๐ วินาทีได้ไหมครับ พวกเราที่ทำหน้าที่ในสภารอบที่ผ่านมาระกัวิพากษ์วิจารณ์ก็ชี้แจงกันตามปกติ แล้วสังคมเขาก็ตัดสินเองเท่านั้น เดินหน้าไปอย่างที่เราควรที่จะเป็น ผมเชื่อว่าเราหาทางออกได้ครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณรังสิมันต์ศรี
คำวินิจฉัยของประธาน เพื่อความสงบเรียบร้อยในที่ประชุม ก็ถือว่าเป็นการวินิจฉัยที่ได้ัดขาด
ไปแล้วครับ ขอเชิญอภิปรายต่อไปเลยครับ

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ สมชาย
แสวงการ ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่อนุญาตนะครับ
เพราะว่าท่านก็ไม่ต้องขอแล้ว

นายสมชาย แสวงการ (สมาชิกวุฒิสภา) : ผมจะขอบคุณท่านประธานครับ
ว่าท่านวินิจฉัยโดยชอบแล้วครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิพาดพิง เชิญครับ
นิดเดียวพอนะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : นิดเดียวครับ
ท่านประธาน ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ พรรครวมไทยสร้างชาติ ท่านประธานครับ
เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายถึงพจนานุกรมนะครับ พจนานุกรมที่ผมได้อภิปรายไป
เป็นพจนานุกรมที่ทางราชบัณฑิตได้บัญญัติศัพท์ขึ้นมา ซึ่งจะได้ไม่ต้องไปตีความนะครับ
เป็นสิ่งที่วงการทางวิชาการหรือบุคคลทั่วไปใช้ในการอ้างอิง และที่ผ่านมามาสาาก็ได้มีการเอา
ไม่ใช่เฉพาะคดีทางการเมืองนะครับ ทัว ๆ ไป คดีทั่วไปก็ได้ใช้ตรงนี้ครับ ที่ราชบัณฑิต
กำหนดไว้มาใช้ในการตัดสินคดี ฉะนั้นพอตัดสินคดีมาแล้วก็มีความรู้สึกที่ไม่ถูกใจตัวเอง
ก็บอกว่าศาลไม่ยุติธรรม ถ้าถูกใจตัวเองก็รู้สึกศาลยุติธรรม ฉะนั้นผมจึงมีความรู้สึกว่าการ
ที่จะอภิปรายในสภาไม่ยากให้ไปพาดพิงศาล เพราะว่าการตัดสินคดีผมเชื่อ
ในความยุติธรรมของทุกศาลที่มีอยู่ เลยขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านประธานไปถึงท่านสมาชิก
ที่ได้อภิปรายครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญท่านจาตุรนต์ ฉายแสง ครับ ขอให้อภิปรายที่เรากำหนดไว้ ๑๐ นาทีนะครับ เพราะว่า มีผู้อภิปรายอีกหลายท่าน แล้วเราก็ดำเนินการประชุมต่อไป ผมเกรงว่ามันจะดึกมากไป ขอให้อยู่ในเวลากี่แล้วกัน ๑๐ นาทีครับ หลังจากท่านจาตุรนต์แล้ว ก็ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ แล้วก็กลับมาที่ พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง เชิญคุณจาตุรนต์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมไม่ได้มีโอกาสพูดในสภามาประมาณ ๒๐ ปี ในครั้งที่แล้ว ได้พูดครั้งแรกก็พูดคำเดียวว่าเห็นชอบ มาวันนี้เมื่อเช้าผมเข้าใจว่าวันนี้อาจจะไม่ได้พูดแม้แต่คำว่าเห็นชอบ แล้วก็แยกย้ายกันกลับไป แต่ว่าก็เกิดมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นคัดค้านโต้แย้ง ผมก็ตั้งใจที่จะได้รวมอภิปรายในเรื่องที่สำคัญ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่สำคัญขนาดที่จะเป็นบรรทัดฐานต่อไปในอนาคตในเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่ของประเทศ ผมขออนุญาตซักซ้อมกับท่านประธานก่อน คือวันนี้เราพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี มีผู้แสดงความเห็นคัดค้านว่าการเสนอญัตตินั้นตกไปแล้ว ถกเถียงกัน ก็นำไปสู่การตีความข้อบังคับตามข้อ ๑๕๑ ว่าข้อ ๔๑ ใช้บังคับกับเรื่องการเสนอชื่อบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ ผมเข้าใจว่าญัตติที่เสนอก่อนหน้านั้น ในทางที่คัดค้านการพิจารณาญัตติต่อไป การลงมติน่าจะถูกรวบยอดควบรวมเข้ากับการตีความตามข้อ ๑๕๑ แล้ว เวลาเราจะลงมติเข้าใจว่าเราก็จะต้องลงมติว่าเห็นว่าข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ใช้บังคับกับการพิจารณาบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่ คงไม่ได้พิจารณา ๒-๓ ญัตติ ลงมติกันทีละญัตติไป ซึ่งมันจะเกิดความลักลั่นและขัดแย้งกันเอง อันนี้เป็นความเข้าใจของผม เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ผมจะอภิปรายต่อไปก็จะเป็นเรื่องว่าด้วยการตีความว่าข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ใช้บังคับกับการพิจารณาบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ -----

ท่านประธานครับ การตีความที่เรากำลังทำอยู่นี้ไม่ใช่เป็นเพียงการพิจารณาข้อกฎหมาย ไม่ใช่การพิจารณาเพียงว่าเรากำลังทำตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาหรือไม่ ขัดกับข้อบังคับหรือไม่ แต่เรากำลังพิจารณาว่ารัฐสภาจะเคารพเจตจำนงของประชาชนที่แสดงออก ในการเลือกตั้งที่ผ่านมาหรือไม่ เรากำลังจะพิจารณาที่อาจจะทำให้การตีความนี้นำไปสู่ บรรทัดฐานที่ไม่เป็นทางออก ไม่แก้ปัญห แต่อาจจะนำไปสู่ความยุ่งเหยิง หรือกลายเป็น ทางตัน การพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้อาจจะมีผลเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่เคารพเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็ได้ถ้าหากว่าเราไม่พิจารณากันให้ถี่ โดยเฉพาะ ข้อบังคับที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้มาเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับใด ๆ ก็ตาม จะใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญไม่ได้ ถ้าข้อบังคับขัดต่อรัฐธรรมนูญ ก็ไม่สามารถใช้ข้อบังคับนั้นได้ อันนี้คือหลักง่าย ๆ ท่านประธานครับ วันนี้พูดกัน มีการยกประเด็นว่าการพิจารณาบุคคล เป็นนายกรัฐมนตรีเป็นยุติหรือไม่ ยุติคืออะไร ในข้อบังคับของรัฐสภาไม่มีเขียนไว้ แต่ในข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎร บอกว่ายุติคือข้อเสนอใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายให้สภา ลงมติหรือชี้ขาดว่าจะให้ปฏิบัติหรือดำเนินการอย่างไรต่อไป ปัญหาที่มีว่าแล้วเราเห็นว่าการพิจารณาบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นยุติหรือไม่ แล้วอะไรกันแน่คือยุติ การพิจารณาเห็นชอบบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าเราถือว่าเป็นยุติ พิจารณาไปแล้ว เมื่อครั้งที่แล้ว แล้วไม่ได้บุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี ครั้งนี้เสนอซ้ำไม่ได้ ถ้าอย่างนี้หมายความว่า วันนี้เราพิจารณาอะไรไม่ได้ ต้องรอไปสมัยหน้าถึงจะพิจารณาบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีได้ นี่คือคำว่ายุติอย่างกว้าง คืออะไรที่สภาพิจารณาอยู่ก็ถือเป็นยุติ ถ้าอย่างนั้นก็พิจารณากัน ไม่ได้เลย ท่านสมาชิกก็เสนอมาแควลงไปบอกว่าการเสนอคุณพิธาเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นการเสนอซ้ำดังนั้นจึงต้องตกไป ไม่สามารถเสนอได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ท่านประธานครับ ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ บอกว่าถ้าเสนอซ้ำญัตตินั้นต้องตกไป ยุติที่ตกไปแล้วเสนอซ้ำอีกในสมัย ประชุมเดียวกันไม่ได้ แต่การพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี มันไม่ได้อยู่ใน หมวดเดียวกันกับข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ อยู่ในหมวด ๔ ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่อง ว่าด้วยการเสนอญัตติ สมาชิกบางท่านเข้าใจว่าคุณวิโรจน์ก็ได้พูดไปแล้วว่าข้อ ๓๒ บ้าง ข้ออื่นบ้าง อยู่ในหมวดนั้น ไม่มีอะไรเกี่ยวกับข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีคือข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ ซึ่งเขียนตาม

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ และมาตรา ๑๕๙ สอดคล้องกันทุกประการ ดังนั้นข้อบังคับ
ข้อ ๔๑ จะมาทำให้เกิดอะไรที่เป็น การขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ ๒ มาตรานี้ ซึ่งอยู่ในข้อบังคับ
ข้อ ๓๖ ไม่ได้ ทำไมผมจึงพูดอย่างนั้น ทำไมผมจึงพูดว่าขัดกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ และถ้าหากว่า
เอาตามนั้นว่าตอนนี้เสนอไม่ได้แล้ว เพราะเสนอไปคราวที่แล้วและตกไปแล้วมันจะคล้าย ๆ
เป็นการแก้รัฐธรรมนูญครับ รัฐธรรมนูญพูดถึงการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคล
เป็นนายกรัฐมนตรี เขาให้ สส. คนหนึ่งเสนอ มีผู้รับรอง -----

เสนอใคร เสนอ Candidate Candidate คือใคร คือคนที่อยู่ในบัญชีของพรรคการเมือง
ที่เสนอไว้ในช่วงเลือกตั้ง มีคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้ามกำหนดไว้ชัดเจนหมด เมื่อเสนอแล้ว
มีคนรับรองแล้ว หน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาทำต่อจากท่านประธาน ท่านประธานมีหน้าที่จัดให้
มีการประชุม สมาชิกรัฐสภาก็จะต้องลงมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ หรือเลือกใครคนใด
คนหนึ่ง แต่ถ้าหากเราบอกว่า Candidate คนไหนเสนอไปแล้ว พิจารณาไปแล้ว ตกไปแล้ว
เสนออีกไม่ได้ หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าเวลาที่เราจะพิจารณา
ให้ความเห็นชอบเกิดมีลักษณะต้องห้ามขึ้นอีกข้อหนึ่ง คือ Candidate คนนั้นเคยได้รับ
การเสนอชื่อแล้วและไม่ได้รับการเห็นชอบจากรัฐสภา ดังนั้นจึงขาดคุณสมบัติหรือเข้า
ลักษณะต้องห้ามที่จะเป็น Candidate และได้รับการพิจารณาจากสภาแห่งนี้ นี่คือการแก้
รัฐธรรมนูญ ดังนั้นการพิจารณาว่าข้อบังคับ ข้อ ๔๑ มาใช้กับการพิจารณาเห็นชอบบุคคล
เป็นนายกรัฐมนตรีจึงทำไม่ได้ รัฐธรรมนูญเขาเขียนไว้ชัดเจน ไม่มีบอกว่า Candidate
คนไหนได้รับการเสนอชื่อได้กี่ครั้ง ถ้าจะใช้กติกีกันว่าเสนอแล้ว ผมขออนุญาตต่อเวลา
อีกนิดหนึ่ง พุดสั้น ๆ แบบ Twitter ก็ยังไม่ค่อยถนัด

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ให้อีก ๑ นาทีนะครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : คือบอกว่าถ้าใครได้รับ
การเสนอชื่อแล้วไม่ผ่าน ไม่ได้รับการเห็นชอบเป็นอันเสนออีกไม่ได้ ถ้าอย่างนี้มีการเสนอ
บุคคลที่ ๒ บุคคลที่ ๓ แล้วก็ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ สุดท้ายจะอย่างไรครับ ไม่ได้
นายกรัฐมนตรีในสมัยประชุมนี้ หรือไม่ก็ต้องไปหาคนนอก ไปหาคนนอกก็หมายความว่า
เรากำลังส่งเสริมให้มีคนนอกมาเป็นนายกรัฐมนตรีกันได้ง่ายกว่า เพราะว่าการเสนอ
คนนอกนั้นเสนอคนที่ ๑ เสนอคนที่ ๒ คนที่ ๓ ไปเรื่อย ๆ ไม่มีคุณสมบัติ ไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามกำกับเหมือนอย่าง Candidate ไม่ต้องเป็น Candidate นั้นเป็นปัญหาระยะที่
ไม่ไกลนัก ก็คือในระหว่างที่บทเฉพาะกาลยังมีผลอยู่ แต่ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้
ที่จะเป็นปัญหามากไปกว่านี้ก็คือในอนาคต ในอนาคตเมื่อเลือกนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙
โดยสภาผู้แทนราษฎร ถ้าใช้หลักการแบบนี้เราจะไปเจอสถานการณ์ที่สภาผู้แทนราษฎร
อาจจะไม่สามารถเลือกนายกรัฐมนตรีได้เลยแม้แต่คนเดียวในอายุในสมัยประชุมหนึ่ง ๆ

ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะมีเจตนารมณ์อย่างนั้น จะเขียนไว้อย่างนั้น
รัฐธรรมนูญที่เขียนไว้อย่อมต้องการให้มีรัฐบาล ให้มีนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอให้ท่านจาตุรนต์สรุป
ได้เลยนะครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะฉะนั้น
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอสรุปว่าเราไม่อาจตีความในทางที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่อาจ
ตีความในทางที่จะเอาเสียงส่วนใหญ่ของรัฐสภาที่อาจจะประกอบด้วยผู้ที่ไม่ได้มาจากการ
เลือกตั้งเป็นส่วนใหญ่มาหักล้างเจตนารมณ์ของประชาชนที่แสดงออกในการเลือกตั้ง
มาหักล้างเจตจำนงของประชาชนทั่วประเทศที่ได้ประกาศไปชัดเจนแล้วในการเลือกตั้ง
ครั้งที่ผ่านมา ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณเสรี
สุวรรณภานนท์ แล้วถัดจากคุณเสรีก็เป็น พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ครับ

นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตครับ
ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
กระผม นิติศักดิ์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรครวมไทยสร้างชาติ
เขต ๒ วันนี้ผมขอเสนอท่านประธานนะครับ ตั้งแต่ ๙ โมงเช้าจนถึงปัจจุบันนี้ยังเป็นการพูด
วกไปวนมาในเรื่องของเดิม ๆ วันนี้ประชาชนที่บ้านส่วนคนพัทลุงเองด้วยซ้ำ ผมเลยอยากขอ
ท่านประธานปิดอภิปรายนะครับ ขอเสียงรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เราพิจารณาแล้วก็ยังไม่ลงมติ
แต่ว่ารับไว้ขอให้ได้ใช้เวลาในการอภิปราย มีไม่กี่ท่านแล้วนะครับ เดี่ยวจะจบ
แล้วเราจะได้ลงมติดีก่อนครับ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา

(นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตครับ ผม นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยสร้างชาติ
ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิก คุณนิติศักดิ์ ธรรมเพชร ได้เสนอญัตติขอปิด
อภิปราย มีผู้รับรองเรียบร้อยแล้วครับ ช่วยวินิจฉัยปิดอภิปรายด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ท่านประธานเรียกชื่อผมแล้ว ผมขานประธานแล้ว ในระหว่างที่ผมอภิปรายมันไม่สมควร
มาปิดในช่วงอภิปราย เพราะมันเข้ามาที่วาระผมแล้วนะครับ ท่านกรุณาอย่ามาปิดปาก
ชาวบ้านเลยครับ ขอร้องครับ จะได้จบโดยง่ายครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก็จะพยายามให้จบเร็ว นะครับ
ขออนุญาตว่าอย่าเพิ่งดำเนินการตามนี้ เพราะว่าท่านเสนอปิดอภิปรายก็ต้องเสนอ
มีผู้เปิดอภิปรายก็ต้องใช้เวลาอีกครั้ง เพราะฉะนั้นเหลือเวลาไม่มาก แต่จะอภิปรายว่าสมควร
จะปิดหรือไม่ปิดก็ใช้เวลาอีก เพราะฉะนั้นตอนนี้ขอความกรุณาให้คุณเสรีพูดก่อนครับ
เดี๋ยวมันต้องโหวตอยู่ดี ผมขอความกรุณาจริง ๆ ขอขอบคุณมากครับ เชิญคุณเสรีครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานครับ
ผมขอถอนคำพูดเมื่อสักครู่นี้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ เหลืออีก
ไม่กี่คนแล้วรายชื่อที่ผมมี เชิญคุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ตั้งเวลาให้ผมใหม่ด้วยครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ช่วยตั้งใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา กราบเรียนในประเด็นที่เรากำลัง
พิจารณานะครับ ผมขอตรงประเด็นเลยครับว่าข้อเสนอของท่านสมาชิกที่ให้ความสำคัญ

ในข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ว่าการเสนอชื่อคุณพิชานันเสนอเข้าไม่ได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วในข้อ ๔๑ ดังกล่าวนั้นไม่ได้ใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญ แต่ข้อ ๔๑ ของข้อบังคับดังกล่าวนี้มาตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการเสนอชื่อของคุณพิชานันที่เสนอเข้ามา นั้น ผมกราบเรียนว่าไม่อาจเสนอเข้าได้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญนะครับ ถ้าท่านประธานได้กรุณาช่วยพิจารณา ดู แล้วก็ฝากที่ประชุมพิจารณาไปพร้อม ๆ กันว่าในมาตรา ๒๗๒ เป็นกระบวนการการเสนอชื่อบุคคลที่สมควรจะเป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ซึ่งจริงครับ ในวรรคหนึ่งไม่ได้กำหนดระยะเวลา กำหนดครั้งไว้ แต่ถามว่าแล้วทำไมจะเสนอชื่อไม่ได้ ท่านต้องไปดูวรรคสองครับ

(นายชุตีพงศ์ พิภพวิทยุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชุตีพงศ์ พิภพวิทยุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขอประທံวงครับ ขอประทานโทษผู้อภิปรายนะครับ เรียนท่านประธาน ผม ชุตีพงศ์ พิภพวิทยุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๔ จังหวัดระยอง พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประທံวงท่านประธานในข้อบังคับ ข้อ ๕ เรื่องการควบคุมการประชุม เวลานี้ท่านผู้ที่กำลังอภิปรายได้ทำการอภิปรายไปเรียบร้อยแล้ว แล้วก็มีการใส่ชื่อตัวเอง เข้าเข้ามาในเวลาที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้ทำการอภิปรายว่ามีการกินเวลาแล้วก็มี การเข้าช้อน วนเวียน ซึ่งกินเวลาเพื่อนสมาชิกในการพิจารณาญัตตินี้ก่อนที่จะเข้าสู่การลงมติ ดังนั้นผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัยว่าการพูดซ้ำโดยคนคนเดิมสามารถทำได้หรือไม่ จึงขอให้ท่านประธานพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ผมกราบเรียน เพื่อจะชี้แจงว่าผมไม่ได้ค้านะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ทางนี้หมายถึงว่าคุณเสรี ได้อภิปรายไปแล้ว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ผมอภิปรายแต่ในส่วนคำว่า เรื่องของญัตติ แล้วผมก็กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าส่วนที่ขัดรัฐธรรมนูญ เดี่ยวผม ขออภิปรายทีหลัง แล้วตอนนี้ผมกำลังเข้าเรื่องว่าที่ท่านได้อภิปรายกันมาเยอะแยะว่า เสนอเข้าได้ ผมก็จะอภิปรายในส่วนนี้เท่านั้นครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อันนี้คุณเสรีชี้แจงอีกครั้ง ก็ตรงกับที่คุณเสรีอภิปรายก่อนเข้าญัตติเรื่องนี้เป็น การนำเสนอเท่านั้น เมื่อเข้าญัตติข้อ ๑๕๑ แล้วคุณเสรียังไม่ได้อภิปราย แล้วอีกประการหนึ่งทางฝ่ายวุฒิสมาชิกขออภิปรายในตอนนี้ แค่ ๒ คนเท่านั้นเอง คุณเสรีกับคุณสมชาย เพราะฉะนั้นการขอพูดของคุณเสรีนั้นไม่ได้เป็น คนพูดซ้ำในญัตติเดียวกัน ในประเด็นเดียวกันนะครับ

นายชุตีพงศ์ พิภพภิัญโญ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขอประท้วงครับ ประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ เอกสาร มีบันทึกอยู่ระบุว่าท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ได้อภิปรายไปแล้ว ๑ ครั้งเมื่อเข้าสู่ญัตติ เรียบร้อยแล้ว แล้วต่อด้วยท่านสมชาย แสวงการ แล้วตอนนี้ก็เป็นชื่อท่านเสรี สุวรรณภานนท์ รอบที่ ๒ เขียนอยู่ในบันทึกนะครับ ลองตรวจสอบได้ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตให้คุณเสรีพูด เพราะว่าคุณสมาชิกเขาขอ ๒ คนเท่านั้นใช่ไหมครับ พวกเราก็ใช้หลายคน แต่ว่าคุณสมาชิกขอพูดเพียง ๒ คน แล้วบังเอิญผมไม่ได้นั่งตอนที่คุณเสรีพูด ก็อาจจะเห็นว่าผมเข้าใจเอาเองว่าคุณเสรีพูด ให้ผมพูดจบนะครับ

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ในเรื่องของการควบคุมการประชุม

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ ผมกำลังชี้แจง คุณวิโรจน์ ขอความกรุณาให้ผมพูดจบก่อน ผมเข้าใจว่าคุณเสรีพูดนั้นตอนก่อนเข้าญัตติ เป็นการจะเสนอญัตติในประเด็นว่าจะเสนออีกญัตติหนึ่งว่าการพิจารณาในวันนี้มันขัดกับรัฐธรรมนูญซึ่งท่านอภิปรายตอนนั้นผมอยู่ครับ เป็นการจะเสนอ แต่ยังไม่เสนอ ความจริงก็เสนอไปแล้วด้วย แต่ผมเห็นว่ามันเป็นญัตติเดียวกัน ก็เหมือนกับว่าอภิปรายรวม ๆ กันไป แต่ว่าตอนนี้คุณเสรีกำลังจะอภิปรายในเรื่องข้อ ๑๕๑ ขอเชิญคุณเสรีครับ ขอความกรุณาจากคุณวิโรจน์เชิญครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ สั้น ๆ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานด้วยความเคารพตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ในเรื่องของการควบคุมการประชุม ท่านประธานครับ ถ้าเราจะใช้บรรทัดฐานอย่างนี้ คราวหน้าวิโรจน์ก็มีวิโรจน์ก็อก ๑ วิโรจน์ก็อก ๒ แล้วจะมีชัยวัชก็อก ๑ ก็อก ๒ แล้วทางฝ่ายโน้นนะครับ ทางท่านอัครเดชก็มีอัครเดชก็อก ๑ อัครเดชก็อก ๒ อย่างนี้ครับ มันก็จะเป็นบรรทัดฐานที่เป็นอย่างนี้ แล้วโดยปกติเมื่อเข้าวาระ เข้าญัตติแล้วที่มีการถกเถียงทั้งฝ่ายที่เห็นด้วย ฝ่ายที่เห็นต่าง ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย แต่ละท่านก็ได้พูด ๑ รอบผมก็เคารพท่านเสรีเหมือนกัน ก็คือตอนนั้นพอเข้าวาระแล้ว แล้วท่านก็จะอ้างว่าข้อ ๑๕๑ ท่านยังไม่พูด ท่านจะกักไว้พูดก็อก ๒ ถ้าอย่างนี้ในการประชุมรัฐสภาในครั้งถัดไปมันก็จะอยู่ในสภาพแบบนี้ แล้วผมคิดว่าอยากให้การประชุมเรียบร้อย อยากให้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ แล้วผมคิดว่าอยากให้ท่านประธานวินิจฉัยจริง ๆ แล้วก็ขอความกรุณาจากทางท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ด้วยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานครับ ท่านวิโรจน์
ขออนุญาตเอย่ยนามท่าน ก๊อ ๓ ก๊อ ๔ ไปแล้วครับ พุดช้านี้ะครับ ผมเพ็งจะพุดในประเด็น
นี้ะครับ แล้วท่านประธานก็วินิจฉัยแล้ว

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยนะครับว่า
ในรอบนี้คุณเสรีพุดก่อนเข้าวาระข้อ ๑๕๑ คุณเสรีพุดตอนที่เรากำลังเสนอเรื่องต่าง ๆ ว่า
จะเอาเฉพาะข้อ ๔๑ หรือจะเอาเฉพาะเรื่องรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ได้มีวินิจฉัยว่าให้พิจารณา
ข้อ ๑๕๑ ไปก่อนว่าจะสามารถใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นตอนนี้ข้อ ๑๕๑
ก็ยากให้คุณเสรีได้พุดในประเด็นนี้สั้น ๆ หน่อยนะครับ เพราะเราจะได้สรุป เหลืออีก ๒ คน
คุณเสรีผมอนุญาตครับ

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ยังขอใช้สิทธิประท้วงครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งได้เลยครับ ข้อ ๕
มันเป็นไปตามข้อบังคับให้อำนาจประธานใช้

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิก
รัฐสภาครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ใช้เพื่อรักษาระเบียบ
ของการประชุม

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพครับ ขออนุญาตที่จะตัดประเด็นว่าบุคคลที่เข้ามา
อภิปรายเป็นท่านใดนะครับ แต่อยากจะขอเรียนทำความเข้าใจแบบนี้ครับท่านประธาน
ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ท่านได้ใช้สิทธิในรอบแรกตามการวินิจฉัยการพุดถึงญัตติการตีความ
ในข้อ ๑๕๑ ครับ ไม่ใช่ประเด็นที่เป็นการอภิปรายก่อนที่จะเข้าญัตติข้อ ๑๕๑ ผมเข้าใจว่า

ท่านเสรีก็เคารพและเข้าใจตรงกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตามในรอบแรกนั้นเท่าที่เราตรวจสอบ ท่านเสรีท่านใช้เวลาน้อยมากครับ แค่ประมาณ ๖ นาทีเท่านั้นเอง เพราะว่าท่านเอง สงวนสิทธิ ซึ่งตามความเข้าใจของท่านว่าท่านเอง สงวนสิทธิที่จะมาพูดถึงเรื่องของการตีความ รัฐธรรมนูญหรือบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมคิดว่ามีอยู่ ๒ ประเด็นด้วยกันครับ ท่านประธาน

ในประเด็นที่ ๑ ก็คือถ้าท่านยังยืนยันว่าท่านยังจำเป็นที่จะต้องพิจารณา รัฐธรรมนูญ ซึ่งแตกต่างกับกรณีของการตีความข้อ ๔๑ ข้อ ๑๕๑ นั้น ผมคิดว่า ท่านอาจจะต้องแยกออกไปก่อนแล้วตั้งเป็นญัตติใหม่ แต่จะเป็นเมื่อใด อย่างไรไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านเห็นว่าในกรณีที่ท่านกำลังจะพูดนั้นอยู่ในประเด็นของญัตติ ตามข้อ ๑๕๑ ซึ่งผมคิดว่าเราอะลุ่มอล่วยกันครับ ท่านเสรีก็อาจจะพอใช้สิทธิได้ในตอนนี้ แล้วก็ เป็นสิทธิที่ท่านพึงสงวนไว้ด้วยนะครับ แล้วท่านประธานก็อาจจะอนุญาตให้ แต่ว่า การอนุญาตเช่นนี้ต้องเป็นข้อยกเว้นครับ ไม่ใช่หลักการ ผมพยายามเพียงแต่ยืนยันว่า ที่ท่านประธานวินิจฉัยว่าท่านเสรีพูดก่อนที่จะเข้าญัตติ ไม่ใช่ครับ พูดตอนเข้าญัตติแล้ว แต่ท่านพูดสั้นแค่นิดเดียวครับ ประมาณ ๖ นาที -----

ฉะนั้นการจะเปิดให้ท่านพูดรอบนี้เป็นเพราะท่านได้ขอสงวนไว้แล้วท่านประธานอนุญาต ซึ่งก็จะเป็นข้อยกเว้นที่จะใช้เฉพาะเรื่องนี้ แบบนี้พอรับได้ครับ แล้วก็จะได้เดินหน้าต่อครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณคุณณัฐวุฒิครับ ก็ขอให้คุณเสรีพูดในประเด็นที่เรา กำลังพิจารณาข้อ ๑๕๑ แล้วก็คงไม่ใช้เวลามากนัก เชิญคุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอบพระคุณครับ ช่วยย่นเวลา ให้ผมหน่อยครับท่านประธาน มันเปิดเลยไปครับ ช่วยใช้เวลาผมให้ตรงนะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ๑๐ นาทีเชิญครับ แต่ว่าอย่าช้าประเด็นอย่างที่คุณณัฐวุฒิพูดถึงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ไม่ช้าครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ เดี่ยวปรับ เวลาให้ท่านหน่อย ๑๐ นาที

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมก็ขออนุญาต เมื่อสักครู่เช้าเรื่องไปว่าในส่วนของการเสนอญัตติตามข้อ ๔๑ นั้น จริง ๆ แล้วมันก็มาจากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้เอง ดังนั้นการที่สมาชิกเสนอข้อ ๔๑ แล้วผมก็เห็นว่ามันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แล้วก็ไม่มี ความจำเป็นต้องไปตีความ ตามข้อ ๑๕๑ ด้วยเหตุผลที่ว่าในรัฐธรรมนูญเองบัญญัติไว้ชัดเจน ที่มีท่านสมาชิก หลายท่านบอกว่าไม่มีรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าเสนอชื่อซ้ำไม่ได้ เพราะฉะนั้นอาจจะเสนอ ก็ครั้งก็ได้ อันนี้คือประเด็นที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้แล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ได้บัญญัติในวรรคหนึ่ง ไว้จริงครับท่านประธาน ว่าในการที่จะเสนอชื่อบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นไม่ได้กำหนด เวลาไว้ ไม่ได้กำหนดครั้งไว้ว่าจะทำได้กี่ครั้ง แต่กระบวนกรในทางรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ มันเป็นเรื่องของข้อเสนอ แต่การเสนอแล้วจะได้กี่ครั้งท่านต้องดูวรรคสอง ท่านประธานครับ ในวรรคสองถ้าท่านดูข้อความนะครับ ในระหว่างเวลาตามวรรคหนึ่ง ก็คือใน ๕ ปี หากมี กรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้

ตามมาตรา ๘๘ ท่านประธานครับ นี่ถือเป็นคำสำคัญที่ผมบอกว่าท่านเสนอชื่อได้ครั้งเดียว จากถ้อยคำที่ว่าหากมีกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นชื่อของคุณพิธาเป็นชื่อที่นำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในรัฐสภา แล้วในสภาแห่งนี้ไม่แต่งตั้งไปแล้ว แต่ถ้าพูดแค่นี้ท่านอาจจะแย้งได้นะครับ มันอาจจะแย้งได้ ผมก็เลยกราบเรียนว่าถ้าดูข้อความต่อไปที่ท่านพิธาเป็นบุคคลที่ไม่ได้แต่งตั้งหรือไม่อาจแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ท่านต้องไปดูมาตรา ๘๘ ท่านประธาน ในมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่าในการเสนอบัญชีรายชื่อของบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีของพรรคการเมืองแต่ละพรรคนั้น ท่านเสนอได้ไม่เกิน ๓ รายชื่อครบนั่นหมายความว่าอะไร หมายความว่าในทุก ๆ พรรคที่ต้องการจะเสนอชื่อคนเป็นนายกรัฐมนตรีเขาให้แค่ ๓ ชื่อ ทำไมให้ ๓ ชื่อ ทำไมไม่ให้ชื่อเดียว สิ่งที่ให้ ๓ ชื่อ ก็จะได้พิจารณา ๓ ครั้งครับท่านประธาน เพราะคน ๑ คนจะถูกพิจารณาจากมาตรา ๒๗๒ ที่ประชุมพิจารณาไม่เห็นชอบไปแล้ว ดังนั้นต้องไปดูบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองตามมาตรา ๘๘ ว่าในแต่ละรายชื่อบุคคลอื่นที่นอกจากสภาเขาพิจารณาไปแล้วและไม่เห็นชอบไปแล้วมีใครอีก ดังนั้นขออนุญาตเอ่ยเป็นตัวอย่าง ไม่เสียหาย ของพรรคเพื่อไทย เพราะพรรคท่านมีบุคคลที่ถูกเสนอในบัญชีรายชื่อ ๓ รายชื่อ -----

ท่านประธานครับ ถ้าหากในหลักการเราบอกว่าให้เสนอซ้ำได้นั้นหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าใน ๓ รายชื่อนี้เสนอชื่อคนที่ ๑ และถ้าสมมุติคนที่ ๑ ที่ประชุมไม่เห็นชอบ ท่านก็กลับมาเสนอคนที่ ๑ อีก แล้วก็เสนอคนที่ ๑ ไปเรื่อย ๆ ไม่ถึง ๒ ถึง ๓ เสียที มันจะขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญไหมครับที่ให้ ๓ รายชื่อ ส่วนที่ท่านเสนอมาชื่อเดียว หรือ ๒ ชื่อในแต่ละพรรค มันก็อยู่ที่เจตนารมณ์ความประสงค์ของแต่ละพรรคต้องการจะเสนอกี่ชื่อ แต่ถ้ามีกี่ชื่อแล้วก็ต้องให้สิทธิของแต่ละพรรคดำเนินการตามรายชื่อที่เสนอ เมื่อสักครูยกตัวอย่างพรรคเพื่อไทย ขออนุญาตเอ่ยนามไม่เสียหาย ถ้ารายชื่อที่ ๑ ผ่านไปแล้ว ที่ประชุมเกิดไม่เห็นด้วยขึ้นมาท่านก็ต้องเอาชื่อที่ ๒ ขึ้นมาพิจารณา ชื่อที่ ๒ ไม่เห็นชอบ ก็ต้องเอาชื่อที่ ๓ ท่านจะเอาชื่อที่ ๑ ที่ ๒ กลับมาซ้ำนะครับ ไม่มีระยะเวลา เมื่อสักครูท่านบอกนะครับ ไม่มีระยะเวลา ไม่มีครั้ง ท่านจะให้เสนออย่างนี้ไปนานเท่าไร หรือสักกี่ครั้ง ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ เขาถึงได้ให้ ๓ ชื่อครับท่านประธาน ถ้าเขาเจตนาจะให้ชื่อเดียวและซ้ำได้ เขาไม่ต้องให้ ๓ ชื่อหรอกครับ รัฐธรรมนูญให้เพียงชื่อเดียวเท่านั้นของแต่ละพรรคการเมือง เพราะอะไรครับ เพราะท่านสามารถเสนอซ้ำได้ นี่ละครับคือเหตุผลครับท่านประธานว่าการเสนอชื่อของแต่ละพรรคการเมืองมันจะต้องมีข้อชัดเจนว่าทำได้มากน้อยแค่ไหน ไม่ได้ทำแบบไม่มีข้อจำกัด สิ่งสำคัญครับท่านประธาน การที่ลงมติไปแล้วมันก็จะปรากฏชื่อของคนที่เห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบ หรือคนงดออกเสียง เมื่อมันรู้ผลไปหมดแล้วเกิดเราไปเสนอชื่อซ้ำ แล้วเราให้ที่ประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานทราบไหมครับจะเกิดอะไรขึ้น มันก็เกิดกระบวนการที่ต้องการให้เสียงมากขึ้น อาจเกิดจากอะไร เกิดจากการให้ผลประโยชน์มีไหม ให้กล้วยมีไหม หรือว่าไปข่มขู่ ไปคุกคาม หรือไปแสดงพฤติกรรมอะไร ที่เกิดความเกรงกลัวแล้วมาลงมติให้ เขาถึงได้บอกอย่างนั้นต้องลงครั้งเดียวครับ ถ้าไปลง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง มันรู้ชื่อไปแล้ว มันไม่ปลอดภัยแล้ว ถ้าไม่ลงคะแนนให้แล้วมันก็จะจะมีปัญหาดังนั้นเจตนาสำคัญครับ เขาถึงได้ให้ ๓ รายชื่อในมาตรา ๘๘ ส่วนท่านที่เสนอชื่อเดียวก็เป็นความประสงค์ เพราะรัฐธรรมนูญใช้คำว่าไม่เกินนะครับ ดังนั้นท่านประธานครับ กราบเรียนด้วยความเคารพว่ารัฐธรรมนูญมีความชัดเจน ชัดเจนที่จะบอกว่าท่านสามารถลงได้ครั้งเดียว เพราะรายชื่อที่ท่านพิจารณาไปแล้วใช้ถ้อยคำว่า ไม่อาจแต่งตั้ง ท่านประธานครับ ในส่วนของข้อเสนอดังกล่าวนี้นั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าหากเราไปปล่อยให้กระบวนการทำได้ซ้ำ

หลายครั้ง ก่อให้เกิดแนวปฏิบัติ นี่ละครับคือปฏิบัติที่เราบอกว่าในอนาคตเราจะใช้แบบนี้ต่อไป ก็จะทำให้เกิดเป็นกระบวนการที่ผิดพลาด คลาดเคลื่อน แล้วก็ไม่เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ก็กราบเรียนท่านประธานครับว่าข้อเสนอที่เสนอให้พิจารณาชำนั้น ถูกข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาได้บัญญัติยืนยันในเรื่องเหล่านี้ ก็คือกลับมาในส่วนญัตติข้อ ๔๑ เขาถึงได้บอกว่าให้เสนอได้ครั้งเดียว ถ้าเสนอซ้ำในสมัยประชุมเดียวกันมันก็คือทำไม่ได้ นี่ละครับเหตุผลที่ว่าทำไมข้อ ๔๑ ที่หยิบยกขึ้นมาถึงไม่สามารถจะพิจารณาบุคคลที่เสนอเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ ก็กราบเรียนด้วยความเคารพ ด้วยเหตุด้วยผลครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณเสีร้มากครับ เนื่องจากเวลาเราก็ใช้มาก แล้วประเด็นจะซ้ำแล้วนะครับ ระหว่างที่เสนอชื่อซ้ำได้ ส่วนเหตุผลก็คงจะแตกต่างกัน แต่ประเด็นมันก็อยู่ตรงที่ว่าเสนอชื่อซ้ำได้ไหม แล้วเสนอชื่อซ้ำได้เพราะอะไร ซ้ำไม่ได้เพราะอะไร -----

เดี๋ยวเราจะได้โหวตตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ต่อไป ก็เหลือชื่ออีก ๓ ท่าน ผมขออนุญาตเอาจบ แค่นั้นครับ เมื่อมีชื่อแค่ ๓ ท่านนี้ แล้วผมขอความกรุณาว่าทั้ง ๓ ท่านนี้ผมขอลดเวลา การอภิปรายหน่อยจาก ๑๐ นาที เป็น ๗ นาที เพราะว่าเดี๋ยวจะมีเกินอีก ถ้า ๗ เกินมา เป็น ๘ อย่างนี้ก็พออนุโลมได้นะครับ ขอความกรุณาเป็น ๗ นาที เพราะประเด็นมันจะซ้ำกัน แล้วครับ ต่อไป พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง แล้วท่านต่อไปก็เตรียมตัวเมื่อจบ พันตำรวจเอก ทวี แล้วก็คุณพริษฐ์ วัชรสินธุ และท่านสุดท้ายเลยนะครับ ท่านนพดล ปัทมะ ก็เอาเท่านี้ครับ ผมทราบว่าอาจจะมียากจะพูดแต่ว่ามันจะซ้ำกันขอความกรุณา เพราะว่าเราก็จำเป็น จะต้องใช้เวลาเหมือนกัน ผมว่า ๓ ท่านนี้ก็ ๒๐ กว่านาทีก็จะ ๕ โมงแล้วนะครับ ขอความกรุณาว่าพันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง คุณพริษฐ์ วัชรสินธุ คุณนพดล ปัทมะ เป็น ๓ ท่านสุดท้าย ใช้เวลาคนละ ๗ นาทีครับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกมีข้อโต้แย้งว่าไม่สามารถเสนอชื่อคุณพิธาให้รัฐสภาพิจารณาเห็นชอบแต่งตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรีในครั้งที่ ๒ ได้ โดยไปอ้างข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ข้อบังคับของรัฐสภา คือกระผมขอยืนยันว่าเป็นการแต่งตั้งและยืนยันได้ เนื่องจากว่าภารกิจของสภาคือภารกิจ ที่จะต้องพิจารณาเลือกนายกรัฐมนตรี และจะต้องทำให้สำเร็จ โดยเฉพาะในรัฐธรรมนูญ เราได้เขียนไว้ชัดเจนเลยในมาตรา ๑๕๙ เขาสั่งให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบ บุคคลที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญนี้ร่างเสร็จได้ไปทำ ประชามติ แล้วก็ได้มีการถามพ่วงขึ้นมาโดยเฉพาะใน ๕ ปีแรก ก็เลยได้มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ เกิดขึ้น ซึ่งถ้าพิจารณาก็คือหน้าที่ของรัฐสภาจะต้องไปพูดทำให้เกิด นายกรัฐมนตรี ซึ่งเรามีความสัมพันธ์ที่จะไปบริหารประเทศ นี่คือรัฐสภาได้รับการกิจ จากรัฐธรรมนูญไว้ชัดเจน ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อให้ข้อมูลมีความรอบด้าน ท่านประธานทราบหรือไม่ว่าในการทำประชามติเสร็จแล้วก็จะต้องมีการส่งเรื่อง ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญดูถ้อยคำที่เราทำประชามติขึ้นมาว่าถ้อยคำที่ทำประชามติอันนั้น มีความขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้ทำการวินิจฉัยมาตรา ๑๕๙

และมาตรา ๒๗๒ ในคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ คำวินิจฉัยดังกล่าว
ตั้งนั้นในเมื่อเราจะไปดูเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญในการร่างมาตรา ๒๗๒ เราพบว่าจะไม่
ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าในการร่างรัฐธรรมนุญส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนุญนั้น
ศาลรัฐธรรมนุญได้พิจารณาอย่างละเอียด เรียกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปชี้แจง และได้มี
การแก้ไขจากการที่ร่างไปเดิมนั้นการคิดเวลา ๕ ปี คิดหลังจากมีการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรชุดแรก

ในวรรคสอง การเห็นชอบบุคคลนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘ นั้น
เดิมให้เป็นเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีสภาเดียว
ของเราเป็นสภาคู่ โดยให้วุฒิสภามีมติครั้งหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้คือ
กระบวนการตามรัฐธรรมนูญ การที่มีหลายคนไปอ้างข้อบังคับ ข้อ ๔๑ แล้วมาอ้างว่า
เราจะต้องเดินตามนั้น ผมอยากจะทำข้อมูลให้ครอบคลุมก็คือว่าข้อบังคับในการเลือก
นายกรัฐมนตรีเป็นข้อบังคับหมวด ๙ และข้อบังคับในหมวด ๙ นี้ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่ง
ให้นำหมวด ๒ มาใช้โดยอนุโลม ถ้าท่านประธานได้โปรดพิจารณาในข้อบังคับทั้งหมด
ทั้ง ๑๓ หมวด ไม่ว่าจะเป็นหมวดกฎหมายปฏิรูป หรือ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ
ถ้าต้องการที่จะให้อาหมวด ๒ หรือหมวดอะไรมาใช้ เขาจะเขียนเชื่อมโยงกันให้นำมาใช้
โดยอนุโลม ท่านประธานที่เคารพครับ ในการที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญ
กับสภาผู้แทนราษฎร ศาลรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ในคำวินิจฉัยหน้า ๑๐ ว่า ในการเสนอ
ชื่อบุคคลที่สมควรจะเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทน
ของประชาชน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความไว้วางใจของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ เขาให้
ความสำคัญมากกว่าผู้ที่เสนอชื่อต้องมาจากสภาผู้แทนราษฎร มีเพื่อนสมาชิกหลายท่าน
บอกว่ากฎหมายเมื่อไม่ได้เขียนไว้แล้วสามารถที่จะเสนอเข้าไม่ได้ อันนี้เป็นการตีความ
ที่ขัดรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเราเขียนไว้ชัดเจนในมาตรา ๒๕ ถ้าเราไม่มีกฎหมายเขียนไว้
เราถือว่าเป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่จะต้องมีและได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ
คุณพิทักษ์ก็เป็นประชาชนคนหนึ่ง เขาต้องมีสิทธิ เราไม่ควรจะเขียนกฎหมายข้ามไปอย่างนั้น
และที่ซ้ำร้ายท่านประธานครับ วุฒิสภาเรามีหน้าที่รับรองบุคคลตามรัฐธรรมนูญ
แล้วส่วนใหญ่ก็จะมีข้อความเหมือนกัน โดยเฉพาะมีกฎหมายเขียนไว้ว่าในกรณีวุฒิสภาไม่ให้
ความเห็นชอบในการสรรหาหรือคัดเลือก ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกผู้แทนใหม่
ให้เสนอต่อวุฒิสภาเห็นชอบต่อไป นี่กฎหมายวุฒิสภานะครับ โดยผู้ที่ไม่ได้รับความเห็นชอบ
จากวุฒิสภาก็ไม่ให้เข้ามาสรรหาใหม่ ท่านประธานทราบไหมว่า กกต. ชุดนี้ ผมขอเวลา
๑ นาที ที่เป็น กกต. อยู่ปัจจุบัน เราก็พบว่าการสรรหาครั้งแรกพร้อมชุดท่านฐากร
วุฒิสภาไม่รับทั้งหมด แล้วต่อมาก็มาสรรหาใหม่ซึ่งมีตัวแทนจากศาลยุติธรรม ๒ คน
ก็เข้ามาได้ นี่คือการเสนอซ้ำ และที่ตามมาก็คือท่านเอกอัครราชทูต ณ กรุงเฮก ซึ่งจะเป็น

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองได้เสนอเข้ามาในปี ๒๕๖๔ นี้เอง ปรากฏว่าวุฒิสภา
ไม่รับ เขาก็เสนอมาใหม่ นี่ขนาดเป็นแค่กฎหมายเล็ก แต่นี้เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ไม่ได้เขียนว่าต้องเสนอซ้ำหรือไม่ซ้ำ แล้วโดยหลักรัฐธรรมนูญต้องเสนอได้เพราะเป็นสิทธิ
เสรีภาพ ดังนั้นการตีความเอาข้อ ๔๑ มาใช้จึงเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญครับ
ผมจึงเห็นว่ารัฐสภาเราไม่ควรจะกั๊กหัวให้กับสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยมาตัดสินกฎหมายเล็ก
ใหญ่กว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ขอบพระคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณ พันตำรวจเอก ทวี
สอดส่อง ครับ ต่อไปขอเชิญคุณพริษฐ์ วัชรสินธุ เชิญครับ ขอ ๗ นาทีครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานครับ
ผม พริษฐ์ วัชรสินธุ ครับ จะขออนุญาตปรึกษาหารือก่อนที่จะเริ่มนับเวลาค่ะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : จะขอความกรุณา
ท่านประธานนิดหนึ่งในความอะลุ่มอล่วยเกี่ยวกับระยะเวลาในการอภิปราย อย่างไรก็ตามไม่ให้
เกิน ๑๐ นาทีอย่างแน่นอน แต่ที่ว่าต้องขอความอะลุ่มอล่วย -----

เพราะว่าในฐานะผู้อภิปรายคนสุดท้ายของพรรคก้าวไกลนั้นมีหลายประเด็นที่ต้องโต้แย้งแล้วประเด็นที่นำเสนอฉันมั่นใจว่าเป็นประเด็นที่ไม่ได้เข้าช้อนกับผู้อภิปรายก่อนหน้านี้ อย่างแน่นอน เลยขอความกรุณาท่านประธานแล้วก็สมาชิกรัฐสภาทุกท่านด้วย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก็ตั้งเวลาไว้ ๗ นาทีก่อน แต่ว่าผมจะอะลุ่มอล่วยอย่างที่ว่า แต่พอ ๑๐ นาที ก็ถือว่ายุติเลยนะครับ

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ได้ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานรัฐสภาครับ กระผม พริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะขออนุญาตใช้เวลาในการอภิปรายไม่เห็นด้วยการตีความข้อบังคับในลักษณะที่ทำให้ไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีได้เกิน ๑ ครั้งในสมัยประชุมเดียวกัน ผมคิดว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สมาชิกจากพรรคก้าวไกลก็ได้พยายามอภิปรายสนับสนุนความเห็นดังกล่าวโดยการยกเหตุผลทางกฎหมายขึ้นมา ที่ผมขออนุญาตสรุปว่ามีเหตุผลหลัก ๆ นั้น ๓ ประการ ก่อนที่ผมจะเข้าไปเพิ่มเติมประเด็นใหม่ครับ

เหตุผลทางกฎหมายข้อ ๑ คือการพยายามจะนำเสนอว่าการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนั้นไม่ใช่ญัตติโดยทั่วไปที่ถูกกำกับโดยข้อ ๔๑ ของข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เพราะว่าม็อบประกอบที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดของความแตกต่างนี้ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องของสิทธิในการเสนอญัตติ เมื่อมาเปรียบเทียบกับสิทธิในการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี เพราะว่าในมุมมองหนึ่งการเสนอญัตตินั้นเป็นสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาทุกคนที่เป็นองค์ประชุมนั้นสามารถกระทำได้ ในขณะที่การเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ วรรคสอง ที่ไม่ได้รับการยกเว้นโดยมาตรา ๒๗๒ นั้น จำกัดให้เป็นสิทธิเฉพาะสมาชิกรัฐสภาในส่วนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ไม่ได้เปิดกว้างให้กับสมาชิกรัฐสภาทุกคนที่เป็นองค์ประชุมของที่ประชุมแห่งนั้น

เหตุผลทางกฎหมายข้อ ๒ คือหากเราไปศึกษาการเขียนกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นในระดับรัฐธรรมนูญก็ดี ไม่ว่าจะเป็นข้อบังคับการประชุมรัฐสภาก็ดี จะเห็นว่ามีความพยายามในการแยกแยะระหว่างญัตติกับการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีอย่างชัดเจน ถ้าเราไปดูรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ และพยายามค้นหาคำว่า ญัตติ จะเห็นว่ามีคำว่า ญัตติ

ปรากฏอยู่ ๑๓ ครั้ง โดยไม่มีครั้งไหนเลยที่ปรากฏในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ในส่วนของข้อบังคับ การเขียนข้อบังคับนั้น ก็มีการแยกหมวดอย่างชัดเจนระหว่างสิ่งที่ป็นญัตติโดยทั่วไป กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี นั่นก็คือในส่วนที่ ๒ ที่อยู่ภายใต้หมวด ๒ การประชุมรัฐสภา กับหมวด ๔ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี ยิ่งไปกว่านั้นครับ ถ้าเราพยายามจะค้นหาคำว่า ญัตติ ที่ปรากฏอยู่ในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา เราจะเห็นว่าปรากฏอยู่ทั้งหมด ๑๐๖ ครั้ง มีเพียงแค่ ๓ ครั้งที่ปรากฏในหมวด ๔ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีอย่างที่ท่านเสรีได้อ้างถึง แต่พอไปดูใน ๓ ครั้งนะครับ ก็จะปรากฏชัดเจนว่าเป็นการพูดถึงการเสนอญัตติที่เกี่ยวข้องกับการปลดล็อกให้สามารถเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีพรรคการเมืองได้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเสนอชื่อบุคคลที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใด

ส่วนเหตุผลประการที่ ๓ คือการเสนอชื่อบุคคล ไม่ว่าจะดำรงตำแหน่งใด ๆ ก็ตามนั้น ผมเข้าใจครับว่าในทางทฤษฎีนั้นเราสามารถจำกัดจำนวนครั้งในการเสนอชื่อได้ แต่หากจะมีการจำกัดจำนวนครั้งนั้นก็ต้องมีบทบัญญัติที่ชัดเจนในกฎหมายว่าจะจำกัดอย่างไร บรรทัดฐานที่ชัดเจนที่สุดครับ อย่างที่เพื่อนสมาชิก คุณณัฐพงษ์ได้อภิปรายไว้ ก็คือบรรทัดฐานในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ระบุไว้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ส.ส. หรือว่า พ.ร.บ. ที่เขียนไว้ชัดว่าในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหารายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้นแล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่นี้ไม่ได้ อันนี้คือการสรุป ๓ เหตุผลที่มีความสำคัญในเชิงกฎหมายครับท่านประธาน แต่นอกจากประเด็นทางกฎหมายแล้ว ผมอยากจะใช้เวลาที่เหลือในการเชิญชวนสมาชิกรัฐสภาทุกท่านนั้นมองปัญหานี้ไม่ใช่แค่ในมุมมองของนิติศาสตร์ แต่มองมาในมุมมองของรัฐศาสตร์เช่นกัน การมองมาในมุมมองของรัฐศาสตร์คือการลองจินตนาการดูว่าหากเราตีความข้อบังคับตามที่คุณเสนอได้เสนอเข้ามานั้น แล้วตีความว่าไม่สามารถเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนเดียวกันได้มากกว่า ๑ ครั้ง ในสมัยประชุมเดียวกัน เราจะเจอสถานการณ์ทางการเมืองอย่างไรบ้าง แล้วจะนำไปสู่

ทางตันทางการเมืองอย่างไรบ้าง ซึ่งผมมั่นใจว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นคงไม่ได้ต้องการจะให้เกิดขึ้น

แต่ก่อนจะไปดู ๒ ฉากทัศน์ที่ผมอยากจะยกตัวอย่างขึ้นมาจะครับ ก็อยากจะทำความเข้าใจหนึ่งว่าเงื่อนไขในการเลือกนายกรัฐมนตรีนั้นมี ๓ เงื่อนไขที่สำคัญ

อย่างที่ ๑ คนที่ถูกเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีได้นั้นก็ต้องเป็น Candidate ของพรรคการเมืองที่มี สส. มากกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือว่าคิดเป็น ๒๕ คน ถ้ามี สส. ทั้งหมด ๕๐๐ คน

เงื่อนไขที่ ๒ หากใครที่ผ่านเงื่อนไขข้อที่ ๑ มาแล้วนั้น รัฐธรรมนูญก็เปิดให้มีการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีมาแข่งกันได้มากกว่า ๑ คน จะกี่คนก็ได้ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้

ส่วนเงื่อนไขที่ ๓ คือใครได้รับความเห็นชอบเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ก็ต้องได้เสียงข้างมากแบบเด็ดขาด ก็คือเกินกึ่งหนึ่ง หรือว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดที่มีอยู่

อันนี้คือ ๓ เงื่อนไขที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเลือกนายกรัฐมนตรี ที่นี้เราลองไปดูนะครับว่าภายใต้เงื่อนไขนี้ ผมอยากยกตัวอย่าง ๒ ฉากทัศน์ที่สะท้อนให้เห็นชัดเจนนะครับว่าถ้าเกิดเราตีความข้อบังคับแบบที่ผู้เสนอได้เสนอเข้ามานั้น ประเทศจะเดินหน้าไปสู่ทางตันทางการเมืองได้อย่างแน่นอน ขอ Slide ขึ้นเลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร) : ไปดูฉากทัศน์ที่ ๑ ครับ ถ้าไป Slide ถัดไป เป็นฉากทัศน์ที่มี ๔ พรรคการเมืองแข่งกันครับท่านประธาน ผลปรากฏว่าหลังจากการเลือกตั้งนั้นมีพรรค A พรรค B พรรค C ได้คะแนนใกล้เคียงกัน ๑๖๐ ๑๖๐ และ ๑๕๐ คะแนน ในขณะที่พรรค D นั้นได้เพียงแค่ ๓๐ คะแนน หรือว่ามี สส. เพียงแค่ ๓๐ คน แน่นอนครับว่าในเมื่อทั้ง ๔ พรรคนั้นได้จำนวน สส. เกิน ๒๕ คน ก็มีสิทธิในการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีได้ แต่สมมุติครับ ผลปรากฏว่าพรรค A พรรค B พรรค C ที่มีจำนวน สส. ใกล้เคียงกันไม่สามารถตกลงกันได้ว่าจะเสนอใครเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ก็มีความเป็นไปได้ครับว่าในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาทั้ง ๓ พรรคนั้น อาจจะเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี หรือว่า Candidate นายกรัฐมนตรีนั้นแข่งกัน ถ้าเราไป Slide ถัดไปครับ ท่านประธาน เป็นที่รู้ดีครับว่าในบทเฉพาะกาลนั้น สว. เข้ามีส่วนร่วมในการเลือกนายกรัฐมนตรี หากสมมุติปรากฏผลดังกล่าว ก็คือว่าคะแนนของ สส. พรรค A พรรค B พรรค C ก็สนับสนุนเห็นชอบ Candidate ของตนเอง คะแนน สส. ของพรรค D ก็หันไปเห็นชอบกับ Candidate ของพรรค A ในขณะที่ ๒๕๐ เสียง ของสมาชิกวุฒิสภานั้น เป็นเสียงแตกครับ ไม่มีเอกภาพครับ กระจายกันไป ๑๐๐ ๑๓๐ แล้วก็ ๒๐ คน ผลปรากฏว่ามีการเสนอชื่อ ๓ คนนะครับ Candidate A B C แต่ไม่มีใครเลยที่ได้รับความเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกรัฐสภา เราจะเดินหน้ากันต่ออย่างไรครับ แน่นอนครับ ตามสามัญสำนึก แล้วก็ถ้าเราติดกับระบบเลือกตั้งเทียบเคียงที่เกิดขึ้นทั่วโลก อย่างเช่นการเลือกตั้ง

ประธานาธิบดีที่ประเทศฝรั่งเศส ในลักษณะแบบนี้โดยธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว Candidate ที่รับคะแนนน้อยที่สุดอย่าง Candidate C ก็จะถอยออกไปนะครับ แล้วก็ทำให้ Candidate A และ Candidate B นั้นเข้าชิงในรอบถัดไป แต่ถ้าเกิดว่าเราตีความข้อบังคับตามที่ผู้เสนอนั้น เสนอมาครับ ปรากฏว่า Candidate A กับ Candidate B นั้นจะไม่สามารถถูกเสนอชื่อได้อีกเลยนะครับ ผมเข้าใจครับว่าท่านสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสมชายอาจจะบอกว่าอันนี้นับเป็นเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะว่าจำนวนผู้เสนอชื่อนั้นจาก ๓ คน อาจจะลดลงมาเหลือ ๒ คน แต่ผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านเชื่ออย่างนั้นจริง ๆ หรือเปล่า เพราะถ้าเกิดย้อนไปฟังคำอธิบายของท่าน ท่านบอกว่าท่านเห็นด้วยกับข้อคัดค้านของคุณอัครเดช ขออนุญาตที่เอ่ยนาม แล้วถ้าเราย้อนไปดูการประชุมช่วงเช้า คุณอัครเดช คัดค้านการเสนอชื่อ หรือว่าคัดค้านเรื่องการเสนอชื่อนั้นทันทีที่มีการเสนอชื่อคุณพิธา โดยที่ไม่รอดูด้วยซ้ำว่ามีคนอื่นที่ถูกเสนอชื่อหรือไม่ อันนี้คือฉากทัศน์ข้อที่ ๑

ไปสู่ฉากทัศน์ข้อที่ ๒ เร็ว ๆ ครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลา สมมติผลเลือกตั้งปรากฏ เช่นนี้ครับ ปรากฏว่ามีพรรคหนึ่งที่ชนะเลือกตั้งอย่างถล่มทลายได้ ๓๖๐ สส. ในขณะที่อีก ๑๔๐ สส. นั้นแบ่งกันเป็น ๗ พรรค พรรคละ ๒๐ คน ผลปรากฏคืออะไรครับ ท่านประธาน มีพรรคเดียวละครับที่เสนอชื่อนายกรัฐมนตรีได้ ปรากฏว่าพรรค A สมมติเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีไปเข้าสู่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา แล้วก็ไป Slide ถัดไป ปรากฏว่า ในสถานการณ์สมมุตินี้ สว. มีความประสงค์จะผิมนติมหาชน และพร้อมเพรียงกันในการงดออกเสียง ผลปรากฏก็คือว่าเราเจอทางตันครับท่านประธาน เพราะว่า Candidate ของพรรค A นั้นไม่ได้รับความเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกรัฐสภา ในการประชุม ครั้งถัดไปปรากฏว่าไม่สามารถมี Candidate ในพรรคไหนถูกเสนอชื่อได้เลยครับ ท่านประธาน เพราะว่าถ้าเราตีความข้อบังคับตามที่ผู้เสนอเสนอนั้น ไม่สามารถเสนอชื่อ Candidate A ด้วยซ้ำ และพรรคการเมืองอื่นก็ไม่มี สส. เกิน ๒๕ คน ที่จะสามารถเสนอชื่อบุคคลมาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ แน่นอนครับบางท่านอาจจะเถียงกลับมาว่าถ้าอย่างนั้น เราก็สามารถใช้กลไกมาตรา ๒๗๒ วรรคสองได้ เพื่อปลดล็อกให้สามารถเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีที่ยื่นอกบัญชี แต่หากสมมุติว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรค A พร้อมเพรียงกันในการคัดค้านการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนนอก มติที่จะปลดล็อกให้เสนอ

ชื่อนายกรัฐมนตรีคนนอกได้ที่ต้องอาศัยเสียง ๕๐๐-๗๕๐ เสียงนั้น ก็ไม่สามารถได้รับความเห็นชอบได้ อันนี้คือการตีความข้อบังคับที่สามารถสร้างสถานการณ์ให้ประเทศเดินไปสู่ทางตันได้เลย เพราะจะไม่สามารถเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีไม่ว่าจะในบัญชีหรือนอกบัญชีได้เลยในระยะเวลา ๑ สมัยประชุม เท่ากับว่าประเทศไทยเราอาจจะเจอสถานการณ์ที่ไม่มีนายกรัฐมนตรีคนใหม่เป็นระยะเวลายาวนานถึง ๔-๖ เดือน ดังนั้นครับท่านประธาน เพื่อสรุป หากเราพิจารณาจาก ๒ ฉากทัศน์นี้ เราก็จะเห็นว่าการตีความข้อบังคับตามที่ผู้เสนอเสนอมานั้นจะนำไปสู่ทางตันทางการเมืองได้ ผมเข้าใจดีครับว่า ๒ ฉากทัศน์นี้อาจจะเป็น ๒ ฉากทัศน์ที่คงไม่เกิดขึ้นง่ายนัก แต่เราก็ทราบกันดีครับในฐานะสมาชิกรัฐสภาว่าการเขียนกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างรัฐธรรมนูญนั้น ก็จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงทุกฉากทัศน์ แล้วก็เขียนกติกาอย่างรอบคอบเพื่อรองรับทุกความเป็นไปได้

เพราะฉะนั้นครับท่านประธาน ถึงแม้ผมอาจจะตั้งคำถามถึงจิตวิญญาณในความเป็น
ประชาธิปไตยของผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แต่ผมมั่นใจครับว่าพวกเขาคงไม่เขียน
รัฐธรรมนูญที่เปิดช่องให้สามารถมีการตีความข้อบังคับที่นำไปสู่ทางตันทางการเมืองอย่าง
ที่ผมได้ฉายภาพให้เห็นได้ ดังนั้นครับ ขออนุญาตสรุปว่าผมไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของบางท่าน
ที่เสนอให้มีการตีความข้อบังคับที่ห้ามไม่ให้มีการเสนอชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
เป็นนายกรัฐมนตรีมากกว่า ๑ ครั้งภายในสมัยประชุมเดียวกัน ทั้งเหตุผลเชิงนิติศาสตร์
และเหตุผลเชิงรัฐศาสตร์ ขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณพริษฐ์ วัชรสินธุ ครับ
ต่อไปขอเชิญท่านสุดท้าย คุณนพดล ปัทมะ ก็ ๗ นาทีนะครับ เชิญครับ คุณนพดลอยู่
จะใช้สิทธิไหมครับ หรือตอนนี้ยังไม่อยู่

นาย นพดล ปัทมะ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยครับ ท่านประธานครับ ผมเป็น
สส. สมัยแรกเมื่อ ๒๗ ปีที่แล้ว ท่านประธานทำหน้าที่แล้วให้เวลาผม ๗ นาทีนะครับ วันนี้
ก็เป็นอีกครั้งหนึ่ง ก็ได้เวลา ๗ นาทีเช่นกัน จะพยายามใช้เวลาอย่างคุ้มค่าที่สุด
ท่านประธานครับ ผมคิดอยู่นานว่าจะลุกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้หรือไม่ แต่มีความจำเป็น
ที่จะต้องมาอภิปรายเพราะเป็นเรื่องของหลักการที่สำคัญ ผมจำเป็นจะต้องทำหน้าที่สมาชิก
รัฐสภาในการปกป้องหลักการความสูงสุดของรัฐธรรมนูญ และปกป้องหลักนิติธรรม
โดยเฉพาะเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย

ท่านประธานครับ ประเด็นในวันนี้มีอยู่ว่าญัตติตกไปหรือไม่ เสนอคุณพิธา
อีกครั้งหนึ่งได้หรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียนครับ ถ้าเราดูถ้อยคำญัตติกับการเสนอชื่อ
ภาษาไทยก็แตกต่างกันแล้วครับท่านประธาน ญัตติและการเสนอชื่อตามมาตรา ๒๗๒
ของรัฐธรรมนูญ ถ้าดูภาษาอังกฤษคำว่า ญัตติ ใช้คำว่า Motion นะครับ การเสนอชื่อใช้คำว่า
Nomination ก็ยิ่งแตกต่างกันไปอีก ดังนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนในเบื้องต้น เรื่องนี้
ไม่จำเป็นต้องตีความเลยครับ

ถ้าขออนุญาตใช้ถ้อยคำว่าถ้าเราดูกฎหมายแทบจะไม่มีข้อสงสัยที่จะต้องตีความ แต่เอาละท่านประธานครับ การเสนอชื่อเพื่อให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบผู้ที่สมควรเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗๒ มันมีข้อบังคับซึ่งเป็นข้อบังคับของรัฐสภาที่เกี่ยวข้องอยู่ ๒ หมวด คือหมวด ๒ กับหมวด ๔ หมวด ๒ ว่าด้วยเรื่องมติ แต่หมวด ๔ ว่าด้วยเรื่องการเสนอหรือพิจารณาให้ความเห็นชอบ หมวด ๔ ถือว่าเป็นบทบัญญัติพิเศษ หลักการตีความกฎหมายที่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม บทบัญญัติพิเศษจะต้องมาก่อน หรือเขาเรียกว่า Override ใช้บังคับก่อนบทบัญญัติทั่วไป เพราะฉะนั้นถ้าเราดูบทบัญญัติของข้อบังคับ หมวด ๔ จะชัดเจนครับ ไม่มีคำว่า ญัตติ ในการเสนอชื่อให้ความเห็นชอบตัวนายกรัฐมนตรีในครั้งแรกในบัญชีของพรรคการเมือง เว้นแต่เป็นการให้ความเห็นชอบตัวนายกรัฐมนตรีนอกบัญชีพรรคการเมืองซึ่งอยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ ถ้าจำเป็นจะต้องเป็นญัตติ ในการเสนอครั้งแรกผมคิดว่าผู้ร่างก็น่าจะมีสติปัญญาที่จะใส่ข้อความนี้เข้าไปตั้งแต่ต้น ดังนั้นจึงไม่เห็นว่าจะต้องใช้เป็นญัตติในการเสนอชื่อให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ จึงไม่ตกไป

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธาน การตีความกฎหมายเราตีความตามอำเภอใจไม่ได้ มันมีหลักการการตีความที่จะต้องเข้มงวด หลักการตีความก็คือถ้าบทบัญญัติกฎหมายใดที่เป็นบทบัญญัติกฎหมายจำกัดสิทธิจะต้องตีความอย่างเคร่งครัด ถ้าเป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดสิทธิก็สามารถตีความอย่างกว้างขวางได้ อันนี้เป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่นักกฎหมายเรียนกฎหมายปี ๑ ก็ทราบกันดี ที่นี้พอมาดูกรณีของข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ครับท่านประธาน มันเป็นกฎหมายจำกัดสิทธิ ดังนั้นเราจึงตีความอย่างกว้างขวางไม่ได้ จะตีความว่าญัตติที่ตกไปตามข้อ ๔๑ เป็นญัตติเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี จึงไม่สามารถตีความเช่นนั้นได้ การตีความว่าญัตติตกไปจึงเป็นการขัดกับหลักการตีความอย่างชัดเจน ไม่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวลและจะสร้างบรรทัดฐานที่ไม่ถูกต้อง

ประเด็นที่ ๕ ครับท่านประธาน พวกเราต่างปฎิญาณตนว่าจะรักษาไว้ และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ ในมาตรา ๕ เขียนไว้ชัดเจนว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด ดังนั้นมีศักดิ์ไปตีความเลย บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ซึ่งต้องใช้บังคับเหนือกว่าข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ซึ่งในบทบัญญัติของ มาตรา ๒๗๒ มิได้มีข้อจำกัดมิให้เสนอชื่อมากกว่า ๑ ครั้ง หรือให้ทำเป็นญัตติ ดังนั้นกระผม จึงอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อตีความว่าข้อบังคับอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ เราจึงไม่มีบทบัญญัติ ใด ๆ เลยที่ห้ามในการเสนอชื่อมากกว่า ๑ ครั้ง การตีความว่าเสนอชื่อมากกว่า ๑ ครั้งไม่ได้ ไม่ใช่เป็นการตีความ แต่เป็นการเพิ่มบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐสภาทำเช่นนี้ไม่ได้

ท่านประธานครับ ประเด็นสุดท้าย ผมอยากจะกราบเรียนว่าวันนี้เราจำเป็น ที่จะต้องใคร่ครวญ รัฐสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติจำเป็นที่จะต้องผดุงไว้ซึ่งหลักนิติธรรม ในการตีความ ในอดีตตัวกระผมเองสมัยเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ก็มีการตีความในช่วงนั้น ซึ่งกระผมก็ไม่เห็นด้วยในหลายเรื่อง แต่ไม่อยากจะรื้อฟื้นกลับไป จึงขอสรุปอย่างนี้ครับ การตีความว่าญัตติตามข้อ ๔๑ ตกไปแล้วจึงเป็นการจำกัดอำนาจ ของสมาชิกรัฐสภาในการให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี มีคำว่า รอนสิทธิ ผมอยากใช้คำว่า เป็นการรอนอำนาจครับท่านประธาน แล้วนอกจากนั้นเป็นการตีความซึ่งขัดกับ หลักนิติธรรม เป็นการเติมข้อความไปในรัฐธรรมนูญ เป็นการสั่นคลอนหลักนิติธรรม ถ้าหลักนิติธรรมสั่นคลอน ชีวิตของประชาชนจะสั่นคลอนไปด้วยครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นอันว่าการอภิปราย ได้ยุติลงแล้ว ก็จะมีการลงมติตามข้อบังคับต่อไป เนื่องจากมีความเกี่ยวเนื่องกันในการเสนอ ญัตติของคุณอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ และคุณเสรี สุวรรณภานนท์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชุม ต้องพิจารณาว่าจะเสนอชื่อนายพิธา เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาเป็นผู้สมควรได้รับแต่งตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง คือซ้ำกันได้หรือไม่ ดังนั้นผมได้ขออาศัยอำนาจของประธาน ในการวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว โดยให้ที่ประชุมลงมติตีความข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ก่อนว่าการเสนอชื่อนายพิธา เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาเป็นผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นการนำญัตติที่ตกไปแล้วและมีหลักการ